

วารสารวิชาการ

มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

ACADEMIC JOURNAL

PHRANAKHON RAJABHAT UNIVERSITY

สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ Humanities and Social Sciences

ปีที่ 15 ฉบับที่ 2 กรกฎาคม – ธันวาคม 2567

Vol.15 No.2 July - December 2024

ISSN : 3027-7949 (Online)

วารสารวิชาการ

มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

ACADEMIC JOURNAL

PHRANAKHON RAJABHAT UNIVERSITY

สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ Humanities and Social Sciences

ปีที่ 15 ฉบับที่ 2 กรกฎาคม – ธันวาคม 2567

Vol.15 No.2 July - December 2024

ISSN : 3027-7949 (Online)

วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

ACADEMIC JOURNAL PHRANAKHON RAJABHAT UNIVERSITY

(Humanities and Social Sciences)

ปีที่ 15 ฉบับที่ 2 กรกฎาคม - ธันวาคม 2567

Vol.15 No.2 July - December 2024

ISSN : 3027-7949 (Online)

เจ้าของ

มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

วัตถุประสงค์ของการจัดพิมพ์วารสาร

วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ จัดทำเป็นวารสารราย 6 เดือน (ปีละ 2 ฉบับ) มกราคม - มิถุนายน และ กรกฎาคม - ธันวาคม โดยมีวัตถุประสงค์ ดังนี้

1. เพื่อเผยแพร่บทความวิชาการ บทความวิจัย บทความปริทัศน์ และบทความทบทวนวรรณกรรม ในสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องกับมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ เช่น รัฐศาสตร์ รัฐประศาสนศาสตร์ พัฒนาชุมชน การบริหารและพัฒนาเมือง ประวัติศาสตร์ ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ นาฏศิลป์และการละคร ดนตรี นิติศาสตร์ ศิลปกรรม บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ การจัดการทั่วไป/คอมพิวเตอร์ธุรกิจ การจัดการทรัพยากรมนุษย์ การตลาด การท่องเที่ยวและการโรงแรม นิเทศศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ บัญชี บริหารการศึกษา การศึกษาปฐมวัย หลักสูตรและการสอน เทคโนโลยีการศึกษา จิตวิทยาการศึกษา และสาขาวิชาอื่น ๆ ตามการพิจารณาของกองบรรณาธิการ

2. เพื่อเป็นสื่อกลางแลกเปลี่ยนข่าวสาร สารสำคัญ ประสบการณ์การวิจัยแก่นักวิจัย นักวิชาการ และบุคคลทั่วไปที่สนใจ

นโยบายการจัดพิมพ์ของวารสาร

1. บทความที่นำเสนอเพื่อขอตีพิมพ์ ต้องเป็นบทความวิชาการ บทความวิจัย บทความปริทัศน์ หรือบทความทบทวนวรรณกรรม ซึ่งอาจเขียนได้ทั้งภาษาไทยหรือภาษาอังกฤษ

2. บทความที่จะได้รับการตีพิมพ์ต้องเรียนตามรูปแบบของ วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ และต้องผ่านกระบวนการพิจารณาถ้อยแถลงโดยผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาที่เกี่ยวข้องก่อน ทั้งนี้ บทความที่ตีพิมพ์จะต้องเป็นบทความที่ยังไม่เคยรับการตีพิมพ์เผยแพร่มาก่อนหรืออยู่ระหว่างการพิจารณาจากวารสารอื่น ๆ

3. บทความที่ตีพิมพ์/เผยแพร่ทุกบทความต้องผ่านการพิจารณาเห็นที่มีความเชี่ยวชาญในสาขาที่เกี่ยวข้อง ไม่น้อยกว่าสามท่านต่อหนึ่งบทความซึ่งทั้งผู้ประเมินบทความและผู้แต่ง จะไม่ทราบชื่อบทความ (Peer Reviewed) ซึ่งกันและกัน

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อุดมลักษณ์ กุลศรีโรจน์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พิกุล เอกวารังกูร
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วันดี เกษมสุขพิพัฒน์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นิสิต อินทมาโน
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พรพิมล ศุขะวาที
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พิเศษ ดร.ชนาธิป ชินะนาวัน
นาวาโท ดร.กำพล ภิญโญกุล
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ม.ล.จิราภา อากาศ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์กษิตศ วัชรพรรณ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์นันทน์ แยมวงษ์
อาจารย์ ดร.ธชทฤต เทียมธรรม

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีปทุม
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีปทุม
บริษัท การบินกรุงเทพ จำกัด (มหาชน)
สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร
มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร
มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

ผู้ประสานงานและเผยแพร่

นางสาวมัทนา เกตุโพธิ์ทอง
นางสาวฐมลวรรณ หินกล้า
นางสาวศุภราพร เกตุกลม
นางสาวทัศนีย์ ปิ่นทอง
นายรัชตะ อนุวัชกุล
นายจักรพันธ์ ก้อนมณี
นางสาววรารักษ์ แสงสุริศรี
นางสาวธนพร ชนาธิปกรณ์
นายวิรัช หล่อศรีจันทร์
นางสาวสุปราณี ชมจุมจัง

สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร
สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร
สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร
สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร
สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร
สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร
สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร
สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร
สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร
สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

ติดต่อกองบรรณาธิการ

สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร
9 ถนนแจ้งวัฒนะ แขวงอนุสาวรีย์ เขตบางเขน กรุงเทพมหานคร 10220
โทรศัพท์/โทรสาร 0 - 2544 - 8629, 0-2544-8532-34
E-mail: editor_academic@pnru.ac.th และ <https://www.tci-thaijo.org/index.php/AJPU/login>

กำหนดออก

2 ฉบับ ต่อปี (มกราคม - มิถุนายน และ กรกฎาคม - ธันวาคม)

การเผยแพร่

ผู้ที่สนใจสามารถค้นหาที่ <https://www.tci-thaijo.org/index.php/AJPU/issue/arcguve>

พิมพ์ที่

หจก. ประยูรสาส์นไทย การพิมพ์
44/132 ถนนกำนันแม้น แขวงบางขุนเทียน เขตจอมทอง กรุงเทพฯ 10150
โทรศัพท์ 0-2802-0377, 0-2802-0379, 08-1566-2540

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ (Readers)

ประจำวารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร
(สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์)

รองศาสตราจารย์ ดร.แสงเทียน อยู่เถา	มหาวิทยาลัยมหิดล
รองศาสตราจารย์ ดร.พรเพ็ญ ไตรพงษ์	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
รองศาสตราจารย์ ดร.เดือนเด่น นาคสีหราช	มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
รองศาสตราจารย์ ดร.มนัสนันท์ หัตถศักดิ์	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
รองศาสตราจารย์ ดร.สัญญา เคนาภูมิ	มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
รองศาสตราจารย์ ดร.ระพีพรรณ ปิริยะกุล	มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต
รองศาสตราจารย์สิทธิกร ศักดิ์แสง	มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี
รองศาสตราจารย์ ดร.ขวัญชนก นัยจรรย์	มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
รองศาสตราจารย์ ดร.วรวิทย์ นิเทศศิลป์	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.รสสุคนธ์ เสวตเวชากุล	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.รัชชาภรณ์ รัตนภุมมะ	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พิมพาภรณ์ บุญประเสริฐ	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สยาม ราชวัตร	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กฤษฎา พรรณราย	มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์โกญจนาท เจริญสุข	มหาวิทยาลัยเกริก
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชเนตตี พิพัฒนางูร	มหาวิทยาลัยเกริก
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อักรเจตน์ ชัยภูมิ	มหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมศักดิ์ เจริญพูล	มหาวิทยาลัยสวนดุสิต
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นัฐพงศ์ ส่งเนียม	มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จักรพันธ์ กิตตินรรัตน์	มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กัญณภัทร นิธิศวราภากุล	มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศทาวุฒิ สังฆมาศ	มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ยงยุทธ ขำคง	มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปิยะดา จุลวรรณ	มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วาสนา สังข์พุ่ม	มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ (Readers)

ประจำวารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร
(สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์)

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปรารธนา ผดุงพจน์	มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปวีณา สปีลเลอร์	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน
พันเอกหญิง ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.รุ่งอรุณ วัฒนาการ	โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ปณณวิช ทัพภวิมล	มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
ผู้ช่วยศาสตราจารย์กษิติศ วัชรพรรณ	มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร
ว่าที่ร้อยโท ดร.กิริติ นันทพงษ์	มหาวิทยาลัยราชภัฏราชชนครินทร์
ดร.พหลวัฒน์ อินทรบุญสม	สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง
ดร.เกรียงไกรยศ พันธุ์ไทย	การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค
ดร.สุภัทรชัย สีสะใบ	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
ดร.เกตมาตุ ดวงมณี	มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์
ดร.เกรียงไกร เจียรประดิษฐ์	มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

บทบรรณาธิการ

วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มีวัตถุประสงค์เพื่อเพิ่มพื้นที่การเผยแพร่ความรู้ด้านวิชาการและการวิจัย ของนักวิชาการ นักศึกษา ทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย อันจะนำไปสู่การขยายวงแห่งการประยุกต์การใช้องาน วิชาการเพื่อการพัฒนาสังคมในวงกว้าง โดยกำกับคุณภาพและกระบวนการของการจัดทำ วารสารให้เป็นไปตามมาตรฐานวิชาการ

วารสารฉบับนี้ประกอบด้วยบทความวิจัย และบทความวิชาการของนักวิชาการ นักศึกษา ผู้ปฏิบัติงานในหน่วยงานทั้งในและต่างประเทศ ซึ่งผ่านการพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 15 เรื่อง หัวข้อหลักครอบคลุมทั้งการจัดการเรียนรู้ในชั้นเรียนทั้งในประเทศและต่างประเทศ การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ กฎหมาย และประเด็นท้าทายด้านการจัดการวัฒนธรรม

ขอขอบคุณผู้เขียนบทความและผู้ทรงคุณวุฒิที่พิจารณาบทความ ที่ปรึกษาภายใน และภายนอกทุกท่านที่ได้ให้ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแก้ไขบทความให้มีความถูกต้อง สมบูรณ์ ตลอดจนผู้บริหารมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องที่ให้การสนับสนุน ทรัพยากร และให้คำแนะนำ จนทำให้วารสารฉบับนี้ มีบทความที่น่าสนใจ และได้มาตรฐาน มีคุณค่าทางวิชาการ สามารถตอบสนองความต้องการของผู้ที่สนใจ และเป็นข้อมูลอ้างอิง ทางวิชาการได้เป็นอย่างดี

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สีบวงศ์ กาพวงค์
บรรณาธิการ

บทความวิจัย

- THE DEVELOPMENT OF CHINESE SPEAKING SKILLS
OF SECONDARY 1 STUDENTS USING COOPERATIVE LEARNING
IN AN INTERNATIONAL SCHOOL IN THAILAND 1
Tan Shengchen and Techameth Pianchana
- THE EFFECTIVENESS OF INTERGRATING BILIBILI STATION MEDIA 17
AND COOPERATIVE LEARNING METHOD TO ENHANCE SPEAKING SKILL
OF GRADE 5 CHINESE STUDENTS IN YUNNAN PROVINCE, CHINA
Junqing Lu and Nipaporn Sakulwongs
- THE APPLICATION OF SCRIPT ANALYSIS APPROACH 33
TO IMPROVE DRAMA PERFORMANCE AMONG SECOND-YEAR
UNIVERSITY STUDENT IN CHINA
Hao Xianrui and Techameth Pianchana
- “WHAT JOB CAN I DO?”: ANXIOUS TEACHERS IN EMPTY CLASSROOMS 46
Yongyut Khamkhong
- THE DEVELOPMENT OF CHINESE SPEAKING SKILLS IN GRADE 4 62
THAI STUDENTS USING THE FLIPPED CLASSROOM IN THAILAND
Feng Jianguang and Techameth Pianchana
- THE LEARNING MANAGEMENT WITH THE MULTIMEDIA 78
FOR ENGLISH SPEAKING SKILL OF GRADE 6 CHINESE STUDENTS
IN YUNNAN PROVINCE CHINA
Zhang Li and Techameth Pianchana
- THE RELATIONSHIP OF SERVICE QUALITY, BRAND REPUTATION, 88
CUSTOMER SATISFACTION, AND CUSTOMER COMMITMENT:
A CASE STUDY OF A FAST-FOOD OUTLET IN NIGERIA
Oscar Uzoamaka Iwuchukwu, Sasithorn Suwandee, Chairat Suriyapa and Atipol Suwandee

	หน้า
<ul style="list-style-type: none"> ● การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ใช้วรรณกรรมท้องถิ่นเป็นฐาน เพื่อส่งเสริมทักษะสอนการอ่าน เขียนและคิดวิเคราะห์ภาษาไทยระดับประถมศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ปรัชญา ใจภักดี ● การพัฒนาแหล่งสารสนเทศออนไลน์ กรณีศึกษาภาษาซีดัตตุน อัญชลี เรียงหา ● INFLUENCE OF VIRTUAL ANCHOR CHARACTERISTICS ON FANS' REWARD BEHAVIOR: A CASE STUDY OF THE CHINESE MARKET Chaoran Zhou and Hatairat Lertjanyakit ● CULTURAL HERITAGE MANAGEMENT: A COMPARATIVE STUDY OF THAILAND AND VIETNAM Chanikan Polcharoen ● ปัญหากฎหมายเกี่ยวกับพระราชบัญญัติมาตรการป้องกันการกระทำความผิดซ้ำ ในคดีความผิดเกี่ยวกับเพศหรือที่ใช้ความรุนแรง พ.ศ. 2565 อาทิตย์ บุญเลิศ และ พรเพชร ชลศักดิ์ตระกูล ● การคุ้มครองแรงงานหญิง: ศึกษากรณีการลางานระหว่างมีประจำเดือน กนกวรรณ ยิ่งทวี และ พรเพชร ชลศักดิ์ตระกูล ● ปัจจัยการจัดการด้านการเงินของผู้สูงอายุที่มีอิทธิพลต่อคุณภาพชีวิตภายใต้วิถีชีวิตใหม่ รัชฎิยา ส่งสุข อีรดา บุญพามี และ อังคณา สิริตตานกุลศิริ 	<p>105</p> <p>124</p> <p>140</p> <p>159</p> <p>173</p> <p>189</p> <p>205</p>

บทความวิชาการ

<ul style="list-style-type: none"> ● แนวทางการแก้ไขความขัดแย้งในเขตปกครองตนเองซินเจียงอุยกูร์ ในสาธารณรัฐประชาชนจีน วีระศักดิ์ พุ่มเพชร 	222
--	-----

การเตรียมต้นฉบับบทความเพื่อตีพิมพ์

- รายละเอียดการเตรียมบทความเสนอการตีพิมพ์ 239
- ขั้นตอนการพิจารณาบทความ 245
- รูปแบบบทความเพื่อส่งตีพิมพ์ในวารสารวิชาการราชภัฏพระนคร 246
- จรรยาบรรณในการตีพิมพ์ 249

THE DEVELOPMENT OF CHINESE SPEAKING SKILLS OF SECONDARY 1 STUDENTS USING COOPERATIVE LEARNING IN AN INTERNATIONAL SCHOOL IN THAILAND

Tan Shengchen* and Techameth Pianchana
Faculty of Education, Rangsit University, Thailand

*E-mail: tan.s64@rsu.ac.th

Received: 11-12-2023

Revised: 27-01-2024

Accepted: 07-02-2024

ABSTRACT

This study investigates the development of Chinese speaking skills of Secondary 1 students in an international school in Thailand using cooperative learning method. The examination was conducted during the first semester of the 2023-2024 academic year. The study employed cluster random sampling to select four classes, each consisting of 15 students at the secondary 1 level, forming the sample group with mixed genders and abilities in learning.

In the study, the researcher also utilized a questionnaire to collect data on students' speaking tests and satisfaction. Descriptive statistical analysis revealed the highest mean score of the pre-test ($\bar{X} = 19$) and post-test ($\bar{X} = 31.23$). Both pre-test and post-test data indicated the development of students' Chinese speaking skills. Additionally, quantitative data showed the highest mean score ($\bar{X} = 3.77$) and lowest mean score ($\bar{X} = 3.68$) for students' satisfaction. The overall mean score of students' satisfaction level items was at a high level. Content analysis of the quantitative data revealed that students were satisfied with the use of cooperative learning methods in Chinese-speaking classes.

Keywords: Cooperative Learning, Chinese Speaking skill, International School, Thailand.

INTRODUCTION

The rise of China has made learning Chinese growing important in recent years, the statistics from the Centre for Language Education and Cooperation of China reported by China Daily, the end of 2021, more than 25 million people are currently learning Chinese overseas, and the cumulative number of learners and users is close to 200 million (CD, 2021).

China has a significant impact on Thailand, as the Chinese people make up about one-sixth of the entire population, which is the second largest ethnic group in Thailand. Thai schools are increasingly offering courses to learn the Chinese language, and they are also putting more emphasis on these classes. The trend is also apparent in international schools (Cui, 2014). For this study, the researcher mainly focuses on the development of Chinese speaking skills under the British curriculum, which is the International General Certificate of Secondary Education (IGCSE) curriculum. Because the number of Chinese language enrolments in the IGCSE is increasing, most international school students face a huge challenge during Chinese learning.

The main purpose of this paper is to examine the Cooperative learning to solve the problems encountered

by international school secondary students in the Chinese speaking teaching. For international school secondary students, one of the main obstacles to improving Chinese speaking is the language environment. School communication between students and teachers is basically in English, and mandatory English communication is even written into the school regulations.

As Cui (2014) states that, students in international schools are required to primarily communicate in English and only have limited opportunities to practice their Chinese speaking skills, such as during Chinese class or when speaking with a Chinese teacher.

From researchers' teaching experience, most international school secondary students do not have Chinese speaking context. The composition of school students is mainly comprised of Thai nationals, and the majority of non-Thai students are children of homeroom teachers; for this reason, they have very limited time to practice Chinese speaking in daily life. Insufficient opportunities for students to practice become a barrier to progress in Chinese speaking skills. An old Chinese saying says that "practice makes perfect."

The improvement of speaking skills is based on substantial repetition and application. If they do not have enough chance to practice after class, they will not be able to achieve the purpose of advanced Chinese speaking learning, which is fluent and accurate use of language in communication (Hong, 2021).

In addition, student personalities are also a critical problem in improving Chinese speaking, with extroverted students being more willing to participate in class discussions, while introverted students tend to shy away (Li, 2014).

To solve these problems during the Chinese-speaking teaching mentioned above, Sun, R (2007) states that cooperative learning is a pedagogical theory, instructional strategy, and learning approach; it can effectively solve the problems of a silent class and low participation and emphasizes communication and cooperation between learners, and the development of a supportive interpersonal relationship among students. A common implementation approach of cooperative learning is Think-Pair-Share (TPS), Students will be divided into several groups, and each group member is asked to reflect on what they already know or have learned about a given topic. Then, they partner up with another member

to share their thoughts and perspectives. The teacher poses a question, providing time for individual reflection. After this, individuals have the opportunity to share their perspectives with their partners (Lyman, 1981).

Generally, the cooperative learning approach involves organizing students into groups to complete tasks together rather than work as independent individuals. By working in a team, students can overcome their anxieties, decrease their stress levels, and more effectively apply their Chinese language abilities. For these shy and introverted secondary students, the cooperative learning method creates a positive atmosphere in the class, it is helpful to improve their communication ability (She, 2012). In traditional teaching, the teacher is always the main character in the class. Li (2014) also mentioned that cooperative learning has clear advantages in terms of increasing motivation and learning efficiency.

Numerous studies have shown that cooperative learning methods can be very useful for teaching Chinese. In this study, the researcher will be conducting research by using the cooperative learning method to develop Chinese speaking skills of secondary 1 students under the IGCSE Curriculum, the researcher hopes through

this study to make up for the shortage of traditional speaking teaching, increase student participation in the class, promote the positive teachers-students interaction and also between students, and investigate the students' satisfaction with using cooperative learning. May this study provide details on the application of cooperative learning in Chinese-speaking classes and validate the feasibility of the method in an international school context?

RESEARCH OBJECTIVES

The study aims to research the development of Chinese speaking skills of secondary 1 students before and after using the Cooperative Learning Method and to investigate and collect the secondary 1 students' satisfaction after using the Cooperative Learning Method.

LITERATURE REVIEW

The Development of Chinese Teaching in Thailand

Thailand is the third largest country in the center of Southeast Asia, which is influenced by a diversity of foreign cultures. Therefore, the development of Chinese education depends on Thailand's language policy. With the change of language policy, Chinese education in Thailand has gone through four periods:

the “rise” in the 19th century, the “decline” from 1939 to 1945, the “brief revival” after World War II, and the “revival” after the 1980s (Li, 2021). The development of Chinese education is inseparable from the Chinese education policies in Thailand, and the diplomatic relations between China and Thailand also determine the development of Chinese education.

The problem of teaching Chinese Speaking

Liu (2016) concluded the problems of Chinese-speaking teaching in his study. First, the speaking class was mostly teacher-oriented; students also practiced but needed more initiative and could not fully stimulate their motivation. Second, students primarily practiced around the text or according to the after-class exercise in the textbook, and teachers usually divided students into groups of two or three to complete these exercises in the form of dialogues with each other. However, the exercises are not related to students' real lives.

Liu (2021) also mentioned that some things could still be improved in the current teaching of speaking. Teaching is still traditional teacher-oriented, and students follow the teacher's practice. However, this mode is practical and effective at the primary teaching stage; students

need more initiative to learn and more opportunities to practice and communicate independently. Secondly, the content of students' oral communication practice mainly revolves around the content of the text, and the form of practice is relatively single and boring, mostly dialogue practice in pairs.

The Relationship between Cooperative Learning and Chinese-speaking Teaching

There are three practical learning goals of Cooperative learning classes, involving three domains, which are the cognitive learning domain of learners, the skill learning domain of learners, and the affective domain of learners, which corresponds to the goals of Chinese-speaking teaching to improve students' knowledge of Chinese and their ability to communicate, to improve students' ability to think critically and to help students recognize their self-worth in learning (Li, 2014).

Hong (2021) states that Cooperative learning focuses on learning knowledge content as well as communicative and collaborative skills, promoting learners to accumulate and consolidate their knowledge in applying practice, which is in line with cultivating intercultural communication skills of international students in teaching Chinese. She found

that cooperative learning positively impacted international students' discourse skills, alleviating language anxiety and stimulating their interest and motivation in learning Chinese. Under the guidance of the cooperative learning steps designed by the teacher, international students can accumulate language knowledge through the teacher's intensive teaching. On the other hand, they can increase their information reserve through interaction with others in group activities, learn to listen and understand others, and develop their communicative skills and cooperation ability while completing joint learning tasks. The cooperative learning model of the advanced speaking classroom provides a rich space for international students to interact with each other, which not only gives more opportunities for those students with good language ability and a strong desire to express themselves but also encourages those students with weak language ability and shyness to express themselves and make their contribution to the group's success.

Several studies related to Cooperative learning demonstrate the effectiveness of using Cooperative learning in Chinese-speaking teaching. This part concluded the studies and research using Cooperative learning in Chinese-speaking teaching.

She (2012) conducted a study titled Cooperative Learning in Thai Students' Chinese-speaking Teaching, the study selected college students as experimental subjects and aimed to examine whether Cooperative Learning can enhance the Chinese speaking skill of students or not, also to help the student increase their vocabulary and correct their pronunciation, exercise their actual communication skill. The experimental study demonstrated a significant increase in student motivation to learn and the development of cooperative skills. In the authentic context created by Cooperative Learning, students are more likely to overcome mental barriers and improve their speaking skills more rapidly.

Hu (2012), in her research titled The Research of the Cooperative Learning Model in the Oral Chinese Class, reviews relevant research and analyzes various aspects of the cooperative learning model, including group division, different cooperative learning styles, and cooperative learning design principles and considerations, summarizes the factors that influence the effectiveness of cooperative learning through teaching practice, including teacher factors, student factors, content factors,

and external factors. The results show that collaboration develops students' comprehensive ability and facilitates students' improvement of their knowledge structure in many practices.

Zhang (2018) carried out a study titled A Study of Task-based Cooperative Teaching Approach in Teaching Spoken Chinese as a Foreign Language Take CMVC of Thailand as an example. In the early stage of the study, a questionnaire was used to understand students' motivation, needs, and study habits, to investigate the current teaching mode of spoken Chinese classes through the interview and observation method, and to analyze the problems of the current spoken Chinese classes. Finally, the study result shows that the completion of tasks increases students' motivation to learn; students learn by completing tasks, gaining knowledge by doing, and remembering more solidly, and group work reduces language anxiety and creates competition within and between groups, which improves the quality of the class and enhances student learning. This will improve the quality of the class and the efficiency of student learning.

Cooperative learning has emerged as a popular teaching method over the past five decades and has been applied across a wide range of subjects, including Chinese language learning. The studies above indicate the growing interest in applying the cooperative learning model to teaching Chinese as a foreign language.

HYPOTHESIS

In this study, the development of Chinese speaking skills of the secondary 1

student were improved after using cooperative learning, and the satisfaction of the student was at a high level after using cooperative learning.

CONCEPTUAL FRAMEWORK

This study has two variables, Cooperative learning as the independent variable and students' Chinese speaking skill and their satisfaction as the dependent variable. (Shown below in Figure 1).

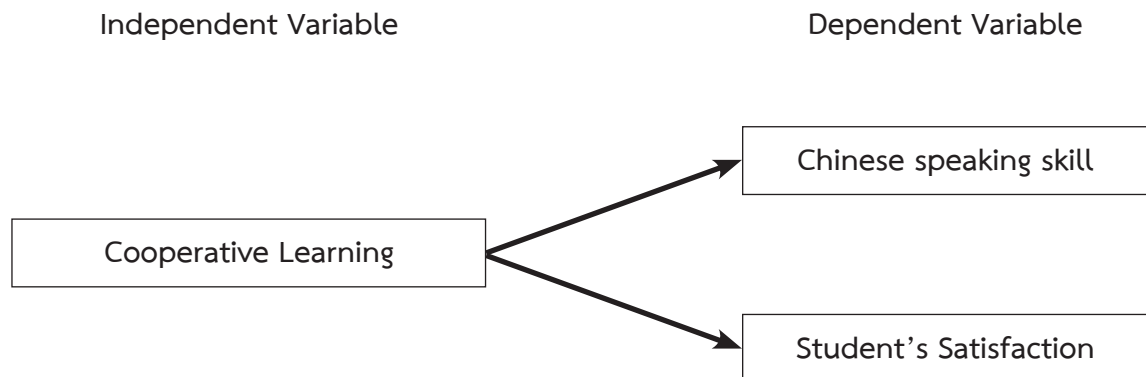

Figure 1 Independent and Dependent Variable

METHODOLOGY

In this study, researchers collected quantitative data through an achievement test and a satisfaction questionnaire. The achievement test included a pre-test and a post-test. The purpose of the study was to examine the effectiveness of the Cooperative Learning Method in developing students' Chinese-speaking skills, the questionnaire aims to investigate the satisfaction of students by using the Cooperative Learning Method to improve their Chinese-speaking skills. The target population comprises 73 students from four secondary 1 classes. The student's age is around 11 to 13 years old with mixed genders and mixed abilities in learning.

Due to the school arrangement, the researcher is only in charge of one of the Secondary 1 classes, the researcher chooses a cluster random sampling class as the sample group (15 students), the students are mixed genders and mixed abilities in learning, and there are 5 boys and 10 girls. The study was carried out in an international school in Samut Prakan, which is one of the central provinces of Thailand, it was founded in 2007. The school includes 16 grades from nursery

to high school, and Chinese language courses have been offered from nursery to secondary 4. The school offers 4 hours per week of Chinese language classes for the secondary level. The following three instruments were used to collect quantitative data for this study: lesson plans, Chinese-speaking tests (pre-test and post-test), and a student satisfaction questionnaire.

RESEARCH RESULTS

Table 1 below presents the Pre-test & Posttest scores of the sample group. The highest score on the pre-test was 31.5 (out of a total of 45), and the lowest score was 12. The post-test scores increased significantly, with one participant receiving the highest score of 42 out of 45, an improvement of 19.5 points compared to the pre-test scores, and two participants receiving the lowest score of 24 out of 45. In addition, two participants made the greatest improvement; the percentage difference between the pre-test and post-test was 43.33%.

All 15 students showed significant or slight improvement on the posttest, with score gaps ranging from 1.5 to 19.5 points.

Table 1 Student Pre-test and Post-test score

Student	Pre-test Scores (Full score = 45)	Posttest Scores (Full score = 45)	Increase in test score	Difference %
1	31.5	33.0	1.5	3.33%
2	24.0	26.0	2.0	4.44%
3	21.0	37.5	16.5	36.67%
4	19.5	36.0	16.5	36.67%
5	18.0	24.0	6.0	13.33%
6	19.5	34.5	15.0	33.33%
7	16.5	28.5	12.0	26.67%
8	21.0	31.5	10.5	23.33%
9	18.0	31.5	13.5	30.00%
10	16.5	24.0	7.5	16.67%
11	22.5	42.0	19.5	43.33%
12	18.0	37.5	19.5	43.33%
13	13.5	25.5	12.0	26.67%
14	13.5	27.0	13.5	30.00%
15	12.0	30.0	18.0	40.00%
Mean Scores	19.00	31.23	12.23	27.19%

Table 2 Paired Samples T-Test

Group	Pre-test		Posttest		Mean difference	T	P-value
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD			
Sample Group	19.00	4.83	31.23	5.49	12.23	-8.17	0.000

* $p < 0.05$

From Table 2, a difference of 12.23 was observed between the pre-test and post-test means; this increased from the post-test mean. The significant value (P) obtained was 0.000, which was lower than 0.05 ($P < 0.05$). There was a statistically significant increase in the post-test scores as compared to the pre-test scores for the sample group.

Figure 2 below represents participants' pre-test and post-test scores. As shown in the figure, It can be seen that all students' scores in the post-test have increased, indicating that the Cooperative

Learning method helped improve students' Chinese Speaking scores.

In addition, Figure 2 shows the mean scores for the pre-test and posttest, which were 19.00 and 31.23. The mean score for the post-test was higher than the mean score for the pre-test. The post-test scores represented by the orange bar confirmed an increase of 12.23 points compared to the pre-test scores represented by the blue bar. So, it can be said that each person made progress in the posttest and got a better score.

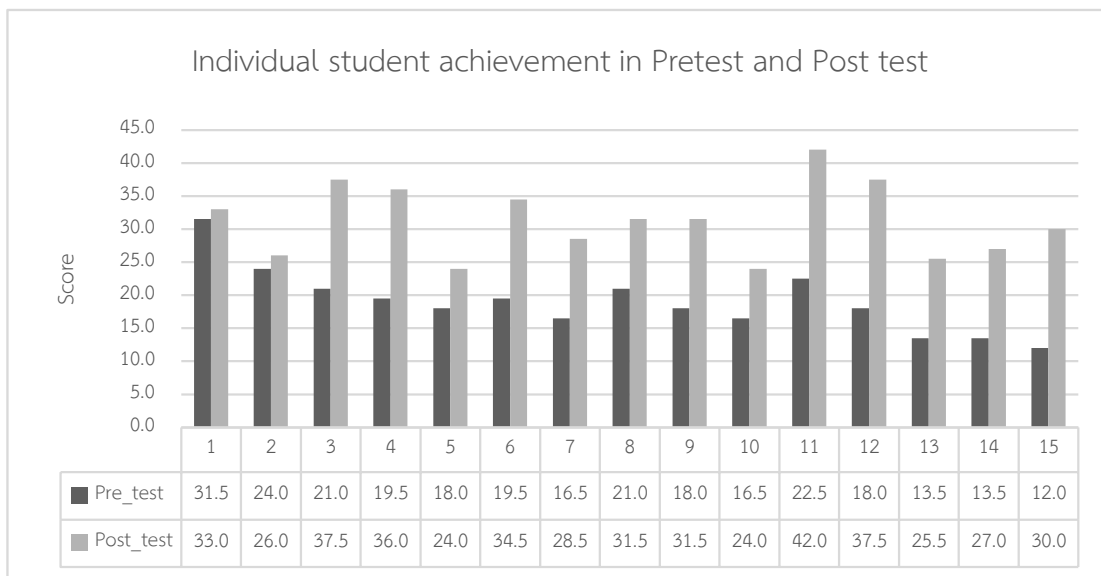

Figure 2 Graphical representation of students' pre-test and post-test scores

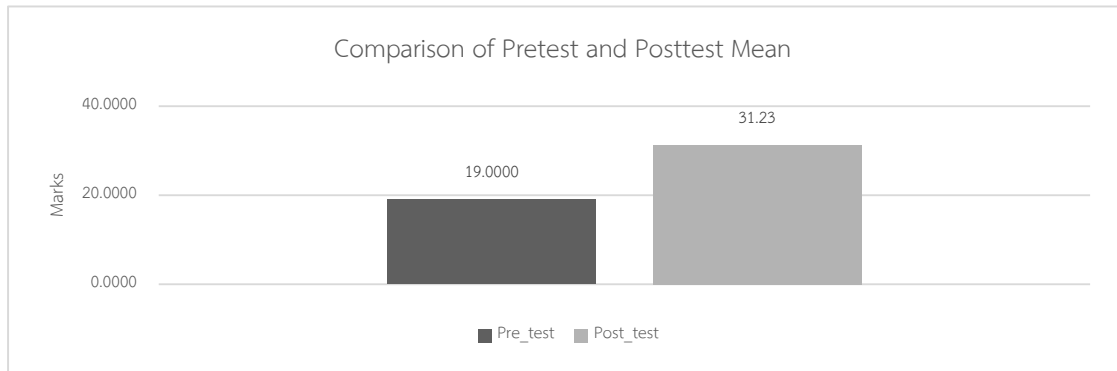

Figure 3 Comparison of pre-test and post-test mean

In addition, Figure 3 shows the mean scores for the pre-test and posttest, which were 19.00 and 31.23. The mean score for the posttest was higher than the mean score for the pre-test. The post-test scores represented by the orange bar confirmed an increase of 12.23 points compared to the pre-test scores represented by the blue bar. So, it can be said that each person made progress in the posttest and got a better score.

In order to collect quantitative data and study students' satisfaction with using the Cooperative Learning method in Chinese-speaking classes, a five-point Likert scale was adopted: 1 = strongly disagree, 5 = strongly agree. The questionnaire consists of 12 items, which are divided into three parts: Interest and motivation, Engagement, and the effectiveness of the Cooperative

learning method. All 15 (N=15) study participants were given questionnaires. Descriptive statistics (mean and standard deviation) were used to analyze the survey results. The average score was highest at 4.01 ~ 5.00, high at 3.01 ~ 4.00, medium at 2.01 ~ 3.00, low at 1.01 ~ 2.00, and lowest at 1.00 ~ 0.00. Figure 3 shows the mean and standard deviation of each questionnaire item of students' satisfaction with using Cooperative Learning in Chinese-speaking classes.

RESULTS CONCLUSION AND DISCUSSION

Results Conclusion

The first objective of this study was to compare the Chinese speaking skills of secondary 1 student after the use of the Cooperative learning method. and then, the paired sample T-test was conducted on the pre-test and post-

test results to compare the differences in learning performance between the sample groups.

1) The statistical analysis of the paired sample T-Test of academic performance showed that the average score of the post-test (31.23) was higher than that of the pre-test (19), with an average difference of (12.23). The standard deviations of the pre-test and post-test were (4.83) and (5.49), respectively. The average score of the post-test was higher than that of the pre-test, which indicates that the Cooperative learning method has a positive effect on improving students' academic achievement of Chinese speaking skills.

2) The highest score (31.5) and the lowest score (12) in the pre-test. The highest score (42) and the lowest score (24) were obtained in the post-test. These differences between pre-test and post-test scores result in the highest score on the post-test being (19.5) points higher than the score on the pre-test. The lowest score in the post-test is (12) points higher than the lowest score in the pre-test.

3) All 15 participants scored higher in the post-test than in the pre-test. The improvement ranged from 1.5 to 19.5 points.

The quantitative data analysis above revealed the significant improvement in students' post-test results. Thus, the results of this study clearly indicated that using cooperative learning method could effectively improve the Chinese speaking skill of secondary 1 student in international school in Samut Prakran, Thailand.

The second objective of this study was to investigate the secondary 1 students' satisfaction with the Cooperative Learning approach. Quantitative data concerning this objective was collected through a questionnaire containing 12 items, which were further divided into three parts: Part A: Interest and Motivation, Part B: Engagement, Part C: The Effectiveness of Cooperative Learning

The data from Part A of the questionnaire showed that students had the high level of interest and motivation with the use of Cooperative Learning ($\bar{X} = 3.75$, $SD = 0.85$).

The data from Part B of the questionnaire showed that students had the high level of satisfaction in terms of engagement when using Cooperative Learning in Chinese speaking lesson ($\bar{X} = 3.68$, $SD = 0.81$), the result indicating that Cooperative Learning could engage most students in Chinese speaking learning.

The data from Part C of the questionnaire showed that students consented to the idea that Cooperative Learning had a positive impact on the effectiveness of their Chinese Speaking learning and gave it the high level of satisfaction ($\bar{X} = 3.77$, $SD = 0.88$), implying that students affirmed the method could help improve their Chinese Speaking skill.

Discussion

The results of the test showed that using the Cooperative learning method in Chinese speaking class improved Secondary 1 students' Chinese speaking skills. All 15 participants showed a certain improvement in comparison to their pre-test and post-test scores. The Mean of the post-test (31.23) was higher than the pre-test (19). In addition, students No.11 and No.12 made the most impressive improvement of 19.5 points, from 22.5 to 42 and 18 to 37.5, respectively. While student No.1 got the lowest improvement of 1.5 points, we found that he got the highest score on the pre-test, and his post-test result was above average, so we can assume that he has a better foundation in Chinese speaking. Thus, the use of cooperative learning methods positively affects the Chinese speaking skills of students,

and all findings from the pre-test and post-test were reliable answers to the first research question. It also proved in the previous studies; she (2012) conducted an experimental study in intermediate Chinese-speaking teaching by using Cooperative learning, the test results of the experimental group showed significant improvement, and the research has testified that Cooperative learning can improve student participation, and cultivate a sense of cooperation, which also helps to reduce student mental barriers. Shi (2016), through her analysis of the research result, found that all students in the sample group improved their Chinese achievement after using the Cooperative Learning method; compared to the traditional teacher-center methods, Cooperative Learning fosters student-centered learning, where by students are encouraged to engage with the learning material, overcome their inhibitions, develop their autonomy and self-efficacy in learning, and participate actively in the educational process. As Zhang (2018) indicated by comparing the pre-test score and post-test scores of the experimental group students, the majority of them who used the Cooperative learning method, their Chinese speaking test scores greatly

improved. Based on the above analysis, the findings in this study reflected a positive effect of using the Cooperative learning method. The following recommendations are listed:

(1) The Cooperative learning method improved student's Chinese speaking skills in a very practical way and had a positive effect on the Secondary 1 student. Thus, this form of learning method can be implemented throughout the whole academic year teaching, even in other grades.

(2) It is successful for Secondary 1 students to use Cooperative learning in Chinese-speaking classes, by the positive response from students, it is recommended that other language teachers use Cooperative learning in their teaching, it may engage more students in language learning.

(3) Cooperative learning also can be used to other subjects; Cooperation is an essential competence in modern society, and the multifaceted implementation of the cooperative learning method serves to nurture students' aptitude for teamwork and collective problem-solving.

The following is for future researchers who may be interested in carrying out any similar studies on this topic; considering the limitation of this research, the suggestions are proposed:

(1) The study population was less than 30 students; which is one of the limitations of this study. Therefore, similar study might be conducting with larger samples of different grades, namely primary schools, middle schools, high schools, and colleges, or from different regions in Thailand will help to ensure and verify the credibility of the conclusion of this study.

(2) Due to the limited time, the study was conducted within only 4 weeks. If studies are conducted over a longer period in the future, they may get different results.

(3) Using Cooperative learning in other aspects of Chinese learning, such as reading and writing, might have positive consequences and benefits. Also, a possible way to strengthen the validity of the findings is to conduct similar studies in various international schools, especially those that follow Western curricula, which would increase the consistency of the results across different educational frameworks.

All the details of the study have been elaborated. By the end of this part, it can be said that the application of the cooperative learning method has a significant positive impact on students' Chinese speaking ability. As a new teaching method applied to oral language teaching, the cooperative learning method can improve teachers'

classroom teaching efficiency and students' participation. As a result, students' interest and confidence in Chinese lessons and their ability to use Chinese can be significantly improved. Thus, using Cooperative learning may lead to more effective teaching in Chinese speaking and any other elaborate aspects.

REFERENCES

- China Daily. (2021). **“Chinese Language Fever” Has Reached New Peak Worldwide.** Retrieved from <http://www.chinese.cn/page/#/pcpage/article?id=531&page=20> [2023, 15 July.]
- Cui, K. (2014). **Chinese language teaching in international schools in Thailand Research - A Case Study in Bromsgrove International School** (Master's Thesis). Hebei University, China.
- Li, Y. (2021). The Policy Changes of Chinese Language Education in Thailand and the Development of International Chinese Language Education in China. **Comparative Study of Cultural Innovation**, 5(26),175-178
- Li, Y. M (2014). **Study of Application cooperative learning in intermediate oral Chinese Teaching for Foreigners** (Master's Thesis). Chongqing Normal University, China.
- Liu. Y. (2016). **Problems and Teaching Strategies in Chinese as a Foreign Language Speaking Classes** (Master's Thesis).School of Liberal Arts and Law of Henan Polytechnic University, China.
- Liu, J. X. (2021). A Review of Research on Teaching Spoken Chinese as a Foreign Language. **Literature Education**. 2021(06). 92–93. doi:10.16692/j.cnki.wxjyx.2021.06.035.
- Hong, Y. (2021). **Research on the Application of Cooperative Learning in Advanced Oral Chinese Teaching for Foreigners** (Master's Thesis). East China Normal University, China.
- She, N. X. (2012). **An Experimental Study of Cooperative Learning Model in Thai Students' Oral Chinese Teaching** (Master's Thesis). Jilin University, China.
- Shi, T. (2016). **A Study on the Application of the Cooperative learning in Thailand Middle Schools' Chinese Teaching-based on the Chinese Class of Thakham Wittaya School** (Master's Thesis). Guangxi University, China.

- Sun, R., & Li, L. H. (2007). On the Popularization of the Cooperative Learning Model in TCFL, **Journal of Yunnan University**, 5(2), 66-68.
- Yao, R. L. (2021). The design and application of scenario-based teaching method in teaching spoken Chinese. **Literature Education**, 2021(8), 70-71.
- Zhang, Y. (2018). **A Study of Task-based Cooperative Teaching Approach in the Teaching of Spoken Chinese as a Foreign Language ——Take CMVC of Thailand as an Example** (Master's Thesis). Jilin University, China.
-

THE EFFECTIVENESS OF INTERGRATING BILIBILI STATION MEDIA AND COOPERATIVE LEARNING METHOD TO ENHANCE SPEAKING SKILL OF GRADE 5 CHINESE STUDENTS IN YUNNAN PROVINCE, CHINA

Junqing Lu* and Nipaporn Sakulwongs

Department of Curriculum and Instruction, Suryadhep Teachers College,
Rangsit University, Pathum Thani, Thailand

*E-mail: junqing.164@rsu.ac.th

Received: 20-10-2023

Revised: 14-02-2024

Accepted: 20-02-2024

ABSTRACT

This quantitative study investigated whether the use of Bilibili Station media and the cooperative learning method improved the English-speaking skills and satisfaction of grade 5 Chinese students in learning English speaking. The sample group consisted of 30 grade 5 Chinese students in Yunnan Province, China. Data were collected using a pretest, posttest, and questionnaire, and were analyzed using descriptive statistical analysis and a paired sample t-test. The data collection and instructional period lasted for four weeks. The results of the pretest and posttest showed that the students in the sample group improved their English-speaking skills, with a posttest score ($\bar{X} = 22.13$, $SD = 2.01$) and a pretest score ($\bar{X} = 18.96$, $SD = 2.64$), resulting in a mean difference of 3.17 points. The data collected from the questionnaire indicated that all items were rated at a high level. The students expressed positive satisfaction with the use of Bilibili Station media and the cooperative learning method in learning English speaking. This study demonstrated that using Bilibili Station media in the English-speaking classroom was an effective way to learn English speaking.

Keywords: Bilibili Station Media, English Speaking Skill, Cooperative Learning Method, Learning Achievement, Students 'satisfaction

INTRODUCTION

The school pays more attention to the development of English speaking skills for primary school students. Ma (2022) describes Elementary school is a critical period for students' language development, so cultivating elementary school students' English oral expression ability is an important task in elementary school English teachers' teaching.

Chai (2019) has suggested that there are many problems in the current English speaking teaching in elementary school, which hinder the smooth development of speaking teaching activities and affect the improvement of the quality of English speaking teaching.

How to make our classroom become more vivid image, make students interested in our classroom teaching, improve students' motivation to learn, make students' speaking ability get good help. This problem is worthy of our deep thinking and improvement.

According to Yang (2021), the Bilibili station platform has indeed widened the path of independent learning for students and has had a positive impact on a large group of English learners whose English proficiency has improved, especially their English speaking skill. Bilibili station has changed the traditional

teaching model and given students a new perception of English learning, It enhances students' interest in learning and independent learning ability, meets their individual needs for English learning, and enhances the practicality and diversity of their English learning.

Jiang (2018) notes that cooperative learning method is an effective teaching method, and its effective application in elementary school English teaching can increase the interest of English classroom, enhance the activity of the classroom, and then can improve the effect of English teaching. This not only helps students to improve their interest and academic performance, but also allows them to have a better relationship with their classmates.

It is important to know how to improve students' English speaking skills as students generally have weak speaking skills and lack targeted measures. Considering this situation, teachers can select videos on BILIBILI station video media that are appropriate to the course topic to give students a clear, visual perception of today's course content. After students understand the course content, the teacher distributes conversation exercise questions and groups pairs through cooperative learning to communicate about the course

content and conversation exercise questions.

RESEARCH OBJECTIVES

1. To improve English speaking skill of Grade 5 Chinese students in Yunnan province through the application of Bilibili station media and cooperative learning method.

2. To investigate Grade 5 Chinese students' satisfaction towards the application of Bilibili station media and cooperative learning method in learning English speaking.

LITERATURE REVIEW

1. English speaking skill teaching

Schools are focusing more on cultivating the English speaking skills of primary school students. Firstly, Hu (2021) points out that there is a lack of communication opportunities in primary English speaking teaching. Secondly, the lack of an interactive environment Speaking is an important skill for language learning and a key ability for communicative communication. Thirdly, the lack of interest in language is an important driving force for students' cognitive learning and one of the key elements to stimulate behavioral exploration.

Strengthening primary school students' English speaking skill helps

to ensure the transmission of information. As a communicative activity of language communication, oral communication is the goal, and diverse development strategies and guidance measures are adopted to not only improve students' comprehension of language output and input, but also to strengthen students' language use, emotional expression and thought penetration, further ensuring accurate and efficient message delivery (as cited in Mao, 2018).

2. The application of technology in teaching and learning English.

With the development of the times and the innovation of educational concepts, the application of multimedia technology has become a necessary educational tool.

Teachers should strengthen their technological learning, master the functions of multimedia technology, optimize the production of courseware according to the new methods, clarify the objectives of teaching English in elementary school, be able to closely articulate the operational aspects of technology, and make efforts to create an atmosphere in the classroom to improve learning experience.

Zhu (2022) points out the rational use of multimedia technology in primary

English classroom teaching can bring many benefits to teachers and students. Therefore, it is important to analyze the current situation of multimedia teaching in primary English.

3. The application of Bilibili station media in teaching and learning English speaking skill.

Bilibili Station is the largest video resource learning media in China. As the main knowledge video dissemination platform, It plays a big role in learning speaking English. Ma (2022) points out the cultivation of learning interest is the focus of speaking teaching. A significant advantage of combining Bilibili station media videos with speaking teaching is that it can mobilize students' enthusiasm for communication, make them feel the fun of language learning and oral expression, and promote the comprehensive improvement of students' interest in speaking.

Yang (2021) notes the creation of new media such as Bilibili station has enriched the teaching content of English classroom, changed the traditional English teaching, and innovated in the form to help students form the initiative to learn English and let them dare to speak. Through the rich foreign cultural resources of BILIBILI station to learn and fully understand the cultural customs and authentic English expressions

around the world, broaden the horizons, enhance the ability of cross-cultural communication, and allow students to learn to speak better.

In teaching English speaking, teachers can make more use of Bilibili station media videos to create a learning atmosphere. The combination of Bilibili station media videos and speaking English makes students more receptive to speaking English (as cited in Xu, 2022).

Teachers can select videos on Bilibili station video media that are appropriate to the course topic to give students a clear, visual perception of today's course content.

4. Cooperative teaching method in teaching and learning English speaking skill.

Jiang (2018) notes cooperative learning method is an effective teaching method, and its effective application in elementary school English teaching can increase the interest of English classroom, enhance the activity of the classroom, and then can improve the effect of English teaching. It not only helps students to improve their interest and academic performance, but also allows them to have a better relationship with their classmates.

According to Guo (2017), when the teacher talks about the content of “What would you like? “Before the lesson, students in the class can be grouped scientifically and rationally according to their grades, classroom performance, gender and personality in groups of four, with the principle of heterogeneity in the same group. Teachers can organize relevant games for students, assign relevant inquiry questions for students, it can add vitality to the English classroom in such a way that students can actively participate in the learning of English speaking skill.

Cooperative learning involves organizing students into small groups to work together on tasks or projects, fostering collaboration, communication, and critical thinking skills, which provides students with sufficient time and space to expand their thinking. In the past,

students had weak interest in learning, lack of concentration in class, and poor classroom effect, but now students have high enthusiasm for English learning, and their teaching performance has greatly improved (as cited in Wang, 2009).

A series of research has shown that a skillful blend of Bilibili station and cooperative learning methods can significantly improve students’ speaking skills.

CONCEPTUAL FRAMEWORK

The independent variable included the usage of Bilibili station media though Cooperative Teaching Methodology. The dependent variables contained the students’ English speaking skill and the students’ satisfaction by using the Bilibili station media. It is shown in Figure 1.

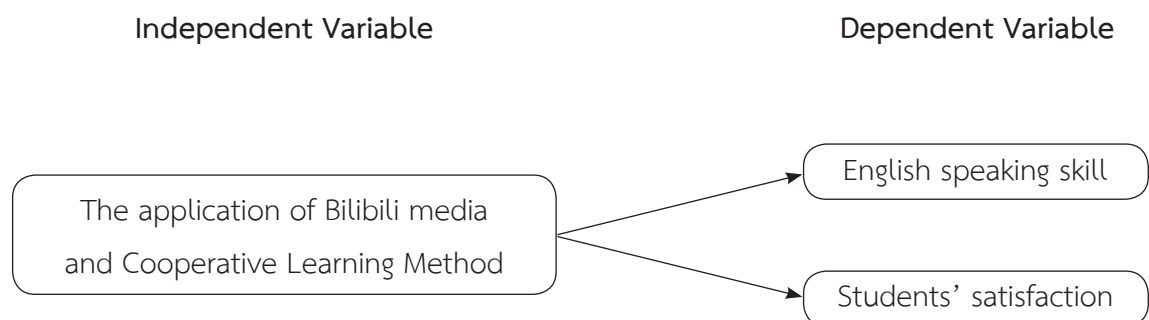

Figure 1 Independent variables and Dependent variables.

METHODOLOGY

1. Research design

In this research, a quantitative approach was used to analyze the data. To collect data, achievement tests and questionnaire were used to collect data. In addition to the achievement tests, a questionnaire was also incorporated into the achievement test. This was designed to determine students' satisfaction

with the Bilibili station media of learning English speaking skill. The results of the questionnaire proved to be objective and accurate. The following figure 2 illustrates the research design of the study. The sample group was divided into experimental and control groups, and to ensure the reliability of the study, the pretest and posttest were consistently.

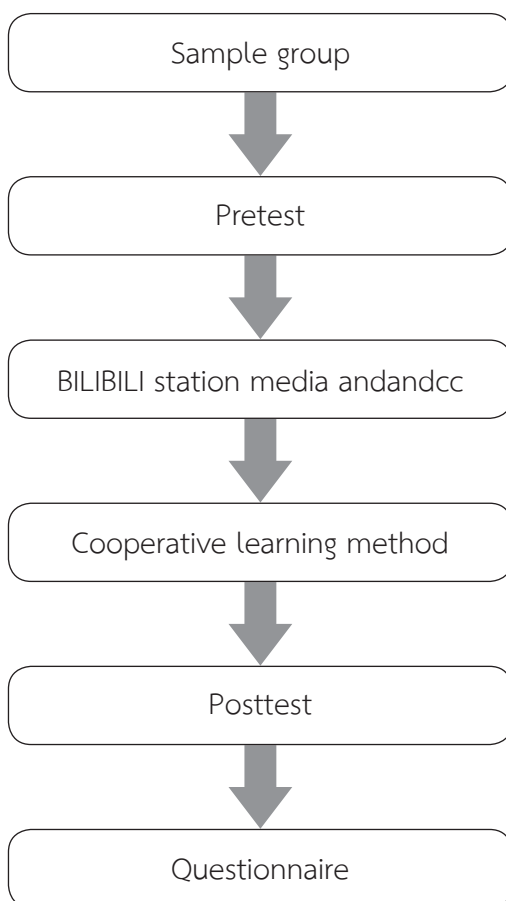

Figure 2 illustrates the research design

2. Population and sample

The study was conducted with grade 5 students in a public school in Yunnan Province, China. The grade 5 students were divided into two classes, each consisting of 60 students. These students, aged 10 to 13, comprise a mix of genders and have varying English speaking abilities.

The researcher used clustered random sampling, which included 30 students from the fifth-grade population. The students ranged in age from 10 to 13, with varying speaking abilities. and English speaking has been taught as a compulsory course for more than five years. The research has limitations because sample sizes are limited.

3. Research instruments

In this research, lesson plans, achievement tests, and satisfaction questionnaire were used to collect data to address the research questions.

3.1 Lesson plans

The researcher established 4 lesson plans of 45 minutes each for a total of 360 minutes (1 lesson plan = 2 lessons), which included the use of BILIBILI station media in the classroom. Over a one-month period, the researcher taught 8 lessons (2 classes per week).

3.2 Achievement tests

The tests were divided into two parts, a pretest and a posttest, with the same number of questions and the same level of difficulty. The participants were asked a series of questions through a randomized interview based on four main themes: seasons, parks, hobbies, and pets. For both pretest and post-test, the same set of questions were asked. The participants were asked to select a topic about which they would be asked. Next, a series of 6-7 questions were also asked depending on the topic chosen by each participant.

3.3 Questionnaire

In this research, a set of five-point Likert scale questionnaire consisted of 15 statements examined students' satisfaction in English speaking skill by using BILIBILI station media. It was divided into three parts. The Part A was interest and motivation, the Part BILIBILI was Engagement, and the Part C was the Efficacy of BILIBILI station media in English speaking skill. Each statement was rated on a Likert scale from 1 to 5, with 5 being the highest or strongly agree, (4) agree, (3) neutral, (2) disagree and (1) strongly disagree, respectively.

The questionnaire has been translated into Chinese

4. Validity

The research instruments were examined and validated by three experts; all of these experts are from China. The Item-Objective Congruence Index (IOC) was made by Rovinelli and Hambleton in 1997 (Carlson & Turener, 2013). The IOC range is between -1 and +1. In this IOC assessment, the study tool was effective if the item value was greater than or equal to 0.67. If the test value was less than 0.67, the study tool should be revised. In this research, all Instruments' results were more than 0.67.

5. Reliability

To test the reliability of the achievement test and the questionnaire, Cronbach's alpha method was used in the study. The researcher administered tests and questionnaires to an additional 30 students at the same level. The reliability result of the achievement test and questionnaire were 0.84 and 0.75. This showed that the instruments were reliable to be used to address the research objectives.

6. Data collection procedures

The sample population included 30 students from a primary school in Yunnan Province, China. Their ages

ranged from 10 to 13 years old, and they differed in gender and English speaking ability. Students' academic performance was collected by means of pretest and posttest. The data were analyzed by the total score, mean score, and standard deviation.

6.1 Approval and Ethics concern

To conduct the research in the school, the researcher obtained an approval letter from the Qiling elementary school on Nanning Road, Qujing city, Administrative Department. Since the participants in this research were between the ages of 10 and 13, the researcher also received the approval of both the responsible school authorities and the parents. The participants were also notified of the study objectives prior to the implementation of the strategy. In addition, study participants were required to sign a consent document to have their legal and ethical rights protected. The data were treated confidentially and deleted uniformly after the study was completed.

RESEARCH RESULTS

Data Analysis of English speaking Achievement Test

This section presents the results of the first research objective. The aim was to compare the English speaking

performance of the fifth graders before and after they were taught using BILIBILI Station media. The results of pretest and posttest of the sample groups were compared using paired samples t-test. Comparisons were made using means, standard deviations, and inferential statistics, with $P < 0.5$ level of significance.

As shown in Table 1 below, the one sample analysis of the test scores indicated that they were positive. The pretest mean was 18.96 with a standard deviation of 2.64; the posttest mean was 22.13 with a standard deviation of 2.01. A difference of 3.17 was observed between the pretest and posttest means; this resulted in an increase in the posttest mean. The significant value

Table 1 Paired T-Test Analysis

Group	Pretest		Posttest		Mean Difference	t	P-value
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD			
Sample Group	18.96	2.64	22.13	2.01	$22.13 - 18.96 = 3.17$	- 4.672	.01

(P) obtained was .01, which was lower than .05 ($P < 0.05$). A T-test value of -4.672 was obtained. There was a statistically significant increase in the posttest scores as compared to the pretest scores for the sample group. It showed the posttest score was significantly higher than the pretest score.

Data Analysis of Questionnaire

A five-point Likert scale with 1 being strongly disagree and 5 being strongly agree was used to collect the quantitative data and examine students' satisfaction towards using the BILIBILI station media in English speaking class. The 15-item questionnaire

was divided into three sections: part A, Interest and Motivation; part BILIBILI, Engagement; and part C, Efficacy of BILIBILI station media on student learning. Each single one of the 30 ($n=30$) participants was given a copy of the questionnaire. Descriptive statistics were used to analyze the questionnaire results (mean and standard deviation). The mean scores ranged from the highest of 4.21 to 5.00, high from 3.41 to 4.20, moderate from 2.61 to 3.40, low from 1.81 to 2.60, and the lowest from 1.00 to 1.80 (Likert, 1932).

Table 2 Mean and Standard Deviation: Part A ($n=30$)

	Part A- Interest & motivation	Mean	SD	Interpretation
1	Using BILIBILI station media made learning interesting.	4.03	.765	High
2	Using BILIBILI station media and cooperative learning method made learning meaningful.	4.07	.740	High
3	Using BILIBILI station media and cooperative learning method helped me develop confidence to learn English speaking.	4.13	.819	High
4	Using BILIBILI station media and cooperative learning method motivated me to learn English speaking.	4.30	.750	Highest
5	BILIBILI station media and cooperative learning method provided a more effective learning style in speaking learning.	4.37	.669	Highest
	Average	4.18	.748	High

Table 2 below shows the mean scores and standard deviations of students' satisfaction with Part A, interest & motivation. The highest mean score of 4.37 was obtained for BILIBILI station media provided a more effective learning style in speaking learning, which fell within the mean score range of the five-point Likert scale indicating the "Highest" level. The mean score for Item 1 was relatively low (mean score = 4.03), the interpretation of the mean score showed that students' perceptions of Part A of the questionnaire, interest & motivation were at the High level (mean score= 4.18).

Table 3 Mean and Standard Deviation: Part BILIBILI (n=30)

Part BILIBILI- Engagement		Mean	SD	Interpretation
6	All the activities related to BILIBILI station media and cooperative learning method were interesting.	4.23	.728	Highest
7	All the activities related to BILIBILI station media and cooperative learning method were meaningful.	4.27	.640	Highest
8	Cooperative group learning was important in the English speaking classroom.	4.47	.571	Highest
9	Interactive communication is beneficial to the improvement of English speaking.	4.53	.571	Highest
10	I felt more engaged when using BILIBILI station media.	4.47	.629	Highest
Average		4.39	.627	Highest

Table 3 above shows the mean and standard deviation of students' scores for Part BILIBILI, engagement. As we can see through the data, "Interactive communication is beneficial to the improvement of English speaking."

was rated with the highest mean score of 4.53 in item 9. The lowest mean score of 4.23 is item 6. We can know from the data, considering the average score of 4.39, it still fell within the "Highest" average score range.

Table 4 Mean and Standard Deviation: Part C (n=30)

Part C- Efficacy of BILIBILI station Media on Student learning		Mean	SD	Interpretation
11	Using BILIBILI station media and cooperative learning method helped improve my English speaking skill.	4.53	.629	Highest
12	Using BILIBILI station media and cooperative learning method helped improve my English pronunciation skill.	4.50	.572	Highest
13	Using BILIBILI station media and cooperative learning method helped improve my fluency in English speaking.	4.67	.547	Highest
14	Using BILIBILI station media helped improve my class participation.	4.50	.509	Highest
15	Using BILIBILI station media helped improve my English speaking achievement.	4.60	.621	Highest
Average		4.56	.575	Highest
Overall Mean & SD for all 15 items		4.37	.650	Highest

Table 4 below indicated the mean scores and standard deviations of students' responses to Section C, Efficacy of the BILIBILI station media on Student Learning. The majority of the students agreed that the BILIBILI station media helped improve their English speaking performance. The thirteenth item received the highest score of 4.67, which was "Using BILIBILI station media helped improve my fluency in English speaking". The eleventh item received a slightly lower score of 4.53, which was "Using BILIBILI station media helped improve my English speaking skill". In conclusion, as noted above, among the three parts, Part C had the highest mean score of 4.56 with a standard deviation of 0.575. In contrast, Parts A and BILIBILI had relatively lower mean scores of 4.18 and 4.39 with standard deviations of 0.748 and 0.627. As we see from the data, the overall mean score for all 15 items was 4.37. The researcher was convinced that the students' overall satisfaction with the use of BILIBILI station media and cooperative learning method was remarkably high. In order to avoid irrelevant variables, we do not recommend candidates to review before the exam to improve the validity of the research.

RESULTS CONCLUSION AND DISCUSSION

Results Conclusion

The first objective in this research was to improve English speaking skill of Grade 5 Chinese students in Yunnan province through the application of BILIBILI station media and cooperative learning method in Yunnan province, China. Then the pretest results and posttest results were analyzed using a paired samples t-test to compare the differences in the learning performance of the sample group. From the data, the following conclusions can be drawn: The statistical analysis of the paired sample t-test of scores displayed that the mean score of the posttest (22.13) was higher than that of the pretest (18.96), and the mean difference was (3.17). The standard deviations of the pretest and posttest in the sample group were (2.64) and (2.01), respectively. The average score on the posttest was significantly higher than the pretest. Based on the result of the posttest, BILIBILI station media had a positive effect on improving English speaking skill.

Li (2017) pointed out after using the BILIBILI station media videos, 85 percent of the students showed different scores

of improvement in their English speaking scores and developed a strong interest in learning English speaking. The above showed that teaching BILIBILI station improved students' English speaking skill.

The second objective was to investigate Grade 5 Chinese students' satisfaction towards the application of BILIBILI station media and cooperative learning method in learning English speaking. To collect quantitative data concerning the students' satisfaction towards BILIBILI station media, a five-point Likert scale was used in English speaking teaching. The 15-item questionnaire was divided into three sections: part A, Interest and Motivation; part BILIBILI, Engagement; and part C, Efficacy of BILIBILI Station media instruction on student learning. Twelve questionnaire items were classified at the "Highest" level and three items was classified as "High" level. None of the items were rated as strongly disagreeable. Chen (2022) found that 83 percent of students believed that BILIBILI station media videos were beneficial to course learning, and that teaching was made more interesting through BILIBILI station media videos. The results sufficiently showed that all students agreed that using BILIBILI Station media in their English speaking courses was an enjoyable

experience for them. Students were very satisfied with using BILIBILI Station media for English speaking teaching.

As indicated above, the research identified two significant findings. The first finding indicated that using BILIBILI Station media instruction and cooperative learning method improved the English speaking skill of Chinese students in Yunnan Province, China. The second finding was that Chinese fifth graders showed positive satisfaction with using BILIBILI Station media instruction and cooperative learning method to learn English speaking.

Discussion

The application of BILIBILI station media instruction to improve the English speaking skill of fifth grade Chinese students in Yunnan Province was successful. As a result, BILIBILI station media instruction was also applicable to other schools' English speaking courses. Other English teachers should consider using the BILIBILI station media videos as a learning material and as a supportive tool in their English speaking classes. Bilibili Station media videos can also be applied to all aspects of English listening, speaking, reading and writing. The Bilibili station media video can also be applied to other different subjects, and the Bilibili station platform has a huge number of learning resources

and provides a wide variety of learning materials, which are a useful and efficient supplement to the traditional teaching classroom.

This research was limited to a group of 30 grade 5 Chinese students in Yunnan Province, China. Consequently, a comparison study with a larger sample could be made in a different area of China. This would be worthwhile for replication and would help to verify and ensure the reliability of the conclusions from the present study. The similar studies can be conducted in different places, at different schools,

and at different grade levels. Further refinement of the study maybe conducted with longer period of time in different regions in the country to obtain more reliable results. For the comparison study, this study can be duplicated to examine the effectiveness of BILIBILI Station media instruction in different schools in different regions. Last but not least, this study proved beneficial and fruitful in English speaking learning in China. The contribution maybe for English language teachers and stakeholder in China and every country.

REFERENCES

- Carlson, R., & Turner, R. (2013). Review of agile case studies for applicability to aircraft systems integration. **Procedia Computer Science**, 16(1), 469–474.
- Chai, L. (2019). A review of research on questionnaire survey method. **Wen Cun Reading Journal**, 16(1), 3.
- Chen, H. N. (2022). Exploring the cooperative learning method in elementary school English teaching. **Examination Weekly**, (11), 147.
- Guo, X. H. (2017). An analysis of the application of cooperative learning method in elementary school English teaching. **Campus English**, (06), 213.
- Hu, X. Q. (2021). The importance of spoken English in elementary school. **Knowledge Bank**, (23), 49-51.
- Jiang, H. X. (2018). The application of cooperative learning method in teaching English in elementary school. **Emotional Reading**, (21), 30.
- Likert, R. (1932). A technique for the measurement of attitudes. **Archives of Psychology**, 22(140), 5-55.
- Li, X. N. (2017). **Study on the Application Status and Strategies of Video in Middle School English Speaking Teaching** (Master's Thesis). Ningxia University, Yin Chuan Shi.

- Ma, C. H. (2022). Strategies for teaching English as a foreign language in upper and middle grades of elementary school. **Enlightenment and wisdom (Previous)**, (02), 14-16.
- Ma, M. Z. (2022). Using information technology as a driving force to improve the quality of English speaking teaching in elementary school. **Elementary school students**, (12), 79-81.
- Mao, J. J. (2018). On the importance of oral language use in the elementary school English classroom. **Reading and Writing (Journal of Educational Teaching)**, (12), 197.
- Wang, Q. (2009). An introduction to the cooperative group learning method and its evaluation system in elementary school English teaching. **Jilin Education**, (17), 32.
- Xu, Q. L. (2022). Strategies to improve junior high school English teachers' teaching ability in the context of new media. **Campus English**, (25), 178-180.
- Yang, Z. H. (2021). Research on College Students' English Learning Mode Based on Bilibili Platform. **English Square**, (18), 109-111.
- Zhu, Z. F. (2022). Research on the application of multimedia technology in oral English teaching. **English for Middle School Students**, (02), 122-123.
-

THE APPLICATION OF SCRIPT ANALYSIS APPROACH TO IMPROVE DRAMA PERFORMANCE AMONG SECOND-YEAR UNIVERSITY STUDENT IN CHINA

Hao Xianrui* and Techameth Pianchana

Curriculum and Instruction, Suryadhep Teachers College, Rangsit University Phahonyothin Rd,
Lak-hok, Pathum Thani, Thailand

*E-mail: hxr0703@qq.com

Received: 20-02-2024

Revised: 28-02-2024

Accepted: 13-05-2024

ABSTRACT

The purposes of this study were to compare drama performances before and after the application of script analysis and to investigate students' satisfaction with its use in drama performance classes among second-year university students in Sichuan Province, China. The study employed a whole cluster random sampling to select a research sample from a second-year class. The first research objective was achieved through pretest and post-test, which assessed the drama performance of second-year students using paired-samples t-tests. The second research objective was addressed through questionnaire that examined students' satisfaction with the use of script analysis, analyzed using means and standard deviations. The results revealed a significant improvement in students' drama performance, with a mean difference of 6.23 points between pretest and post-test scores. Furthermore, students expressed a high level of satisfaction with the implementation of script analysis in their drama performance classes. Therefore, this study demonstrated the effectiveness of the script analysis approach in teaching drama performance.

Keywords: Script Analysis, Drama Performance, Students' Satisfaction, Second-Year Students

INTRODUCTION

In recent years, the concept of drama performance education as a kind of quality education is indeed getting more and more recognition, and an increasing number of people recognize the role of drama performance teaching in improving people's quality and aesthetic education (Ting, 2022). The drama performance program in colleges and universities plays a vital role in developing students' aesthetics, understanding of traditional culture, artistic cultivation, and mental health.

With the gradual attention and rapid development of Chinese drama education, the drama education courses in colleges and universities are also improving and innovating with the times. However, there are some problems in the current university theater education curriculum system.

The method of script analysis is derived from the Stanislavski system of acting. Analysis is the beginning of creation, and only with full understanding and analysis can an actor properly begin to create (Ning, 2017). The method of script analysis is mainly through the students' own analysis, to truly recognize and perceive the inner core of the script, the rich spiritual world under the expression of words.

As mentioned above, this paper was to test that would the use of script analysis help improve drama performance of second-year university Chinese students by comparing students' achievement before and after applying it in drama performance teaching and to investigate students' satisfaction with the use of it as well.

RESEARCH OBJECTIVES

1. To compare the drama's performance of the second-year students in the university before and after using script analysis approach.
2. To investigate the students' satisfaction of the second-year students in the university after using script analysis approach.

LITERATURE REVIEW

1. The university of China

China's higher education system has experienced rapid growth, providing students with a diversity of educational opportunities, with different types of schools and institutions each with their own unique missions and characteristics, which together make up the diverse landscape of Chinese education. Chinese universities are categorised into undergraduate and specialist colleges and universities according to their level of instruction (Jie & Dexiang, 2022).

Chinese university curricula are designed to develop well-rounded individuals and provide them with a solid academic foundation and practical skills to succeed in their future careers, and this diverse education system reflects the continuous development of Chinese higher education and its efforts to adapt to diversified needs.

China's university education is committed to cultivating talents with international competitiveness, which play an important role in the era of globalization. As technology continues to advance, teaching methods and techniques are also evolving. Modern universities make full use of information technology to provide online learning and blended education to meet the needs of different students.

2. Drama Performance Course

Professional drama performance courses have always been a key area for training performing artists and art practitioners. The Drama Performance courses are designed to develop a broad and in-depth range of theatre skills and knowledge to provide students with a solid foundation for their future acting careers.

China's higher art education has been greatly enriched and developed,

and performance is undoubtedly a popular major in recent years. On the one hand, this is due to the prosperity of national cultural undertakings, and the people's pursuit of the spiritual level is constantly improving. On the other hand, due to the continuous development of the drama and film industry, more and more young people, guided by the "idol role" and "dream of performance", have flocked to study performance in the army of art examination (Chengyu, 2021).

The main characteristics of drama performance are manifested in the form of performance, the way of creation, the time of performance and so on. Stanislavski's approach to drama performance has a profound impact on learning and teaching. This thesis focuses on the approach of script analysis proposed by Stanislavski to emphasise the actor's ability to analyse the script and to enhance the basic performance qualities of the student, Stanislavski's approach can help students to better delve into their roles in drama performance learning and teaching to improve their performance skills.

3. Basic qualities of students' drama performances

The qualities of an actor cover a wide range of aspects, including innate

conditions, poise and temperament formed by life experiences, living quality, intellectual level, cultural and artistic cultivation, professional skills and ethical standards.

On the contrary, the professional qualities of an actor are more demanding than in any other profession, because an “actor” who does not possess the necessary creative qualities of an actor will not be able to go further along the path.

4. Script Analysis Approach

4.1 Sources of Script Analysis

Konstantin Stanislavski was one of the pioneers in the field, and his theory of performance emphasised two key aspects of the actor’s professional training: the actor’s creation of roles and the actor’s self-cultivation. Among other things, he emphasised in-depth study of the script when training actors. He believed that the actor should delve into the emotions, motivations and inner world of the character by carefully analysing the script. This analysis requires the actor to study the character’s background, emotional shifts and conflicts in order to better understand how to create a realistic character.

4.2 Specific approach content

According to the script analysis approach proposed by Konstantin

Stanislavski, the specific script analysis approach includes the following:

- 1) Period background
- 2) Defined situation
- 3) Facts, Events, Passages
- 4) Conflicts
- 5) Thematic Ideas
- 6) Character Relationships
- 7) Penetrating action and

the highest task

- 8) Structure and Genre of

the script

According to the content of the specific approach to script analysis, the character image depicted in the script is the basis for the actor’s re-creation. Although actors can use their own rich life materials to recreate, this recreation can only be carried out on the basis of the literary image created by the playwright, and cannot be separated from the whole script. And in the analysis of a play, every element is indispensable.

CONCEPTUAL FRAMEWORK

The independent variable of this study is the method of script analysis and the dependent variable is the improving the students’ drama performance basic qualities and students’ satisfaction. Following is the illustration of the study’s conceptual framework:

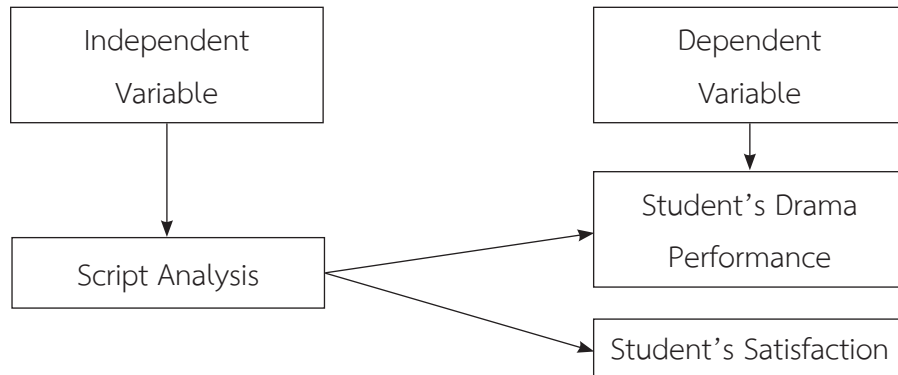

Figure 1 Independent and Dependent Variables

METHODOLOGY

This study applied a quantitative approach to collect the data, including a pretest and a post-test to assess second-years university Chinese students' basic ability of drama's performance, and then

a questionnaire to indicate their satisfaction with the use of script analysis approach to improve their basic ability of drama's performance. Figure 2 below describes the research design of the study.

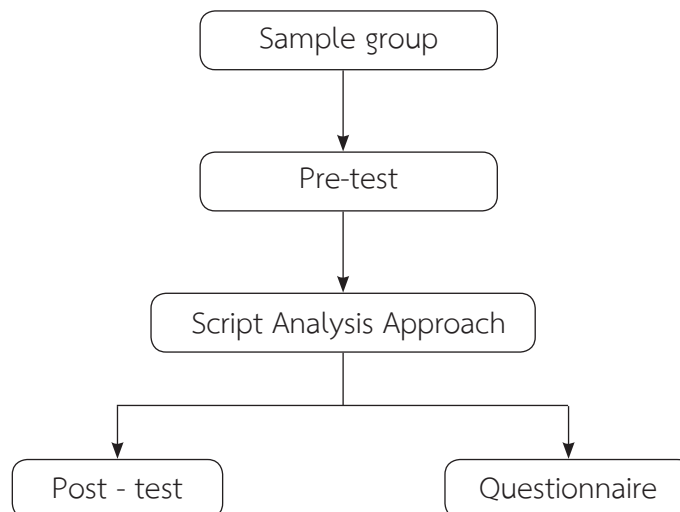

Figure 2 Illustration of Research Design

Participants

The subjects of the study were the second-year students of the College, these students are between 18-19 years old, there are 20 classes in a grade, which is the total number of students 600 who are mixed gender and ability. The researcher used the cluster random sampling technique to select one class with 30 students out of 20 classes as the sample group.

Research Instruments

The instruments utilized in this study comprised lesson plans, a drama performance ability test and its rubric, and a student satisfaction questionnaire.

1. Lesson Plans

The researcher prepared four lesson plans that applied script analysis over the course of one month (one lesson plan = 90 minutes). The four lesson plans contain a total of eight content areas for script analysis and are designed in four steps, that is 1) Study and analyze the role of the actors and determine the roles of each student; 2) Discussion and Sharing; 3) Presentation; and 4) Summarize and Analyse the results.

2. StudenDrama Performance

Skill Tests

Using script analysis for the basic ability test of drama performance, the researcher conducted a series of questions about the basic ability of drama performance around the four scripts, Home, Thunderstorm, Villa for Sale, and Main Character Debut, and then asked them to present the segments from the scripts. A drama performance skill test form was used, and the test criteria rated the subjects in five areas: 1) character base, 2) through action and top task, 3) grasp of style and genre, 4) on-stage communication, and 5) subtext. These five test criteria are derived from the instructional objectives. The growth rate of the scores was analyzed by comparing the scores before and after the use of the script analysis approach.

3. Students' Satisfaction Questionnaire

The questionnaire investigating student satisfaction with the use of script analysis approach in the teaching of drama performance contained three sections: 1) interest and motivation, 2) engagement and 3) the effect of script analysis on student learning. The questionnaire consists of 15

statements (5 statements per part) and uses a five-point Likert scale system ranging from 5 to 1. (5) Strongly agree, (4) Agree, (3) Neutral, (2) Disagree, and (1) Strongly disagree.

4. Validity and Reliability of Research Instruments

In this study, in order to ensure the validity of the content of the lesson plans, they were analyzed using Item Objective Congruence (IOC), The Item Objective Congruence Index, developed by Rovinelli & Hambleton (1977), is a procedure used for test development to assess content validity during the development phase of a project. (Turner & Carlson, 2009). To validate the lesson plans in this study, three experts were invited to review the lesson plans and complete the IOC form. In this study, the validity coefficients of all research instruments were higher than 0.67, indicating the content validity of them were acceptable.

Moreover, the reliability of satisfaction questionnaire was tested

using Cronbach Alpha through SPSS. Cronbach Alpha ranges from 0 to 1. Higher values imply items with greater agreement. The items are sufficiently consistent at the value of 0.7 and above to suggest the measure is reliable. In this study, the Cronbach Alpha coefficient was 0.74, indicating that satisfaction questionnaire was reliable.

Data Analysis

1. Analysis of Drama Performance Test Scores

As shown in table 1, paired-sample analysis of the test scores showed positive results. The pretest mean is 10.73 with a standard deviation of 2.80; the post-test mean is 16.97 with a standard deviation of 1.50. The pretest and post-test mean differ by 6.23, indicating an increase in the post-test mean. The obtained significance value (p) was 0.000, which was lower than 0.05 ($p < 0.05$), indicates a statistically significant increase in the post-test score compared to the pretest score for the sample group.

Table 1 Sample t-test

Paired Sample Statistics						
	n	Mean	Std. deviation	Mean difference	T	p-value
Pretest	30	10.73	2.80	6.23	-16.17	.000**
Post-test	30	16.97	1.50			

Figure 3 below compares the mean scores for the pretest and post-test, which are 10.73 and 16.97 respectively. The mean score on the post-test was higher than that on the pretest. The post-test mean score is greater by 6.23 points compared to the pretest mean score. Therefore, it can be concluded that each participant progressed and scored higher on the post-test.

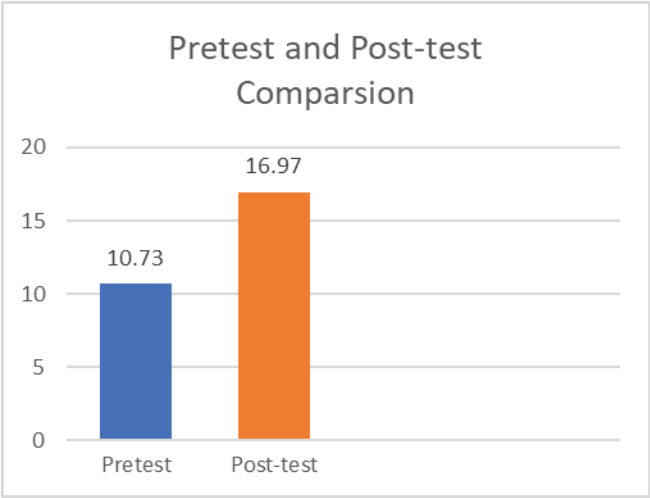

Figure 3 Comparison of Pretest and Post-test Mean

2. Analysis of Satisfaction Questionnaire

For this study, to collect quantitative data and study students' perceptions about the use of script analysis approach in Drama performance classes, a five-point Likert scale was used, where 1-Strongly Disagree and 5-Strongly Agree. The questionnaire consisted of 15 items divided into 3 parts: Part A: Interest and Motivation; Part B: Engagement; and Part C: The effect of script analysis on student learning. Descriptive statistics (mean and standard deviation) were used

to analyze the survey results. In the mean interpretation, 5-4.01 is the highest level, 4-3.01 is the high level, 3-2.01 is the medium level, 2-1.01 is the low level, and ≤ 1 is the lowest level.

A questionnaire was administered to all 30 (N=30) study participants. From the table 2 below, it can be seen that the mean scores were 3.92, 4.27, and 4.45 for part A, part B and part C respectively, which were all at the highest level. The overall average was also at the highest level with the figure of 4.21.

Table 2 Questionnaire of the Sample Group

	N	Mean	Interpretation
Part A	30	3.92	High
Part B	30	4.27	Highest
Part C	30	4.45	Highest
Total	30	4.21	Highest

Part A - Interest and Motivation: Most students agreed that learning drama performance using script analysis approach is interesting and enjoy the teacher's teaching style in drama performance class using script analysis, which were both at the highest level with the mean score of 4.03. which denoted the 'Highest' level of mean score range on a Likert scale.

Part B - Engagement: It is clear that most of the students are willing to use scripted analysis to learn more with the highest mean score of 4.53. Therefore, the researcher concluded that scripted analysis increased student engagement.

Part C: The Effect of Script Analysis on Student Learning: Most students affirmed that script analysis help improve their drama performance skill and would be beneficial to their future Drama performance learning, which were both at the highest level with the mean score of 4.60. In terms of the average mean score of this part, which was 4.45 falling in the highest level, it could be determined that script analysis would enhance students' drama performance.

In summary, Part C has the highest mean score, with a mean of 4.45 and a standard deviation of 0.61. Part A and Part B had relatively lower mean

scores with the average score of 3.92 and 4.27 respectively. Nevertheless, considering the overall mean score of 4.21, the researcher was convinced that most students had a positive satisfaction with the use of script analysis in drama performance learning.

RESULTS CONCLUSION AND DISCUSSION

As stated above, this study generated two main conclusions:

1) The application of script analysis helped improve the second-year students drama performance in Sichuan province, China.

2) Students had positive satisfaction with the use of phonics instruction in drama performance lesson.

In the discussion that follows, the results would be presented in detail, along with an explanation of how they addressed the research questions that were put forth for this study.

1. Students' Drama Performance Test Achievement

1) The statistical analysis of the paired samples t-test for the drama performance scores showed that the mean score of the post-test (16.97) was higher than that of the pretest (10.73), with a mean difference of 6.23. The mean score of the post-test was higher, indicating that script analysis has a positive

effect on students' drama performance learning.

2) All participants scored higher in the post-test than in the pretest with score disparities ranging from 4 to 11 points.

The above quantitative data analysis directly revealed the students' improvement in the post-test. Therefore, the results of this study clearly indicated that the use of script analysis effectively improved the drama performance of second-year Chinese university students in Sichuan Province, China. The data collected from this study was reassuring as well. The results of the study showed that using script analysis to learn drama performance had a significant impact on improving drama performance skill. Kai (2017) studied script analysis in the teaching of drama directing and he found that there was a positive shift in the students' learning styles, and more importantly, a significant improvement in their drama performance skills, and a significant increase in the students' ability to interact with each other. Haozhong (2011) studied the instructional approach to student script analysis and the results were the same as in this study, demonstrating that successful implementation of script analysis improved students' understanding and skill proficiency

in drama performance. Data analysis showed that students' drama performance improved after using script analysis.

2. Students' Satisfaction

The second objective of this study was to investigate students' satisfaction with the use of script analysis in drama performance lesson. Quantitative data concerning this objective was collected through a questionnaire containing 15 items, which were further divided into three parts:

Part A: Interest and motivation.

Part B: Engagement.

Part C: The effect of script analysis on student learning

1) The data from Part A of the questionnaire showed that students had the highest level of interest and motivation with the use of script analysis ($\bar{X} = 3.92$, $SD = 0.78$). Students agreed that using script analysis to learn drama performance was interesting and motivating.

2) The data from Part B of the questionnaire showed that students had the highest level of satisfaction in terms of engagement when using script analysis in drama performance lessons ($\bar{X} = 4.27$, $SD = 0.71$), indicating that script analysis could engage students in learning drama performance.

3) The data from Part C of the questionnaire showed that students

consented to the idea that script analysis had a positive impact on the effectiveness of their drama performance learning and gave it the highest level of satisfaction ($\bar{X} = 4.45$, $SD = 0.61$), implying that students affirmed script analysis helped improve their drama performance.

Thus, the above quantitative data analysis directly revealed students had a positive satisfaction with the use of script analysis in drama performance learning.

Recommendations

1. Recommendations for Implementation

1) The application of script analysis in improving drama performance of Chinese students in the second-year of university is considered to be effective. However, the implementation time of script analysis in this study was limited. In order to obtain more information, it is recommended that schools consider extending the time for implementing and implementing script analysis in their regular drama performance courses. The results may vary.

2) Script analysis has proved to be beneficial to improving the drama performance skills of Chinese students in the second-year of university. Therefore, script analysis should be encouraged

in teaching drama performance in other grades as well.

3) The success of script analysis in learning drama performance suggests that this method can also be used to teach other subjects, such as reading comprehension in language textbooks and analysis of broadcasting texts.

2. Recommendations for Future Research

Considering some of the limitations of this study, the researcher had recommendations for future research.

1) This study was limited to 30 Chinese students in their second-year of university at a school in Sichuan Province. Therefore, similar studies could be conducted at different grade levels, for example, elementary school, middle school, high school, and university, or with larger samples in different regions of China, which would be useful for replication and would help to validate and assure the validity of the conclusions of this study.

2) This study was limited to one segment of the script, and further research could include the study and analysis of the entire script.

3) Investigating research into drama performance on the study of drama learning for skills other than script analysis,

such as analyzing the differences between stage and film performances, the different ways in which script analysis can be used for stage and film performances, and understanding the wider implications of script analysis, could lead to a fuller understanding of the benefits of script analysis in the drama performance learning environment.

REFERENCES

- Chengyu, Z. (2021). Research on teaching problems of drama performance majors in colleges and universities. **Art Education**, 9(9), 129–132.
- Haozhong, T. (2011). An introduction to guided methods of analysing student scripts. **Theatre Journal**, 1(05), 80–81.
- Jie & Dexiang. (2022). On the divisive and integrative functions of higher education. **Jiangsu Higher Education**, (9), 1–9.
- Kai, L. (2017). Script analysis in teaching theatre directing. **Theatre House**, 21(21), 32.
- Ning, L. (2017). How an actor should analyse a script. **Theatre Arts**, 2(06), 108–117.
- Rovinelli, R. J., & Hambleton, R. K. (1997). On the use of content specialists in the assessment of criterion-referenced test item validity. **Dutch Journal of Educational Research**, 2(1), 49–60.
- Ting, L. (2022). The significance of expanding and innovating the curriculum of the theater performance program. **Drama and Film Monthly**, 3(8), 97–98.
- Turner, R. C., & Carlson, L. (2009). Indexes of Item-Objective Congruence for Multidimensional Items. **International Journal of Testing**, 3(2), 163–171.
-

“WHAT JOB CAN I DO?”: ANXIOUS TEACHERS IN EMPTY CLASSROOMS

Yongyut Khamkhong*

Business English Program, Faculty of Humanities and Social Sciences,
Phranakhon Rajabhat University, Bangkok, Thailand

*E-mail: yongyut.k@pnru.ac.th

Received: 24-06-2024

Revised: 02-07-2024

Accepted: 02-09-2024

ABSTRACT

The continuous decline in Thailand's birthrate has disrupted population growth over the past 30 years. This impact is now evident, as hundreds of university classrooms sit empty. Lecturers find themselves with no students to teach, rendering them redundant in the workforce. This study aims to investigate university lecturers' concerns about job security. Survey questionnaires were distributed to 30 lecturers from four universities. Additionally, in-depth interviews were conducted with six lecturers, two of whom were already unemployed. The findings revealed that lecturers expressed a neutral level of concern regarding potential layoffs. The unemployed lecturers are not facing significant struggles, as they receive strong financial support from home. However, the position of university lecturer is no longer seen as secure as it once was, and lecturers must prepare themselves for the employment uncertainties arising from the declining number of students.

Keywords: Empty classrooms, Lecturers, Decreased population

INTRODUCTION

Thailand used to witness a million births each year, but that was 30 years ago. In 2022, only 502,107 children were born in the country with an almost 70 million population, while the death rate

was recorded at 595,965. The population deficit increased to 93,858 last year. There were more deaths than births for the second consecutive year in the country's recorded history (Thairath, 2023). This sent

shockwaves among academics and country leaders as it indicated that the diminishing population meant a scarce workforce for the country's development.

Educators at all levels began to feel the impact. There were 445,364 seats offered for first-year students at 200 universities, but only 370,000 seats were taken (MGR Online, 2019). When classrooms are empty, lecturers become a financial burden for the school. There will be a significant impact on primary and secondary schools as well. Currently, there are 29,583 schools all over the country, but 14,958 of them have fewer than 120 students. Many of these will have no students, and closure is imminent (Noparak, 2022).

The population decline can be attributed to several factors. Firstly, there has been a decline in fertility rates over the past few decades. Economic development and urbanization have led to changing lifestyles, with more individuals pursuing higher education and professional careers. As a result, couples are opting to have fewer children or delaying childbearing. Furthermore, increased access to family planning services and contraception methods has contributed to a decrease in the number of births (Tangcharoensathien et al., 2018).

Other countries are experiencing the same phenomenon. Japan, for instance, has seen its fertility rate drop from 4.54 in 1947 to a record low of 1.26 in 2005 (Ministry of Health, Labour and Welfare, 2020), leading the country to face an aging population and labor shortage.

One factor contributing to the declining population in Thailand is an aging population. The country is witnessing a rapid increase in the proportion of elderly individuals. Advances in healthcare, improved living conditions, and better access to healthcare services have led to increased life expectancy. This demographic shift, known as population aging, poses challenges for the country's social security systems, healthcare infrastructure, and labor market. The United Nations Population Division (2019) projects that by 2040, the proportion of people aged 65 and above will reach 25% in Thailand.

Even though the government is trying to encourage people to have babies with promised benefits, it still takes time. Addressing the complex issue of declining population requires a comprehensive approach that considers social, economic, and cultural factors (Kinsella & He, 2009). The reality is that university lecturers now feel the impacts nearest to them as many classrooms become empty and

they see their co-workers being dismissed from their jobs. They feel the uncertainty of their profession, and their future is insecure. This study surveyed their opinion about their worries, and some of them were interviewed so we can understand the issue deeply and comprehend how they are preparing themselves for this changing world.

RESEARCH OBJECTIVES

This study aimed to investigate the worries of university lecturers regarding their employment status. Additionally, it examined the lives of unemployed lecturers who are struggling outside the university.

LITERATURE REVIEW

The origin of the oversupply of university seats was believed to occur after 1999 when Thailand encountered the financial crisis and was rescued by the IMF-International Monetary Fund, which required the government to remove financial support from government-owned universities. This action helped increase the country's financial liquidity amid all limitations. The government universities had to seek income by themselves, so they opened many marketable programs to attract more students,

resulting in increased income. However, many programs were opened outside the niche or expertise of the universities, leading to an oversupply of university seats across the country. With the decreasing birthrate nowadays, classrooms in 80 government universities are empty. Unwanted teachers were laid off to fend for themselves in the world (Thairath, 2018).

Many lecturers were not trained to prepare themselves for the changing world so they lose the job and struggle to find a job to feed themselves and their family. Legal suits were made against their university. The lengthy legal fight in court drained their finance as well as psychological strength. Their voices were heard in the news and social media about the unfairness of the unemployment and the problems they are facing after losing the job. However, the reality cannot be changed that the world keeps changing and human need to adjust or else perished.

The changing world made students not want to study in some programs that have little chance to make money after graduation. The programs with less students are statistics, mathematics, economics, physics, information technology management, computer science. Thai students considered them too difficult to study.

Some programs that are not popular nowadays were closed down such as anthropology, philosophy and history, as these will not make the graduates make much money after graduation. Lecturers in these fields will become useless for the university. The universities will keep or open the programs that entice the students to enroll. Meanwhile, some hot programs like nursing and medicine are wanted as the country becomes the aging society and the graduates will surely find the job.

University lecturers should be aware of the uncertainty of the job nowadays. They have to accept the truth or else they do not prepare for the unemployment they may have to face. One framework about the preparation for the changing world is VUCA and BANI. These two frameworks help organizations navigate and understand the challenges and complexities of today's business environment. Both frameworks provide valuable insights into different aspects of the business landscape, enabling leaders to develop strategies to thrive in uncertain times.

First described in 1985 by economists and university professors Bennis & Nanus (2007) in their book *Leaders: strategies for taking charge*, the challenges posed to management and leadership by various

external factors and what the consequences are for corporate leadership. In the early 1990s, the US Army War College's General Maxwell Reid Thurman responded to the collapse of the USSR with VUCA. VUCA (Volatility, Uncertainty, Complexity, and Ambiguity): VUCA is an acronym that describes the key characteristics of the current business environment. Each letter in VUCA represents a distinct element: 1) Volatility refers to the rapid and significant changes that occur in the business environment. It involves the unpredictable nature of market dynamics, emerging technologies, and global events that impact businesses. 2) Uncertainty reflects the lack of predictability and the inability to accurately forecast future events or outcomes. It arises due to various factors such as political, economic, and technological disruptions. 3) Complexity denotes the intricate and interconnected nature of today's business landscape. Organizations must deal with multifaceted problems, diverse stakeholders, and intricate networks of relationships. 4) Ambiguity refers to the lack of clarity and the existence of multiple interpretations or viewpoints. Decision-makers often face incomplete information and conflicting signals, making it challenging to make informed choices.

VUCA implies that organizations need to be agile, adaptable, and ready to embrace change in order to thrive in this complex environment. Leaders must cultivate a strategic mindset and develop flexible strategies to navigate the uncertainties and challenges posed by VUCA.

Cascio (2022) presented the updated framework – BANI – during an IFTF (Institute for the Future) event, where he is the distinguished fellow. In Cascio's view, the tools of the VUCA framework don't help us to understand what will happen. BANI (Brittle, Anxious, Non-Linear, and Incomprehensible): It represents another perspective on the challenges of the current business landscape. Each letter in BANI corresponds to a distinct characteristic: 1) Brittle signifies the fragility of traditional systems and structures. In an era of rapid change, organizations that are inflexible and resistant to adaptation are more likely to break under pressure. 2) Anxious reflects the emotional and psychological state induced by the uncertainty and complexity of the business environment. Organizations and individuals may experience anxiety due to the constant need to adapt and the fear of falling behind. 3) Non-Linear denotes the lack of clear cause-and-effect

relationships in the business landscape. Traditional linear thinking and problem-solving approaches may not be effective in addressing complex and interconnected challenges. 4) Incomprehensible represents the difficulty in understanding and making sense of the business environment. The complexity and rapid pace of change can make it challenging to develop a comprehensive understanding of the dynamics at play.

BANI emphasizes the need for organizations to foster resilience, embrace ambiguity, and develop new approaches to problem-solving. It encourages leaders to build adaptable systems, prioritize learning and experimentation, and foster a culture that can thrive in a non-linear and uncertain environment.

Besides, Thailand has experienced a significant decline in its birth rate over the past few decades. Factors such as economic development, urbanization, and changing societal norms have contributed to this decline. The availability of education and employment opportunities, particularly for women, has led to a decrease in fertility rates. Moreover, increased access to family planning services and contraceptive methods has played a crucial role in controlling and reducing the number of births.

According to the National Statistical Office (2006) the total fertility rate in Thailand decreased from 6.3 in the mid 1960s to 2.1, the level needed to maintain a stable population, in the late 1980s, and decreased further to 1.5 in 2006.

The decrease in population growth rate in Thailand has significant implications for the country's economy and social structure. A declining population can lead to labor shortages and a shrinking workforce, which can negatively impact productivity and economic growth. Additionally, the shift towards an aging population places a burden on healthcare and social welfare systems, as elderly individuals require increased healthcare services and support. To address these challenges, the Thai government has implemented policies to encourage childbirth and support families, such as providing financial incentives and improving maternity and childcare services. However, addressing the complex issue of declining population requires a comprehensive approach that considers social, economic, and cultural factors.

Thailand has also witnessed a decline in its death rate, indicating improvements in healthcare, living conditions, and overall population health. The country has made significant strides in reducing mortality rates through the expansion of healthcare services, advancements in medical technology, and improved public health interventions. According to the World Bank (2021), the crude death rate in Thailand decreased from 9.8 deaths per 1,000 population in 2000 to 7.3 deaths per 1,000 population in 2019. This decline reflects the country's success in providing better healthcare and preventive measures, leading to increased life expectancy and a lower mortality rate.

In summary, university lecturers should be aware of the changing world and the uncertainty of the socio-economic environment of the country and the world, so they can prepare themselves for these changes. If they are aware of this, the impacts of meeting all the changes in life, work, and psychology will not be too much to bear.

Conceptual Framework

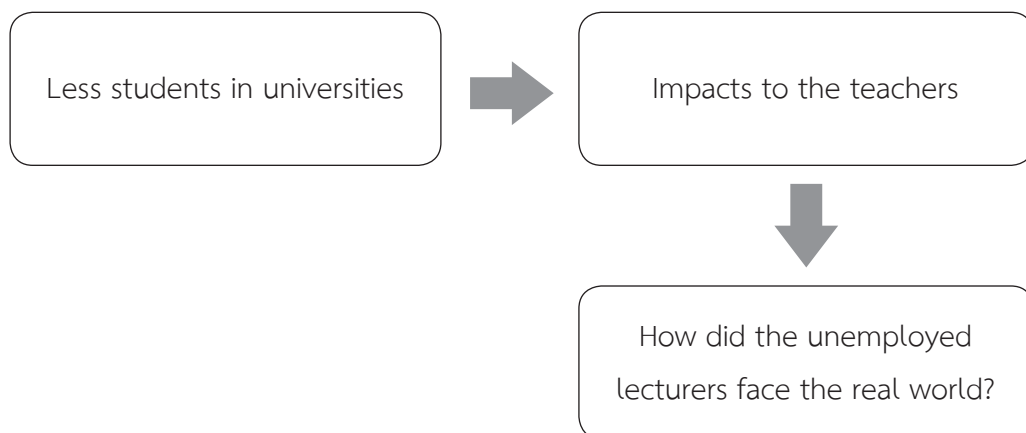

Figure 1 Conceptual Framework

METHODOLOGY

This study employed both quantitative and qualitative research methodologies. For the quantitative aspect, a set of online questionnaires was randomly distributed to 30 university lecturers. The questions were generally related to the level of their worry about their job security. For the qualitative aspect, in-depth interviews were conducted with six university lecturers selected through purposive sampling, two of whom were recently unemployed. The data obtained from these questionnaires was then analyzed alongside documentation concerning the unemployment of university lecturers.

RESEARCH RESULTS

I distributed the questionnaires randomly online to university lecturers and it was found out that the answers were from four different universities. Two of them are government-owned, and the rest belong to the private sector. Out of the 30 sets distributed, 29 were returned (96% return rate). All of the respondents have worked for over 10 years teaching at the university level. Only two of them are male. The respondents' agreement levels were measured using Likert's scale of 5 (1=lowest, 2=low, 3=neutral, 4=high, 5=highest).

Table 1 Lecturers' opinion about their job

(N = 29)

	Statements	\bar{X}	S.D.
1.	I am worried about losing my job.	3.27	1.25
2.	I am worried about the family expenses.	3.62	1.01
3.	I have confidence that I can find a new job easily.	3.37	0.82
4.	I have confidence that my university will not lay off teachers.	3.17	1.31
5.	I feel secured in my job.	3.24	1.05
6.	I have faith in my team leader.	3.31	0.89
7.	I am happy to work with my team.	3.48	0.68
8.	I have confidence in the country's socio-economy that it can help me find a new job easily.	2.51	0.98
9.	I have outstanding professional skills that are wanted by the market.	3.37	0.67
10.	My job contributes a lot to the society and this country.	4.37	0.62

The respondents' level of worry about losing their job is neutral ($\bar{X} = 3.27$), while their concern about family expenses is slightly higher ($\bar{X} = 3.62$). When asked about their confidence in finding a new job, their confidence level remains neutral ($\bar{X} = 3.37$), indicating that their confidence is not high. They express uncertainty about whether their university will lay them off or not ($\bar{X} = 3.17$). Their trust in their university is neither high nor low. The respondents' feeling of job security is also neutral ($\bar{X} = 3.24$), indicating that they do not feel entirely secure in their positions. When asked about their trust in their team leader, it remains neutral ($\bar{X} = 3.31$), suggesting

a moderate level of trust. Their satisfaction with staying on their team is also neutral ($\bar{X} = 3.48$). Statement No. 8 is particularly interesting, as it indicates that their trust in the country's socio-economy is low ($\bar{X} = 2.51$). This sentiment may be influenced by the recent change in government following the Covid-19 pandemic, which caused economic slowdown worldwide. Their confidence in their professional skills is neutral ($\bar{X} = 3.37$), indicating that it is not particularly high. Statement No. 10 reveals their belief that their job contributes to society and the country ($\bar{X} = 4.37$), which is a high level of belief.

In-depth interviews with the lecturers

Six university lecturers were subjected to this semi-structured, in-depth interview. Among them, four (Lecturer A, B, C, and D) are currently employed, while the remaining two (Lecturer E and F) were recently unemployed. All participants expressed a significant level of concern about their job security and future prospects. The interview comprised four questions: 1) Are you worried about your job and future? 2) Do you have confidence in your professional competence to secure a new job if necessary? 3) What are your thoughts on the role of a university lecturer in the present day? 4) What impacts have you experienced in your life following unemployment (only applicable to the unemployed)? Here are some excerpts from the interviews.

Lecturer A expresses his concerns: *"I'm worried about my future as I'm nearing retirement. My health is not good, and my child is still in school while my wife does not have an income. I need to continue working for many years to support the family. ... We have fewer students at the university, and we even laid off 11 teachers last year. This shows that the problem is real, not just a threat. ... The fear of losing my job is overwhelming because we do not*

have enough students to teach. I can feel the fear in my team easily. We have started to quarrel sometimes, as if we wanted to decide who should be kicked out and who should be kept. The atmosphere is negative. ...I don't have any confidence that I can find a new job if I am let go. I might end up becoming a taxi driver, who knows?...All my friends at the university must feel the same uncertainty about their jobs. Having fewer students at the school upsets all of us. Talks of being laid off have become our daily norm. The fear is palpable, and it's not good for our morale. The worst thing is that I've never had a Plan B for my future." Teacher A is currently teaching at a government university. He is 58 years old and holds a PhD.

Lecturer B shares her perspective: *"I don't fear losing my job much because my program still has a lot of students. I believe programs with fewer students will experience much more fear. However, if I were to lose my job right now, I am certain I could easily find another because I possess skills and experiences that others don't. ... The job of a university lecturer is no longer secure due to numerous disruptions. Students may opt not to attend university and pursue degrees through other means. ...The quality of education at the university*

is also questionable, as teachers are often preoccupied with other tasks and lack time for students. The government's misguided priorities continuously divert teachers' attention away from student support, resulting in fewer high-quality graduates entering the job market. Additionally, there is a lack of passion among teachers nowadays, as many do not prioritize student welfare." Lecturer B, aged 55 and holding a PhD, previously worked as a cabin crew for 12 years. She currently teaches at a government university.

Lecturer C: "My program has been closed because there are no students. I've been transferred to another program that I don't like much. I had already prepared myself for the possibility of losing my job. However, I consider myself lucky that my family has a small business, so I can assist them if needed. I don't worry much about finding a new job. ...Working as a university lecturer nowadays is not secure due to problems like low birth rates and declining enrollment. The job that used to be good in the past is not so anymore. Additionally, the benefits for teachers are low. For example, we have to cover all medical expenses without any assistance from the university. ...I also have concerns about the process for selecting supervisors. I have a difficult boss here, which has made

me unhappy with my job." Lecturer C, aged 52, plans to resign in the next two years to assist her family's business.

Lecturer D expresses, "My level of worry is around 40%. It's not significant because I currently hold an important position that requires high skills, which not just anyone can replace. I possess specific skills that others don't have, so I know I am valued by the university at present. ...The role of a lecturer nowadays is not as appealing as it once was. We frequently see colleagues being let go due to declining student numbers. It's disheartening to witness friends losing their jobs, but it's a reality we must acknowledge. ...To secure your position, you must continuously enhance your skills to become indispensable. ...Even if I were to be let go for some reason, I am confident I could find a new job without much difficulty due to my high level of expertise in my field."

Lecturer D, aged 58 and holding a PhD, currently serves as the head of a PhD program. She considers herself a workaholic, highly self-motivated, and a goal-driven professional.

Lecturer E shares, "I don't worry much about being a teacher because I have several options for making a living. I don't necessarily have to be a university lecturer. ... It's evident nowadays that the job of

a university lecturer is insecure due to the declining number of students, attributed to the decreasing birth rate, right? ...Out of necessity, I left my job to take care of my family. I find myself happier now than I was as a lecturer. I don't even have plans to search for a job at the moment. It's not a pressing matter for me. Despite having no income, I am not worried as our family still has some assets to support our lifestyle." Lecturer E, aged 53, recently resigned from a government university and opted to reside with her family in a beachfront home in southern Thailand. Almost every day, she takes leisurely walks on the white sandy beach with her family members. Additionally, she pursues a PhD as a hobby.

Lecturer F expresses, *"My university dismissed me. I had dedicated ten years of hard work to them, and this is what I received in return. Teaching at the university was my life's passion. Now, my heart is shattered, and I have no desire to return to that job. Fortunately, my family can provide financial support, but I must bear the pain of this broken heart alone. ... The reason for my dismissal? I lacked an academic title. It wasn't just me; dozens of others were also let go at the same time due to this requirement. Everyone shares the sentiment that it's unjust treatment*

from the university they deeply love. This policy needs to be revised." Lecturer F, aged 48, is currently employed at her family business and has no intention of applying to any universities.

RESULTS CONCLUSION AND DISCUSSION

Before the research started, I anticipated that most lecturers would be overwhelmingly worried about losing their jobs. This perception stemmed from the prevalent news and social media discourse, all indicating that university lecturers would soon face job losses due to the declining number of students. The atmosphere within my program and other programs at my university was also filled with fear. However, when I administered the questionnaires and conducted interviews, the results did not fully support my belief. The findings indicated that their worry was at a neutral level, as reflected in all questionnaire responses. The fear level was not as high as I had expected.

They expressed concern about their family expenses at a neutral level. Their confidence in finding a new job was also at a neutral level. Many of the respondents' statements fell within the neutral range. However, upon closer examination, it was noted that some figures

were higher than others. For instance, their worry about family expenses was at a neutral level ($\bar{X} = 3.62$), while their confidence that the university would not lay off teachers was slightly lower ($\bar{X} = 3.17$). This suggests that they lack confidence in their university, with 3.17 being the lowest within the 'neutral' range, nearly touching the 'low' level threshold of 2.0. This reinforced my belief that they do not trust their university. Moreover, almost everyone I interviewed mentioned knowing someone who had been laid off by the university and expressed fears that they might suffer the same fate. One interviewee recounted losing 11 co-teachers who were dismissed from the university last year. The layoffs shocked everyone, as none of them had applied for academic titles on time, as stipulated in their contracts, resulting in the university council voting to terminate their contracts. One undisclosed factor contributing to the declining job security is the decreasing number of students. University management needs to reduce the number of teachers accordingly. While they may cite contract violations as reasons for dismissal, they do not recruit new teachers to replace them. Additionally, when some teachers reach the retirement age of 60, the university does not recruit replacements, as the management aims to reduce the number of teachers.

Suchatchawee Suwansawat, Chair of the Council of University Presidents of Thailand, declared that over 120,000 seats in universities were vacant in the academic year 2019, stating, "Very soon, our universities will face a crisis" (MGR Online, 2018).

Respondents expressed satisfaction with their team at a neutral level ($\bar{X} = 3.48$), indicating that they are still content working with their team. However, when asked about their trust in their team leader, their opinions were at a neutral level ($\bar{X} = 3.31$). I included the 'leader' in the question because the leader can be a decisive factor in retaining or terminating employment. Many studies have highlighted the significant influence of leaders on employees' decision to leave organizations. This is supported by Gibson & Petrosko (2014), who found that trust in a leader directly affects job satisfaction and the intent to leave the job.

Respondents expressed low confidence in the country's socio-economic environment, with confidence levels at a low level ($\bar{X} = 2.51$), the lowest number in the survey. This reflects their lack of trust in the country's socio-economy at present. This lack of trust may stem from the recent change in government following the general elections and the country's slow recovery from the COVID-19 pandemic, which has greatly affected world trade, the economy, and job

security, as confirmed by Naseer et al. (2023). The pandemic is considered the worst global phenomenon since WWII.

Surprisingly, their confidence in finding a job and their belief in their professional skills are both at a neutral level ($\bar{X} = 3.37$). In fact, the two statements in the questionnaires are somewhat similar. This may stem from the fact that all of them hold at least a master's degree, with many respondents being PhD holders, indicating a high level of proficiency in their field. They would not be overly concerned about finding a new job if the need arose.

The most notable change in respondents' opinions was regarding their job's contribution to society and the country, which was rated at a high level ($\bar{X} = 4.37$). This strongly indicates their faith in the significance of their work. By believing that their job contributes positively to society, they derive a sense of satisfaction, aligning with the findings of Moynihan et al. (2015) who noted a correlation between workers' sense of contribution and their happiness levels. When individuals believe their job is making a difference, it enhances their job satisfaction.

The results from the interviews are intriguing. Out of the six participants, three hold PhDs, while one has recently resigned to pursue a PhD as a personal

endeavor. Another one was recently dismissed by the university. Notably, three of them hold PhDs, indicating financial stability, as pursuing a PhD in Thailand typically requires substantial financial investment, suggesting these individuals are financially well-off. Moreover, obtaining a PhD signifies a high level of professional expertise in their respective fields, as it is the highest level of education attainable. The PhD holders also likely enjoy higher incomes compared to other teachers. It's understandable why most of them express little concern about their job security, as they are already considered elite members of society. Some even have family businesses to fall back on in case of job loss. Without strong financial support, attaining a PhD in Thailand would be nearly impossible. Additionally, most government universities provide financial support for teachers pursuing PhDs, with the expectation that they return to teach upon completion.

However, one interviewee, Lecturer A, expressed concern about job security, citing proximity to retirement age and familial responsibilities. Interestingly, those who left their jobs for different reasons or were dismissed did not experience significant financial strain, indicating strong support from their families.

Lecturer F claimed that she and her colleagues were dismissed due to a lack of academic titles. She was supposed to attain the position of ‘assistant professor’ as indicated in her contract. When she failed to do so, her contract was terminated. In 2022, there were 14,604 Assistant Professors, 6,692 Associate Professors, and 869 Professors in Thailand (Higher Education Commission, 2022). The requirements for each rank were clearly outlined by the Ministry of Higher Education, Science, Research, and Innovation, and most universities regularly provide training to help teachers meet these requirements. Attaining academic titles is not an insurmountable challenge.

The concepts of VUCA and BANI remind us to be vigilant about the constant changes in our environment. As teachers, we must prepare ourselves for potential job loss and actively seek opportunities for professional development to remain competitive. By continuously upgrading our skills, we can increase our confidence in finding new job opportunities, if necessary. One interviewee expressed concern about a scarcity mentality among team members, where resources are viewed as limited, leading to unhealthy competition. Covey (1999) advocated for an abundant mentality, where team members treat

each other equally and celebrate each other’s successes. By fostering a supportive environment, individuals can thrive and achieve their goals.

From the perspective of university management, an imbalance in the institution’s accounts necessitates action. With declining student numbers, some faculties and staff may no longer be needed. Laying off employees may be necessary for the university’s survival, as maintaining a balanced budget is crucial. Additionally, universities typically require lecturers and staff to continually advance academically to remain competitive. Dismissing those who fail to meet these requirements ensures that the institution remains dynamic and competitive in the academic landscape.

CONCLUSION

The decreasing population in the country has led to empty classrooms in many universities in Thailand. Lecturers have become redundant and their roles diminished. Countless teachers have been laid off across the country. Lecturers no longer view their jobs as secure or enticing, despite their love for the profession. Witnessing their colleagues lose their jobs has instilled worry in them. The BANI world has become a reality for teachers, and

they must prepare themselves for an uncertain future, or else their families will face difficulties. It's time for university lecturers to be vigilant about their lives and futures. If they haven't formulated a plan B yet, now is the time to do so.

Limitation: The opinion survey was conducted with a small sample of university lecturers, and the interviews with six lecturers were conducted for the author's convenience. To obtain more credible information on the issue, a larger-scale study is recommended.

REFERENCES

- Bennis, W. & Nanus, B. (2007). **Leaders: strategies for taking charge**. New York: Collins Business Essentials.
- Cascio, J. (2022). **Human responses to a BANI world**. Retrieved from <https://medium.com/@cascio/human-responses-to-a-bani-world-fb3a296e9cac> [2024, 1 May.]
- Covey, S. (1999). **Seven habits of highly effective people**. London: Pocket Books.
- Gibson, D. & Petrosko, J. (2014). Trust in leader and its effect on job satisfaction and intent to leave in a healthcare setting. **New Horizons Journal**, 26(3), 3-19.
- Grant, A. M. (2019). The new psychology of curiosity. **Harvard Business Review**, 97(5), 68-75.
- Higher Education Commission. (2022). **Names of people with academic titles**. Retrieved from <https://nap.mhesi.go.th/FacultyRecord/index.aspx> [2024, 30 Apr.] (In Thai).
- Jones, S. L., & Feeny, S. (2017). **Skill and skill formation in the twenty-first century**. Oxford: Oxford Research Encyclopedia of Business and Management.
- Kinsella, K., & He, W. (2009). **An aging world: 2008 (International population reports)**. U.S. Census Bureau: Population Division.
- MGR Online. (2018). **No students for universities**. Retrieved from <https://mgronline.com/daily/detail/9610000128683> [2024, 11 May.] (In Thai)
- MGR Online. (2019). **Universities in crisis, empty classroom**. Retrieved from <https://mgronline.com/daily/detail/9620000051779> [2024, 12 May.] (In Thai)
- Ministry of Health, Labour and Welfare. (2020). **Trend of the total fertility rate in Japan**. Retrieved from <https://www.mhlw.go.jp/english/database/db-hw/populate/dl/tfr2020.pdf> [2024, 2 Mar.]

- Moynihan, D. P., DeLeire, T., & Enami, K. (2015). A Life Worth Living: Evidence on the Relationship Between Prosocial Values and Happiness. **The American Review of Public Administration**, 45(3), 311-326.
- Naseer S, Khalid S, Parveen S, Abbass K, Song H & Achim V. (2023). COVID-19 outbreak: Impact on global economy. **Front Public Health**. Retrieved from doi: 10.3389/fpubh.2022.1009393 [2024, 5 May.]
- National Statistical Office. (2006). **The survey of population change 2005-2006**. Bangkok: National Statistical Office.
- Noparak, S. (2022). **How many schools will be closed down?** Retrieved from <https://www.kroobannok.com/90292> [2024, 15 May.] (In Thai)
- Tangcharoensathien, V., Sriratanaban, J., Ir, P., Aljunid, S. M., & Mills, A. (2018). Health risks and implications of the ASEAN Economic Community. **The Lancet**, 391(10134), 830-840.
- Thairath. (2018). **Universities fighting for students**. Retrieved from <https://www.thairath.co.th/scoop/1303616> [2024, 15 Apr.] (In Thai)
- Thairath. (2023). **Decreasing population in Thailand, 600K died each year**. Retrieved from <https://www.thairath.co.th/scoop/theissue/2605361> [2024, 20 May.] (In Thai)
- United Nations Population Division. (2019). **World Population Ageing 2019: Highlights**. United Nations: Population Division.
- World Bank. (2021). **Death rate, Thailand**. Retrieved from <https://data.worldbank.org/indicator/SP.DYN.CDRT.IN?locations=TH> [2024, 29 May.]
-

THE DEVELOPMENT OF CHINESE SPEAKING SKILLS IN GRADE 4 THAI STUDENTS USING THE FLIPPED CLASSROOM IN THAILAND

Feng Jianguang* and Techameth Pianchana
Faculty of Education, Rangsit University, Thailand

*E-mail: feng.j64@rsu.ac.th

Received: 21-02-2024

Revised: 28-02-2024

Accepted: 13-05-2024

ABSTRACT

The purposes of this study were to compare the achievement of grade 4 Thai students in Chinese speaking before and after adopting the flipped classroom teaching method and to investigate their satisfaction with learning Chinese speaking. The study used whole cluster random sampling to select one of two classes of grade 4 students (20 students per class) as the sample group, comprising students of mixed gender and varied learning abilities.

In this study, researchers utilized Chinese-speaking tests to gather quantitative data on students' Chinese-speaking skills. Descriptive statistics using a dependent t-test indicated a significant improvement in students' Chinese-speaking skills ($p = .01$, pre-test: $\bar{X} = 200.15$, $SD = 40.68$; post-test: $\bar{X} = 219.05$, $SD = 36.31$). The results show that students' speaking skills improved significantly. Quantitative data from student satisfaction questionnaires revealed an overall mean score ($\bar{X} = 4.14$, $SD = 0.62$), indicating that students were highly satisfied with using the flipped classroom teaching method to learn Chinese speaking. This was corroborated by qualitative data from focus group interviews. Consequently, this study advocates for the adoption of the flipped classroom teaching method as an effective means of enhancing students' Chinese-speaking skills.

Keywords: Flipped Classroom, International School, Thailand, Chinese Speaking skill

INTRODUCTION

Chinese was the official language of China, one of the four official languages of Singapore, and one of the six working languages of the United Nations.

The Chinese language was also very popular in Thailand, where the researcher was based. As Ni (2015) pointed out, since the late 1980s and early 1990s, when the Thai government deregulated Chinese language education, Chinese language education began to emerge rapidly. Especially after the implementation of the Strategic Plan in 2006, Chinese language education became a new trend in Thailand, and Chinese language courses became a regular subject in Thai primary and secondary schools. However, the rapid development of the Chinese language in Thailand was accompanied by many problems.

The researcher studied at an international school in Thailand. It was a trilingual school, with English, Chinese, and Thai as its languages of instruction. The student population was mainly composed of Thai students. According to the researcher's study, the overall standard of the students in Primary 4 at the reaching school was around HSK level 2.

Due to the all-Chinese teaching, the students' Chinese listening was relatively good, and they were able to understand the teacher's instructions in class. However, speaking skills were weak, with most students only able to communicate with simple vocabulary and many grammatical errors. This indicated that the students had not received much training in their speaking skills. The content of the course was heavy, and the teachers were tired of fulfilling the requirements of the course, but there was no way for the students to have sufficient practice with the vocabulary taught, especially speaking practice. Most of the time was spent with the teacher speaking and the students listening. This led to a lack of improvement in students' speaking skills. This was consistent with He (2020) pointing out that most language teachers in traditional teaching practices still devoted their main time and energy to developing students' reading and writing skills, with the development of students' speaking skills not given the attention it deserved.

It can be seen that students need more speaking practice in the classroom. In order to provide more opportunities to practice speaking, research shows

that the flipped classroom teaching method can give students more opportunities to practice speaking with classmates and teachers in the classroom. As cited in Wen (2016), the flipped classroom teaching model was in line with the focus on “getting students to speak more” in Chinese as a foreign language. In addition, the flipped classroom teaching method moved the classroom part to the classroom and moved more of the practice part to the classroom, which reduced the time spent on the teacher’s teaching part in the classroom and allowed students more time to practice speaking. This corresponded to Zhou (2021), who stated that the flipped classroom teaching method reversed the flow of the teacher’s teaching and emphasized the centrality of the student in the classroom. The reversal of the teaching process enabled effective speaking activities to be carried out with the student at the center of the activity and some guidance from the teacher. The flipped classroom approach freed up time in the classroom. Students learned to master keywords before class, making it possible for not just the basic students to participate in the classroom but for every level to participate, thus increasing student participation in speaking.

The flipped classroom approach to teaching placed the focus on students as the main subjects of learning. The traditional teacher-centered approach was replaced by one where students were encouraged to practice and apply what they had learned, both independently and in collaboration with their peers (Lin, 2012). So we could see from the above that the flipped classroom had many advantages, such as allowing students to move from a passive learning role to an active learning role. It could increase students’ motivation for learning. It could free up teaching time in the classroom, from teaching to answering students’ questions, giving students more time to practice and improve their learning efficiency.

Based on all the above information, this study aimed to improve the Chinese speaking of Thai primary school students in grade 4. It did so through the use of a flipped classroom. It was hoped that it would provide an effective reference for future teaching of Chinese speaking in primary schools in Thailand. Additionally, the project aimed to extend the flipped classroom approach to teaching Chinese speaking as a more complete teaching system.

It provided a reference for Chinese language teachers in Thailand to better

understand the curriculum standards, which stipulated student-led status. The project also aimed to improve students' speaking skills and increase their satisfaction in learning Chinese speaking through the flipped classroom approach.

RESEARCH OBJECTIVES

The purposes of this study were to examine the development of Thai Grade 4 students' Chinese-speaking skills before and after using the flipped classroom teaching method and to investigate and collect Thai Grade 4 students' satisfaction after using the flipped classroom teaching method.

LITERATURE REVIEW

The Development of Chinese Teaching in Thailand

Chinese is one of the world's most spoken languages with the longest history and richest culture. With the rise of China in the fields of economy, politics, and technology, more and more people became interested in learning Chinese.

The development process of teaching Chinese as a foreign language in Thailand can be summarized as follows:

Origin stage: Thailand's interest in Chinese language and culture can be traced back to ancient times. However,

formal Chinese teaching began in the early 20th century, mainly through private professors and study groups.

Establishing formal courses: From the late 20th century to the early 21st century, as Thailand's economic and cultural exchanges with China increased, Chinese teaching began to receive official support and was incorporated into the curriculum systems of schools and universities.

Increased demand: China's economic rise and interest in the Chinese market have led to greater demand for Chinese language learning, promoting the rapid development of Chinese language teaching in Thailand.

Although Chinese as a Foreign Language (CFL) is growing rapidly in Thailand, there are many problems with the traditional teaching of CFL as follows:

1) Communication issues: The traditional Chinese teaching in Thailand pays more attention to written language and ignores communication. Lack of speaking practice, resulting in students often making errors in pronunciation and intonation. Zheng (2022) found out that Thai students often confuse the Chinese initials z, c, s with zh, ch, and sh, such as reading “是(shi)” as “四(si)” and “老师” as “老丝”.

2) Grammatical errors: In traditional Chinese teaching, Thai students may be affected by the grammatical structure of their native Thai language, resulting in some grammatical errors in Chinese use, such as improper word order or inconsistent grammatical habits. Lu (2012) pointed out that Thai students tend to use Thai thinking when speaking Chinese and then translate Thai vocabulary into Chinese to express themselves.

The Relationship between Flipped Classroom Teaching Method and Chinese-speaking Teaching

The flipped classroom teaching method can effectively help students improve their Chinese speaking skills in the face of these speaking problems.

1. Independent learning

A flipped classroom emphasizes students' independent learning outside the classroom to develop their independent learning ability. In language learning, this means that students can learn independently through various resources (multimedia materials, online courses, etc.) in order to improve their speaking skills. Lu & Lu (2020) point out that the flipped classroom emphasizes students' initiative and independent learning skills and encourages active thinking and interaction in the classroom.

Through this approach, students can improve their speaking skills.

2. Classroom interaction

In a flipped classroom, class time is spent more on discussion, practice, and problem-solving rather than traditional knowledge transfer. This means that students have more opportunities to engage in authentic language communication in the classroom and improve their speaking skills by interacting with the teacher and their classmates. According to Gilboy & Pazzaglia (2015), the flipped classroom approach encourages students to collaborate and discuss with their classmates in the classroom and apply what they have learned in the classroom, thereby improving their speaking skills.

3. Personalized learning

The flipped classroom teaching method emphasizes students' independent learning outside the classroom and more in-depth discussion and practice inside the classroom. This concept of personalized learning also applies to language learning, as each student's language learning needs and pace may be different. Students can learn about the language at their own pace and in their own way outside of the classroom and then engage in more speaking practice and communication

in the classroom. Wei & Jia (2018) states in his article that in flipped classroom teaching, students can learn according to their own learning pace and ability, thus personalizing teaching and improving independent learning.

A number of studies related to the flipped classroom teaching method proved the effectiveness of using the flipped classroom teaching method in Chinese language teaching. This section summarizes the research on the application of flipped classroom teaching methods in Chinese language teaching.

Li (2018) studied the application of the Flipped classroom in Chinese language instruction for fourth-grade primary school students. The researcher focused on using the flipped classroom teaching method. The students were divided into an experimental group and a control group, and their comprehensive abilities, including speaking proficiency, were compared before and after the intervention to evaluate the effectiveness of this teaching approach. The experimental results indicated that the students in the experimental group achieved significantly higher academic performance than those in the control group, and there was also a notable improvement in their speaking proficiency. This suggests

that the flipped classroom teaching method effectively enhanced students' speaking skills in Chinese language instruction for grade 4 primary school students.

Bu (2018) researched the design of flipped classroom-based English instruction for fourth-grade primary school students. There are some similarities between learning Chinese-speaking skills and learning English-speaking skills, especially in the basic skills and methods of language communication. The following are some of the similarities between them, such as the learning of pronunciation, the learning of grammar, and the process of language learning. The researcher implemented the flipped classroom teaching method. The experimental process involved pre-class video learning, in-class group activities, and post-class reflection and feedback. This study aimed to enhance students' speaking skills through the use of flipped classroom teaching. The experimental results demonstrated a significant improvement in students' speaking skills and a positive learning outcome. This indicates that the flipped classroom teaching method has a beneficial effect on promoting students' speaking skills in English instruction for grade 4 primary school students.

Based on the experimental results, students demonstrated improved communication and expression skills, as well as increased motivation to learn. This suggests that the flipped classroom teaching method effectively enhanced students' speaking skills and stimulated their learning engagement in elementary Chinese language instruction. The results of these studies consistently showed that the flipped classroom teaching method could enhance students' independent learning ability, stimulate students' motivation, improve the efficiency and confidence of speaking learning, and improve students' speaking skills.

HYPOTHESIS

In this study, Thai fourth-grade students' Chinese speaking skills improved after using the flipped classroom teaching method and the students were satisfied with learning Chinese speaking by using the flipped classroom teaching method.

CONCEPTUAL FRAMEWORK

This study consisted of independent and dependent variables. The independent variable was the flipped classroom teaching method. Grade 4 Thai Students' Chinese speaking skills and student satisfaction were the dependent variables. (Shown below in Figure 1.

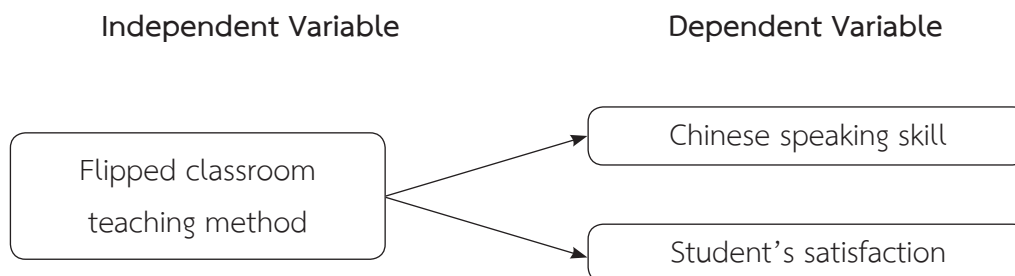

Figure 1 Independent and Dependent

METHODOLOGY

In this study, a mixed methods research approach was employed to collect data. Quantitative data on Chinese speaking skills were collected through the pre-test and the post-test, while student satisfaction was assessed using quantitative data from satisfaction questionnaires. Additionally, a focus group was conducted to gather qualitative insights and opinions from grade 4 Thai students about their experiences with the flipped classroom teaching method for improving their satisfaction. The target population of the study was 40 students from the Grade 4 classes of two primary schools. The students were between the ages of 9 and 11 and had mixed gender and learning abilities.

Due to the arrangement of the school, the researcher was responsible for only one class in grade 4 of the primary school; the researcher used whole cluster random sampling to select a class as

the sample group (20 pupils) with mixed gender and learning ability of the students, which consisted of 9 boys and 11 girls. The study was conducted at an international school in Pattani Province, Thailand, which was established in 2007. The school offered Chinese language programs from kindergarten to high school. The school offered four hours of Chinese language classes per week for students in grade 4 of primary school. This study used the following three instruments to collect quantitative data: lesson plans, Chinese speaking tests (pre-test and post-test), and student satisfaction questionnaires, and focus groups were used to collect qualitative data.

RESEARCH RESULTS

Table 1 shows the scores for the pre-test and post-test for the sample group.

Table 1 Student Pre-test and Post-test score

Student	Pre-test Scores (Full score = 256)	Post-test Scores (Full score = 256)	Increase in test score	Difference %
1	78	98	20	7.8%
2	115	147	32	12.5%
3	175	213	38	14.8%
4	179	210	31	12.1%
5	187	200	13	5.1%
6	189	232	43	16.8%
7	199	229	30	11.7%
8	203	224	21	8.2%
9	204	217	13	5.1%
10	209	220	11	4.3%
11	212	238	26	10.2%
12	216	224	8	3.1%
13	217	234	17	6.6%
14	222	240	18	7.0%
15	225	239	14	5.5%
16	228	243	15	5.9%
17	232	244	12	4.7%
18	236	238	2	0.8%
19	238	249	11	4.3%
20	239	242	3	1.2%
Mean Scores	200.15	219.05	18.90	7.54%

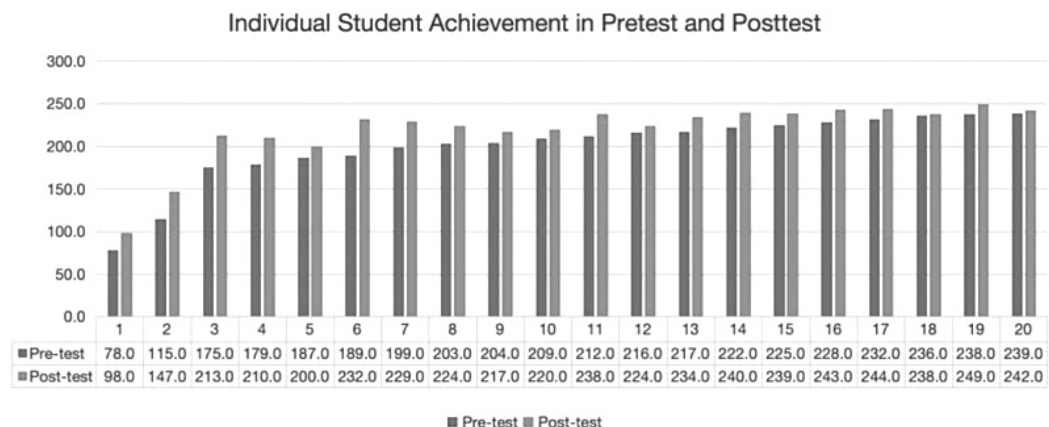
Table 2 Paired Samples T-Test

Group	Pre-test		Post-test		Mean difference	T	P-value
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD			
Sample Group	200.15	40.68	219.05	36.31	18.90	-7.54	0.000

* $p < 0.05$

From Table 2, it could be seen that there was a difference of 18.90 between the pre-test and post-test means; this represented an increase from the post-test mean. The obtained significance value (p) was 0.000, which was lower than 0.05 ($p < 0.05$). The post-test scores showed a statistically significant increase compared to the pre-test scores of the sample group.

Figure 2 below represents the individual students' pre-test and post-test scores. In the figure, blue represents the pre-test scores, and orange represents the post-test scores. It could be found from the figure that all students' post-test scores improved, indicating that the flipped classroom teaching method helped improve students' Chinese-speaking scores.

Figure 2 Graphical representation of students' pre-test and post-test scores

In order to collect quantitative data and study students' satisfaction with the use of the flipped classroom teaching method in the Chinese-speaking class. A five-point Likert scale was used in the student satisfaction questionnaire, and the purpose of this study was to collect quantitative data and explore students' satisfaction with the use of the flipped classroom teaching method in the Chinese classroom. The questionnaire was designed with 15 items and was divided into three parts: Part A: Interest, Part B: Engagement, and Part C: The Efficacy of the Flipped Classroom Teaching Method; each part had 5 items. A total of 20 study participants (N = 20) were administered the questionnaire. The findings were analyzed through the use of descriptive statistics (mean and standard deviation). Based on the mean scores, the evaluations were categorized into five levels: highest (4.01-5.00), high (3.01-4.00), medium (2.01-3.00), low (1.01-2.00), and lowest (1.00-0.00).

The researcher used focus groups to collect qualitative data on student satisfaction. Not only that, the data collected complemented and supported the data collected from the questionnaire.

After the lesson on learning Chinese speaking through the flipped classroom. All 20 participants who took part in the course

were divided into three groups of 6-7 participants each, and the participants voluntarily answered six questions through focus group interviews. The researcher analyzed the collected responses under three themes. Part A: Interest, Part B: Engagement, and Part C: The Efficacy.

Part A: INTEREST

According to the students' feedback, the students maintained a positive satisfaction with using the flipped classroom to learn Chinese speaking. The following student responses support these views:

"The material provided by the researcher was very helpful to me and the videos and audio can be repeated and watched over and over again. "(Student 4, Group 1).

"Through the flipped classroom, it makes me feel that Chinese learning is not that difficult, and I am more willing to speak Chinese" (Student 1, Group 2).

Part B: ENGAGEMENT

Most of the students said that the activities designed based on the flipped classroom method were very interesting and could help them learn Chinese and improve their speaking skills; the following student responses support these views:

"The activities in the flipped classroom are all interesting and meaningful.

It can help me to speak more Chinese.
“(Student 5, Group 1).

“I like the classroom activities where my friends can help me and take me along to learn and speak Chinese together.
“(Student 2, Group 3).

Part C: THE EFFICACY

The vast majority of students found the use of flipped classroom pedagogy helpful and efficient. The following student responses support this view:

“The flipped classroom teaching method can effectively help me to improve my Chinese speaking skills.”(Student 3, Group 1).

“Self-studying classroom content at home has helped me to develop a good habit and improve my self-learning skills.
“(Student 4, Group 2).

RESULTS CONCLUSION AND DISCUSSION

Results Conclusion

In this study, the first objective was to compare the Chinese speaking skill of grade 4 Thai students before and after using the flipped classroom teaching method. In the research process, a paired-sample t-test was conducted on the results of the pre-test and post-test to compare the differences in learning achievement between the sample groups.

1) The t-test with a p-value less than .05 indicates that there is a significant difference in Chinese Speaking Skills before and after learning. The mean score of post-learning outcomes is 219.05 with a standard deviation (S.D.) of 36.31 compared to the mean score of pre-learning outcomes is 200.15 with a standard deviation (S.D.) of 40.68 indicating a statistically significant difference in mean scores. Post-learning scores are higher than pre-learning scores. The higher mean score of the post-test indicated that the flipped classroom method of teaching played a positive role in the students' speaking learning.

2) The highest score (239) (Student No.19) and the lowest score (78) (Student No.1) were obtained in the pre-test. The highest score (249) (Student No.19) and the lowest score (98) were obtained in the post-test (Student No.1). The highest score in the post-test was higher than the pre-test (11) (Student No.19), and the lowest score in the post-test was higher than the pre-test (20) (Student No.1). It can be seen that the students' speaking ability was improved by using the flipped classroom.

3) All of the participants had higher scores on the post-test than on the pre-test, with a difference in scores ranging from 2 to 43 points.

The quantitative data analyzed above show that the student's performance was significantly improved. Therefore, the results of this study suggest that the use of the flipped classroom teaching method can effectively improve the Chinese speaking skills of grade 4 Thai students.

The second main objective analyzed in this section was to investigate the satisfaction of grade 4 Thai students after using the flipped classroom teaching method. The entire questionnaire for student satisfaction consisted of 15 questions which were further divided into three parts: Part A: Interest, Part B: Engagement, and Part C: The Efficacy. Quantitative data were collected from this student satisfaction questionnaire.

Student satisfaction with Part A of the questionnaire remained at the highest level ($\bar{X} = 4.09$, S.D. = 0.72). Students believed that the flipped classroom could stimulate students' interest.

Students' satisfaction with Part B of the questionnaire remained at the highest level ($\bar{X} = 4.15$, S.D. = 0.59). Students enjoyed and actively participated in classroom activities designed based on the flipped classroom teaching method.

Student satisfaction with Part C of the questionnaire remained at the highest level ($\bar{X} = 4.18$, S.D. = 0.71). Teaching based

on the flipped classroom teaching method can effectively improve students' Chinese speaking skills.

Focus group interviews were conducted with three groups of 6-7 students each. The required qualitative data were collected. The student's speaking accounts during the interviews were audio recorded, transcribed, interpreted, and analyzed, and the interview data were analyzed thematically. The results of the data analysis are presented below:

1) All students reported that they were satisfied with the use of the flipped classroom teaching method to learn Chinese speaking. This could be illustrated by the responses collected from the focus groups and the results of the questionnaire.

2) Most of the students thought that the flipped classroom teaching method could improve their speaking skills, and they also said that watching the video repeatedly before class, could deepen their impression and enable them to use Chinese more efficiently in class, It also improved their self-study ability.

3) Some students also mentioned that the classroom activities were very interesting and helped them practice speaking Chinese better, as well as developing their cooperation skills.

Discussion

The results of this study showed that the flipped classroom teaching method was successful in helping to improve students' Chinese speaking skills. This was evident through the pre-test and post-test. The mean score of the post-test (219.05) was higher than the mean score of the pre-test (200.15) by 18.90 points (a 7.54% difference). Among the 20 students, the most remarkable improvement was made by student number 6, whose scores on the pre-test and post-test were 189 and 232 respectively, with a difference of 43 points between the post-test and pre-test. This student studied the material provided by the teacher very seriously before class and actively participated in classroom activities. That's why he improved his speaking score most significantly. This result shows that flipped classroom teaching can significantly improve students' Chinese speaking skills. The lowest improvement was made by student number 18, with a difference of only 2 points between the post-test and the pre-test. Since this student already scored 236 points in the pre-test, the progress of this student was not very obvious. However, through the flipped classroom teaching method, this student's

speaking ability was also improved to a certain extent.

In summary, the improvement in students' scores suggests that the use of the flipped classroom teaching method improved students' Chinese speaking skills. Therefore, all of the above findings credibly addressed the first research question.

This result has been confirmed in previous studies. In Liu's (2020) experimental study using the flipped classroom teaching method to study speaking in Chinese as a foreign language, students in the experimental group showed a significant increase in the number of spoken outputs. The study proved that the flipped classroom teaching method could increase students' participation in the classroom and improve their Chinese speaking skills. Lian (2018) also pointed out in his article that the flipped classroom teaching model is more student-centered. It frees up classroom time, and more time is spent on adequate speaking practice. It also develops students' habit of learning Chinese. As a result, students' Chinese speaking skills were significantly improved.

The second main objective analyzed in this section was to investigate the satisfaction of grade 4 Thai students

after using the flipped classroom teaching method. Xu & Li (2023) used the flipped classroom teaching method to teach Chinese speaking. An experimental comparison revealed that the flipped classroom teaching method significantly increased students' interest in learning and activities. Lin (2012) found that based on the flipped classroom teaching method, Teacher materials can reduce students' learning pressure and stimulate their interest in learning.

Recommendations for Implementation

Through the above analyses, we found that the flipped classroom teaching method played a positive role in the Chinese speaking of grade 4 Thai students. The following recommendations are listed:

1) The flipped classroom teaching method efficiently and successfully improved the Chinese speaking skill of grade 4 Thai students in international schools. So, the Flipped classroom teaching method could be implemented in other schools Chinese speaking courses.

2) Since the flipped classroom approach required students to self-study at home using video and audio, the researcher suggested that the flipped classroom approach should be used with multimedia to help students learn actively, there by improving students' Chinese speaking skills.

Recommendations for Future Research

1) A limitation of this study is that the number of researchers was only 20 grade 4 Thai students. Therefore, the researcher could have conducted the study under the condition of different grades and larger samples in other schools in Thailand, which would have helped to ensure the credibility of the findings of this study.

2) The duration of this study is limited to only four weeks, so future researchers may get different results if they have conducted a longer study.

3) This research focused on improving students' Chinese speaking ability, so it is recommended that future researchers try to extend this method to the teaching of other aspects of Chinese, such as listening, reading, and writing.

REFERENCES

- Bu, R. (2018). **Research on English teaching design for fourth grade primary school based on flipped classroom teaching model**. Shanghai Normal University, China.
- Gilboy, M. B., Heinerichs, S., & Pazzaglia, G. (2015). Enhancing student engagement using the flipped classroom. **Journal of nutrition education and behavior**, 47(1), 109-114.
- Lian, Q. (2018). **Teaching design of primary Chinese oral classes in Thailand under the “flipped classroom” teaching model**. Inner Mongolia Normal University, China.
- Lin, C. (2012). **Action Research on Flipped Classroom Teaching of English in Junior High Schools**. Guangxi Normal University, China.
- Wei, H. M, & Jia, L. N. (2018) Application of flipped classroom in teaching spoken Chinese as a foreign language. **Journal of Science and Education (late issue)**, 36(23), 129 - 130.
- Xu, S. S, & Li, J. (2023). Practice of “flipped classroom” in teaching Chinese pronunciation as a foreign language. **Chinese Character Culture**, (S1), 170 - 172.
- Zheng, Y. Y. (2022). Research on the application of flipped classroom in Chinese reading teaching in junior high schools. **Journal of Qiqihar Normal College**, (4), 140 - 142.
- Zhou, F. (2021). Research on the application of flipped classroom in oral English teaching in junior high schools. **Educational Modernization**, 2021(64), 116.
-

THE LEARNING MANAGEMENT WITH THE MULTIMEDIA FOR ENGLISH SPEAKING SKILL OF GRADE 6 CHINESE STUDENTS IN YUNNAN PROVINCE CHINA

Zhang Li* and Techameth Pianchana

Department of Curriculum and Instruction, Suryadhep Teacher College
Rangsit University, Pathum Thani 12000, Thailand

*E-mail: zhang.l64@rsu.ac.th

Received: 09-11-2023

Revised: 18-12-2023

Accepted: 04-06-2024

ABSTRACT

This study aimed to determine the effectiveness of multimedia instruction on the English-speaking skills and learning satisfaction of grade 6 students. A target group of 30 grade 6 students was selected to participate in the study. The tools used to collect quantitative data were lesson plans, speaking skill tests (pre-test and post-test), and a student satisfaction questionnaire. The data were analyzed using a paired sample t-test, examining the mean, standard deviation (SD), and significance value. The analysis of pre-test and post-test scores revealed a significant difference between the post-test mean ($\bar{X} = 15.93$) and the pre-test mean ($\bar{X} = 9.17$), with a mean difference of 6.76. The significance value for this group was $P < 0.05$, indicating a significant increase in post-test scores compared to the pre-test scores. Additionally, data from the student satisfaction questionnaire confirmed that students experienced positive learning satisfaction. Therefore, multimedia instruction was both effective and beneficial for improving students' English-speaking skills.

Keywords: Multimedia, Speaking Skill, Learning Management, Learning Satisfaction, Grade 6

INTRODUCTION

In the 21st century, which has entered the information, network, and digital age, the use of modern education technology in school education is in ascendancy. Computer-controlled multimedia classroom teaching has become the main school teaching method, the most popular, and the most effective auxiliary means. It improves the efficiency of classroom teaching and achieves the effect of getting twice the result with half the effort. With the popularization and promotion of information technology, computer-controlled multimedia has moved from the multimedia classroom into the ordinary classroom and has become a common teaching auxiliary means used in the conventional classroom (Zhuang, 2008)

As a teacher, the multimedia-assisted teaching method pays attention to the cultivation of students' independent learning abilities, emphasizes personalized teaching in class, and advocates communication and interaction between teachers and students. This kind of multimedia-assisted teaching method has profound significance for improving

students' self-study ability, thinking ability, and practical ability (Sun, 2014).

From the above points, applying multimedia technology to practical teaching makes organizing and managing teaching information easy. The use of multimedia technology can bring more video and audio content to students and stimulate them to expand their thinking. The researcher would like to develop the learning achievement of grade 6 Chinese students in Yunnan Province, China.

RESEARCH OBJECTIVES

1. To compare the English-speaking skills of Grade 6 Chinese students in Yunnan Province before and after using multimedia.
2. To investigate students' satisfaction of Grade 6 Chinese students using multimedia.

HYPOTHESES

The English-speaking skills of Grade 6 Chinese students was improved after using multimedia.

Students in Grade 6 Chinese was satisfied with the use of multimedia.

LITERATURE REVIEW

The English curriculum in China. The Chinese English curriculum began in coastal cities, and this English teaching was mostly carried out sporadically by Christian missionaries in British and American countries. The model group was very narrow and small in scale, and it did not form a formal and systematic education.

English teaching should take into account the dual characteristics of instrumental and humanistic nature and pursue the comprehensiveness of English teaching objectives, which has become a new development direction for English teaching. (Lu & Wang, 2011) The Multimedia in Teaching. According to the statistics, the competition for comprehensive national

strength is the competition of talents, and colleges and universities are the cradle of training high-level talents. According to statistics, the proportion of scientists and engineers engaged in scientific research and development is: 79.6 people in Japan, 74.3% in the United States, 56.9% in France, 47.1% in Canada, and 6.8% in China (Ye, 2006).

CONCEPTUAL FRAMEWORK

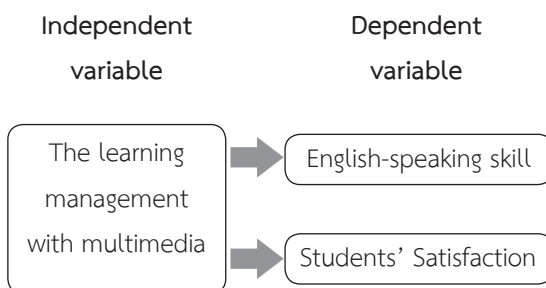

Figure 1 Independent and Dependent Variable for the study

Table 1 Multimedia Teaching has some advantages, as follows:

Teaching method	Multimedia teaching methods	Traditional teaching methods
Advantages	Present a large number of pictures and sound data so that a large amount of information is more intuitive. It saves time in blackboard writing and improves teaching efficiency	Dialogue, discussion, or blackboard writing can also complete the teaching tasks. According to the different students' abilities, the teachers should teach students in accordance with their aptitude
Disadvantages	Sometimes it dominates and students lose training time. It is difficult to grasp the key and difficult points of knowledge, and students find it difficult to form a deep impression.	Teacher writes a large number of blackboard writing, resulting in teachers' physical fatigue. Consumption costs are larger, and the teaching means are relatively single.

METHODOLOGY

In this study, the quantitative research method was used to measure the English achievement test in speaking skill and the students' satisfaction questionnaires of the 6th grade Chinese students through the use of multimedia teaching. The research method of this study mainly used data

collection and achievement tests (including pre-test and post-test). The researcher designed the test for learning achievement evaluation. It contained a speaking assessment observation. Students' satisfaction refers to the Grade 6 Chinese students' satisfaction after using multimedia. This was measured using a questionnaire.

Participants

The researcher selected one class as a sample group by cluster random sampling. Each class has a similar number of students, and the ratio of the number of boys to the number of girls is 1: 1. There are 15 boys and 15 girls. The students' grades in a Chinese course from the previous semester will be analyzed to prevent any possible research bias in the study.

Research instruments

Research instruments were ways of gathering data. Without them, data would be impossible to put into practice (Dong, 2014). In this study, there were four research instruments: lesson plans, achievement tests, observational assessments, and students' satisfaction questionnaires.

1. Lesson Plans

For this study, the researcher designed four lesson plans, each lasting 120 minutes. The researchers will teach eight classes per week. The course theme was chosen based on the educational level of the sample group and the content of the course.

2. English Speaking Skill Test

The speaking test questions were taken from the textbooks, and the test papers were developed based on a large amount of literature and materials related to the level of spoken English,

such as the content and learning tasks of spoken English in Grade 6 in the English Curriculum Standards for Compulsory Education. The researcher designed the speaking test using 20 questions to collect data.

3. The Students' Satisfaction Questionnaire

The researcher designed the students' satisfaction questionnaire for grade 6 Chinese students in Yunnan Province, China. There are three parts. The first part is the learning activities. The second part is learning management, and the third part is learning equipment. These questions will help the researchers analyze the respondents' attitudes toward multimedia teaching. The questionnaire was administered using a four-point Likert scale ranging from 1 to 5. So, 5 is very satisfied, 4 is more satisfied, 3 is satisfied, 2 is more unsatisfactory, and 1 is very dissatisfied.

4. Validity and reliability of research instruments

In this study, the researcher designed all research instruments to identify IOC data from three experts. All research instruments had a reliability coefficient of 0.67 or higher. To validate the reliability of the questionnaire, a Cronbach's Alpha test was administered to 30 students

who were not part of the sample group. The test computed their responses, yielding a satisfactory score of 0.74, which indicates statistical acceptability

5. Analysis of English speaking skills

The results show the participants' pre-test and post-test scores. As shown in the figure, the blue bars represent the pre-test scores, and the orange bars represent the post-test scores. Thus, it is clear that all participants improved in the post-test, affirming that the use of multimedia contributed to improving students' English proficiency scores.

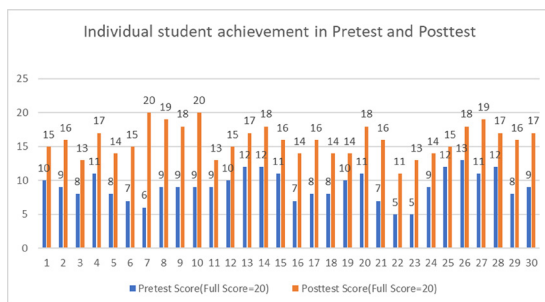

Figure 2 Pretest and Posttest Bar Graph

Figure shows the mean scores for the pre-test and post-test, which are 9.17 and 15.93, respectively. The mean score on the post-test was higher than the mean score on the pre-test. The post-test score

represented by the red bar increased by 6.76 points over the pre-test score represented by the blue bar. Therefore, it can be concluded that everyone progressed and scored higher on the post-test.

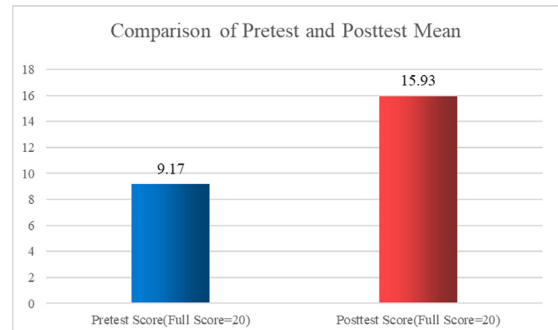

Figure 3 Histograms comparing the pre-test and post-test mean score

6. Analysis for the students' opinions

Among the three parts, the first part has the highest average score, with an average of 4.33 and a standard deviation of 0.76. The average score for the second and third parts is the same, both of which are 4.26. The standard deviations are 0.79 and 0.76, respectively. So, the overall average of 4.28 is highest, and researchers were confident that students had a positive satisfaction with using multimedia to teach English speaking.

RESULTS CONCLUSION AND DISCUSSION

The statistical analysis of the sample t-test for achievement distribution shows that the average score of the post-test (15.93) is higher than the average score of the pre-test (9.16), and the average difference is 6.77. The standard deviations of the sample group pre-test and post-test were (2.10) and (2.24), respectively. The above quantitative data analysis clearly revealed that the English-speaking skills of Grade 6 Chinese students in Yunnan province have improved after using multimedia.

As mentioned above, the study found two key results. The first finding showed that multimedia instruction increased the speaking English skills of primary school students in Yunnan Province, China. The second finding was that 6th grade Chinese students expressed positive satisfaction with using multimedia media to learn spoken English. The discussion that follows clearly presents these findings in detail and explains how they address the research questions presented by this study.

Students' English Speaking Skill Test

The results show that the use of multimedia teaching media can improve students' English-speaking skills. The results

of this study are very promising compared to the mean score on the post-test (15.93), which represents an increase of 6.76 points over the mean score on the pre-test (9.17). 15 out of 30 students scored above average (15.93). Moreover, one participant received the highest score of 20 out of 20, an improvement of 11 points compared to the pre-test scores. Multimedia provided many resources, such as interesting videos, English communication audio, and images of English-speaking skill samples (Li, 2019). She studies teaching English by using multiple media, such as images, audio, and video. She founded the idea that multimedia teaching enhances learning motivation and makes learning more interesting and attractive, especially when learning speaking skills. Multimedia can help students understand and absorb information faster. By watching videos of real conversations, students gain a better understanding of how language is actually used and thus acquire speaking skills more effectively. (Zheng, 2018)

Students Satisfaction

In the collection of students' satisfaction with multimedia teaching to improve English skills in spoken English, the questionnaire was divided into three parts; each part has five questions,

for a total of 15 questions. A questionnaire was administered to all 30 (N=30) study participants.

The personalized characteristics of multimedia teaching enabled students to choose learning content according to their own learning needs and level to achieve targeted speaking improvement. Students could independently choose learning materials, imitate accents, practice speaking English, etc., to better adapt to individual differences and improve learning effects. The benefits of multimedia teaching in speaking English teaching include stimulating learning interest, providing simulations of real situations, promoting student interaction and autonomous learning, and supporting personalized learning. Together, these strengths provide students with a solid speaking foundation. The results of the study also showed that more than two-thirds of the students felt that the multimedia-taught course was a pleasant experience for them.

Multimedia teaching could also create a relaxed learning environment and improve teaching efficiency. According to Li (2008), using multimedia to teach basic teaching in speaking English classes can improve teaching efficiency and students' listening abilities.

According to Gaofeng (2016), the two main factors affecting multimedia teaching effectiveness are software and hardware factors. In a word, the flexibility, convenience, learning motivation, cross-cultural communication, real-time feedback and evaluation, and enhancement of memory and understanding of multimedia teaching in speaking English teaching provide students with a high-quality, efficient, and personalized speaking learning experience and help them improve their speaking faster and communicate more confidently in English.

Based on the findings and conclusions made from the study, the following recommendations are proposed: Implementation suggestions

1. This study was limited to one public school in Yunnan Province, China. Applying the research results to students at other schools is uncertain, and different individuals may have different experimental data.

2. In the subsequent tests, we can make comparisons in many aspects because the positive effect of multimedia teaching on speaking English learning shows that this method can also provide advice in listening, reading, writing, grammar, and other aspects.

3. For the test samples, the researchers believe that more groups can be set up, for example, 30 students in each class, four classes divided according to gender, and seeing whether gender affects performance or not.

4. For the content of multimedia materials, the versatility of multimedia teaching materials and content is also applicable to other subjects and can be effectively used as supplementary materials to supplement traditional courses and enrich students' learning experiences.

Recommendations for Future Research

Considering some limitations of this study, the researcher suggests the following for further research:

1. This study is limited to 30 sixth-grade Chinese students in Yunnan Province, China. Therefore, comparable studies with larger samples can be conducted in different regions of China, which will have replication value and help verify and

ensure the credibility of the conclusions of this study.

2. More comparable research can be conducted by integrating different schools located in different geographical locations in China. In order to conduct comparative research, this study can be repeated to test the effectiveness of using multimedia teaching in learning English as a spoken language in different regions and schools.

All details of this study have been presented. Before concluding this section, it is evident that the application of multimedia teaching has had a significant positive impact on students' English-speaking skills and satisfaction with learning English. For English teachers and students around the world, the application of multimedia teaching may be another innovative teaching method. We hope that English teachers and learners around the world will try more ways to learn English speaking skills, and we welcome them to try using multimedia teaching to learn English speaking skills.

REFERENCES

- Dong, Y. (2014). **Methods and tools for educational research**. Beijing: Tsinghua University Press.
- Gaofeng, G. (2016). A brief discussion on the responsibility and responsibility of quality junior high school education in the process of educational development. **Inner Mongolia Education**, (24), 4-5.
- Li, Q. (2019). Empirical research on the learning quality of junior high school students and its influencing mechanism - based on data analysis of the 2019 Zhejiang Province junior high school education quality monitoring. **Examination Research**, (02), 3-13.
- Li, Z. (2008). A brief discussion on the concepts and strategies of integrating information education into junior high school education curriculum. **Academic Weekly**, (30), 189-190.
- Lu, P., & Wang, B. (2011). The evolution and development of senior high school English curriculum implementation and teaching in China after the reform and opening up. **Chinese Loose-Leaf Essays (Teacher's Edition) Youth years**, (06), 175.
- Sun, Y. (2014). Electrolytic Preparation, Structure Characterization and Electro-chemical Performance of NiOOH. **Chinese Journal of Chemical Engineering**, (02), 262-267.
- Zheng, C. (2018). Creation of efficient information technology classrooms in junior high schools. **Audio-visual education for primary and secondary schools (Teaching)**, (04), 45-46.
- Zhuang, An. (2008). A brief discussion on the application of cooperative learning in biology teaching. **Journal of Ningde Teachers College (Natural Science Edition)**, (01), 95-97.
- Ye, Y. (2006). **Research on existing problems and countermeasures in teaching management of private middle schools in the new era**. (Master's thesis). Yunnan Normal University, China.
-

THE RELATIONSHIP OF SERVICE QUALITY, BRAND REPUTATION,
CUSTOMER SATISFACTION, AND CUSTOMER COMMITMENT:
A CASE STUDY OF A FAST-FOOD OUTLET IN NIGERIA

Oscar Uzoamaka Iwuchukwu^{1*}, Sasithorn Suwandee², Chairat Suriyapa³
and Atipol Suwandee⁴

^{1, 2, 3}Business Administration, Graduate School, Kasem Bundit University, Bangkok, Thailand

⁴Business Administration, Business School, Kasem Bundit University, Bangkok, Thailand

*E-mail: princeoscari52@gmail.com

Received: 05-02-2024

Revised: 10-03-2024

Accepted: 13-05-2024

ABSTRACT

The post-pandemic period of COVID-19 has driven the restaurant business to emphasize service quality and brand reputation to regain customer satisfaction and commitment. This study focuses on the fast-food sector in Nigeria, where the industry is experiencing growth. The study objectives are to: 1) explore the relationship between service quality, brand reputation, customer satisfaction, and customer commitment, 2) extend the concept of service quality, brand reputation, customer satisfaction, and customer commitment within the fast-food restaurant industry, and 3) provide managerial implications for improving service quality, brand reputation, customer satisfaction, and customer commitment. This study employed a quantitative approach using a self-administered questionnaire distributed to 271 customers who had experience with a selected fast-food outlet in Lagos, Nigeria. Multiple regression analysis showed that service quality and brand reputation positively impact customer satisfaction, while service quality, brand reputation, and customer satisfaction significantly affected customer commitment. Brand reputation had a stronger impact on both customer satisfaction and customer commitment than service quality. The study concluded that brand reputation significantly contributed to the performance of fast-food outlets

in achieving customer satisfaction and commitment. Therefore, fast-food outlets should focus on enhancing their brand reputation to increase customer satisfaction and commitment.

Keywords: Service Quality, Brand Reputation, Customer Satisfaction, Customer Commitment, Fast-food Restaurant

INTRODUCTION

In Nigeria, the focus of the socio-cultural environment is put on the fast-food industry, although the customers have other options offered by food vendors and traditional sellers (Fakokunde, 2014). Mr. Biggs was the first fast-food outlet to gain national acceptance because of its modernity and diversity in customer food offerings (Fakokunde, 2014). Furthermore, Nigeria's fast-food industry has emphasized improving the industry both within and outside the country (Mustapha et al., 2014).

The purpose of conducting this study was motivated by the current growth and popularity trend of patronizing fast-food restaurants within Nigeria. As stated above, due to the variety of fast-food outlets made available for customers in Nigeria, they are now becoming picky in terms of what the restaurants offer i.e. aesthetics, ambience, service quality and price amongst others (Tabassum, 2012). Although there is generally perceived acceptance of fast-food outlets and options

present within the Nigerian fast-food industry, customers are now becoming pickier with regard to brand reputation, service quality, and how well they are satisfied (Ahmad & Zhang, 2020).

Various researchers have indicated the relationship between service quality and brand reputation, i.e., depending on the service quality, the brand reputation is either decent or deemed awful (Qalati et al., 2019). When the reputation of the brand is decent, the fast-food restaurant is perceived as high-quality by the customers, which increases the commitment to the brand (Quoquab et al., 2020). Customer commitment is deemed of high importance to fast-food restaurants because when a customer is committed to a brand, the overall likelihood of repeat purchases and visits to the restaurant may increase (Singh et al., 2021). When customers are fully committed to a fast-food restaurant, they spend at least 69% more on the services than new customers (Wibisono & Lukito, 2020).

Therefore, service quality and brand reputation prone to be significant determinants in enhancing customer satisfaction and customer commitment. The investigation of these antecedents and their consequences should provide an insight of such effect in the fast-food industry.

RESEARCH OBJECTIVES

1. To explore the relationship between service quality, brand reputation, customer satisfaction, and customer commitment.

2. To extend the concept of service quality, brand reputation, customer satisfaction, and customer commitment in the fast-food restaurant industry.

3. To provide managerial implication to improve service quality, brand reputation, customer satisfaction, and customer commitment.

LITERATURE REVIEW

1. Service Quality Concept

Various studies have investigated the factors that affect overall customer satisfaction and their commitment to a brand. Parahoo et al. (2018) stated that the overall influence of product and service quality affected the customer's satisfaction and commitment to the brand,

as well as revealing factors such as tangibles, convenience, and empathy influenced their satisfaction and commitment. There are several consequences that arise due to poor service quality, and they are all in tangible form; conversely, there are further considerations made with regard to the relationships between the brand and the customer involving several methods used to serve (Abdullah et al., 2021).

Prior literature purports that the components of service quality can be shortened due to the presence of relational aspects within functional quality, technical and service quality, or overall performance of facilities (Imbong & Imbong, 2021). However, the fast-food industry can easily alter the available intrinsic characteristics due to the presence of several extrinsic components which may include the physical environment, the reputation of the brand, and the extreme difficulty in altering the contingent investment of the customers.

2. SERVQUAL in Restaurant

Stevens et al. (1995) developed an instrument called DINESERV to explore customers' impressions of eatery service quality. The instrument was adjusted from SERVQUAL and was proposed as a solid and generally basic apparatus for determining customers' perception of an eatery's quality

(Baber, 2018). DINESERV items fall into five service quality measurement dimensions, which are assurance, empathy, reliability, responsiveness, and tangibles (Bojyanic, 2007). The 29-item survey includes items that represent each dimension of the DINESERV, i.e., 10 items for tangibles, five items for reliability, four for responsiveness, five for assurance, and five for empathy.

3. The Paradigm of Expectation and Disconfirmation

The paradigm of expectation and disconfirmation was coined by Oliver (1980). It emanated from a subject matter to study the presiding antecedents of satisfaction (Anderson & Sullivan, 1993). In order to study satisfaction, the standard approach followed is to compare the prior experience with the observed performance of the customers. Thus, the two necessary variables that influence the measure of satisfaction are expectation and outcome performance. This is because customer satisfaction is a significant factor in the bid to predict the purchase tendency of customers (Anderson, 1994). It expresses that consumer satisfaction is reliant on the size and bearing of the disconfirmation experience where disconfirmation is identified with the individual's underlying assumptions (Genovate & Madrigal, 2021). The reason

why there is a growing focus on ensuring customers are satisfied is due to the benefits it brings i.e., an increase in competitive advantage, increase in market share, higher profits, reduction in the cost of goods and services, and an overall reduction in customer acquisition costs (Lu et al., 2015).

4. Signal theory and brand reputation

Signal theory explains the present behavior of two different entities when they are presented with diverse information (Nyagadza et al., 2021). The purpose of signals is to communicate information regarding the characteristics of the fast-food restaurant, whereas the customers examine them so as to grasp an understanding of the overall credibility of the product's qualities (Vesal et al., 2021). The relationship between the signal theory and brand reputation boils down to the overall quality of the product being offered when it is being selected. Brand reputation remains solid because it is the signal, and when the signal is sent, it is exactly what is being offered. Fast-food restaurants are also characterized by the time lag present between picking and ordering a meal and the time it takes to prepare if not already made. Signal theory, alongside service quality, leads to an increase in brand reputation and brand image (Cambier & Poncin, 2020).

5. Customer Commitment Concepts

Roy et al. (2022) highlighted that customer commitment has three distinct concepts: affective, continuance, and normative. With each style of commitment, there is a unique relationship created with the customers, which increases the level to which they are able to remain committed to the brand for various reasons (Rather et al., 2021). Additionally, customer satisfaction determines the level to which a customer is committed to the brand. Customers who are satisfied will remain committed to the brand by continually returning to make purchases (Khan et al., 2020). These committed customers

will only have positive experiences with the restaurant (Seric et al., 2020).

This study employed DINSERV to explore the role of service quality while examining the influence of brand reputation that the restaurant signaling to its customers. The study also investigates their impact on customer satisfaction in confirming customer expectation as well as customer commitment.

CONCEPTUAL FRAMEWORK

As shown in Figure 1, this study explores the relationship between service quality, brand reputation, customer satisfaction, and customer commitment.

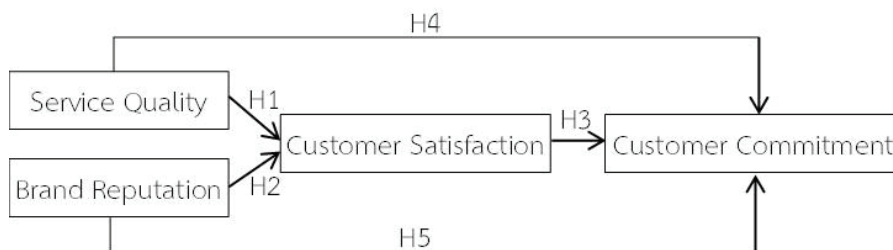

Figure 1 Research Framework

HYPOTHESES

The relationship that is present between customer satisfaction and service quality has been elaborated by Farooq et al. (2018), who state that they both have differences. He indicated that the dimensions present within service quality are connected specifically or directly with how the service is rendered. On the other hand, customer satisfaction has several factors that directly and indirectly relate to how the service is delivered (Farooq et al., 2018). Satisfaction is said to be fully achieved or ascertained when the customers have finished their meal and paying for it while the quality is achieved at a global level (Althaqafi et al., 2019).

There is also evidence in empirical studies that support the latter statement. When the service quality is enhanced, it yields significant customer satisfaction with several ripple effects, and as such, this study proposed the following Hypothesis: Hypothesis 1: Service quality positively has an impact on customer satisfaction.

Cuong (2020) indicated that overall brand reputation has a positive impact and influence on customer loyalty, customer satisfaction, and trust. In her research, the values obtained for brand reputation and consumer satisfaction are ($\beta = 0.377$)

and ($p < 0.01$), which, show positive. Hadi & Indradewa (2019) demonstrated the positive impact of corporate reputation on customer satisfaction in the retailing context. It can be assumed that this kind of positive influence will also hold in the energy market as reputation represents an essential anchor for the perception of satisfaction, particularly in markets in which surrogates are important. Thus, the study proposed the following:

Hypothesis 2: Brand reputation has a positive impact on customer satisfaction.

Ulabor & Bosede (2019) provided research whose results indicated that the present relationship existing between customer satisfaction and commitment to the brand is one that is sensitive. This is due to the fact that if a customer is dissatisfied with the products and services offered by a company, they are likely to tell bad stories about their experience to other people.

In the study by Dandis et al. (2023), it was found that customer satisfaction greatly influences customer commitment, especially the normative style of commitment. It demonstrated that once customers are satisfied with the attributes of a particular branded product, they are more likely to be committed to the said products. Therefore, this study proposed:

Hypothesis 3: Customer satisfaction has a positive impact on customer commitment.

Recently the quality of a service is said to be a determinant factor in improving the overall commitment of customers. Results from research conducted by Desiyanti et al. (2018) show that service quality has an effect on customer commitment as it also affects loyalty and satisfaction. Additionally, Hendrickson et al. (2020), in their research, quantified that when customers are served in a tangible manner, meaning a high quality of service and emotional attachment, the customers will remain committed to that service as long as it is continued. Thus, this study proposed:

Hypothesis 4: Service quality has a positive impact on customer commitment.

Malik (2020) highlights how customer commitment is related to various other variables and is constantly used to evaluate the performance of brands as well as the brand's reputation. In his research and results from 100 respondents, proves that brand reputation grows if the customer is committed to the brand. This is achieved when the customer is taken care of, and they, in turn, go out and do "word-of-mouth" marketing for the brand. Furthermore, Quoquab et al. (2020) concluded that brand

reputation is enhanced when the customers are satisfied through quality service. Thus, this study proposed:

Hypothesis 5: Brand reputation has a positive impact on customer commitment.

METHODOLOGY

This empirical research was conducted to address the influence of service quality and brand reputation on customer satisfaction and customer commitment, using the selected prominent fast-food establishment in Lagos State, Nigeria. The study's target population comprises Nigerian nationals aged 26 years and above, who are regular customers of this selected fast-food outlet in Lagos State, Nigeria. This demographic was chosen as it provides a better foundation for evaluating the company's service quality and brand reputation. A non-probability sampling technique was employed to select the sample. The study relied on Cochran (1963) formula for unknown populations to determine a minimum sample size $[(1.645^2)(0.5)(0.5)]/(0.05^2)$ of 270.6, thus, round up to a minimum of 271 respondents, ensuring a 90% level of precision for the analysis. The research gathered responses from self-administered questionnaires with a total of 271 participants

for the analysis in 2023. Among these respondents, 42% were male, while 58% were female. The majority of respondents fell within the age range of 20 to 35 years old.

The measurement items in the study were measured on a five-point Likert-scale (1 for strongly disagree and 5 for strongly agree). The Service quality was measured in five dimensions with 29 items adopted from of DINSERV scale of Keith & Simmers (2011). The dimensions are tangibility, reliability, assurance, empathy, and responsiveness. The brand reputation was measured in seven measurement items adopted from Weiss et al. (1999). Examples are “I think, the restaurant has reliable promises for future.” and “Based on my experience, I trust this restaurant.” The customer satisfaction was measured in four measurement items adopted from Saad Andaleeb & Conway (2006). Examples of items are “Overall, you were satisfied with your dining experience.” and “Considering the type of restaurant, the quality of service was excellent.” Customer commitment was measured using twenty measurement items adopted from Harrison-Walker (2019). Examples of items are: “The longer I stay with this restaurant, the harder it is to leave,” and “It would be difficult for me to adapt to a new restaurant,”

Validity and Reliability Test

The study found that the loading of measurement items of each construct is above 0.5, confirming validity (Nunnally & Bernstein, 1994), while certain measurement items with loading values less than 0.5 were all deleted from the confirmatory factor analysis measurement model. Cronbach's Alpha value above 0.8 reflected that these variables have high internal consistency (customer commitment = 0.917, service quality = 0.954, and brand reputation = 0.817 except for customer satisfaction (0.673) that has Cronbach's Alpha value less than 0.8 according to Hair et al. (2010). However, the composite reliability of mostly all variables above 0.7 demonstrates internal consistency in terms of reliability.

This study employed regressions analysis in testing hypotheses. The study also employs descriptive analysis to explore the respondent profile and respondent evaluation of variables in the study.

RESEARCH RESULTS

Model 1 of this study found a multiple regression model indicating that service quality ($\beta = .371$) and brand reputation ($\beta = .491$) statistically significantly impact on customer satisfaction at 95%

confidence level ($F(2,270) = 274.120$, $p\text{-value} = .000$) as $p\text{-value}$ of the model is less than .05. Thus, hypothesis 1 and 2 are supported.

Model 2 of this study found a multiple regression model indicating that customer satisfaction ($\beta = .396$), service quality ($\beta = .326$), and brand reputation ($\beta = .312$) statistically significantly impacted on customer commitment at 95% confidence level as $p\text{-value}$ of the model is less than .05

($F(3,270) = 686.537$, $p\text{-value} = .000$). Hence, hypothesis 3, 4, and 5 are supported.

In conclusion, this study found that all five hypotheses are supported. Both service quality and brand reputation are statistically significantly impact on customer satisfaction while service quality, customer satisfaction and brand reputation are statistically significantly impact on customer commitment.

Table 1 Result of Regression Analysis

Variable	Model 1		Model 2	
	<i>B</i>	β	<i>B</i>	<i>B</i>
Service quality	.371	.348	.326	.302
Brand reputation	.491	.502	.312	.315
Customer satisfaction			.396	.391
R^2	.672		.885	
Adj. R^2	.669		.884	
F	(2,268)		(3,267)	
	274.120***		686.537***	
<i>p</i>	.000		.000	

Note: * $p < .05$. ** $p < .01$ *** $p < .001$

RESULTS CONCLUSION AND DISCUSSION

Results Conclusion

The hypothesis 1 of this study indicated that service quality has a positive statistically significant impact on customer satisfaction. According to Tran & Le (2020), every organisation must be aware that outstanding service quality is required from them if they want to see a high degree of customer satisfaction in their business environment. This is because service efficiency is usually regarded as a precursor to customer retention. Hence, customer satisfaction and service quality have a favorable link.

Hypothesis 2 of this study indicated that brand reputation has a positive statistically significant impact on customer satisfaction. This statement is confirmed by Ali et al. (2020), who revealed a consistent and positive statistically significant impact of brand reputation on customer satisfaction across various industries and geographical locations. A strong brand reputation builds trust and credibility with customers. When a brand consistently delivers on its promises, maintains ethical business practices, and provides high-quality products or services, customers feel confident and satisfied in their decision to choose

that brand. The results suggest that a strong brand reputation enhances customer satisfaction.

The hypothesis 3 of this study indicated that customer satisfaction has positive statistically significant impact on customer commitment. This statement is confirmed by Dandis et al. (2023), who explore the relationship between customer satisfaction and customer commitment within fast-food restaurants. When customers receive high-quality service that meets or exceeds their expectations, they are more likely to feel satisfied with their overall experience. Satisfied customers are more committed to a business and tend to remain loyal over time. It highlights the importance of meeting customer expectations in terms of customer satisfaction to enhance customer commitment and loyalty.

The hypothesis 4 of this study indicated that service quality has positive impact on customer commitment. This assertion is supported by the study of Jaja (2019), who explores the relationship between service quality and customer commitment in fast-food restaurants. Satisfied customers tend to develop a positive emotional attachment to

the brand, leading to an increased commitment. This commitment leads to an increase in customer loyalty, repeat purchases, and positive word-of-mouth.

The hypothesis 5 of this study indicated that brand reputation has positive impact on customer commitment. This assertion is supported by the study of Ha et al. (2023), who investigated the relationship between brand reputation and customer commitment in the fast-food industry. When a brand consistently delivers high-quality products or services, meets customer expectations, and fulfills its promises, customers develop a sense of trust (Khan et al., 2022). The findings suggest that building and maintaining a positive brand reputation is crucial

for fast-food restaurants to foster customer commitment.

The findings of the current study are consistent with prior research on the influence of service quality and brand reputation on customer satisfaction and customer commitment, as well as the impact of customer satisfaction on customer commitment, as shown in Figure 2. This study has highlighted the significant role of brand reputation over service quality in the restaurant business.

Discussion

This study contributes to the concept of service quality in the dining industry by confirming the DINSERV scale, its dimensions, and items that were customized for the business.

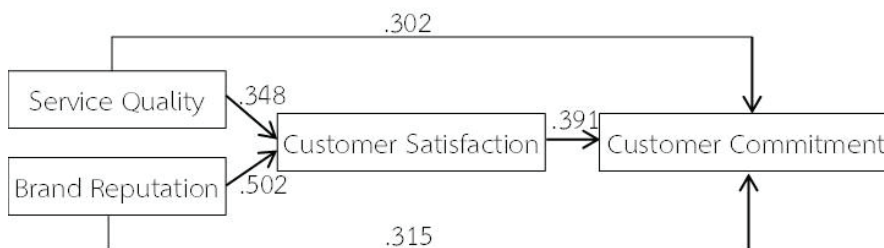

Figure 2 Research Findings

This study found that brand reputation ($\beta = .502$) has a stronger impact on customer satisfaction than service quality ($\beta = .348$). Hence, the company should focus on improving its brand reputation in order to increase customer satisfaction. To improve brand reputation in fast-food restaurants, the company first needs to comprehend the meaning of brand reputation and apply a combination of strategic planning, consistent execution, and a customer-centric strategy that allows the businesses to grow. The company's management must show dedication and responsibility.

The multiple regression of this study also found that customer satisfaction ($\beta = .391$) has a stronger impact on customer commitment than brand reputation ($\beta = .315$) and service quality ($\beta = .302$). Hence, the company should focus on improving customer satisfaction in order to increase customer commitment. To improve customer satisfaction in fast-food restaurants, the company must emphasize the importance of friendliness, attentiveness, and promptness, as well as ensure that employees are well-versed in the menu and can assist customers with any questions or special requests. Streamline the order-taking and food preparation processes to minimize waiting

times. Maintain high standards for food preparation and presentation. Regularly inspect and taste dishes to ensure they consistently meet customer expectations. Most importantly, encourage customers to provide feedback and pay attention to them to address issues promptly.

Ensuring a persistent brand reputation in a fast-food restaurant is crucial for long-term success and customer loyalty. A fast-food restaurant must insist on delivering consistent, top-notch food and service, which is the cornerstone of a strong brand reputation. Ensure that all aspects of the restaurant, from ingredients to preparation and presentation, meet the same high standards every time. Staff training should be a priority to provide excellent customer support. Friendly, attentive, and helpful employees can leave a lasting positive impression on customers. A clean and well-maintained restaurant is essential for creating a positive dining experience. Fast-food restaurants must insist on delivering high levels of transparency to customers regarding the sourcing of ingredients, cooking methods, and nutritional information.

Maintaining a cohesive brand image across all touchpoints, including the physical appearance of the restaurant, its online

presence, and marketing materials would consistently help building recognition and trust. In conclusion, the fast-food restaurant should actively seek and listen to customer feedback, both positive and negative while address the concerns promptly and use feedback to make improvements.

Future research should investigate the role of technology in enhancing service quality and its impact on consumer satisfaction and customer commitment at fast-food restaurants. In addition, it should explore how the integration

of self-service kiosks, mobile ordering Applications, or other digital solutions can affect customers' perceptions and loyalty. It should also further examine the potential moderating effects of cultural differences on the relationship between service quality, brand reputation, consumer satisfaction, and customer commitment in fast-food restaurant settings. Future research should investigate the impact of service recovery strategies on consumer satisfaction and customer commitment in fast-food restaurants.

REFERENCES

- Abdullah, M. I., Huang, D., Sarfraz, M., Ivascu, L., & Riaz, A. (2021). Effects of internal service quality on nurses' job satisfaction, commitment and performance: Mediating role of employee well-being. **Nursing Open**, 8(2), 607-619.
- Ahmad, W., & Zhang, Q. (2020). Green purchase intention: Effects of electronic service quality and customer green psychology. **Journal of Cleaner Production**, 267, 122053.
- Ali, H. Y., Danish, R. Q., & Asrar-ul-Haq, M. (2020). How corporate social responsibility boosts firm financial performance: The mediating role of corporate image and customer satisfaction. **Corporate Social Responsibility and Environmental Management**, 27(1), 166-177.
- Althaqafi, S., Bashammakh, H. A., Albarmawi, Y., & Khan, K. (2019). A study of airlines customer satisfaction in the Kingdom of Saudi Arabia. **European Scientific Journal**, 15(4), 224-234.
- Anderson, E. W. (1994). Cross-category variation in customer satisfaction and retention. **Marketing letters**, 5, 19-30.
- Anderson, E. W., & Sullivan, M. W. (1993). The antecedents and consequences of customer satisfaction for firms. **Marketing science**, 12(2), 125-143.

- Baber, H. (2018). Service quality perception of customers–A study of Toyota motors in India. **Organizations and Markets in Emerging Economies**, 9(2), 311-323.
- Bojyanic, D. C. (2007). Customer Profile of the “Carryout” Segment for Restaurants. **International Journal of Contemporary Hospitality Management**, 19(1), 21-31.
- Cambier, F., & Poncin, I. (2020). Inferring brand integrity from marketing communications: The effects of brand transparency signals in a consumer empowerment context. **Journal of Business Research**, 109, 260-270.
- Cochran, W. G. (1963). **Sampling Techniques**, 2nd Ed., New York: John Wiley and Sons, Inc.
- Cuong, D. T. (2020). The impact of customer satisfaction, brand image on brand love and brand loyalty. **Journal of Advance Research Dynamic Control System**, 12(6), 3151-3159.
- Dandis, A. O., Al Haj Eid, M., Griffin, D., Robin, R., & Ni, A. K. (2023). Customer lifetime value: the effect of relational benefits, brand experiences, quality, satisfaction, trust and commitment in the fast-food restaurants. **The TQM Journal**, 35(8), 2526-2546.
- Desiyanti, N. L., Sudja, I. N., & Martini, L. K. B. (2018). Effect of service quality on customer satisfaction, customer delight and customer loyalty (Study on LPD Desa Adat Sembung and LPD Desa Adat Seseh). **International Journal of Contemporary Research and Review**, 9(03), 20660-20668.
- Fakokunde, T. A. (2014). Service quality in the Nigerian Fast-food Industry - A re-examination of current practices. **The International Journal of Social Sciences and Humanities Invention**, 1(8), 627-640.
- Farooq, M. S., Salam, M., Fayolle, A., Jaafar, N., & Ayupp, K. (2018). Impact of service quality on customer satisfaction in Malaysia airlines: A PLS-SEM approach. **Journal of Air Transport Management**, 67, 169-180.
- Genovate, M. C. J., & Madrigal, D. V. (2021). Assessing Stakeholders’ Satisfaction of a Catholic University Graduate School in the Philippines. **Philippine Social Science Journal**, 4(3), 85-95.
- Ha, N. M., Thang, T. K. V., Tam, H. L., Dang, T. H., & Hoa, N. T. M. (2023). Mediating role of corporate reputation in the relationship between corporate social responsibility and repurchase intention: A case study of McDonald’s fast food restaurant chain. **Ho Chi Minh City Open University Journal of Science-Economics and Business Administration**, 13(2), 19-38.

- Hadi, D. P., & Indradewa, R. (2019). The service quality effect on corporate reputation, customers satisfaction, and loyalty. **Journal of Multidisciplinary Academic**, 3(3), 51-56.
- Hair, J. F. Jr., Black, W., Babin, B. J., & Anderson, R. E. (2010). **Multivariate data analysis** (6th ed.). Upper Saddle River, NJ: Prentice Hall.
- Harrison-Walker, L. J. (2019). The critical role of customer forgiveness in successful service recovery. **Journal of Business Research**, 95, 376-391.
- Hendrickson, M. K., Howard, P. H., Miller, E. M., & Constance, D. H. (2020). The food system: Concentration and its impacts. **A Special Report to the Family Farm Action Alliance**, 26.
- Imbong, M. F. P., & Imbong, F. B. (2021). The Sustainability and Best Practices of Wellness and Spa in Cebu: A Case Study. **International Forum Journal**, 24(1), 67-85.
- Jaja, H. P. (2019). Food presentation and customer patronage in fast food restaurants. **Research Journal of Food Science and Quality Control**, 5(1), 32-40.
- Keith, N. K., & Simmers, C. S. (2011). Measuring service quality perceptions of restaurant experiences: The disparity between comment cards and DINESERV. **Journal of Foodservice Business Research**, 14(1), 20-32.
- Khan, I., Hollebeek, L. D., Fatma, M., Islam, J. U., & Riivits-Arkonsuo, I. (2020). Customer experience and commitment in retailing: Does customer age matter?. **Journal of Retailing and Consumer Services**, 57, 102219.
- Khan, R. U., Salamzadeh, Y., Iqbal, Q., & Yang, S. (2022). The impact of customer relationship management and company reputation on customer loyalty: The mediating role of customer satisfaction. **Journal of Relationship Marketing**, 21(1), 1-26.
- Lu, C., Berchoux, C., Marek, M. W., & Chen, B. (2015). Service quality and customer satisfaction: qualitative research implications for luxury hotels. **International Journal of Culture, Tourism and Hospitality Research**, 9(2), 168-182.
- Malik, R. (2020). Impact of Brand Commitment and Brand Awareness on Brand Loyalty with Customer Satisfaction as a Mediator. **International Journal of Advanced Science and Technology**, 29(8), 3272-3281.
- Mustapha, A. M., Fakokunde, T. O., & Awolusi, O. D. (2014). The quick service restaurant business in Nigeria: Exploring the emerging opportunity for entrepreneurial development and growth. **Global Journal of Commerce and Management Perspective**, 3(3), 8-14.

- Nunnally, J. C. and Bernstein, I. H. (1994). **Psychometric Theory** (3rd ed.). New York: McGraw-Hill, Inc.
- Nyagadza, B., Kadembo, E. M., & Makasi, A. (2021). When corporate brands tell stories: A signalling theory perspective. **Cogent Psychology**, 8(1), 1897063.
- Oliver, R. L. (1980). A cognitive model of the antecedents and consequences of satisfaction decisions. **Journal of marketing research**, 17(4), 460-469.
- Parahoo, S., Ayyagari, M., & Harvey, H. L. (2018). Marketing of Public Services. **Economic Analysis**, 51(1-2), 60-78.
- Qalati, S. A., Yuan, L. W., Jamali, A. B., Kwabena, G. Y., & Erusalkina, D. (2019). Brand equity and mediating role of brand reputation in hospitality industry of Pakistan. **MAYFEB Journal of Business and Management**, 1.
- Quoquab, F., Mohamed Sadom, N. Z., & Mohammad, J. (2020). Driving customer loyalty in the Malaysian fast food industry: The role of halal logo, trust and perceived reputation. **Journal of Islamic Marketing**, 11(6), 1367-1387.
- Rather, R. A., Tehseen, S., Itoo, M. H., & Parrey, S. H. (2021). Customer brand identification, affective commitment, customer satisfaction, and brand trust as antecedents of customer behavioral intention of loyalty: An empirical study in the hospitality sector. In **Consumer Behaviour in Hospitality and Tourism** (44-65). Routledge.
- Roy, S. K., Gruner, R. L., & Guo, J. (2022). Exploring customer experience, commitment, and engagement behaviours. **Journal of Strategic Marketing**, 30(1), 45-68.
- Saad Andaleeb, S., & Conway, C. (2006). Customer satisfaction in the restaurant industry: an examination of the transaction-specific model. **Journal of services marketing**, 20(1), 3-11.
- Seric, M., Ozretic-Dosen, D., & Skare, V. (2020). How can perceived consistency in marketing communications influence customer-brand relationship outcomes?. **European Management Journal**, 38(2), 335-343.
- Singh, G., Slack, N., Sharma, S., Mudaliar, K., Narayan, S., Kaur, R., & Sharma, K. U. (2021). Antecedents involved in developing fast-food restaurant customer loyalty. **The TQM Journal**, 33(8), 1753-1769.
- Stevens, L., Knutson, H. & Patton, A. (1995). Validity and reliability in quantitative research. **Business & Management Studies: An International Journal**, 8(3), 2694-2726.

- Tabassum, A., & Rahman, T. (2012). Differences in consumer attitude towards selective fast food restaurants in Bangladesh: An implication of multiattribute attitude model. **World Review of Business Research**, 2(3), 12-27.
- Tran, V. D., & Le, N. M. T. (2020). Impact of service quality and perceived value on customer satisfaction and behavioral intentions: Evidence from convenience stores in Vietnam. **The Journal of Asian Finance, Economics and Business**, 7(9), 517-526.
- Ulabor, E. A., & Bosede, A. I. (2019). Employee commitment and organizational performance in selected fast-food outlets in Osun State. **International Journal of Financial, Accounting, and Management**, 1(1), 23-37.
- Vesal, M., Siahtiri, V., & O'Cass, A. (2021). Strengthening B2B brands by signalling environmental sustainability and managing customer relationships. **Industrial Marketing Management**, 92, 321-331.
- Weiss, A. M., Anderson, E., & MacInnis, D. J. (1999). Reputation management as a motivation for sales structure decisions. **Journal of marketing**, 63(4), 74-89.
- Wibisono, T. D., & Lukito, N. (2020). **Factors That Influence Word of Mouth Behavior in Fast Food Restaurants**. In International Conference on Management, Accounting, and Economy (ICMAE 2020) (197-201). Atlantis Press.
-

บทความวิจัย

การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ใช้วรรณกรรมท้องถิ่นเป็นฐาน
เพื่อส่งเสริมทักษะสอนการอ่าน เขียนและคิดวิเคราะห์ภาษาไทยระดับประถมศึกษา
ในกรุงเทพมหานคร

THE DEVELOPMENT OF ACTIVITY PACKAGE USING FOLK LITERATURE-BASED
TO ENHANCE THAI LANGUAGE TEACHING SKILLS IN READING,
WRITING AND ANALYTICAL THINKING FOR PRIMARY EDUCATION IN BANGKOK

ปรัชญา ไจภักดี*

วิทยาลัยการฝึกหัดครู มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร กรุงเทพมหานคร ประเทศไทย

Pratchaya Jaipukdee*

College of Teacher Education, Phranakhon Rajabhat University, Bangkok, Thailand

*E-mail: peterpope2015@gmail.com

Received: 06-03-2024

Revised: 10-03-2024

Accepted: 07-08-2024

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้รายวิชาภาษาไทยที่ใช้วรรณกรรมท้องถิ่นเป็นฐาน 2) ประเมินผลการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้รายวิชาภาษาไทยที่ใช้วรรณกรรมท้องถิ่นเป็นฐาน ในด้านทักษะการสอนอ่าน เขียน และคิดวิเคราะห์ของครู และด้านทักษะการอ่าน เขียน และคิดวิเคราะห์ของผู้เรียน กลุ่มตัวอย่าง คือ ครูผู้สอนภาษาไทยพื้นฐานในกรุงเทพมหานคร ระดับประถมศึกษา โดยไม่แยกสังกัด ที่ผ่านการพัฒนาและยินดียินดีรับการนิเทศติดตาม 12 คน และนักเรียนระดับประถมศึกษาในกรุงเทพมหานคร ได้มาด้วยการสุ่มอย่างง่าย 360 คน เครื่องมือที่ใช้ คือ แบบประเมินแผนการสอน แบบประเมินทักษะการสอน แบบทดสอบก่อนเรียน และแบบทดสอบหลังเรียน สถิติที่ใช้ คือ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลการพัฒนาชุดกิจกรรม มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าประสิทธิภาพเป็นไปตามเกณฑ์ 80/80 2) การประเมินผลการใช้ชุดกิจกรรมของครู ที่ได้รับการพัฒนา มีแผนการสอนดีกว่าก่อนการพัฒนา ($\bar{X} = 3.32$, S.D. = 0.41) กับ ($\bar{X} = 4.33$, S.D. = 0.44) และมีทักษะการสอนดีกว่าก่อนการพัฒนา ($\bar{X} = 3.26$, S.D. = 0.42) กับ ($\bar{X} = 4.41$, S.D. = 0.37) และการประเมินผล

ทักษะการอ่าน เขียน และคิดวิเคราะห์ผู้เรียน เมื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียน (Pretest) และหลังเรียน (Posttest) และคำนวณโดยใช้สถิติทดสอบ t-test พบว่าหลังเรียนมีคะแนนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ วรรณกรรมท้องถิ่นเป็นฐาน ทักษะสอนการอ่าน เขียน และคิดวิเคราะห์ ประถมศึกษา

ABSTRACT

The purposes of this research were to: 1) develop a folk literature-based activity package for Thai language instruction, and 2) assess the effectiveness of this activity package on Thai language teachers' teaching skills in reading, writing, and analytical thinking, as well as on learners' skills in these areas. The sample consisted of 12 teachers who teach basic Thai language at the primary education level in Bangkok, regardless of their affiliation, who were willing to receive supervision and follow-up, and 360 primary education students in Bangkok selected through simple random sampling. The research instruments included lesson plan evaluation forms, teaching skills evaluation forms, pretests, and posttests. The data were analyzed using mean and standard deviation.

The research findings indicated that: 1) the developed activity package had an appropriateness value at the highest level and met the efficiency criteria of 80/80, 2) the assessment of the teachers' use of the activity package showed improvements in lesson plans, with pre-experiment scores ($\bar{X} = 3.32$, S.D. = 0.41) and post-experiment scores ($\bar{X} = 4.33$, S.D. = 0.44). Similarly, teaching skills improved from pre-experiment scores ($\bar{X} = 3.26$, S.D. = 0.42) to post-experiment scores ($\bar{X} = 4.41$, S.D. = 0.37). Lastly, the assessment of learners' skills in reading, writing, and analytical thinking revealed that posttest scores were significantly higher than pretest scores, with a statistical significance level of $p < .05$.

Keywords: Activity Package, Folk Literature-Based, Teaching Skills in Reading, Writing, and Analytical Thinking, Primary Education

บทนำ

“การอ่าน” เป็นทักษะสำคัญในชีวิตมนุษย์ เพราะการอ่านทำให้รับรู้ข่าวสารหรือข้อมูลต่าง ๆ ทั่วโลก เกิดการเพิ่มพูนสติปัญญาให้เป็นผู้มีความรู้และความสามารถที่จะพัฒนาร่วมกับทักษะอื่น ๆ แล้วนำไปปรับหรือประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ทั้งต่อตนเองและสังคมได้เป็นอย่างดี ยังมีทักษะการคิดที่จำเป็นต่อการพัฒนาสติปัญญาการเรียนรู้ ครูผู้สอนจำเป็นต้องศึกษา สร้างสรรค์วิธีการหรือเทคนิคที่สามารถนำมาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ มีทักษะการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ แก้ปัญหาและเกิดการเรียนรู้ได้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่อง มุ่งเน้นพัฒนาการอ่านและพัฒนาการคิดไปพร้อม ๆ กับการพัฒนาบุคลิกภาพ จากการแถลงข่าวผลการประเมิน PISA 2022 พบว่านักเรียนไทยมีคะแนนเฉลี่ยด้านการอ่าน 379 คะแนน ซึ่งเมื่อเทียบกับ PISA 2018 พบว่าคะแนนเฉลี่ยของประเทศไทยด้านนี้ลดลง ซึ่งด้านการอ่าน มีคะแนนเฉลี่ยลดลง 14 คะแนน ทั้งนี้ผลการประเมินของประเทศไทยตั้งแต่ PISA 2000 จนถึง PISA 2022 พบว่า คะแนนเฉลี่ยด้านการอ่านนี้ยังคงมีแนวโน้มลดลงอย่างต่อเนื่อง (Institute for the Promotion of Teaching Science and Technology, 2023) เมื่อนักเรียนประสบปัญหาการอ่าน ย่อมส่งผลต่อการเขียนและการคิดตามมา (National Reading Panel, 2000) นักเรียนในสถานศึกษาส่วนมาก นอกจากจะอ่านหนังสือไม่คล่อง เขียนไม่ถูกแล้ว ยังไม่สามารถคิดวิเคราะห์ โจทย์ปัญหาต่าง ๆ ในระดับที่ซับซ้อนได้ นอกจากนี้ครูผู้สอนหลายท่านยังประสบปัญหาในการสอนเพราะสื่อที่ขาดแคลน ประกอบกับเนื้อหาในแบบเรียนค่อนข้างไกลจากตัวนักเรียน ไม่น่าสนใจ

Worakamin et al. (2016) กล่าวว่า นักเรียนไทยมีความสามารถในการคิดวิเคราะห์อยู่ในระดับที่ต่ำมาก แม้ว่าจะมีการประเมินผลการเรียนในโรงเรียนอย่างเข้มข้น แต่ระดับการคิดวิเคราะห์แปรผกผันกับเกรดเฉลี่ย แสดงถึงการไม่บรรลุวัตถุประสงค์ด้านการเรียนการสอนคิดวิเคราะห์ หรือการวัดผล การคิดวิเคราะห์ในโรงเรียนอาจไม่มีประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับ Sukwan et al. (2016) ได้สะท้อนให้เห็นการเปลี่ยนแปลงของยุคสมัยที่ส่งผลต่อการเรียนรู้ของเด็กให้ปรับตัวตามไป ขณะเดียวกันก็ส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยเช่นกัน โดยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศ ส่วนหนึ่งเป็นปัญหาที่เกิดจากพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียน การจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้และการส่งเสริมนิสัยรักการอ่านให้เด็กนักเรียน ดังนั้นเพื่อการพัฒนาภาษาไทยให้มีคุณภาพ จึงจำเป็นต้องมีวิธีสอนที่สนับสนุนให้สามารถสอนอ่าน เขียนและคิดวิเคราะห์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

การแก้ปัญหาการอ่าน เขียนและคิดวิเคราะห์ด้วยวิธีการสอนนั้น เป็นเรื่องเร่งด่วนและสำคัญ ทั้งยังต้องฝึกฝนอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ จึงจะเกิดเป็นทักษะการสื่อสารที่ดีได้ การสร้างสรรค์และพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้จึงเป็นอีกทางเลือกหนึ่งในการแก้ไขปัญหาดังกล่าว ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ที่พัฒนาผู้เรียนได้นั้น ต้องเป็นชุดสื่อการเรียนรู้ที่มุ่งพัฒนาความรู้ของผู้เรียนด้วยกิจกรรมที่หลากหลาย ซึ่งประกอบด้วยวัตถุประสงค์ กิจกรรมการเรียนรู้ต่าง ๆ หรือวัสดุอื่นใดที่จำเป็นต้องใช้ร่วมกับการทำกิจกรรมนั้น ๆ และการประเมินผล ทั้งนี้เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้

ที่มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น อาจเป็นหนึ่งในการพัฒนาผู้เรียนทั้งในหรือนอกห้องเรียนก็ได้ ดังนั้นชุดกิจกรรมการเรียนรู้จึงจำเป็นต้องมีเนื้อหาที่เหมาะสม มีจุดประสงค์ชัดเจน และไม่ควรเป็นเรื่องที่ห่างไกลจากผู้เรียน จากงานวิจัย Lee & Smith (2020) and Taylor & Clark (2021) พบว่า การนำวรรณกรรมท้องถิ่นที่เป็นเรื่องราวหรือความรู้ของผู้คนในท้องถิ่น จากรุ่นสู่รุ่นทั้งที่มีการบันทึกด้วยภาษาถิ่นก็ดี หรือไม่ได้บันทึกไว้จากบรรพชนก็ได้ มาเป็นฐานในการสร้างสรรค์ชุดกิจกรรมการเรียนรู้รายวิชาภาษาไทยนั้น สามารถแก้ไขปัญหการสอนอ่าน เขียนและคิดวิเคราะห์ของนักเรียนได้ดี อีกทั้งยังเป็นประโยชน์ต่อครูผู้สอนซึ่งส่งผลโดยตรงต่อทักษะการอ่าน เขียนและคิดวิเคราะห์ของนักเรียน นอกจากนี้จะได้รับการฝึกฝนทักษะที่หลากหลายจากชุดกิจกรรมการเรียนรู้แล้วครูผู้สอนจะเกิดความเข้าใจและรู้จักเรื่องราวต่าง ๆ ในชุมชน สามารถดำรงชีวิตในสังคมท้องถิ่นได้อย่างไม่แปลกแยก ตลอดจนซาบซึ้งถึงภูมิปัญญาของบรรพบุรุษจากวรรณกรรมท้องถิ่น รวมทั้งยังสามารถค้นคว้าเพิ่มเติมในเรื่องเกร็ดต่าง ๆ ที่หลงเหลือหรือคงเค้าร่องรอยในวรรณกรรมท้องถิ่นเพื่อประกอบการอธิบายหรือการสอนรายวิชาภาษาไทยได้ดียิ่งขึ้น ส่วนประโยชน์ที่มีต่อผู้เรียนนั้น นอกจากจะสามารถนำเนื้อหาในวรรณกรรมท้องถิ่นมาบูรณาการฝึกทักษะการอ่าน เขียนและคิดวิเคราะห์แล้วยังกระตุ้นนักเรียนให้เกิดความรู้ สนใจและรู้จักท้องถิ่นของตนเอง เกิดความภาคภูมิใจในความเป็น “เรา” ของท้องถิ่น (Homfung, 2016) สอดคล้องกับ Wongchai et al. (2017) กล่าวว่า วรรณกรรมท้องถิ่นช่วยกระตุ้นและสร้างความสนใจของนักเรียนให้เกิดความสนุกสนานในระหว่างการจัดการเรียน

การสอน Noonak (2011) กล่าวว่า ครูผู้สอนภาษาไทยมักนำภูมิปัญญาท้องถิ่น ประเภทนิทานพื้นบ้าน มาเป็นสื่อการสอนสำคัญในการสอนคติธรรมหรือสอนในสาระวรรณคดีและวรรณกรรมมากกว่าสาระการเรียนรู้อื่น ๆ ดังนั้นการพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ใช้วรรณกรรมท้องถิ่นเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะสอนการอ่าน เขียนและคิดวิเคราะห์ภาษาไทยระดับประถมศึกษา จะส่งผลต่อการพัฒนาเยาวชนในด้านต่าง ๆ ทั้งด้านการอ่าน เขียนและการคิดวิเคราะห์ตามลำดับ ทักษะดังกล่าวทำให้นักเรียนเข้าใจในองค์ความรู้ที่ได้รับ และเป็นการติเตียนทางปัญญาที่เข้มแข็งให้กับตัว การอ่าน เขียนและการคิดวิเคราะห์ จึงมีความสัมพันธ์และสำคัญต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ดังนั้นหากนักเรียนได้รับการพัฒนาทักษะเหล่านี้ ย่อมส่งผลต่อการพัฒนาความสามารถในการศึกษาหาความรู้ในระดับที่สูงขึ้นจากปัญหาในพื้นที่และความสำคัญดังกล่าวในข้างต้นผู้วิจัยจึงสนใจที่จะนำเนื้อหาในท้องถิ่นนั้น มาประยุกต์ให้มีเนื้อหาที่เหมาะสมกับช่วงวัย สอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน สร้างเป็นชุดกิจกรรมเพื่อพัฒนาทักษะการอ่าน เขียนและคิดวิเคราะห์โดยคาดหวังว่าจะพัฒนาทักษะการสอนของนักศึกษาครูภาษาไทยได้อย่างยั่งยืน และยังประโยชน์สูงสุดต่อนักเรียนเป็นสำคัญ

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้รายวิชาภาษาไทยที่ใช้วรรณกรรมท้องถิ่นเป็นฐาน
2. เพื่อประเมินผลการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้รายวิชาภาษาไทยที่ใช้วรรณกรรมท้องถิ่นเป็นฐานในด้านทักษะการสอนอ่าน เขียนและคิดวิเคราะห์ของครูภาษาไทยระดับประถมศึกษา

ในกรุงเทพมหานคร และด้านทักษะการอ่าน เขียน และคิดวิเคราะห์ของผู้เรียนภาษาไทยระดับประถมศึกษา ในกรุงเทพมหานคร

บททวนแนวคิด

ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในการศึกษามีดังต่อไปนี้

1) ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เป็นชุดสื่อการเรียนรู้ที่มุ่งพัฒนาความรู้ของผู้เรียนด้วยกิจกรรมที่หลากหลาย ประกอบด้วยเนื้อหา วัตถุประสงค์ กิจกรรมการเรียนรู้ต่าง ๆ หรืออาจจะเป็นวัสดุอื่นใดที่ต้องใช้ร่วมกับการทำกิจกรรมนั้น ๆ อาจใช้ นอกห้องเรียนก็ได้ และใช้เป็นสื่อได้ตลอดเวลา ตามต้องการ ซึ่งผู้วิจัยได้วิเคราะห์จากข้อมูล ที่หลากหลายแล้วสังเคราะห์เป็นขั้นตอนดังนี้ ขั้นที่ 1 เลือกหัวข้อและเนื้อหา ขั้นที่ 2 วิเคราะห์ เนื้อหา ขั้นที่ 3 กำหนดจุดประสงค์ของการเรียนรู้ ขั้นที่ 4 สร้างแบบทดสอบ ขั้นที่ 5 ผลิชุดกิจกรรม การเรียนรู้ ขั้นที่ 6 วางแผนการใช้ชุดกิจกรรม การเรียนรู้ ขั้นที่ 7 หาค่าประสิทธิภาพ ซึ่งเป็น ขั้นตอนการทดสอบประสิทธิภาพของชุดกิจกรรม และการตั้งเกณฑ์ประสิทธิภาพของชุดกิจกรรม ซึ่งการพัฒนาชุดกิจกรรม จะประเมินผลพฤติกรรม ผู้เรียน 2 ประเภท คือ พฤติกรรมต่อเนื่อง (กระบวนการ) และพฤติกรรม (ผลลัพธ์) E_1/E_2 และทำการทดสอบประสิทธิภาพแบบ 1:100 (หรือภาคสนาม) คือทดลองกับนักเรียน 30 คน คณะผู้เรียนทั้งเก่ง ปานกลาง และอ่อน โดยตั้งเกณฑ์ ประสิทธิภาพไว้ที่เกณฑ์ 80/80 (Promwong, 2013)

2) การจัดการเรียนรู้ที่ใช้วรรณกรรม ท้องถิ่นเป็นฐาน เป็นการจัดการเรียนรู้ภาษาไทย

เน้นการนำวรรณกรรมท้องถิ่นมาเป็นเนื้อหาหลัก ในการสอน มีกระบวนการดังนี้ 1) เก็บและรวบรวม ข้อมูลวรรณกรรมท้องถิ่นที่ได้จากศึกษาเอกสาร ทั้งขั้นต้น (Primary Data) กับเอกสารชั้นรอง (Secondary Data) การสัมภาษณ์เจาะลึก (In-dept Interviews) และการสังเกตการณ์ แบบมีส่วนร่วม (Puangsomjit, 2017) 2) ตรวจสอบ ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ด้วยวิธีการแบบสามเส้า (Data Triangulation) (Chantawanich, 2020) 3) วิเคราะห์ข้อมูลโดยการเปรียบเทียบข้อมูล (Constant Comparison) ทั้งข้อมูลเชิงสถิติ และข้อมูลเอกสารมาเปรียบเทียบ 4) นำข้อมูล จากการวิเคราะห์มาสร้างและพัฒนาชุดกิจกรรม การเรียนรู้ตามกระบวนการ

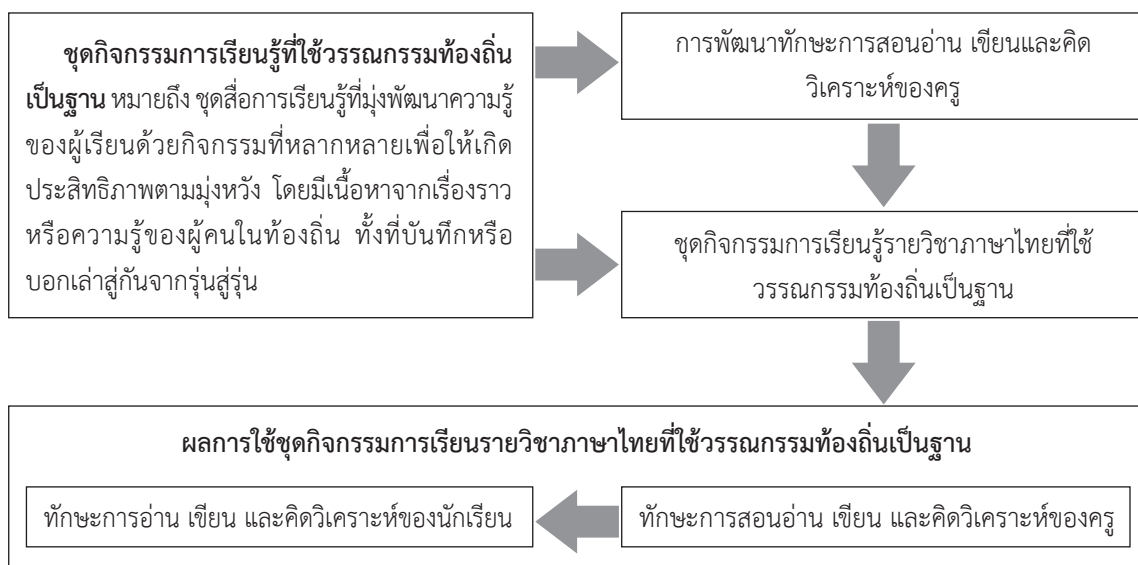
3) ทักษะการอ่าน เขียนและคิดวิเคราะห์ เป็นความสามารถรับสารทางสายตาผ่านระบบ สัญลักษณ์ต่าง ๆ จนเกิดความเข้าใจ เรียกว่า “ทักษะการอ่าน” ทั้งเกิดความสามารถสื่อสาร ผ่านระบบตัวอักษรของมนุษย์ที่มีกฎเกณฑ์แน่นอน เรียกว่า “ทักษะการเขียน” และความสามารถ แยกแยะข้อมูล หรือสิ่งต่าง ๆ ที่อยู่รอบตัวออกเป็น ส่วนย่อย ๆ อย่างมีเหตุผล ที่เรียกว่า “ทักษะ การคิดวิเคราะห์”

4) ทักษะการสอนอ่าน เขียนและคิด วิเคราะห์ เป็นความสามารถของครูในการสอน หรือถ่ายทอดความรู้และประสบการณ์ใด ๆ ด้วยวิธีการสร้างสรรค์และเกิดผลที่ดีกับผู้เรียน เป็นความสามารถรับสารทางสายตาผ่านระบบ สัญลักษณ์ต่าง ๆ จนเกิดความเข้าใจ เรียกว่า “การอ่าน” ทั้งเกิดความสามารถสื่อสารผ่านระบบ ตัวอักษรของมนุษย์ที่มีกฎเกณฑ์แน่นอน เรียกว่า “การเขียน” และความสามารถแยกแยะข้อมูล

หรือสิ่งต่าง ๆ รอบตัวออกเป็นส่วนย่อย ๆ รวมทั้งหาความเชื่อมโยงสัมพันธ์ของสิ่งต่าง ๆ อย่างมีเหตุผล เรียกว่า “การคิดวิเคราะห์” มีวิธีการดังนี้ (Mansetthawit, 2020) 1) การแลกเปลี่ยนประสบการณ์จากการอ่าน ด้วยการตั้งคำถามหรือทบทวนสิ่งที่อ่านได้อย่างชัดเจน 2) แนะนำวิธีเขียน โดยการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้อภิปรายหรือแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับวิธีเขียนถ่ายทอดเรื่องราวที่อ่าน ด้วยการนำชื่อเรื่องมาวิเคราะห์เป็นหัวข้อย่อย 3) ฝึกปฏิบัติด้วยตนเองโดยใช้การแลกเปลี่ยนประสบการณ์และแนะนำวิธีเขียน

เพื่อเขียนเป็นเรื่องราวที่สื่อความให้คนอ่านเข้าใจได้ 4) ขึ้นประเมินผล ผู้อ่านประเมินผลงานเช่นเดียวกับผู้สอน โดยผู้สอนจะเริ่มต้นประเมินตั้งแต่การอ่านบทเรียน ผลการอ่าน การตั้งชื่อเรื่อง การวิเคราะห์ชื่อเรื่องจนได้หัวข้อย่อย การรวบรวมข้อมูล การลงมือเขียนฉบับร่างแล้วทบทวนตลอดจนการปรับปรุงแก้ไขจนเป็นงานที่สมบูรณ์ และ 5) การเผยแพร่ผลงาน ด้วยการนำไปติดที่แผ่นป้ายในห้องเรียนและห้องสมุดของโรงเรียน เผยแพร่ผ่านเว็บไซต์ ผลงานที่นำไปเผยแพร่ต้องติดตามและสัมภาษณ์ผู้อ่านเพื่อนำข้อเสนอมาปรับปรุงผลงานต่อไป

กรอบแนวคิดของการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดของการวิจัย

กรอบดำเนินการวิจัย

ภาพที่ 2 กรอบดำเนินการวิจัย

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ใช้ระเบียบวิธีการวิจัยและพัฒนา (R&D: Research and Development) และเป็นวิจัยแบบกึ่งทดลอง (Quasi Experimental Design) ซึ่งเป็นการศึกษากลุ่มทดลองกลุ่มเดียว วัดผลก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยการสอน (One Group Pretest–Posttest Design)

ขั้นตอนที่ 1 การวิจัย (Research:R1) เป็นการศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน (Analysis:A) โดยมีข้อมูลที่ศึกษาวิเคราะห์ ได้แก่ 1) การสำรวจและการศึกษาข้อมูลของพื้นที่ รวมทั้งสภาพปัญหา การอ่าน เขียนและคิดวิเคราะห์ของสถานศึกษา ขั้นพื้นฐานในเขตกรุงเทพมหานคร 2) การศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับแนวคิด ทฤษฎี งานวิจัยการสอนอ่าน เขียนและคิดวิเคราะห์ในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน (ประถมศึกษา) การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ และการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยโดยใช้วรรณกรรมท้องถิ่นเป็นฐาน 3) การศึกษาวรรณกรรมท้องถิ่นในเขตกรุงเทพมหานคร ด้วยการสัมภาษณ์และการศึกษาบันทึกหรือเอกสาร จำนวน 71 เรื่อง เช่น กระบือในกะลา (นิทานในเขตสะพานสูง) คลองนายกิม (ตำนานในเขตดอนเมือง) ทองเย็น (เรื่องเล่าในเขตบางเขน) ตำนานทุ่งบางเขน (ตำนานในเขตบางเขน) เมื่อก่อนดอนเมือง (เรื่องเล่าในเขตดอนเมือง) ต้นโพศักดิ์สิทธิ์ (เรื่องเล่าในเขตบางเขน) หลักสี่มีที่มา (ตำนานของเขตหลักสี่) บางบัว (เรื่องเล่าเขตบางเขน) คลองตาเล่ง (ตำนานของเขตบางเขน) ลูกอมวิเศษ (เรื่องเล่าของเขตสะพานสูง) วิชาล่องหนและย่นระยะทาง (เรื่องเล่าของเขตสะพานสูง) คลองหล่อแหล (เรื่องเล่าเขตสะพานสูง) อนุสาวรีย์พิทักษ์รัฐธรรมนูญ (ประวัติศาสตร์เขตบางเขน) มะดื่ยกับฮูลู (การแสดง

ในเขตสะพานสูง) ฯลฯ ทั้งนี้ เครื่องมือและการสร้างเครื่องมือที่ใช้ศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน ด้วยการสัมภาษณ์แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง จำนวน 1 ฉบับ ใช้เก็บรวบรวมข้อมูลความต้องการทักษะการสอนด้านองค์ประกอบและรายละเอียดต่าง ๆ

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยติดต่อประสานงานกับผู้ให้ข้อมูล ผู้เชี่ยวชาญและดำเนินการสัมภาษณ์เก็บข้อมูลด้วยตัวเอง โดยใช้แบบสัมภาษณ์แบบที่มีโครงสร้าง สัมภาษณ์เก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้อาวุโสที่มีอายุ 60 ปีขึ้นไป เกิดในท้องถิ่นนั้น ๆ ไม่เคยย้ายที่อยู่ 30 ปี เป็นบุคคลที่มีสติสัมปชัญญะ และสามารถสื่อสารภาษาไทยได้ดี จำนวน 30 คน ในเขตดอนเมือง เขตหลักสี่ เขตบางเขน เขตสะพานสูง และเขตสายไหม

การวิเคราะห์ข้อมูล 1) การหาคุณภาพของเครื่องมือ โดยปกริษงานวิจัยและผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้อง ความเหมาะสมและประเมินความสอดคล้องเชิงโครงสร้าง ได้ผลค่าเฉลี่ยที่สามารถนำไปใช้ได้ 2) วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการศึกษาเอกสารข้อมูลพื้นฐานและสภาพปัจจุบันของการสอนอ่าน เขียนและคิดวิเคราะห์ในรายวิชาภาษาไทยโดยใช้วรรณกรรมท้องถิ่นเป็นฐาน

ขั้นตอนที่ 2 การพัฒนา (Development :D1) เป็นการออกแบบและการพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ (Design and Development: D and D) ดังนี้ 1) พัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ ด้วยการสร้างและจัดประชุมเพื่อวิพากษ์ จึงนำข้อมูลมาพัฒนาและปรับปรุง แล้วนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญได้ตรวจสอบค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของคะแนนความเหมาะสม/สอดคล้องตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ 2) พัฒนาเครื่องมือประกอบทักษะการสอนอ่าน เขียนและคิดวิเคราะห์ในรายวิชา

ภาษาไทยโดยใช้วรรณกรรมท้องถิ่นเป็นฐาน ได้แก่ แบบทดสอบวัดความสามารถการอ่านฯ เป็นแบบปรนัย 3 ตัวเลือกสำหรับระดับประถมศึกษาปีที่ 1-3 และแบบปรนัย 4 ตัวเลือกสำหรับระดับประถมศึกษาปีที่ 4-6 เมื่อนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน พิจารณาความเหมาะสม พบว่า ผลการวิเคราะห์ข้อสอบวัดความสามารถอ่านฯ ในระดับประถมศึกษาปีที่ 1-6 มีค่าความยากง่าย (p) ระหว่าง 0.20-0.93 และค่าอำนาจจำแนก (r) ตั้งแต่ -0.20 ขึ้นไป ทำให้ได้ข้อสอบมีความเหมาะสม มีค่าความเที่ยงภายใน (IOC) ของแบบทดสอบเป็นรายข้อ เมื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ความเหมาะสมของภาษา และหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence : IOC) แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข ซึ่งผลการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การอ่าน เขียนและคิดวิเคราะห์ภาษาไทย ระดับประถมศึกษาปีที่ 1-6 เท่ากับ 0.80-1.00 และค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ โดยนำแบบทดสอบไปตรวจสอบหาค่าความเชื่อมั่น ได้ค่าความเชื่อมั่น (r_{tt}) เท่ากับ 0.95 ดังนั้น แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนี้สามารถนำไปใช้ได้

ขั้นตอนที่ 3 การวิจัย (Research:R2)

เป็นการทดลองใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ (Implementation: I) การดำเนินการวิจัยในระยะที่ 3 มีประเด็นดังนี้ 1) ประชากรวิจัย คือ ครูผู้สอนรายวิชาภาษาไทยในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ในกรุงเทพมหานคร ที่เข้าอบรมเชิงปฏิบัติการ “ยกระดับคุณภาพการเรียนรู้การอ่าน เขียนและคิดวิเคราะห์ของนักเรียนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานในกรุงเทพมหานคร” วันที่

15 มีนาคม 2565 ผ่านระบบออนไลน์ (Zoom Meeting) และยินดีให้ทดลองใช้ชุดกิจกรรมฯ จำนวน 18 คน และนักเรียนที่เรียนกับครูที่ผ่านการอบรมฯ จำนวน 720 คน ผู้วิจัยได้นำร่างชุดกิจกรรมฯ ไปวิพากษ์โดยคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิและผู้มีส่วนได้เสีย แล้วปรับปรุง จากนั้นจึงนำไปทดสอบแบบเดียวกับกลุ่มประชากรที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง แล้วนำมาพัฒนาแก้ไขปรับปรุง จากนั้นจึงนำไปทดสอบแบบกลุ่ม เพื่อพิจารณาความเหมาะสมของวัยและระดับความรู้ของผู้เรียน แล้วจึงนำชุดกิจกรรมดังกล่าวมาทดสอบแบบภาคสนามต่อไป 2) กลุ่มตัวอย่างวิจัย คือ ครูผู้สอนรายวิชาภาษาไทยในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ในกรุงเทพมหานคร ที่เข้ารับการอบรมเชิงปฏิบัติการ “ยกระดับคุณภาพการเรียนรู้ฯ” และสมัครเข้าร่วมการนิเทศติดตาม จำนวน 12 คน ซึ่งผู้วิจัยได้ชี้แจงขั้นตอนการติดตามการเรียนการสอน โดยแนะนำคู่มือการใช้ชุดกิจกรรมฯ และการใช้ชุดกิจกรรมฯ เพื่อจัดการเรียนรู้กับนักเรียนของตน จำนวนทั้งสิ้น 360 คน ภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2565 ในเดือนมิถุนายน-เดือนกรกฎาคม ปีการศึกษา 2565 ใช้เวลาดำเนินการทดลองทั้งสิ้น 8 สัปดาห์ โดยจัดการเรียนการสอนสัปดาห์ละ 1 ครั้ง ครั้งละ 3 ชั่วโมง ตามตารางสอนของครู เมื่อดำเนินการสอนเสร็จตามระยะเวลา ผู้วิจัยได้จัดแบบทดสอบส่งไปวัดความสามารถการอ่าน เขียนและคิดวิเคราะห์ฯ เพื่อครูที่ผ่านการนิเทศติดตามดำเนินการทดสอบ แล้วส่งข้อคำตอบของนักเรียนกลับมาให้ผู้วิจัยได้ดำเนินการต่อไป ในช่วงเดือนสิงหาคม-กันยายน ปีการศึกษาเดียวกัน

ขั้นตอนที่ 4 การพัฒนา (Development:D2)

การประเมินผลและปรับปรุงรูปแบบการสอน

(Evaluation:E) เป็นการดำเนินการวิจัยในระยะที่ 4 เพื่อหาประสิทธิผลของการสอนอ่าน เขียน และคิดวิเคราะห์ในรายวิชาภาษาไทยโดยใช้วรรณกรรมท้องถิ่นเป็นฐานในระดับประถมศึกษาของกรุงเทพมหานคร ให้สามารถนำไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

ผลการวิจัย

ตอนที่ 1 ผลการพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้รายวิชาภาษาไทยที่ใช้วรรณกรรมท้องถิ่นเป็นฐาน

1. ผลการพิจารณาค่าความสอดคล้องและความเหมาะสมของชุดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยผู้เชี่ยวชาญทางด้านหลักสูตรและการสอน ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผล ผู้เชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีทางการศึกษาและสื่อการสอน ผู้เชี่ยวชาญทางด้านสาขาวิชาภาษาไทย และผู้ทรงคุณวุฒิจากสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา กรุงเทพมหานคร รวมทั้งสิ้น 5 คน เป็นผู้ประเมินชุดกิจกรรมทุกเล่มและทุกระดับชั้น พบว่า ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ ระดับชั้นประถมศึกษา ปีที่ 1-6 ซึ่งแต่ละเล่มประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ ดังนี้ 1) จุดประสงค์การเรียนรู้ 2) คำชี้แจงสำหรับ

นักเรียน 3) แบบทดสอบก่อนเรียน 4) เตรียมความพร้อมก่อนเรียน และ 5) ชุดกิจกรรมในเล่ม อีก 5 ชุดกิจกรรม ซึ่งแต่ละชุดมีลักษณะดังนี้ 5.1) ใบความรู้ 5.2) ใบงาน 5.3) แบบฝึกหัด และ 5.4) แบบทดสอบหลังเรียน ตลอดเล่มเป็นเรื่องราวหรือความรู้ของบุคคลในท้องถิ่นที่ได้จากการบันทึกหรือการเล่าสู่กันฟังจากรุ่นสู่รุ่น แล้วนำมาปรับให้เข้ากับวัยและการรับรู้ของผู้เรียน ผลการพิจารณาค่าความเหมาะสมของ ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ฯ จากการเก็บข้อมูลโดยภาพรวม ค่าความเหมาะสมจึงอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.68$, $S.D. = 0.50$)

2. ผลการหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการเรียนรู้ (คะแนนแบบทดสอบระหว่างเรียน และคะแนนแบบทดสอบหลังเรียน) ผู้วิจัยได้สร้างชุดกิจกรรมการเรียนรู้ ระดับชั้นละ 5 ชุด ผ่านการพิจารณาโดยผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 ท่าน กับนักเรียนกลุ่มประชากรที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง ทั้งแบบเดี่ยว แบบกลุ่ม และแบบสนาม เพื่อหาข้อบกพร่องด้านภาษาแล้วนำมาปรับปรุงให้เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน ซึ่งได้ผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมฯ ตามตารางที่ 1 ดังนี้

ตารางที่ 1 ผลการหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ใช้วรรณกรรมท้องถิ่นเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่าน เขียนและคิดวิเคราะห์ภาษาไทยระดับประถมศึกษาปีที่ 1-6 ในกรุงเทพมหานคร (คะแนนแบบทดสอบระหว่างเรียน และคะแนนแบบทดสอบหลังเรียน)

ชุดกิจกรรม	แบบทดสอบระหว่างเรียน			แบบทดสอบหลังเรียน			ประสิทธิภาพ E_1/E_2
	คะแนนเต็ม	ค่าเฉลี่ย 30 คน	ร้อยละ	คะแนนเต็ม	ค่าเฉลี่ย 30 คน	ร้อยละ	
ป.1	10	8.31	83.06	10	8.87	88.67	83.06/88.67
ป.2	10	8.12	81.18	10	8.33	83.33	81.18/83.33
ป.3	10	8.23	82.33	10	8.5	85	82.33/85
ป.4	10	8.29	82.88	10	8.63	86.33	82.88/86.33
ป.5	10	8.35	83.48	10	8.48	84.83	83.48/84.83
ป.6	10	8.38	83.78	10	8.43	84.33	83.78/84.33

จากตารางที่ 1 พบว่าชุดกิจกรรมการเรียนรู้มีค่าประสิทธิภาพระหว่างเรียน (E_1) คิดเป็นร้อยละระหว่าง 81.18-83.78 ค่าประสิทธิภาพหลังเรียน (E_2) คิดเป็นร้อยละระหว่าง 83.33-88.67 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ 80/80 แสดงให้เห็นว่าชุดกิจกรรมการเรียนรู้ ที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้

ตอนที่ 2 ผลการประเมินการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้รายวิชาภาษาไทยที่ใช้วรรณกรรมท้องถิ่นเป็นฐาน ได้แก่

1. ทักษะการอ่าน เขียนและคิดวิเคราะห์ของครูผู้สอนรายวิชาภาษาไทยระดับ

ชั้นประถมศึกษาในกรุงเทพมหานคร โดยแบบประเมินทักษะการอ่านฯ นี้ ได้รับการพิจารณา ค่าความสอดคล้องจากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน แล้วนำมาปรับปรุงให้เหมาะสมจึงนำไปใช้ต่อไป ได้แก่ ผลการเปรียบเทียบแผนการจัดการเรียนรู้ การสอนอ่านฯ และผลการเปรียบเทียบทักษะการสอนอ่านฯ โดยครูผู้สอนจะประเมินตนเอง ก่อนการพัฒนาฯ ผู้ทรงคุณวุฒิร่วมสังเกตการณ์สอน 3 คน จะประเมินหลังรับการพัฒนาฯ จึงได้ผลการเปรียบเทียบแผนการจัดการเรียนรู้การสอนอ่านฯ และทักษะการสอนอ่านฯ ก่อนและหลังการพัฒนาฯ ดังตารางที่ 2 และตารางที่ 3

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของผลการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ด้านการสอนอ่าน เขียนและคิดวิเคราะห์ของครูผู้สอนรายวิชาภาษาไทยระดับชั้นประถมศึกษาในกรุงเทพมหานคร จำนวน 12 คน คนละ 2 แผน ทั้งก่อนและหลังรับการพัฒนาฯ (n=12)

ผลการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ ของครูเป็นรายบุคคล	ก่อน			ก่อน		
	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ครูคนที่ 1	3.47	0.56	ดี	4.63	0.52	ดีเยี่ยม
ครูคนที่ 2	2.87	0.45	ดี	3.90	0.61	ดีมาก
ครูคนที่ 3	2.87	0.45	ดี	3.90	0.61	ดีมาก
ครูคนที่ 4	3.47	0.45	ดี	4.30	0.35	ดีมาก
ครูคนที่ 5	3.53	0.27	ดีมาก	4.63	0.29	ดีเยี่ยม
ครูคนที่ 6	3.50	0.29	ดี	4.47	0.23	ดีมาก
ครูคนที่ 7	2.87	0.45	ดี	3.90	0.61	ดีมาก
ครูคนที่ 8	3.20	0.29	ดี	4.20	0.29	ดีมาก
ครูคนที่ 9	3.27	0.53	ดี	4.27	0.53	ดีมาก
ครูคนที่ 10	3.77	0.35	ดี	4.77	0.35	ดีเยี่ยม
ครูคนที่ 11	3.77	0.33	ดี	4.77	0.33	ดีเยี่ยม
ครูคนที่ 12	3.27	0.53	ดี	4.27	0.53	ดีมาก
รวมเฉลี่ย	3.32	0.41	ดี	4.33	0.44	ดีมาก

จากตารางที่ 2 พบว่า ครูผู้รับการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ด้านการสอนอ่านฯ จำนวน 12 คน ได้จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ คนละ 2 แผน ทั้งก่อนและหลังรับการพัฒนาฯ โดยมีผู้ทรงคุณวุฒิร่วมสังเกตการสอน 3 คน ได้ผลการเปรียบเทียบแผนการสอนอ่านฯ ก่อนและหลังการพัฒนาทักษะฯ

ภาพรวมครูผู้ได้รับการพัฒนาแล้วเขียนแผนการสอนอ่านฯ ดีขึ้น พิจารณาจากคะแนนรวมเฉลี่ยก่อนรับการพัฒนายู่ในระดับดี ($\bar{X} = 3.32$) ซึ่งเมื่อครูได้รับการพัฒนาแล้ว คะแนนรวมเฉลี่ยอยู่ในระดับดีมาก ($\bar{X} = 4.33$)

ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของผลการประเมินทักษะการสอนอ่าน เขียนและคิดวิเคราะห์ของครูผู้สอนรายวิชาภาษาไทยระดับชั้นประถมศึกษาในกรุงเทพมหานคร จำนวน 12 คน ทั้งก่อนและหลังรับการพัฒนา (n = 12)

ผลการประเมินทักษะการสอน ของครูรายบุคคล	ก่อน			ก่อน		
	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ครูคนที่ 1	3.39	0.53	ดี	4.59	0.43	ดีเยี่ยม
ครูคนที่ 2	3.43	0.44	ดี	4.71	0.36	ดีเยี่ยม
ครูคนที่ 3	2.78	0.51	ดี	3.98	0.40	ดีมาก
ครูคนที่ 4	3.02	0.46	ดี	4.29	0.47	ดีมาก
ครูคนที่ 5	3.08	0.39	ดี	4.18	0.31	ดีมาก
ครูคนที่ 6	3.06	0.41	ดี	4.45	0.34	ดีมาก
ครูคนที่ 7	2.78	0.51	ดี	3.98	0.40	ดีมาก
ครูคนที่ 8	3.16	0.42	ดี	4.41	0.26	ดีมาก
ครูคนที่ 9	3.53	0.54	ดีมาก	4.55	0.51	ดีเยี่ยม
ครูคนที่ 10	3.88	0.17	ดีมาก	4.82	0.20	ดีเยี่ยม
ครูคนที่ 11	3.82	0.27	ดีมาก	4.82	0.27	ดีเยี่ยม
ครูคนที่ 12	3.18	0.44	ดี	4.18	0.44	ดีมาก
รวมเฉลี่ย	3.26	0.42	ดี	4.41	0.37	ดีมาก

จากตารางที่ 3 พบว่า ครูผู้รับการประเมินทักษะการสอนอ่าน จำนวน 12 คน โดยผู้ทรงคุณวุฒิในการสังเกตการสอน 3 คน ซึ่งเป็นผลการเปรียบเทียบทักษะการสอนอ่าน เขียน และคิดวิเคราะห์ของครูผู้สอนรายวิชาภาษาไทยระดับชั้นประถมศึกษาในกรุงเทพมหานคร ทั้งก่อนและหลังการพัฒนาทักษะฯ ภาพรวมครูที่ได้รับการพัฒนาแล้วมีทักษะการสอนอ่านฯ ดีขึ้น พิจารณาจากคะแนนรวมเฉลี่ยก่อนรับการพัฒนาคู่มือทักษะการสอนอยู่ในระดับดี

($\bar{X} = 3.26$) แต่เมื่อรับการพัฒนาแล้วคู่มือทักษะการสอนอยู่ในระดับดีมาก ($\bar{X} = 4.41$)

2. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ทั้งก่อนและหลังเรียน โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ มีข้อมูลคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ของกลุ่มตัวอย่างที่ได้จากการทดสอบก่อนเรียน (Pretest) และหลังเรียน (Posttest) และคำนวณโดยใช้สถิติทดสอบ t-test รายละเอียด ดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่า t-test ของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6

ระดับชั้น	กลุ่มตัวอย่าง	n	\bar{X}	S.D.	t	p
ป.1	ก่อนการทดลอง	30	4.4	1.52	28.44*	.000
	หลังการทดลอง	30	8.8	1.01		
ป.2	ก่อนการทดลอง	30	5.30	1.26	21.72*	.000
	หลังการทดลอง	30	8.33	1.06		
ป.3	ก่อนการทดลอง	30	5.4	1.30	21.14*	.000
	หลังการทดลอง	30	8.5	1.01		
ป.4	ก่อนการทดลอง	30	5.37	1.40	20.61*	.000
	หลังการทดลอง	30	8.63	1.07		
ป.5	ก่อนการทดลอง	30	5.48	1.30	20.57*	.000
	หลังการทดลอง	30	8.48	1.24		
ป.6	ก่อนการทดลอง	30	5.48	1.32	22.34*	.000
	หลังการทดลอง	30	8.43	1.05		

จากตารางที่ 4 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 หลังการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ มีค่าคะแนนเฉลี่ยระหว่าง 8.33-8.8 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนเรียนอยู่ระหว่าง 1.26-1.52 หลังเรียนอยู่ระหว่าง 1.01-1.24 และ

จากการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ พบว่าหลังเรียนมีคะแนนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ค่า t อยู่ระหว่าง 20.57-28.44) ซึ่งเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยที่ตั้งไว้

สรุปและอภิปรายผลการวิจัย

1. การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้รายวิชาภาษาไทยที่ใช้วรรณกรรมท้องถิ่นเป็นฐาน มีค่าความสอดคล้องและความเหมาะสมของชุดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน ภาพรวมมีค่าความเหมาะสมระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.68$, $S.D.=0.50$) และเมื่อพิจารณาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการเรียนรู้ พบว่าในแต่ละระดับชั้นที่สร้างขึ้นนั้นสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ 80/80 มีค่าประสิทธิภาพระหว่างเรียน (E_1) คิดเป็นร้อยละระหว่าง 81.18-83.78 ค่าประสิทธิภาพหลังเรียน (E_2) คิดเป็นร้อยละระหว่าง 83.33-88.67 แสดงให้เห็นว่าชุดกิจกรรมการเรียนรู้ ที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ซึ่งประสิทธิภาพตามเกณฑ์ดังกล่าวนี้เกิดจากลำดับขั้นตอนการสร้างเป็นไปตามหลักการและลักษณะที่ดีของชุดกิจกรรม มีเนื้อหาสาระที่เสนอตามลำดับความยากง่าย มีกิจกรรมที่หลากหลายทั้งเนื้อหาและรูปแบบ เปิดโอกาสให้ปฏิบัติและสรุปความรู้ได้ด้วยตัวเอง กระบวนการขั้นตอนการสร้างและการหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมที่เป็นไปตามระเบียบวิธีวิจัย โดยเริ่มจากการศึกษาเอกสาร ตำรา งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับหลักการสร้างชุดกิจกรรม ทฤษฎีการเรียนรู้หลักจิตวิทยา และชุดกิจกรรมของผู้ที่เคยทำงานนี้มาแล้ว เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างที่เหมาะสมกับวัย ความสนใจ และความต้องการของผู้เรียน มีลักษณะหลากหลายที่ครอบคลุมการอ่าน เขียน และการคิดวิเคราะห์ มีความยากง่ายเรียงตามลำดับผ่านการตรวจสอบจากผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้เชี่ยวชาญ และผู้เกี่ยวข้องเพื่อตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมแล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขหลายครั้งจนสมบูรณ์

จึงสามารถนำชุดกิจกรรมไปใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษา ทำให้ประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดทุกระดับชั้นดังกล่าวข้างต้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ Phu-on (2012) พบว่า ชุดกิจกรรมเรื่องการเขียนสะกดคำภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดคือ 82.58/86 การใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้รายวิชาภาษาไทยที่ใช้วรรณกรรมท้องถิ่นเป็นฐาน มีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ ของกลุ่มตัวอย่างที่ได้จากการทดสอบก่อนเรียน (Pretest) และหลังเรียน (Posttest) คำนวณโดยใช้สถิติทดสอบ t-test พบว่าในแต่ละระดับชั้น หลังเรียนมีคะแนนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยยะสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สาเหตุที่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน เนื่องจากชุดกิจกรรม เป็นสื่อการสอนที่มีประสิทธิภาพ มีกิจกรรมที่หลากหลาย เน้นพัฒนาทักษะการอ่าน เขียนและคิดวิเคราะห์ จึงทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพัฒนาขึ้น ส่งผลให้ความสามารถด้านอื่นพัฒนาตามไปด้วย สอดคล้องกับงานวิจัยของ Kaewsitrai (2020) พบว่านักเรียนที่เรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ผลการประเมินการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้รายวิชาภาษาไทยที่ใช้วรรณกรรมท้องถิ่นเป็นฐานนั้น แบ่งเป็นประเด็นดังนี้ 2.1) ด้านทักษะการสอนอ่าน เขียน และคิดวิเคราะห์ของครูภาษาไทยระดับประถมศึกษาในกรุงเทพมหานคร หลังได้รับการส่งเสริมให้พัฒนาด้วยการจัดการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการแล้ว ครูมีพัฒนาการทักษะการสอนดีขึ้น ทั้งด้านแผนการจัดการเรียนรู้ของครู

ครูแต่ละท่านจัดการสอนได้เป็นระบบ ออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้ พัฒนาทักษะการอ่าน เขียน และคิดวิเคราะห์โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ที่มีวรรณกรรมท้องถิ่นเป็นฐาน ทำให้ผู้เรียนอ่าน เขียน และคิดวิเคราะห์ดีขึ้น เมื่อพิจารณาผลการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ พบว่าครูเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ได้ดีทุกองค์ประกอบ ทั้งยังบูรณาการ ใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ได้อย่างเหมาะสมและคุ้มค่า สอดคล้องและนำไปสู่การปฏิบัติจริงได้ ดังที่ Waiyasopee (2016) กล่าวว่า ความสามารถในการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้การสะท้อนความคิดหลังการทดลองสอนของนักศึกษาครูเพิ่มขึ้นในทุกองค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ภายหลังการใช้การสะท้อน ความคิดหลังการทดลองสอน โดยมีนักศึกษาอย่างน้อยร้อยละ 75 เขียนแผนการจัดการเรียนรู้ได้ถูกต้องทุกองค์ประกอบ ซึ่งสะท้อนว่าการพัฒนาการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาครูหลังการสะท้อนความคิด หลังทดลองสอน จะช่วยให้นักศึกษาครูมีพัฒนาการการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้มีประสิทธิภาพสูง” และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ Promphinit et al. (2019) ที่พบว่าแผนการจัดการเรียนรู้มีประสิทธิภาพเท่ากับ 89.54/86.60 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ เนื่องมาจากแผนการจัดการเรียนรู้ได้ผ่านวิธีการสร้างตามขั้นตอนอย่างเป็นระบบ และเหมาะสม ส่วนด้านทักษะการสอนของครูนั้น ครูมีพัฒนาการสอนอ่าน เขียนและคิดวิเคราะห์ดีขึ้น สอดคล้องกับผลการนิเทศ ติดตามผลการปฏิบัติการจริงในชั้นเรียนที่พบว่าครูจัดการเรียนรู้ได้ดี มีการกระตุ้นให้นักเรียนได้อ่าน เขียนและคิดวิเคราะห์โดยการใช้คำถามประกอบชุดกิจกรรมการเรียนรู้ตลอดเวลา และมีการจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ถามตอบ

หรือแสดงความคิด โดยใช้สถานการณ์ใกล้ตัว และเรื่องราวในท้องถิ่นมาสอนทักษะการอ่าน เขียน และคิดวิเคราะห์ ใช้คำถามที่เน้นการคิดวิเคราะห์ กระตุ้นให้เข้าใจสถานการณ์หรือปัญหาจนเกิดประโยชน์ต่อผู้เรียน เปิดโอกาสให้ได้แสดงออกในการอ่าน เขียนและคิดวิเคราะห์อย่างหลากหลาย ทำให้เป็นคนอ่านเป็น เขียนดีและคิดวิเคราะห์ได้ 2.2) ผลการประเมินความสามารถในการอ่าน เขียน และคิดวิเคราะห์ของผู้เรียนภาษาไทยระดับประถมศึกษาในกรุงเทพมหานคร โดยรวมมีระดับคุณภาพ การอ่าน เขียนและคิดวิเคราะห์อยู่ในระดับสูง สอดคล้องกับแนวคิดของ Khaemmanee (2014) ได้เสนอเนื้อหาการพัฒนาครูควรได้รับความรู้เกี่ยวกับทักษะกระบวนการหรือขั้นตอนของทักษะคิด รวมทั้งมีตัวอย่างประกอบเพียงพอที่จะช่วยให้ครูผู้สอนเกิดความเข้าใจ และสามารถนำไปใช้ในบริบทของตนตามความเหมาะสม เช่น การบรรยาย การอภิปราย การสาธิต การฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการ และการเรียนรู้เป็นทีม นอกจากนี้ยังพบว่ากระบวนการพัฒนาครูที่นำไปใช้ในการจัดการเรียนรู้นั้น ยังสอดคล้องกับ Siritharangsri (2014) พบว่า การพัฒนาครูให้เกิดประสิทธิภาพควรพัฒนาให้เกิดทักษะการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 ในรูปแบบที่สอดคล้องกับสถานการณ์และผู้เรียน เช่น การทำห้องเรียนเป็นห้องทำงาน ทักษะปฏิสัมพันธ์ระหว่างครู กับศิษย์ ทักษะการตั้งคำถามและทักษะการออกแบบการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning และควรส่งเสริมอย่างต่อเนื่อง เช่น การเข้าประชุม สัมมนา ศึกษาต่อ การดูงาน แลกเปลี่ยนเรียนรู้ ค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเอง รับการนิเทศ โดยเฉพาะการเรียนรู้จากการปฏิบัติงานจนเกิดความชำนาญ

การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ใช้วรรณกรรมท้องถิ่นเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่าน เขียน และคิดวิเคราะห์ในวิชาภาษาไทยระดับประถมศึกษาในกรุงเทพมหานคร จึงช่วยให้ครูผู้สอนมีทักษะการสอนที่พัฒนาขึ้นอีกวิธี เกิดความเข้าใจและความสามารถในการนำ

ข้อมูลท้องถิ่นมาพัฒนาเป็นเครื่องมือในการสอน ส่วนผู้เรียนจะรู้จักและเกิดสำนึกรักท้องถิ่น ทั้งได้รับความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อมรอบตัวเอง ตลอดจนพัฒนาทักษะการอ่าน เขียนและคิดวิเคราะห์ของตนได้ดียิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- Anderson, J., & Morrison, J. (2018). Using Local Literature to Improve Literacy Skills in Elementary Students. **Journal of Educational Research**, 42(3), 315-328.
- Brown, L., & Nguyen, T. (2019). The Impact of Integrating Local Literature into Elementary School Curricula: A Case Study. **Elementary Education Journal**, 38(4), 511-524.
- Chantawanich, S. (2020). **Qualitative research methods**. (5th ed). Bangkok: Chulalongkorn University Press. (In Thai).
- Homfung, C. (2016). Teaching folklore and developing students' 21st century skills and fostering pride in Thai wisdom. **Veridian E-Journal, Silpakorn University**, 9(2), 1549-1563. (In Thai)
- Kaewsitrai, S. (2020). **Development of Thai language learning activity sets for communication about words and their functions. by using active learning management for students in Grade 6**. (Master of Education degree) Sakon Nakhon Rajabhat University, Sakonakhon. (In Thai)
- Kammani, T. (2014). **The Revolution of Learning in the 21st Century: Thinking Process Skills and Social Process Skills**. Bangkok: The Office of Knowledge Management and Development. (In Thai)
- Lee, S., & Smith, K. (2020). Enhancing Elementary Students' Reading Comprehension through Local Literature Activities. **Reading Psychology**, 65(2), 187-201.
- Mansetthawit, S. (2020). "Unit 5: Strategies for Teaching Reading at the Elementary Level." In **Provision of Learning Experiences in Thai Language** (2nd ed., pp. 1-78). Nonthaburi: Sukhothai Thammathirat Open University. (In Thai)
- National Reading Panel. (2000). **Teaching children to read: An evidence-base assessment of scientific research literature on reading and its implications for instruction**. Bethesda, MD: National Institutes of Health.

- Noonak, T. (2011). **A study of teachers' use of local wisdom in teaching Thai language learning subjects. Junior high school level In educational institutions under the Office of the Basic Education Commission in Dusit District** (Research Project). Bangkok: Suan Sunandha Rajabhat University. (In Thai)
- Phromwong, C. (2013). Testing the effectiveness of media or teaching packages. **Silpakorn Educational Research Journal**, 5(1), 7-20. (In Thai)
- Phu-on, S. (2012). **Results of using activity sets on writing and spelling Thai words. For Mathayom 3 students at Muangsomdej School Kalasin Province.** (Master of Education degree). Phranakhon Rajabhat University: Bangkok. (In Thai)
- Promphinit, S., Somphongtham, C., Maharos, S., Saengiamsak, P., & Kitjathikarnkul, L. (2019). **Development of a Thai language learning plan on writing stories according to the imagination of 6th grade students using skill practice.** In Metha Chotichaiphong (Ed.), Meeting documents for academic conferences and national research presentations 5th Ratchathani Academic Conference "Research to Make A CHANGE"(667-675). Ubon Ratchathani: Ratchathani University. (In Thai)
- Puangsomchit, C. (2017). **Qualitative research.** Bangkok: House of Curmist Company Limited. (In Thai)
- Smith, J., & Johnson, A. (2020). Enhancing Elementary Students' Language Skills through Local Literature-Based Activities. **Journal of Educational Psychology**, 45(2), 112-125.
- Siritharangsri, P. (2014). "Elevating the Quality of Thai Teachers in the 21st Century." In **Proceedings of the Academic Conference on Transforming Learning Towards Thailand's Turning Point** (pp. 1-36). May 6-8, 2014. (In Thai)
- Sukwan, O., Srisawat, P., Sajjapiboon, S., Sommitr, R., Boriboon, G., Chaideecheoy, S., & Rueangkitchanan, A. (2016). The Enhancement of Love Reading Habit for Thai Children. **Journal of Educational Sciences Faculty of Education Srinakharinwirot University**, 17 (2), 82-95. (In Thai)
- Taylor, R., & Clark, E. (2021). Using Local Literature to Foster Analytical Thinking in Elementary Students. **Educational Psychology Review**, 49(5), 602-615.
- The Institute for the Promotion of Teaching Science and Technology (2023). **Press conference on PISA 2022 assessment results.** Retrieved from <https://pisathailand.ipst.ac.th/news-21/>. [2023, 30 Dec]. (In Thai)

- Waiyasopee, E. (2016). **Developing the ability to write learning management plans using reflection after teaching experiments of students in the Bachelor of Education program**. In Research and development institute, Nakhon Pathom Rajabhat University (Ed.), Documents from the 8th National Academic Conference, Nakhon Pathom Rajabhat University (913-922). Nakhon Pathom: Silpakorn University Printing House Sanam Chandra Palace Campus. (In Thai)
- Wongchai, S., Khunsaeng, C., & Chu-iad, K. (2017). **Using local literature in teaching Thai language for teacher training students majoring in Thai language**. In Wattana Phromphet (Ed.), Good Life You can change it with the science of your heart (422-434). Pattani: Faculty of Education, Prince of Songkla University, Pattani Campus. (In Thai)
- Worakhamin, D., Rak-Amnuaykit, P., & Safa, Y. (2016). **Study of analytical thinking ability and public consciousness to develop the potential of being a good person and a smart person of Thai students** (Project Research). Bangkok: Dhurakij Bundit University. (In Thai)
-

การพัฒนาแหล่งสารสนเทศออนไลน์ กรณีศึกษาฤๅษีดัดตน

DEVELOPMENT OF ONLINE INFORMATION RESOURCES: A CASE STUDY OF RUESI-DUDTON

อัญชลี เรียงหา*

สาขาวิชาการจัดการจดหมายเหตุและสารสนเทศมรดกทางวัฒนธรรม คณะโบราณคดี มหาวิทยาลัยศิลปากร ประเทศไทย

Anchalee Riangha*

Archives and Cultural Heritage Information Management, Faculty of Archaeology Silpakorn University, Thailand

*E-mail: RIANGHA_A@su.ac.th

Received: 01-04-2024

Revised: 07-05-2024

Accepted: 28-06-2024

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาและพัฒนาแหล่งสารสนเทศออนไลน์ กรณีศึกษาฤๅษีดัดตน และ 2) ประเมินความพึงพอใจแหล่งสารสนเทศออนไลน์ กลุ่มตัวอย่างคือ นักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ และอาจารย์ผู้สอนด้านการท่องเที่ยว ปีการศึกษา 2566 โดยการสุ่มแบบเฉพาะเจาะจง รวม 70 คน สถิติที่ใช้ในการวิจัยคือ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เครื่องมือวิจัยคือ 1) แบบสอบถามความต้องการแหล่งสารสนเทศ 2) แหล่งสารสนเทศออนไลน์ พัฒนาตามกรอบ SDLC ร่วมกับโปรแกรม MySQL ซึ่งเป็นฐานข้อมูลในการจัดเก็บของระบบเขียนชุดคำสั่งด้วยภาษา PHP และ 3) แบบประเมินความพึงพอใจแหล่งสารสนเทศ

ผลการวิจัยพบว่า 1) นักศึกษาและผู้สอนมีความต้องการแหล่งสารสนเทศออนไลน์ในระดับมากที่สุด 2) การพัฒนาแหล่งสารสนเทศออนไลน์ ประกอบด้วยข้อมูลหลัก 4 หมวด คือ (1) ประวัติความเป็นมาฤๅษีดัดตน (2) ประเภทของมรดกทางวัฒนธรรม (3) ท่าฤๅษีดัดตน และ (4) แหล่งสารสนเทศที่เกี่ยวข้องกับฤๅษีดัดตน และ 3) ผลประเมินความพึงพอใจของนักศึกษาและผู้สอนต่อแหล่งสารสนเทศออนไลน์ พบว่าโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งในด้านกระบวนการออกแบบ การจัดรูปแบบหน้าจอตีต่อกับผู้ใช้งาน ด้านคุณภาพและเนื้อหา และด้านการแสดงผล

คำสำคัญ: การพัฒนาแหล่งสารสนเทศออนไลน์ การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ฤๅษีดัดตน

ABSTRACT

This research aims to: 1) study and develop online information resources, using Ruesi-Dudton as a case study, and 2) evaluate satisfaction with these online information resources. The sample group consists of 70 students enrolled in health tourism courses and tourism teachers for the academic year 2023, selected through purposive sampling. Data analysis involves calculating the mean and standard deviation. The research methodology includes: 1) a needs assessment form, 2) the development of online information resources for Ruesi-Dudton based on the SDLC framework, with data collected using a MySQL database and written in PHP, and 3) a satisfaction assessment form for the information resources.

The research results found that: 1) the need for online information resources among students and teachers was at the highest level, 2) the development of online information resources resulted in four categories: (1) the history of Ruesi Dudton, (2) types of cultural heritage, (3) Ruesi Dudton postures, and (4) information sources related to Ruesi Dudton, and 3) the evaluation results of student and teacher satisfaction with the online information resources indicated a high level of satisfaction. The evaluation comprised four components: the design process, formatting, the user interface, and the quality and content of the display.

Keywords: Development of Online Information Resources, Health Tourism, Ruesi-Dudton

บทนำ

การพัฒนาแหล่งสารสนเทศออนไลน์เป็นกระบวนการในการนำเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเข้ามาช่วยในการจัดการสารสนเทศเพื่อให้ได้มาซึ่งสารสนเทศที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการทำงาน ใช้เป็นเครื่องมือช่วยในการตัดสินใจแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในองค์กร แหล่งสารสนเทศจะมีกิจกรรมและขั้นตอนมากมาย รวมถึงความซับซ้อนของระบบงาน ดังนั้นการมีแนวทางที่เป็นลำดับเป็นขั้นตอนส่งผลต่อมาตรฐานของระบบงานจึงเป็นสิ่งทีนักวิเคราะห์ระบบต้องการ ทั้งนี้ก็เพื่อให้งานพัฒนาแหล่งสารสนเทศเป็นไปในทิศทางเดียวกัน

มีขั้นตอนลำดับกิจกรรมที่ต้องทำ อย่างชัดเจนในแต่ละขั้นตอน จึงเกิด “วงจรการพัฒนาแหล่งสารสนเทศออนไลน์” ขึ้นมา (Lamsiriwong, 2012) ในตำนานหรือนิทานโบราณ มักจะเรียกผู้ที่เป็นนักพรตหรือนักบวชที่อยู่ตามป่าเขาลำเนาไพร ว่า “ฤาษี” ซึ่งเมืองไทยในอดีตน่าจะมีนักบวชประเภทนี้บำเพ็ญเพียรอยู่ตามป่าเขา เมื่อมีการนั่งสมาธินาน ๆ อาจมีอาการปวดเมื่อย จึงหาวิธีการที่ทำให้ร่างกายคลายเมื่อย โดยทดลองยืดงอและเกร็งตัว ดัดตนทำให้เกิดเป็นท่าดัดหลายท่า ซึ่งทำให้อาการเจ็บปวดเมื่อยขบหายไปได้ จึงได้ข้อสรุปประสบการณ์บอกเล่า

สืบต่อกันมา ในสังคมไทยกว่า 2,000 ปี เป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไปว่าคนไทยเคารพนับถือฤาษีเปรียบเสมือนครูบาอาจารย์ การปั้นเป็นรูปฤาษีและระบุชื่อฤาษีเป็นผู้คิดค้นท่าเหล่านั้น อาจเป็นกลวิธีให้เกิดความเลื่อมใส เพราะผู้ฝึกต้องมาฝึกหลายท่าทางกับรูปปั้นฤาษีเปรียบเสมือนได้ฝึกกับครู เพราะฤาษีเป็นครูของศิลปะวิทยาการต่าง ๆ

จากที่ผ่านมาผู้ศึกษาบางท่านนำท่าฤาษีดัดตนมาเชื่อมโยงกับท่าโยคะของอินเดียว่าเป็นแบบเดียวกัน และเมื่อมีการเทียบเคียงกัน พบว่าแตกต่างกัน โดยเฉพาะท่าดัดตนของไทยไม่ใช่ท่าผาดโผนหรือฝืนร่างกายจนเกินไป แต่เป็นท่าดัดตามอิริยาบถของคนไทย มีความสุภาพและคนทั่วไปสามารถทำได้ ท่าฤาษีดัดตนมีจำนวน 80 ท่า ทั้งนี้ในทุกชนชาติมีแนวทางช่วยเหลือตนเองทำให้ร่างกายแข็งแรงและมีอายุยืนยาว เช่น อินเดียมีการบริหารร่างกายที่เรียกว่า “โยคะ” จีนมีการร่ำมวยจีนที่เรียกว่า “ไทเก๊ก” ไทยมีการบริหารร่างกายด้วยท่า “ฤาษีดัดตน” เป็นต้น (Development of Thai Traditional and Alternative Medicine, 2013)

ฤาษีดัดตนได้รับการประกาศขึ้นทะเบียนเป็นมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม ประจำปี 2554 ในกลุ่มที่ 6 ความรู้และแนวปฏิบัติเกี่ยวกับธรรมชาติและจักรวาล โดยมีคำประกาศส่วนหนึ่งระบุไว้ว่า “...ภูมิปัญญานี้ปรากฏอยู่ในตำราสมุดภาพโคลงฤาษีดัดตนที่พระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว (รัชกาลที่ 3) โปรดเกล้าให้จารึกไว้ที่ศาลาและรูปหล่อฤาษีดัดตนที่วัดพระเชตุพนวิมลมังคลาราม เพื่อเป็นวิทยาทานแก่ราษฎรทั่วไป นับเป็นภูมิปัญญาด้านการดูแลสุขภาพที่มีคุณค่ายิ่ง (Department of Cultural Promotion, 2011)

อย่างไรก็ตามการเข้าถึงองค์ความรู้ฤาษีดัดตนสำหรับผู้สนใจนั้นพบว่า ยังมีอุปสรรคบางประการ กรณีที่ผู้เยี่ยมชมไม่สามารถไปศึกษาค้นคว้าสถานที่จริงได้ เนื่องจากมีปัญหาในการเดินทาง จึงประสบปัญหาทั้งด้านเวลา สถานที่ เศรษฐกิจ และบุคลากร ประกอบกับปัจจุบันประเทศไทยมีความเจริญด้านเทคโนโลยีสารสนเทศในระดับหนึ่ง หากมีการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการบริหารจัดการข้อมูลต่าง ๆ ของวัดพระเชตุพน อย่างเป็นระบบแล้ว จะช่วยส่งเสริมการเรียนรู้แก่ผู้สนใจศึกษาค้นคว้าให้สะดวกและรวดเร็วยิ่งขึ้น (Maitrijit, 2019)

มหาวิทยาลัยกรุงเทพสุวรรณภูมิมีการจัดการเรียนการสอนรายวิชา การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ เรื่อง ฤาษีดัดตน เหมาะสำหรับนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และนักศึกษาปริญญาตรี หรือผู้ที่สนใจ ทั้งนี้นักศึกษาควรเข้าถึงและสืบค้นแหล่งสารสนเทศต่าง ๆ เพิ่มเติมจากการเข้าชั้นเรียน ทำให้ผู้วิจัย เล็งเห็นความจำเป็นว่า ควรจะพัฒนาแหล่งสารสนเทศออนไลน์ เรื่อง ฤาษีดัดตน เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับฤาษีดัดตน มากขึ้น ทั้งยังเป็นคลังข้อมูลที่อยู่ในรูปอิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งผู้สนใจเรื่องฤาษีดัดตน สามารถเข้าถึงและศึกษาข้อมูลด้วยตนเองได้

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาและพัฒนาแหล่งสารสนเทศออนไลน์ กรณีศึกษาฤาษีดัดตน
2. เพื่อประเมินความพึงพอใจแหล่งสารสนเทศออนไลน์ กรณีศึกษาฤาษีดัดตน

ทบทวนแนวคิด

แนวคิด ฤาษีตัดตน

ในสมัยโบราณ เมื่อนักพรตหรือนักบวชบำเพ็ญเพียรอยู่ตามป่าเขาลำเนาไพรเพื่อแสวงหาความสงบสันโดษ ท่านเหล่านั้นมักได้รับการเรียกขานว่า “ฤาษี” เมื่อได้นั่งสมาธิเป็นเวลานาน อาจมีอาการเมื่อยขาบ จึงได้ทดลองขยับเขยื้อนร่างกาย มีการยืดงอ เกร็งตัว ตัดตน ทำให้เกิดเป็นท่าตัด ซึ่งทำให้อาการเจ็บป่วย เมื่อยขาบหายไปได้ จึงได้ข้อสรุปประสบการณ์บอกเล่าสืบต่อกันมา หรืออาจเกิดจากการคิดค้นโดยบุคคลทั่วไป เพราะในสังคมไทยกว่า 2,000 ปี ในจำนวนท่า ฤาษีตัดตน 80 ท่า มีท่าแบบจีน 1 ท่า ท่าแบบแขก 1 ท่า ท่าตัดคู่ 2 ท่า โดยการบริหารด้วยท่าฤาษีตัดตนนี้ เพื่อให้ร่างกายแข็งแรงและมีอายุยืนยาว (Department of Thai Traditional and Alternative Medicine, 2013) อย่างไรก็ตาม การเข้าถึงองค์ความรู้ฤาษีตัดตนสำหรับผู้สนใจนั้นพบว่า ยังมีอุปสรรคบางประการ กรณีที่ผู้เยี่ยมชมไม่สามารถไปศึกษาค้นคว้าสถานที่จริงได้ เนื่องจากมีปัญหาในการเดินทาง ทำให้ประสบปัญหาทั้งด้านเวลา สถานที่ เศรษฐกิจ และบุคลากรประกอบกับปัจจุบันประเทศไทยมีความเจริญด้านเทคโนโลยีสารสนเทศในระดับหนึ่ง หากมีการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการบริหารจัดการข้อมูลต่าง ๆ ของวัดพระเชตุพน อย่างเป็นระบบแล้ว จะช่วยส่งเสริมการเรียนรู้แก่ผู้สนใจศึกษาค้นคว้าให้สะดวกและรวดเร็วยิ่งขึ้น (Maitrijit, 2019)

ดังนั้นผู้วิจัยเห็นว่าควรพัฒนาแหล่งสารสนเทศออนไลน์ กรณีศึกษาฤาษีตัดตน เพื่อตอบสนองผู้ที่สนใจโดยบูรณาการข้อมูลสารสนเทศมรดกทางวัฒนธรรมประเภทรูปปั้น

ฤาษีตัดตนที่เป็นมรดกไทยอันเป็นศาสตร์ที่มีมาแต่โบราณ และยังเป็นวิทยาการที่มีประสิทธิภาพจนถึงปัจจุบัน ร่วมกับการรวบรวมข้อมูลสารสนเทศที่กระจัดกระจายอยู่หลายแห่ง จัดทำข้อมูลให้เป็นหมวดหมู่ ซึ่งจะเป็นแหล่งข้อมูลสำคัญก่อให้เกิดประโยชน์ต่อผู้สอน นักเรียน นักศึกษาและผู้ที่มีสนใจสามารถเข้าถึงและนำสารสนเทศฤาษีตัดตนไปประยุกต์ใช้กับการเรียนการสอนต่อไปได้

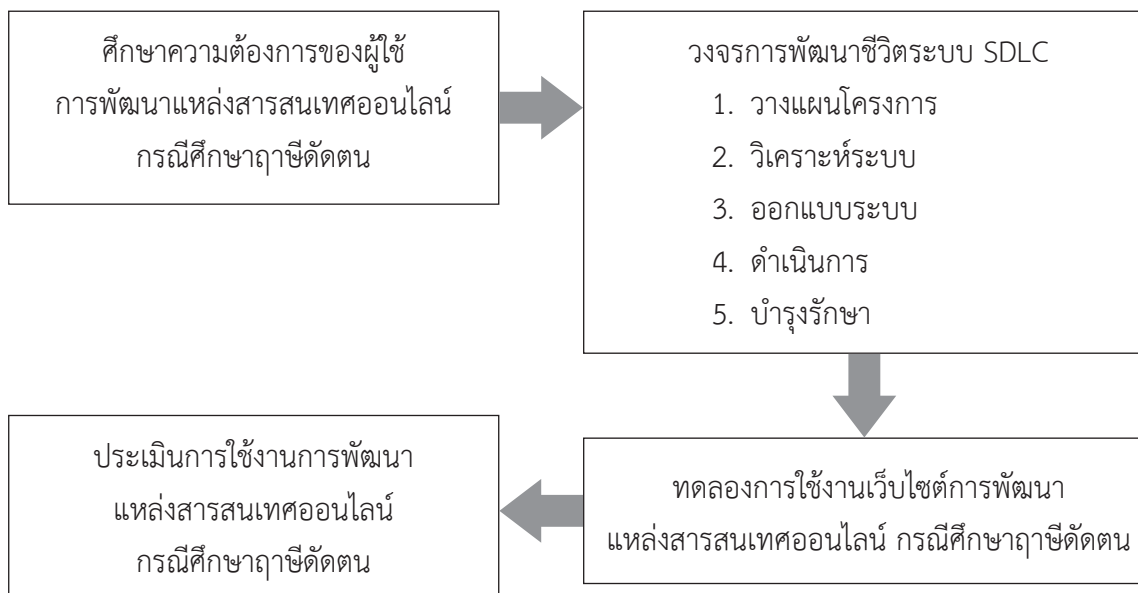
แนวคิดการพัฒนาระบบ SDLC (วงจรชีวิตของการพัฒนาซอฟต์แวร์)

Software Development Lifecycle (วงจรการพัฒนาซอฟต์แวร์หรือ SDLC) คือกระบวนการที่คุ้มค่าและประหยัดเวลาในการออกแบบและสร้างซอฟต์แวร์คุณภาพสูงสำหรับทีมพัฒนา เป้าหมายของ SDLC คือการลดความเสี่ยงของโปรเจกต์ด้วยการวางแผนล่วงหน้า เพื่อให้ซอฟต์แวร์ตอบสนองตามความคาดหวังของลูกค้าในระหว่างการใช้งานจริง และหลังจากนั้น ระเบียบวิธีการทำงานจะแสดงชุดขั้นตอนที่แบ่งกระบวนการพัฒนาซอฟต์แวร์ออกเป็นงานที่สามารถมอบหมาย ดำเนินการ และวัดผลได้ (Udomthanatheera, 2019)

ความพึงพอใจของผู้ใช้แหล่งสารสนเทศออนไลน์ กรณีศึกษาฤาษีตัดตน

ความพึงพอใจของผู้ใช้แหล่งสารสนเทศออนไลน์ กรณีศึกษาฤาษีตัดตน หมายถึง ความรู้สึกของผู้เรียนหรือผู้ใช้งานแหล่งสารสนเทศออนไลน์ กรณีศึกษาฤาษีตัดตน ตามแนวคิดการพัฒนาระบบ Udomthanatheera (2019) กล่าวว่า ความพึงพอใจในระบบ คือความรู้สึกที่ดีหรือความคิดที่ดี ที่เป็นไปตามคาดหวังโดยได้รับการพอใจทั้งในลักษณะที่เป็นรูปธรรมและนามธรรม โดยสามารถใช้งานระบบได้อย่างถูกต้องและข้อมูลมีความถูกต้องที่สุด

กรอบแนวคิดของการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

ระเบียบวิธีวิจัย

ประชากรในการวิจัยครั้งนี้คือนักศึกษา ปีการศึกษา 2566 ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพและครูผู้สอนด้านการท่องเที่ยว จำนวน 90 คน

กลุ่มตัวอย่าง

1) นักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาการท่องเที่ยว การจัดประชุม สัมมนา และงานอีเวนต์ (หลักสูตร 4 ปี) คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยกรุงเทพสุวรรณภูมิ ปีการศึกษา 2566 ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ จำนวน 25 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive sampling)

2) นักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาการท่องเที่ยว การจัดประชุม สัมมนา และงานอีเวนต์ (หลักสูตร 2 ปี) คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยกรุงเทพสุวรรณภูมิ ปีการศึกษา 2566 ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ จำนวน 20 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive sampling)

3) นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาการโรงแรม วิทยาลัยเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ ปีการศึกษา 2566 ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ จำนวน 20 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive sampling)

4) ครูผู้สอนด้านการท่องเที่ยวมหาวิทยาลัย กรุงเทพมหานคร จำนวน 5 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive sampling)

5) วิธีการสุ่มตัวอย่าง การสุ่มตัวอย่าง ได้มาโดยการสุ่มแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive sampling) โดยเลือกจากนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ซึ่งผู้วิจัยเป็นผู้สอน และครูผู้สอนด้านการท่องเที่ยว ยินดีตอบแบบสอบถาม

6) กลุ่มผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ดังนี้

1. ผู้ทรงคุณวุฒิด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ
2. อาจารย์ผู้ทรงคุณวุฒิ ด้านความปลอดภัยข้อมูล
- และ 3. ผู้ทรงคุณวุฒิด้านสื่อการเรียนการสอน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบสอบถามความต้องการ เพื่อประเมินความต้องการแหล่งสารสนเทศออนไลน์ของผู้ใช้งาน

2. แบบสอบถามความพึงพอใจ เพื่อประเมินความพึงพอใจต่อการใช้งานแหล่งสารสนเทศออนไลน์ของผู้ใช้งาน

อุปกรณ์ที่ใช้ในการวิจัย

1. เครื่องคอมพิวเตอร์ตั้งโต๊ะ (PC) Intel® Core™ i5-4150 @ 2.6 GHz, 8.00 GB of RAM, SSD 1 TB จำนวน 1 เครื่องติดตั้งระบบปฏิบัติการ Windows 10 โปรแกรม Xampp v 5.0, Bootstrap v3.0.2, jQuery v2.1.3, Notepad++ v7.8.7 ใช้สำหรับพัฒนาระบบ

2. เครื่องคอมพิวเตอร์แม่ข่าย (Webserver) Intel® Xeon® CPU e-2224g @ 2.40 GHz, 16.00 GB of RAM, HDD 2000 GB จำนวน 1 เครื่องติดตั้งระบบปฏิบัติการ Windows Server 2021, WordPress 6.5 Release Candidate 2,

MySQL Database version 5.7.28 ใช้สำหรับติดตั้งระบบ

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาในครั้งนี้เป็นการวิจัยและพัฒนา (Research and development) โดยใช้กระบวนการพัฒนาระบบงาน SDLC (Udomthanatheera, 2019) ดังนี้

1. วางแผนโครงการ ผู้วิจัยศึกษาบทเรียนวิชาภาษิตัดตน โดยศึกษาแหล่งสารสนเทศประเภทต่าง ๆ แล้วมีนักศึกษา กับผู้สอน ระบุว่าต้องการระบบการเรียนรู้ ในรูปแบบออนไลน์ ที่สามารถเรียนนอกเวลาเรียนได้ เนื่องจากมหาวิทยาลัย กรุงเทพมหานคร ยังไม่มีระบบการเรียนรู้ในรูปแบบดังกล่าว ผู้วิจัยได้ทำแบบสอบถามความต้องการของกลุ่มตัวอย่าง เพื่อจะนำผลที่ได้มาพัฒนาระบบการเรียนรู้ ภาษิตัดตนต่อไป

ผู้วิจัยได้ศึกษาบทเรียนและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเรื่องภาษิตัดตนแล้ว จึงได้จัดทำแบบสอบถามประเมินความต้องการทั้งหมด 15 ข้อ แบ่งเป็น 3 กลุ่ม คือ 1. ด้านความรู้ภาษิตัดตน จำนวน 5 ข้อ 2. ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ จำนวน 5 ข้อ และด้านการเรียนรู้ จำนวน 5 ข้อ ส่งให้ผู้เชี่ยวชาญ รวม 3 คน ได้แก่ 1. ผู้ทรงคุณวุฒิ ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ 2. อาจารย์ผู้ทรงคุณวุฒิ ด้านความปลอดภัยข้อมูล และ 3. ผู้ทรงคุณวุฒิ ด้านสื่อการเรียนการสอน เพื่อตรวจสอบเครื่องมือหลังจากนั้นผู้วิจัยได้ปรับแก้ให้ตามของผู้เชี่ยวชาญ เสนอแนะ และทำการวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ใช้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Cronbach's alpha coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) ได้ค่าระดับความเชื่อมั่น 0.75 ทั้งนี้ตรงตามเกณฑ์ คือ ระดับความเชื่อมั่นได้ ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา

ต้องมีค่าตั้งแต่ 0.70 ขึ้นไปถึง 1 ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง ก่อนที่ส่งแบบสอบถามให้กลุ่มตัวอย่าง จะต้องให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่านมีทั้งหมด 3 ด้าน ดังนี้ 1. ด้านอาศัยตัดสิน 2. ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ 3. ด้านการเรียนรู้ ผู้เชี่ยวชาญทำการตรวจเครื่องมือมีคำถามในการสอบถามแบบประเมินความต้องการ ทั้งหมด 15 ข้อ โดยจะแบ่งกลุ่ม ดังนี้ 1. ด้านความรู้ อาศัยตัดสิน 2. ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ และ 3. ด้านการเรียนรู้ แล้วปรับแก้ตามผู้เชี่ยวชาญนำมา ทั้งนี้สรุปผลเพื่อวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ใช้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Cronbach's alpha coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) ได้ค่าระดับความเชื่อมั่น 0.75 ทั้งนี้ตามเกณฑ์ หากค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา มีค่าตั้งแต่ 0.70 ขึ้นไป 1 ถือว่าใช้ได้ สามารถนำแบบสอบถามนี้ไปใช้งานในกลุ่มตัวอย่างได้ ในการวิจัยนี้ ได้ทำการทดสอบค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือวิจัยด้วยการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Cronbach's alpha coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) ซึ่งได้ค่าระดับความเชื่อมั่นที่ 0.75 ซึ่งสอดคล้องกับเกณฑ์มาตรฐานที่ระบุว่า หากค่าสัมประสิทธิ์แอลฟามีค่าตั้งแต่ 0.70 ขึ้นไปจนถึง 1.00 จะถือว่าเครื่องมือวิจัยมีความเชื่อมั่นที่เพียงพอและสามารถใช้งานได้ในการเก็บข้อมูล)

2. วิเคราะห์ระบบ ผู้วิจัยได้รวบรวมผลแบบประเมินความต้องการการพัฒนาแหล่งสารสนเทศออนไลน์ กรณีศึกษาอาศัยตัดสิน และรวบรวมเอกสารที่เกี่ยวข้อง มีดังต่อไปนี้ 1) Lamduan (2021) ได้ศึกษาความต้องการใช้งานระบบแบบทดสอบออนไลน์ เพื่อนำผลมาใช้เป็น

ข้อมูลในการพัฒนาระบบแบบทดสอบการรู้ดิจิทัล รูปแบบออนไลน์สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกรณีศึกษา โรงเรียนสายธรรมจันทร์ ในรูปแบบเว็บแอปพลิเคชัน พร้อมหลักการสร้างพัฒนาระบบ 2) Maitrijit (2019) ได้ศึกษาการพัฒนาแหล่งการเรียนรู้ออนไลน์มรดกความทรงจำแห่งโลกของวัดพระเชตุพน เพื่อการศึกษาตามอัธยาศัย โดยศึกษาองค์ประกอบที่เหมาะสมของแหล่งการเรียนรู้ออนไลน์ คุณภาพด้านสื่อและเนื้อหา และความพึงพอใจของผู้ใช้บริการแหล่งการเรียนรู้ออนไลน์มรดกความทรงจำแห่งโลกของวัดพระเชตุพน เพื่อการศึกษาตามอัธยาศัย มาปรับใช้ในงานวิจัย 3) Romalee & Sangkhasri (2020) ได้ศึกษาการพัฒนาเว็บไซต์การท่องเที่ยวสำหรับผู้สูงอายุตามแนวทางที่ทุกคนเข้าถึงได้ (WCAG) และหลักการออกแบบเพื่อทุกคน (Universal Design) โดยศึกษาด้านพัฒนาเว็บไซต์การท่องเที่ยวสำหรับผู้สูงอายุให้เป็นไปตามแนวทางการพัฒนาเว็บไซต์ที่ทุกคนเข้าถึงได้ 4) Thanawuttho & Wisedsind (2019) ได้ศึกษาการจัดการแหล่งเรียนรู้ทางประวัติศาสตร์ของวัดพระเชตุพนวิมลมังคลารามเพื่อรองรับประเทศไทย 4.0 โดยศึกษาแหล่งเรียนรู้ทางประวัติศาสตร์ของวัดพระเชตุพนวิมลมังคลาราม อาศัยตัดสิน 5) Krishnamurthy et al. (2019) ได้ศึกษาเชิงประจักษ์เกี่ยวกับบทบาทของสตาร์ทอัพด้านการท่องเที่ยวและการเป็นผู้ประกอบการในการท่องเที่ยวทางอิเล็กทรอนิกส์ และ 6) สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลของ Silpakit (2014) ผู้วิจัยนำหลักการนี้มาวิเคราะห์แบบประเมินความต้องการ และแบบประเมินพึงพอใจ

โดยสรุปในการพัฒนาแหล่งสารสนเทศออนไลน์ ภาษีัตตณ ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับระบบมีดังนี้

1) ผู้ดูแลระบบ มีหน้าที่ดูแลระบบการเรียนรู้ ภาษีัตตณ กรณีศึกษา มหาวิทยาลัยกรุงเทพมหานคร ภาษีัตตณ สร้าง ลบ แก้ไข การกำหนดสิทธิ์ในการเข้าถึงข้อมูลภาษีัตตณ

2) อาจารย์ มีหน้าที่ สามารถ สร้าง ลบ แก้ไข ข้อมูล ภาษีัตตณ สามารถใส่ข้อสอบแบบปรนัย ได้

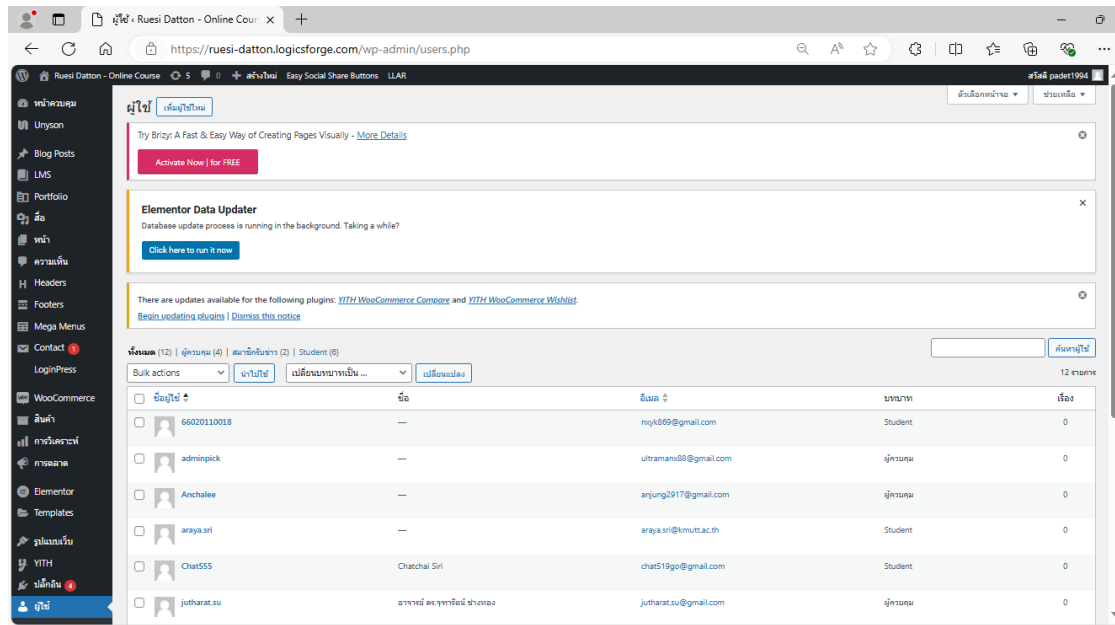
3) นักศึกษา หรือผู้ที่สนใจ มีหน้าที่เข้าสู่ระบบ และเข้าไปเรียนรู้ ข้อมูลภาษีัตตณ ตามที่อาจารย์กำหนดไว้

3. การออกแบบระบบใช้ระบบเชิงกายภาพ (Physical Design) ในรูปแบบเว็บแอปพลิเคชัน โดยมีการวิเคราะห์แบบประเมินความต้องการผู้ใช้และผู้เชี่ยวชาญ ออกแบบระบบ ดังนี้

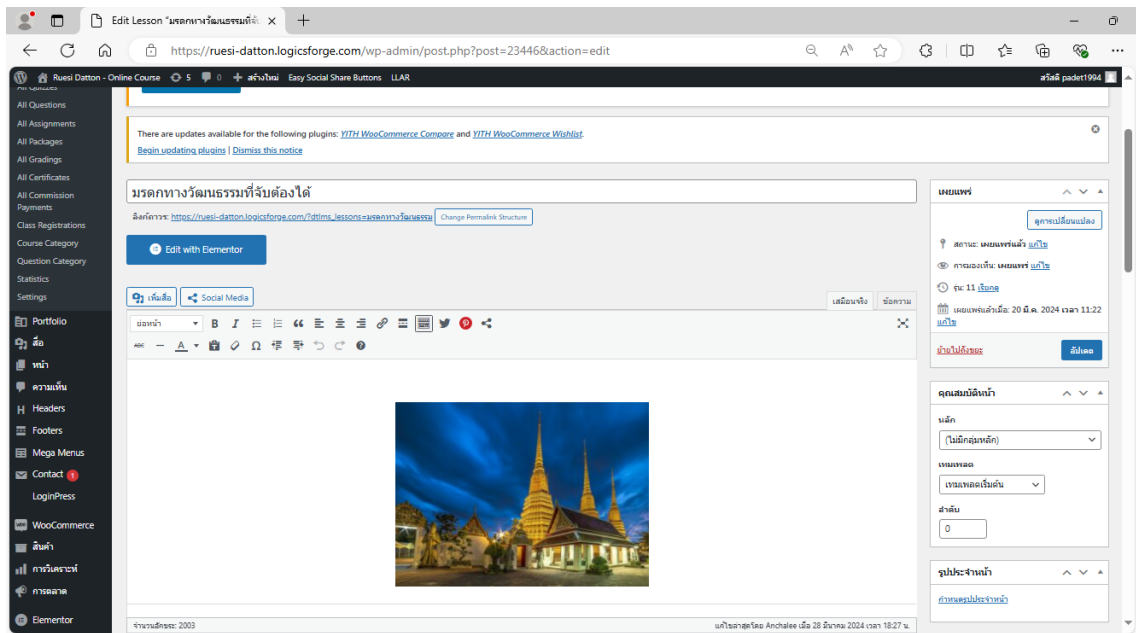
1) ผู้ดูแลระบบ มีหน้าที่ดูแลแหล่งสารสนเทศออนไลน์ กรณีศึกษาภาษีัตตณ สร้าง ลบ แก้ไข การกำหนดสิทธิ์ในการเข้าถึงข้อมูลภาษีัตตณ ดังภาพที่ 2

2) อาจารย์ มีหน้าที่ สามารถ สร้าง ลบ แก้ไข ข้อมูล ภาษีัตตณ รวมทั้งสามารถใส่ข้อสอบแบบปรนัย ได้ ดังภาพที่ 3

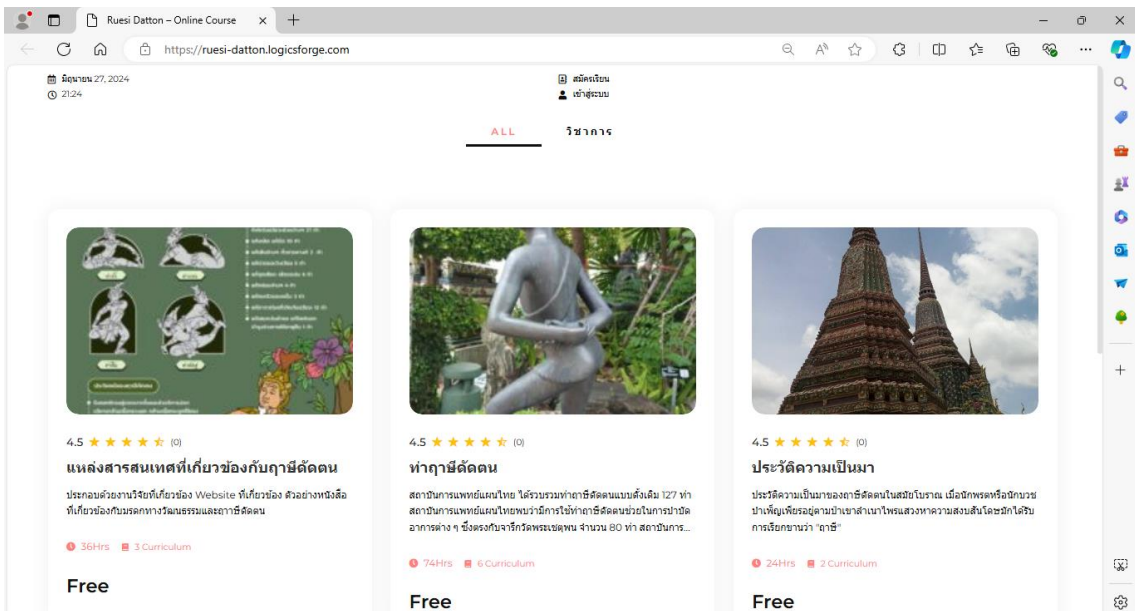
3) นักศึกษา หรือผู้ที่สนใจ มีหน้าที่ เข้าสู่ระบบ และเข้าไปเรียนรู้ ข้อมูลภาษีัตตณ ตามที่ผู้สอนกำหนดไว้ ดังภาพที่ 4

ภาพที่ 2 หน้าหลักเว็บไซต์แหล่งสารสนเทศออนไลน์ กรณีศึกษาภาษีัตตณ สำหรับ ผู้ดูแลระบบ

ภาพที่ 3 หน้าจอการจัดการแหล่งสารสนเทศออนไลน์ กรณีศึกษาชาชีดัตตัน สำหรับอาจารย์

ภาพที่ 4 หน้าจอเมนูหลัก ภาชีดัตตัน สำหรับนักศึกษา

4. ดำเนินการ เมื่อผู้วิจัยทำการพัฒนาระบบเสร็จเรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยได้นำแบบประเมินประสิทธิภาพของระบบนี้ จำนวน 30 ข้อ โดยแบ่งเป็นทั้งหมด 3 ด้านดังนี้ 1. ด้านกระบวนการออกแบบ การจัดรูปแบบหน้าจอติดต่อกับผู้ใช้งาน 2. ด้านคุณภาพและเนื้อหา และ 3. ด้านการแสดงผลให้กับผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ได้แก่ 1. ผู้ทรงคุณวุฒิด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ 2. ผู้ทรงคุณวุฒิด้านความปลอดภัยข้อมูล และ 3. ผู้ทรงคุณวุฒิด้านสื่อการเรียนการสอน โดยแบ่งเป็น 3 ด้านดังนี้ 1. ด้านภาษีสัตตณ 2. ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ 3. ด้านการเรียนรู้ พิจารณาแล้วปรับแก้ตามผู้เชี่ยวชาญแจ้ง มาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ใช้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Cronbach's alpha coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) ได้ค่าระดับความเชื่อมั่น 0.72 ทั้งนี้ตามเกณฑ์หากค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา มีค่าตั้งแต่ 0.70 ขึ้นไปสรุปว่าสามารถนำไปใช้ได้จึงนำแบบสอบถามนี้ไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยทำแบบประเมินความพึงพอใจการใช้งานระบบการเรียนรู้ ภาษีสัตตณ

5. บำรุงรักษา ในขั้นตอนนี้ ผู้ประเมินทำการทดลองใช้งานเรียบร้อยแล้ว และทำการใช้งานจริง หากมีปัญหาระบบ ผู้วิจัยทำการแก้ไขให้เกิดความผิดพลาดของระบบน้อยที่สุดเพื่อตอบสนองความต้องการของผู้ใช้งาน

ผลการวิจัย

การพัฒนาแหล่งสารสนเทศออนไลน์ ภาษีสัตตณ โดยพัฒนาในรูปแบบเว็บ

แอปพลิเคชัน แบบรองรับทุกอุปกรณ์ ใช้ฐานข้อมูล MySQL สามารถสรุปผลวิจัยตามหลักวัตถุประสงค์ได้ดังนี้

1. ผลการศึกษาและพัฒนาแหล่งสารสนเทศออนไลน์ ภาษีสัตตณ

ผู้วิจัยได้เก็บข้อมูลการศึกษาและการพัฒนาแหล่งสารสนเทศออนไลน์ ภาษีสัตตณ พบว่า ตรงตามในหัวข้ออุปกรณ์และวิธีดำเนินการวิจัย โดยสรุปในแบบสอบถามความต้องการดังนี้

ผลการวิเคราะห์ความต้องการของผู้ตอบแบบสอบถาม ทั้งหมด 70 คน เป็นเพศชาย 32 คน คิดเป็นร้อยละ 45.71 และเป็นเพศหญิง 38 คน คิดเป็นร้อยละ 54.29 มี 3 ด้าน ดังนี้ 1. ด้านความรู้ ภาษีสัตตณ 2. ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ และ 3. ด้านการเรียนรู้ ในภาพรวมของทั้ง 3 ด้าน พบว่า ความต้องการของผู้ตอบแบบสอบถามทั้ง 3 ด้าน มีความต้องการอยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.61 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.78 โดยมีความต้องการในภาพรวมเรียงลำดับจากมากมาหาน้อยดังนี้ ความต้องการในภาพรวมด้านเทคโนโลยีสารสนเทศค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.92 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.82 ความต้องการในภาพรวมด้านการเรียนรู้ ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.69 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.74 และในลำดับสุดท้ายคือ ความต้องการในภาพรวมด้านความรู้ ภาษีสัตตณ ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.21 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.79 ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ผลการประเมินความต้องการแหล่งสารสนเทศออนไลน์ กรณีศึกษาวิชาชีพตัดตน (ในภาพรวมในแต่ละด้าน)

การประเมินความต้องการ แหล่งสารสนเทศออนไลน์ กรณีศึกษาวิชาชีพตัดตน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ผลการประเมิน
1. ด้านความรู้วิชาชีพตัดตน	4.21	0.79	มาก
2. ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ	4.92	0.82	มากที่สุด
3. ด้านการเรียนรู้	4.69	0.74	มากที่สุด
ผลการประเมินความต้องการ รวม	4.61	0.78	มากที่สุด

**2. ผลการประเมินพึงพอใจแหล่ง
สารสนเทศออนไลน์ กรณีศึกษาวิชาชีพตัดตน**

ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของผู้ใช้แหล่งสารสนเทศออนไลน์ ทั้งหมด 70 คน เป็นเพศชาย 32 คน คิดเป็นร้อยละ 45.71 และเป็นเพศหญิง 38 คน คิดเป็นร้อยละ 54.29 โดยมี 3 ด้านดังนี้ 1. ด้านกระบวนการออกแบบ การจัดรูปแบบหน้าจอติดต่อกับผู้ใช้งาน 2. ด้านคุณภาพและเนื้อหา และ 3. ด้านการแสดงผล ในภาพรวมพบว่าในทั้ง 3 ด้านอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.41 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.72 กลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจในจัดรูปแบบหน้าจอติดต่อกับผู้ใช้งาน เป็นอันดับแรก ความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.43 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.72 รองลงมา

กลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจในด้านคุณภาพและเนื้อหา ความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.42 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.78 และลำดับสุดท้ายกลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจในการแสดงผล ความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.38 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.75 ดังตารางที่ 2 ผลการประเมินความพึงพอใจการพัฒนาแหล่งสารสนเทศออนไลน์ กรณีศึกษาวิชาชีพตัดตน ในด้านกระบวนการออกแบบ การจัดรูปแบบหน้าจอติดต่อกับผู้ใช้งาน ดังตารางที่ 3 ผลการประเมินความพึงพอใจแหล่งสารสนเทศออนไลน์ กรณีศึกษาวิชาชีพตัดตน ในด้านคุณภาพและเนื้อหา ดังตารางที่ 4 และ ผลการประเมินความพึงพอใจแหล่งสารสนเทศออนไลน์ กรณีศึกษาวิชาชีพตัดตน ในด้านการแสดงผล ดังตารางที่ 5

ตารางที่ 2 ผลการประเมินความพึงพอใจแหล่งสารสนเทศออนไลน์ กรณีศึกษาภาษีตัดตน (ในภาพรวมแต่ละด้าน)

ผลการประเมินความพึงพอใจ พัฒนาแหล่งสารสนเทศออนไลน์ กรณีศึกษาภาษีตัดตน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ผลการประเมิน
1. ด้านกระบวนการออกแบบ การจัดรูปแบบหน้าจอ ติดต่อกับผู้ใช้งาน	4.43	0.72	มาก
2. ด้านคุณภาพและเนื้อหา	4.42	0.78	มาก
3. ด้านการแสดงผล	4.38	0.75	มาก
ผลการประเมินความพึงพอใจ รวม	4.41	0.75	มาก

ตารางที่ 3 ผลการประเมินความพึงพอใจแหล่งสารสนเทศออนไลน์ กรณีศึกษาภาษีตัดตน ในด้านกระบวนการออกแบบ การจัดรูปแบบหน้าจอติดต่อกับผู้ใช้งาน

ผลการประเมินความพึงพอใจ แหล่งสารสนเทศออนไลน์ กรณีศึกษาภาษีตัดตน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ผลการประเมิน
1. การเข้าสู่ระบบมีขั้นตอนที่เหมาะสม ใช้งานง่าย และไม่ซับซ้อน	4.43	0.72	มาก
2. ขนาด ลักษณะ และสีตัวอักษรที่แสดงบน หน้าจอภาพ มีความเหมาะสม สวยงามและชัดเจน	4.42	0.78	มาก
3. เมนูคำสั่งอยู่ในตำแหน่งที่เหมาะสม ครอบคลุม การใช้งาน	4.38	0.75	มาก
4. ภาษาที่ใช้ มีความชัดเจน เข้าใจง่าย	มาก	มาก	มาก
ผลการประเมินความพึงพอใจ รวม	4.41	0.75	มาก

ตารางที่ 4 ผลการประเมินความพึงพอใจแหล่งสารสนเทศออนไลน์ กรณีศึกษาวิชาชีพตัดตน ในด้านคุณภาพและเนื้อหา

ผลการประเมินความพึงพอใจ แหล่งสารสนเทศออนไลน์ กรณีศึกษาวิชาชีพตัดตน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ผลการประเมิน
1. สร้าง ลบ แก้ไขข้อมูล ทำได้อย่างสะดวก และใช้งานง่าย สำหรับอาจารย์	4.25	0.75	มาก
2. เนื้อหาข้อมูลวิชาชีพตัดตน ตรงตามบทเรียนที่กำหนด	4.28	0.78	มาก
3. ข้อมูลวิชาชีพตัดตน มีความถูกต้อง สำหรับผู้ใช้งาน	4.92	0.82	มากที่สุด
4. ข้อมูลส่วนตัวในการเข้าสู่ระบบ	4.54	0.85	มากที่สุด
5. การเชื่อมโยงข้อมูลวิชาชีพตัดตน อาจารย์ และนักศึกษา	4.23	0.68	มาก
6. การเข้าถึงเนื้อหา วิชาชีพตัดตน สำหรับผู้ใช้งาน	4.32	0.82	มาก
ผลการประเมินความพึงพอใจ รวม	4.42	0.78	มาก

ตารางที่ 5 ผลการประเมินความพึงพอใจแหล่งสารสนเทศออนไลน์ กรณีศึกษาวิชาชีพตัดตน ด้านการแสดงผล

ผลการประเมินความพึงพอใจ แหล่งสารสนเทศออนไลน์ กรณีศึกษาวิชาชีพตัดตน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ผลการประเมิน
1. การแสดงผลข้อมูล วิชาชีพตัดตน ความเหมาะสม และตรงตามความคาดหวัง	4.53	0.79	มากที่สุด
2. รูปแบบการแสดงผลรายการข้อมูลวิชาชีพตัดตน ข้อความอธิบายบทเรียน หรือสื่อความหมาย ที่มีความเหมาะสม และสามารถอ่านได้ง่าย	4.25	0.73	มาก
3. ผลการทำงานระบบการเรียนรู้วิชาชีพตัดตน มีความน่าเชื่อถือ และตรงตามต้องการ สำหรับผู้ใช้งาน	4.38	0.73	มาก

ตารางที่ 5 (ต่อ)

ผลการประเมินความพึงพอใจ แหล่งสารสนเทศออนไลน์ กรณีศึกษาฤาษีดัดตน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ผลการประเมิน
4. ผลการแสดงผล และการแจ้งเตือนของระบบ การเรียนรู้ ฤาษีดัดตน กรณีศึกษา มหาวิทยาลัย กรุงเทพสุวรรณภูมิ มีความถูกต้อง	4.11	0.67	มาก
5. ระบบนี้มีประโยชน์เหมาะสมที่จะใช้งานได้จริง	4.61	0.84	มากที่สุด
ผลการประเมินความพึงพอใจ รวม	4.38	0.75	มาก

สรุปผลและอภิปรายผลการวิจัย

งานวิจัยนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาและพัฒนาแหล่งสารสนเทศออนไลน์ กรณีศึกษาฤาษีดัดตน และ 2) เพื่อประเมินความพึงพอใจแหล่งสารสนเทศออนไลน์ กรณีศึกษาฤาษีดัดตน โดยสามารถสรุปผลได้ดังนี้ 1. ได้ศึกษาความต้องการของผู้ใช้งานและพัฒนาแหล่งสารสนเทศออนไลน์ในรูปแบบเว็บไซต์ เพื่อให้ให้นักเรียน นักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ และอาจารย์ผู้สอนด้านการท่องเที่ยวสามารถเข้าใช้งานได้และเข้าถึงข้อมูลความรู้ผ่านทางเว็บเบราว์เซอร์และรองรับทุกอุปกรณ์ได้อย่างสะดวก รวดเร็ว และถูกต้อง 2. ได้แหล่งสารสนเทศออนไลน์ โดยเป็นคลังข้อมูลฤาษีดัดตนได้เป็นอย่างดี ประกอบด้วยข้อมูลตัวอักษร ภาพ ภาพเคลื่อนไหว รวมถึงแหล่งอ้างอิง เช่น หนังสือ เว็บไซต์ เป็นต้น 3. ผู้ใช้งาน สามารถเข้ามาศึกษาข้อมูลฤาษีดัดตน นอกเวลาเรียนกรณีไม่สะดวกเดินทางไปยังสถานที่จริงสามารถฝึกท่าฤาษีดัดตนพื้นฐานได้ด้วยตนเอง โดยรวมแล้วพบว่าผู้ใช้มีความพึงพอใจ

ต่อแหล่งสารสนเทศออนไลน์ กรณีศึกษาฤาษีดัดตน ในระดับมาก

อภิปรายผลการวิจัย

งานวิจัยเรื่อง การพัฒนาการพัฒนาแหล่งสารสนเทศออนไลน์ กรณีศึกษาฤาษีดัดตน สามารถอภิปรายผล ตามวัตถุประสงค์การวิจัยได้ดังนี้

1. มีแหล่งสารสนเทศออนไลน์สำหรับการจัดการองค์ความรู้เกี่ยวกับฤาษีดัดตนของนักเรียน นักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพและอาจารย์ผู้สอนด้านการท่องเที่ยว โดยอาจารย์สามารถจัดเก็บและเพิ่มเติมความรู้ได้ด้วยตนเอง และผู้ใช้งานสามารถล็อกอินโดยใช้อีเมลและพาสเวิร์ดในการเข้าถึงแหล่งสารสนเทศออนไลน์ได้อย่างสะดวก รวดเร็ว เพื่อเข้าไปศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม เหมาะกับนักเรียน นักศึกษา ยุคปัจจุบัน ซึ่งใช้สื่อเทคโนโลยีเป็นหลัก

2. เป็นคลังข้อมูลฤาษีดัดตน โดยการรวบรวมองค์ความรู้ที่กระจุกกระจายมาอยู่ในรูปแบบเว็บไซต์ซึ่งเป็นแหล่งเรียนรู้ออนไลน์ตรงกับรายวิชาการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพสามารถ

ศึกษาได้โดยไม่จำกัดเวลาและสถานที่ อีกทั้งสามารถฝึกทำภาษาตัดต้นพื้นฐานได้ด้วยตนเอง โดยศึกษาจากข้อมูลซึ่ง ประกอบไปด้วย ข้อมูล ตัวอักษร ภาพ ภาพเคลื่อนไหว แหล่งอ้างอิง และในกรณีที่ต้องการข้อมูลในรูปแบบเอกสาร สามารถดาวน์โหลดไฟล์ PDF ได้ จากผลการศึกษา ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องพบว่า ได้มีการนำเครื่องมือ เทคโนโลยีมาใช้ในการจัดการความรู้ ซึ่งตรงกับงานวิจัยของ Thanawuttho & Wisedsind (2019) ได้ศึกษาการจัดการแหล่งเรียนรู้ทางประวัติศาสตร์ ของวัดพระเชตุพนวิมลมังคลาราม เพื่อรองรับ ประเทศไทย 4.0 โดยศึกษาแหล่งเรียนรู้ทาง ประวัติศาสตร์ของวัดพระเชตุพนวิมลมังคลาราม ภาษาตัดต้น Preechanan (2009) ศึกษาเรื่อง การบูรณาการกายวิภาคศาสตร์และการนำเสนอ แบบ 3 มิติ กับภูมิปัญญาไทยทำภาษาตัดต้น และ Maitrijit (2019) ได้ศึกษาการพัฒนา แหล่งการเรียนรู้ออนไลน์มรดกความทรงจำแห่งโลก ของวัดพระเชตุพน เพื่อการศึกษาตามอัธยาศัย โดยศึกษาองค์ประกอบที่เหมาะสมของแหล่ง การเรียนรู้ออนไลน์ คุณภาพด้านสื่อและเนื้อหา และความพึงพอใจของผู้ใช้บริการแหล่งการเรียนรู้ ออนไลน์มรดกความทรงจำแห่งโลกของวัดพระเชตุพน เพื่อการศึกษาตามอัธยาศัย

3. จากผลการวิจัยพบว่า ความพึงพอใจ ของนักเรียน นักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชา การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพและอาจารย์ผู้สอน ด้านการท่องเที่ยวที่มีต่อแหล่งสารสนเทศออนไลน์ กรณีศึกษาภาษาตัดต้น เพื่อแก้ปัญหาตามความต้องการ ของผู้ใช้งานในด้านการเดินทางและการเข้าถึง องค์ความรู้โดยมีแหล่งอ้างอิงที่เชื่อถือได้ในภาพรวม

อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการสร้าง แหล่งสารสนเทศออนไลน์ที่พัฒนาขึ้นตรงกับ ความต้องการของผู้ใช้งานในกรณีที่ไม่สามารถ เดินทางไปสถานที่จริงได้แต่ยังคงเข้าถึงองค์ความรู้ ผ่านทางเว็บเบราว์เซอร์และรองรับทุกอุปกรณ์ ได้อย่างสะดวก รวดเร็ว และถูกต้อง โดยสามารถ นำระบบที่พัฒนาแล้วไปใช้ได้จริง และสามารถ เป็นต้นแบบระบบการเรียนรู้ในรายวิชาอื่นต่อไป

ทั้งนี้ผู้วิจัยจะได้นำแหล่งสารสนเทศ ออนไลน์ กรณีศึกษาภาษาตัดต้น มีข้อเสนอแนะ เพื่อปรับปรุงการพัฒนาระบบให้ดียิ่งขึ้น ดังนี้

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. ปัญหาโปรแกรมที่ใช้ส่วนใหญ่พบว่า ไม่สามารถพัฒนาเป็นระบบได้ด้วยตนเอง จะต้องให้ นักพัฒนาระบบเป็นคนจัดการเพิ่มเติม ดังนั้นการเป็น นักพัฒนาระบบจะต้องมีการเรียนรู้ตลอดเวลา รองรับความปลอดภัยของข้อมูล เพื่อป้องกัน ภัยคุกคามในเว็บไซต์ด้วย

2. ผู้ดูแลระบบ และอาจารย์ จะต้องมีการสำรองข้อมูลมากกว่าหนึ่งแหล่ง เพื่อป้องกัน ข้อมูลบทความสูญหาย ในเรียนการสอน

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. ในงานวิจัยครั้งนี้เป็นเพียงแหล่ง สารสนเทศออนไลน์ในเรื่อง ภาษาตัดต้นเท่านั้น ทั้งนี้ ในการพัฒนาระบบครั้งต่อไปอาจจะต้องสามารถ ใส่ข้อมูลในรายวิชาอื่นได้ มีการแจ้งเตือนผ่านทาง Email หรือมี AI ในการช่วยการค้นหาวិชาเรียนได้

2. ควรให้อาจารย์ผู้สอนทุกท่าน มีการ เพิ่มข้อมูลในส่วนของแบบทดสอบ รายวิชานั้น ๆ เพื่อให้ นักศึกษาทบทวนและนำความรู้ไปใช้ในชีวิต ประจำวันได้

เอกสารอ้างอิง

- Department of Cultural Promotion. (2011). **National cultural heritage**. Bangkok: Department of Cultural Promotion. Ministry of Culture. [2023, 14 Oct.] (In Thai)
- Department of Thai Traditional and Alternative Medicine. (2013). **Ruesi Dutton**. Retrieved from <https://lamphuncity.go.th/wp-content/uploads/2022/04/รายชื่อวัดต้นตำรับ15ท่า.pdf>. [2023, 25 Oct.] (In Thai)
- Krishnamurthy, L., Rajasekar, A., & Jebasingh, A. (2019). An Empirical Study on Role of Travel Start-Ups and Entrepreneurship in E-Tourism. **Journal of Service Science and Management**. 12 (5), Retrieved from <https://www.scirp.org/journal/paperinformation?paperid=94353>. [2023, 5 Nov.] (In Thai)
- Lamduan, P. (2021). **Development of Digital Literacy Online-Test System for High-School Students: A Case Study of Saithammachan School**. (Master's Thesis). Silpakorn University, Nakhon Pathom, Thailand. (In Thai)
- Lamsiriwong, O. (2012). System Analysis and Design. SE-EDUCATION. [2023, 5 Nov.]
- Maitrijit, K. (2019). **Development of online learning resources for the World Heritage Memory of Wat Phra Chetuphon**. (Doctoral Dissertation). Siam University, Bangkok. 1-51 (In Thai)
- Preechanan, M. (2009). **Integrated Anatomy and 3D Presentation to Basic Rusie Dutton Yoga**. King Mongkut's University of Technology North Bangkok. 85-93 (In Thai)
- Romalee, S. & Sangkhasri, P. (2020). Tourism website development for senior citizens based on web content accessibility guidelines (wcag) and universal design. **UMT Poly Journal**, 17(2), 120-135. (In Thai)
- Silpakit, C. (2014). **Basic Statistics**. Retrieved from <http://www.tnsuskn.ac.th/web/images/2560/pdf2560/stat2560.pdf> [2023, 25 Oct.] (In Thai)
- Thanawuttho, S. & Wisedsind, N. (2019). The Management of Historical learning resource of Wat Phra Chetuphon Wimon Mangkhalaram in Order to Prepared for Thailand 4.0. **Journal of Buddhist Studies**, 10(1), 149-165. (In Thai)
- Udomthanatheera, K. (2019). **System Development Life Cycle (SDLC)**. Retrieved from <https://dol.dip.go.th/th/category/2019-02-08-08-57-30/2019-03-15-11-06-29> [2023, 20 Nov.] (In Thai)

INFLUENCE OF VIRTUAL ANCHOR CHARACTERISTICS ON FANS' REWARD BEHAVIOR: A CASE STUDY OF THE CHINESE MARKET

Chaoran Zhou^{1*} and Hatairat Lertjanyakit²

¹Graduate student in the Doctor of Philosophy Program in Business Administration,
Stamford International University, Motorway Road Rd., Bangkok, Thailand

²Lecturer in Doctor of Philosophy Program in Business Administration,
Stamford International University, Motorway Road Rd., Bangkok, Thailand

*E-mail: 2105170011@students.stamford.edu

Received: 12-04-2024

Revised: 07-05-2024

Accepted: 06-06-2024

ABSTRACT

This article examined how the characteristics of Virtual Anchors affected fans' reward behavior during live broadcasts. It also investigated the live broadcast factors influencing the internal states of Virtual Anchor fans and explored whether emotional attachment and identity served as mediating variables. The study was grounded in SOR Theory, supplemented by Body Consumption Theory, Prototype Theory, the "Three Bodies" Theory, Attachment Theory, and Identity Theory, and constructed a reward behavior model for users who have watched Virtual Anchors' live broadcasts. A quantitative research design was used to collect data and test the hypothetical model. In this survey, 550 questionnaires were distributed, and 507 were successfully recovered. The quantitative data were analyzed using confirmatory factor analysis, path testing, and mediating effect testing. The results showed that the characteristics of Virtual Anchors had a positive impact on fans' reward behavior. The test results confirmed a significant correlation between the independent variables—the external image of the Virtual Anchor ("leather case"), the character setting of the Virtual Anchor, and the personality charm of the Virtual Anchor ("the person in the Virtual Anchor")—the mediating variables of emotional attachment and identity, and the dependent variable of fans' reward behavior. The Bias-Corrected Bootstrap method confirmed the mediating effect of emotional attachment

and identity. This study demonstrated that the characteristics of Virtual Anchors positively influenced fans' reward behavior.

Keywords: Characteristics, Chinese Market, Entertainment Virtual Anchor, Fans' Reward Behavior

INTRODUCTION

Since the 21st century, spurred by the continuous elevation of both material and cultural desires among individuals alongside advancements in internet technology, live streaming has garnered progressively more public attention. Live broadcast is a novel form of social media that enables individuals to record and disseminate content in real time. There are many live broadcast platforms in the new webcast mode. These platforms allow anyone to create live broadcast content, which can be spread and watched at the same time. Anchors, serving as content creators, play a crucial role in live broadcasting.

In recent years, China's Internet technology has achieved significant advancements, surging ahead in various domains. With a rapid rise in the number of netizens, there has been a corresponding increase in traffic and user base for live webcasts.

Recently, a new type of anchor has emerged among network anchors: Virtual Anchor. Gong et al. (2021) think

that Virtual Anchor is formed by capturing facial expressions, motion capturing and sound processing for the live broadcaster himself, that is, the "the person in the Virtual Anchor", and presenting it virtually with live2D or 3D model, that is, "leather case". In China, the development of Virtual Anchors is also very rapid.

At present, there is little research on fans' reward behavior consumption of Virtual Anchors; in the existing research, only the influence of live anchors on consumers' reward behavior is analyzed; the research on Virtual Anchor mostly focuses on the technical methods of Virtual Anchor realization, the development background and history of Virtual Anchor industry, the problems existing in Virtual Anchor industry, the interaction between Virtual Anchor and fans, etc., but does not focus on the influence of characteristics of Virtual Anchor on fans' reward behavior. Therefore, this paper focuses on the influence of the characteristics of Virtual Anchors on fans' reward behavior.

RESEARCH OBJECTIVES

RO1: To study how characteristics of Virtual Anchor affect fans' reward behavior in Virtual Anchor live broadcast.

RO2: To study the characteristics of live broadcast factors that affect the internal state of Virtual Anchor fans. To study whether emotional attachment and identity play a mediating variable.

LITERATURE REVIEW

1. Definition of Virtual Anchor

Virtual Anchor is a rising concept in recent years. Shang (2022) believes that Virtual Anchors are content producers who upload videos or broadcast live on online video platforms with virtual digital characters, which are common on Youtube, Bilibili, Facebook, and other platforms. Wang (2020) believes that the significance of virtual live broadcasts is to interact with fans and anchor live broadcast activities on the Internet by virtue of virtual image and personal charm.

2. Body Consumption Theory

Baudrillard (1970) believes that the consumption of body and beauty is not an individual phenomenon but a universal phenomenon that has become a universal ideology. Cassirer (1954) thinks that man is a "symbolic animal" and "lives in a symbolic universe". For the Virtual

Anchor industry, Boellstorff (2015) discusses the human experience and social interaction in the virtual world; he thinks people express their interests and aesthetic preferences in art, music, architecture, and other cultural forms through Virtual external images. Liu (2023) thinks that the image of Virtual Anchor is mainly reflected in its unique animation artistic value and strong Two-dimensional atmosphere. In the Virtual Anchor live broadcast, the external image "holster" often exists as a kind of "desire symbol".

3. Prototype Theory

Carl (1912) believes that the personality mask prototype has infiltrated everyone's life almost since the establishment of social culture. Pei (2022) analyzed the importance of character setting and classified the character setting trend of Virtual Anchor as diversification and curiosity. Xie (2019) thinks that character setting originally emerged as a professional term within the realm of animations. It denotes the process of designing the appearance traits, character models, costumes, body proportions, and other visual aspects of characters to convey their personality characteristics. Goffman (1989) shows that in order to achieve the purpose of image management, people will intentionally

show their own language or physical behaviors in the process of daily interaction. And these unique behaviors also reflect various personalities. In the process of creating a Virtual Anchor, the design of external behavior according to its own personality setting can strengthen its image in the eyes of the audience.

4. “Three Bodies” Theory

Japanese critic Tanijima Kunta (2018) put forward the “Three Bodies” Theory of Virtual Anchors. He thinks that the “the person in the Virtual Anchor” behind the screen is the first body of the Virtual Anchor. The virtual characters on the screen constitute the second body of the Virtual Anchor. The image accepted by the audience through live broadcasts and other media forms constitutes the third body of the Virtual Anchor. Guo (2020) believes that Virtual Anchors have the external image of multi-element integration based on Two-dimensional elements, an excellent grasp of character setting, and the composition of “the person in the Virtual Anchor.” Feng & Fan (2021) finds that in the Virtual Anchor circle, the real person behind the Virtual Anchor who provides the voice and behavior paradigm for the Virtual Anchor is called “the person in the Virtual Anchor “.

5. Attachment Theory

John Bowlby (1969) thinks that the role of attachment is to provide a balanced and normal social interaction. Belk (1988) shows that the Attachment Theory, which started from interpersonal relationship situations, can be applied to marketing situations.

6. Identity Theory

Erickson (1998) defines identity as a sense of self-familiarity, understanding one’s future goals, anticipating recognition, and inner self-confidence from trusted individuals. Bai (2021) found that virtual idol fans have common preferences. In such a group, fans will find a sense of belonging accompanied by the same kind. Tao (2022) thinks that because of the virtuality of virtual idols, their audiences can produce their own meaning and complete the construction of self-identity and group identity.

7. Stimulus-Organism-Response Model Theory

Mehrabian & Russell (1974) put forward the SOR (Stimulus-Organism-Response model) Theory. In the network environment and virtual environment, Luo et al. (2021), based on the SOR theoretical model, found that the identity background, ability to bring goods, preference, and interaction of anchors

have a positive impact on consumers' purchase intention and cognitive and emotional changes play a certain intermediary role in the relationship.

8. Definition of Fans' Reward Behavior

Wan (2017) believes that user reward behavior on social media means that users can reward a content creator or the content created by him through cash or virtual gifts.

CONCEPTUAL FRAMEWORK

This study selected external image of Virtual Anchor, character setting of Virtual Anchor, personality charm of Virtual Anchor, these three dimensions as independent variables. Emotional attachment and identity are selected as the mediating

variables, and fans' reward behavior is taken as the dependent variable. The conceptual framework of this article is shown in Figure 1. Therefore, this paper puts forward the following hypothesis

H1: Characteristics of Virtual Anchor have a positive impact on emotional attachment.

H2: Emotional attachment has a positive impact on identity.

H3: Emotional attachment has a positive impact on fans' reward behavior.

H4: Identity has a positive impact on fans' reward behavior.

H5: Characteristics of Virtual Anchor have a positive impact on identity.

H6: Characteristics of Virtual Anchor positively impact fans' reward behavior.

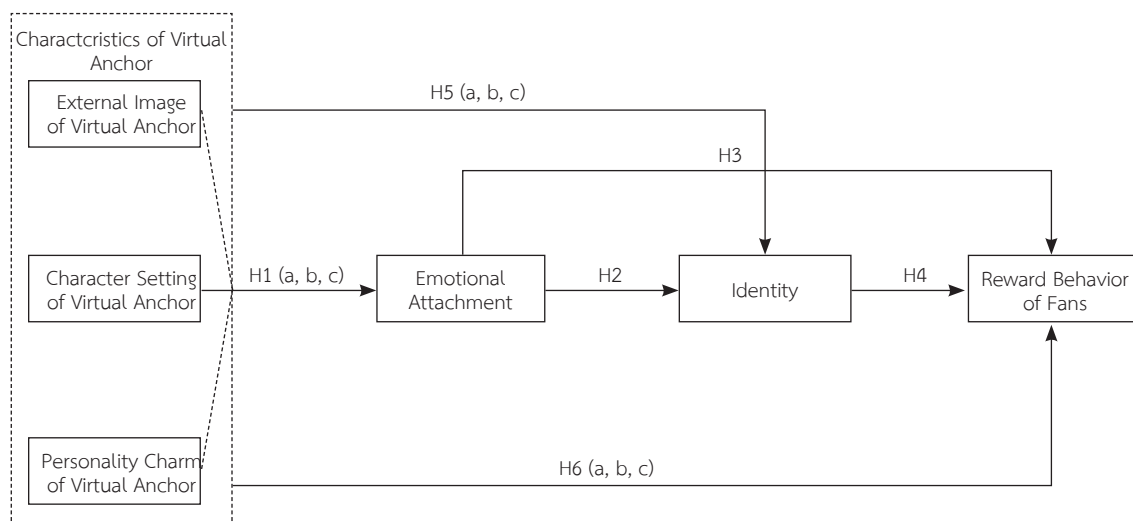

Figure 1 Conceptual Framework

METHODOLOGY

This study adopted the convenient sampling method and distributed questionnaires offline, and distributed questionnaires in the target group, which was composed of people watching the live broadcast of Virtual Anchors. Bilibili World is the largest Virtual Anchor offline event in China. At the scene, more than 300 popular Virtual Anchors gathered here. This exhibition added a lot of content about Virtual Anchor, attracting many people interested in Virtual Anchor. Finally, we distributed 550 questionnaires and successfully recovered 507 questionnaires, with a recovery rate of 92.2%.

The survey comprised two sections. Section one gathered participants'

demographic information, including gender, age, and occupation, to effectively control variables and enable researchers to concentrate on the subject. Section two involved comprehensive questions aimed at assessing the constructs in the research model. A 7-point Likert scale was utilized to gauge the items, with values ranging from "1 = Strongly disagree" to "7 = Strongly agree".

RESEARCH RESULTS

1. Demographic Analysis

This section includes the findings of frequency and percentage of the sample data. According to descriptive statistical results, the total number of valid samples is 507. The results of demographic of the respondents are shown in the Table 1.

Table 1 Demographics Distribution of Samples (N = 507)

Demographic Variables	Characteristics	Frequency	Valid Percent
Gender	Male	345	68%
	Female	162	32%
Age	18-24	186	36.7%
	25-30	204	40.3%
	31-40	96	18.9%
	41-50	18	3.6%
	>50	3	0.5%

In terms of gender, the number of males is greater than that of females, respectively accounting for 68% and 32%. This indicates a higher proportion of males in this group, but females also have a significant representation. In some cultural backgrounds, such as Japan’s Two-dimensional culture, the acceptance, and love of virtual anchors are relatively high, and the audience of the two-dimensional culture accounts for a relatively large proportion of men, so there are more male audiences. In terms of age, the largest number is 25-30 years old, accounting

for 40.3% of the total number, followed by 18-24 years old (36.7%). Young people have a strong ability to accept new things, and virtual anchors usually adopt a two-dimensional style, which is especially popular among young people, so most viewers are under the age of 30.

2. Statistical Analysis Results

2.1 Average Value and Standard Deviation

As can be seen in the Table 2, the average score of each item is above 5, which shows that our questionnaire results are meaningful.

Table 2 Average Value and Standard Deviation

Measurement Item	Average Value	Standard Deviation
EXI1	5.97	.751
EXI2	5.92	.720
EXI3	5.93	.712
CHS1	5.69	.782
CHS2	5.63	.607
CHS3	5.57	.714
PER1	5.79	.815
PER2	5.79	.845
PER3	5.75	.794
EMO1	5.64	.598
EMO2	5.31	.736
EMO3	5.74	.695
IDE1	5.86	.792
IDE2	5.77	.735
IDE3	5.83	.762
IDE4	5.79	.798
IDE5	5.79	.780
REB1	5.77	.682
REB2	6.16	.704
REB3	6.12	.793
REB4	6.23	.690

2.2 Reliability

In order to ensure the consistency of the scale and the credibility of the analyzed data, the reliability of the sample data should be tested. Reliability test that is the same object, using the same method for multiple tests, whether the final results can be consistent. A reliability test is used to discuss the reliability and accuracy of quantitative data. The most commonly used Cronbach's Alpha (Cronbach, 1951).

The Cronbach's Alpha coefficients are shown in Table 4; six variables are all greater than 0.8.

It can be seen that all variables have good internal consistency, and the measurement reliability of the components of each variable is high.

2.3 Confirmatory factor analysis

In order to confirm the theoretical model proposed in the research, this research use structural equation modeling analysis method, and used software to test the data about six variables collected from formal questionnaires. The structural equation model of the study is shown in Figure 2, and the fitting index of the structural equation model is shown in Table 3.

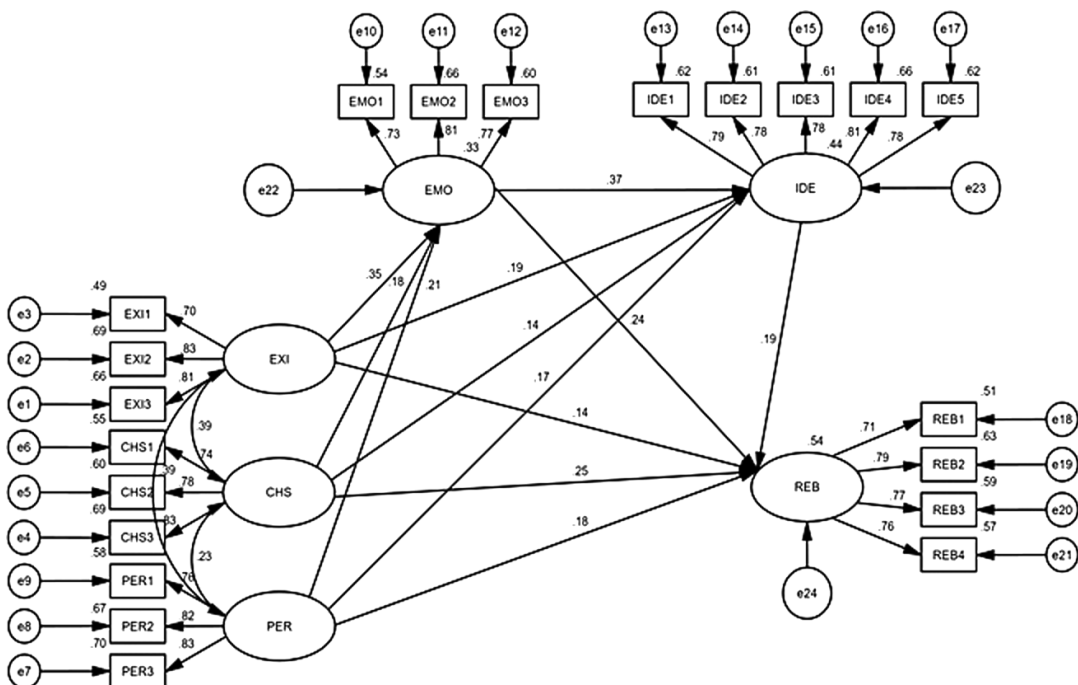

Figure 2 Structural Equation Model

Table 3 Fitting Index of Structural Equation Model

Fit Measure	Acceptable Fit	Result	Support
χ^2/df	$1.00 < \chi^2/df < 3.00$	1.324	Acceptable
RMR	< 0.05	0.019	Acceptable
SRMR	< 0.05	0.332	Acceptable
GFI	> 0.90	0.958	Acceptable
AGFI	> 0.90	0.944	Acceptable
PGFI	> 0.50	0.721	Acceptable
NFI	> 0.90	0.958	Acceptable
CFI	> 0.90	0.989	Acceptable
RMSEA	< 0.05	0.025	Acceptable

Table 3 shows that a series of fitting indexes are in line with the standard, which also shows that the theoretical model fits well with the observation data from different aspects.

According to the value of standardized regression weights, we can find the Composite

Reliability (CR) and Average Variance Extracted (AVE) value of each latent variable, and the results are shown in Table 4. And we use Fornell-Larcker criterion to study the Discriminant Validity (Fornell & Larker, 1981). The Discriminant Validity is shown in the following Table 5.

Table 4 Convergent Validity

Relationship	Standardized Estimates	S.E.	C.R.	P	CR	AVE	Cronbach's Alpha
EXI1 ↔ EXI	0.698						
EXI2 ↔ EXI	0.835	0.073	15.787	***	0.827	0.615	0.823
EXI3 ↔ EXI	0.813	0.070	15.627	***			
CHS1 ↔ CHS	0.721						
CHS2 ↔ CHS	0.775	0.053	15.677	***	0.826	0.614	0.818
CHS3 ↔ CHS	0.849	0.063	16.165	***			
PER1 ↔ PER	0.752						
PER2 ↔ PER	0.821	0.064	17.452	***	0.847	0.650	0.846
PER3 ↔ PER	0.842	0.061	17.620	***			
REB1 ↔ REB	0.716				0.844	0.575	0.842
REB2 ↔ REB	0.787	0.084	16.032	***			
REB3 ↔ REB	0.797	0.084	15.566	***			
REB4 ↔ REB	0.729	0.082	15.377	***			
IDE1 ↔ IDE	0.788						
IDE2 ↔ IDE	0.776	0.048	18.66	***			
IDE3 ↔ IDE	0.788	0.050	18.762	***	0.893	0.623	0.893
IDE4 ↔ IDE	0.810	0.052	19.666	***			
IDE5 ↔ IDE	0.792	0.053	18.782	***			
EMO1 ↔ EMO	0.692						
EMO2 ↔ EMO	0.826	0.067	15.925	***	0.816	0.597	0.811
EMO3 ↔ EMO	0.794	0.075	15.497	***			

Notes: ***p<0.001

EXI, External Image; CHS, Character Setting; PER, Personality Charm; EMO, Emotional Attachment; IDE, Identity; REB, Reward Behavior

Table 5 Discriminant Validity

	PER	CHS	EXI	EMO	IDE	REB
PER	0.807					
CHS	0.234	0.784				
EXI	0.394	0.392	0.784			
EMO	0.394	0.372	0.507	0.773		
IDE	0.426	0.393	0.498	0.587	0.789	
REB	0.474	0.510	0.528	0.587	0.579	0.758
AVE	0.650	0.614	0.615	0.597	0.623	0.575

Notes: The diagonal is the square of AVE
EXI, External Image; CHS, Character Setting; PER, Personality Charm; EMO, Emotional Attachment; IDE, Identity; REB, Reward Behavior.

It can be seen from the above table that the Composite Reliability is greater than 0.7, which indicates that there is sufficient internal consistency (Bagozzi & Yi, 1988), and the Average Variance Extracted is greater than 0.5 (Fornell & Larker, 1981). It shows that there is Convergent Validity between dimensions.

It can be seen from Table 5 above that the square root of the Average Variance Extracted from all facets is greater than the correlation coefficient between this facet and other facets, so we think that the structural equation model in this study

has Discriminant Validity. So, this study has good Construct Validity.

After the above test, we find that the Convergent Validity and Discriminant Validity of the structural equation model of this study have passed the test, so we think that this study has good Construct Validity.

2.3 Hypothesis Test

The hypotheses are tested by combining the results of the above structural equation model analysis. The hypothesis verification results are shown in Table 6.

Table 6 Results of Hypotheses Test

Relationship	Standardized Estimates	S.E.	C.R.	P	CR
H1a: EXI ← EMO	0.351	0.059	5.774	***	Yes
H1b: CHS ← EMO	0.184	0.048	3.419	***	Yes
H1c: PER ← EMO	0.212	0.043	3.969	***	Yes
H2: EMO ← IDE	0.373	0.074	6.399	***	Yes
H3: EMO ← REB	0.237	0.047	3.960	***	Yes
H4: IDE ← REB	0.193	0.036	3.385	***	Yes
H5a: EXI ← IDE	0.186	0.068	3.352	***	Yes
H5b: CHS ← IDE	0.142	0.054	2.929	0.003**	Yes
H5c: PER ← IDE	0.173	0.050	3.569	***	Yes
H6a: EXI ← REB	0.143	0.042	2.622	0.009**	Yes
H6b: CHS ← REB	0.246	0.035	4.992	***	Yes
H6c: PER ← REB	0.184	0.031	3.812	***	Yes

Notes: *** $p < 0.001$, ** $p < 0.01$

From the analysis in Table 6 of the structural equation model hypothesis test, it can be seen that all P values were significant at 0.01 and 0.001, respectively, indicating that H1-H6 is supported.

As can be seen from the structural equation model diagram in Figure 2, the whole model explains 54% variance of the dependent variables of fans' reward behavior for R square. The independent variables, external image of the Virtual Anchor, character setting of the Virtual Anchor, and personality

charm of the Virtual Anchor accounted for 33% and 44% variance of the mediating variables of emotional attachment and identity, respectively. This shows that the theoretical model of prediction has great explanatory power, so the R square values of this study are acceptable. The variance of all observed variables explained by their latent variables is higher than 50%, which shows that the reliability of observed variables is very good (Fornell & Larker, 1981), and these measured index variables can effectively reflect the factor constructs

contained in their corresponding latent variables.

To sum up, the hypotheses put forward in the design stage of this study have been confirmed by empirical analysis and can be supported, which shows that the structural equation model is more appropriate.

2.4 Mediating Effect Test

In this section, the mediating effects proposed in the study were tested by the Bias-Corrected Bootstrap method. In this study, 5000 Bootstrap samples

were selected from the original data (n = 507) by repeated random sampling method, and an approximate sampling distribution was generated. The confidence interval of 95% mediating effect was estimated by the 2.5 percentile and 97.5 percentile. If the 95% confidence interval of the mediating effect does not include 0, it indicates that the mediating effect is meaningful (Efron & Tibshirani, 1993). The results of mediating effect verification are shown in Table 7.

Table 7 Mediating Effect Test

Parameter	Standardized Estimates	S.E.	Bias-Corrected 95%CI	
			Lower	Upper
stdIndEXI1	0.025	0.011	0.009	0.042
stdIndEXI2	0.083	0.030	0.041	0.143
stdIndEXI3	0.036	0.017	0.014	0.078
stdIndCHS1	0.013	0.008	0.004	0.028
stdIndCHS2	0.044	0.015	0.022	0.074
stdIndCHS3	0.027	0.013	0.010	0.057
stdIndPER1	0.015	0.008	0.005	0.033
stdIndPER2	0.050	0.019	0.023	0.089
stdIndPER3	0.033	0.016	0.011	0.066

stdIndEXI1: EXI ← EMO ← IDE ← REB, stdIndEXI2: EXI ← EMO ← REB, stdIndEXI3: EXI ← IDE ← REB, stdIndCHS1: CHS ← EMO ← IDE ← REB, stdIndCHS2: CHS ← EMO ← REB, stdIndCHS3: CHS ← IDE ← REB, stdIndPER1: PER ← EMO ← IDE ← REB, stdIndPER2: PER ← EMO ← REB, stdIndPER3: PER ← IDE ← REB,

To sum up, the mediating effects have been confirmed by empirical analysis and can be supported.

RESULTS CONCLUSION AND DISCUSSION

This study first finds out that when fans like the characteristics of Virtual Anchors, they will form emotional attachments. Boellstorff (2015) thinks that through the construction of the virtual external image, people seek emotional attachment in the virtual world. Wang (2020) suggests that the external image and character setting of the Virtual Anchor should be adjusted based on fan feedback, aiming for emotional resonance and fan attachment during the adaptation process. This study also finds out that when fans have an emotional attachment to the Virtual Anchor, they will gradually form their self-identity and their identity with the fan group. Liu (2023) argues that fans fulfill their emotional needs for identity through engaging in emotional ceremonies and enhancing their sense of identity.

This study third finds out that when fans have an emotional attachment to the Virtual Anchor, they will reward the Virtual Anchor. Wang (2021) argues that the prevalent sense of alienation in modern society, coupled with the loneliness experienced Internet, necessitates

the emergence of virtual characters. Hu (2022) argues that the fan economy fundamentally operates as an affective economy, wherein emotional value is monetized. Through establishing profound emotional bonds between fans and idols, fans engage in consumption behavior, leading to profitability for the platform.

This study fourth finds out that when fans form self-identify and the fan group, they will express their love for the Virtual Anchor and may reward the Virtual Anchor. Huang (2022) thinks that Virtual Anchors not only thrive through commercial and media channels but also uphold their distinctive subcultural styles during evolution.

This study fifth finds out that when fans like the characteristics of Virtual Anchors, they will gradually form their self-identity and their identity with the fan group. Li (2020) believes that virtual idols themselves are constructed by character setting. The emotional resonance among the members of the character-setting fan group. Shang (2022) believes that the audience of Virtual Anchors achieves the functions of external image aesthetics, further realizing the audience's and group's identity toward subcultures.

This study also finds out that when fans like the characteristics of Virtual

Anchors, they will express their love, and may reward the Virtual Anchor. Zhong (2018) argues that the anchor's appearance serves as the initial visual impression presented to users. This fosters feelings of accomplishment and identity and bolsters users' inclination to give gifts.

Furthermore, from Table 6, this study found that the characteristics of Virtual Anchors not only directly and positively affect fans' reward behavior but also indirectly affect fans' reward behavior through the intermediary role of emotional attachment and identity. Song & Qiu (2022) suggests that emotional communication in live broadcasts featuring virtual external images, as members of a subculture group, fans engage in emotional projection onto virtual external images and gradually develop a sense of group identity, then there will be reward behavior.

This study enriches the research perspective of Virtual Anchor's behavior to reward live broadcast: from the characteristics of Virtual Anchor. The contribution of the Virtual Anchor industry in the commercial field is very

significant. This study can help consumers understand their recognition of and support for Virtual Anchors. For the Virtual Anchor itself, this study can help the Virtual Anchor understand the influence of characteristics on fans' reward behavior. For the enterprises and companies where Virtual Anchors are located, studying the Virtual Anchor industry can help enterprises understand the potential of Virtual Anchors in marketing. For the Virtual Anchor industry studying the Virtual Anchor industry can promote the development and innovation of the Virtual Anchor industry.

First, future research can explore the factors influencing user behavior for other types of live virtual anchor broadcasts.

Second, in future research, survey participants could be drawn from diverse regions and cultures. The findings of such research might vary based on the backgrounds and perspectives of participants from different regions and cultures.

REFERENCES

- Bagozzi, R., & Yi, Y. (1988). On the evaluation of structural equation models. **Journal of the Academy of Marketing Science**, 16(1), 74-94.
- Bai, D. H. (2021). **Research on fans of virtual idols**. (Master dissertation). Xiangtan University, Xiangtan.
- Baudrillard, J. (1970). **Material system "M"**. 2016. Shanghai, China: Shanghai People's Publishing House.
- Belk, R. W. (1988). Possessions and the Extended Self. **Journal of Consumer Research**, 15, 139-168.
- Boellstorff, T. (2015). **Coming of age in second life: an anthropologist explores the virtually human**. Princeton, America: Princeton University Press.
- Bowlby, J. (1969). **Attachment and loss: attachment**. New York, America: Hogarth Press.
- Carl, G. J. (1912). **Subconscious psychology**. Shanghai, China: Shanghai Literature and Art Publishing House.
- Cassirer, Ernst. (1954). **An essay on man: an introduction to a philosophy of human culture**. New York, America: Doubleday & Company, Inc.
- Cronbach, L. J., (1951). Coefficient alpha and the internal structure of tests. **Psychometrika**, 16(3), 297-334.
- Efron, B., & Tibshirani, R. J. (1993). **An Introduction to the Bootstrap**. London, England: Chapman and Hall.
- Eriksson. (1998). **Identified youth and crisis**. Hangzhou, China: Zhejiang Education Press.
- Feng, Z. H., & Fan, Z. L. (2021). Research on the Development Status of Virtual Anchor Industry in China. **Modern Audiovisual**, 20(3), 44-49.
- Fornell, C., & Larcker, D. F. (1981). "Evaluating structural equation models with unobservable variables and measurement error," **Journal of Marketing Research**, 18(1), 39-50.
- Goffman, E. (1989). **Self-presentation in daily life**. Zhejiang, China: Zhejiang People's Publishing House.
- Gong, Z. Y., Shen, W. J., & Li, F. H. (2021) Application and Related Technologies of Virtual Anchor in Various Fields. **Electronic Technology and Software Engineering**, 10(8), 165-166.
- Guo, J. N. (2020). **Research on subculture style of network virtual anchor**. (Master dissertation). Xiangtan University, Xiangtan.

- Hu, J. N. (2022) Emotional Attachment and Consumer Rationality: A Study on the Phenomenon of “Love Collapse” in the Idol Industry Era. **Contemporary Youth Studies**, 41(5), 49-56.
- Huang, S. X. (2022). **Research on consumption behavior of short video users from the perspective of identity**. (Master dissertation). Hubei University for Nationalities, Enshi.
- Li, T. R. (2020). **Research on symbol consumption and identity of “people’s design” fans**. (Master dissertation). Hunan Normal University, Changsha.
- Liu, J. J. (2023). Analysis of Audience Emotional Satisfaction under Virtual Anchor Culture. **Journal of Changjiang Normal University**, 27(1), 70-77.
- Luo, C. H., Liang, H., & Zeng, W. (2021). Research on Influencing Factors of Consumers’ Purchase Intention under Live Delivery Based on SOR Model. **Modern Shopping Mall**, 39(16), 1-4.
- Mehrabian, A., & Russell, J. A. (1974). **An approach to environmental psychology**. Cambridge, England: The MIT Press.
- Pei, W. X. (2022). **Research on Two-dimensional virtual anchor role design under the background of secondary culture**. (Master dissertation). Jiangnan University, Wuxi.
- Shang, Y. W. (2022). Research on Virtual Anchor Culture from the Perspective of Landscape Social Theory. **News Research Guide**, 13(24), 1-4.
- Song, C. T. & Qiu, X. K. (2022). Virtual Reality Interaction and Cyber Clusters: Identity Construction in Virtual Image Live Streaming. **Expanding Horizons**, 38(6), 54-61.
- Tanijima Kunta. (2018). Virtual YouTuber and Communication Database, **Yurika**.
- Tao, Y. C. (2022). **Research on identity of virtual idol fans**. (Master dissertation). Southwest University, Chengdu.
- Wan, J. L. (2017). **Reward or purchase: research on different payment models and decision-making behavior**. (Doctoral dissertation). Huazhong University of Science and Technology, Wuhan.
- Wang, J. (2021). **Research on college students’ self-presentation on mobile short video platform from the perspective of media situation**. (Master dissertation). Central University for Nationalities, Beijing.

- Wang, R. X. (2020). Analysis of Virtual Live Broadcasting Phenomenon Based on 5W Mode. *New Media Research*, 6(8), 27-29.
- Xie, M. (2019). *From role to “people’s design”*. (Master dissertation). Jilin University, Jilin.
- Zhong, Q. (2018). *Research on web-broadcast and gifting behavior——a case study of Feng Timo, a Douyu streamer*. (Master dissertation). Shenzhen University, Shenzhen.
-

CULTURAL HERITAGE MANAGEMENT: A COMPARATIVE STUDY OF THAILAND AND VIETNAM

Chanikan Polcharoen*

Ayutthaya Studies Institute, Phranakhon Si Ayutthaya Rajabhat University,
Phranakhon Si Ayutthaya, Thailand

*E-mail: chaninohng@yahoo.com

Received: 25-03-2024

Revised: 07-05-2024

Accepted: 31-07-2024

ABSTRACT

This research aims to 1) study the management of cultural heritage in Thailand and Vietnam and 2) compare the management practices of cultural heritage in both countries. The methodology is qualitative research, with data collected from documentary reviews and semi-structured interviews with five key informants. The results show that the management of cultural heritage sites in the two countries differs significantly due to their unique civilizations and varying management policies. Thailand's civilization, influenced by India and the Khmer Empire, developed into distinct national Thai arts and culture. Cultural heritage in Thailand is closely tied to elite groups, particularly Buddhist temples, which were often built by the monarchy and dominated the cultural heritage landscape. The Fine Arts Department is the responsible institution for cultural heritage governance. Buddhist temples have become critical assets in the tourism industry, with local communities benefiting from the commodification of these sites.

In contrast, Vietnam's historical development was heavily influenced by China for much of its history. The Socialist Republic of Vietnam's government holds the authority to register community cultural heritage under policies of "Folklorization" and "Exoticization." The Vietnamese government has successfully secured funding for restoration projects from European countries and UNESCO. However, Vietnam also has Cham castles from the ancient Champa kingdom, one of the oldest civilizations in Southeast Asia. A challenge

remains, as the Cham ethnic group is a minority, and many Vietnamese people are not well-acquainted with Cham castles. If the Vietnamese government provides more support for preserving Cham castles, and if the Thai government can balance the benefits among various ancient sites, managing cultural heritage in both countries could achieve greater success and sustainable development for local communities.

Keywords: Cultural Heritage Management, Thailand, Vietnam

INTRODUCTION

Thailand has seven of world heritage sites, combined with 4 cultural sites and 3 natural sites. Cultural sites were 1) the Historic Town of Sukhothai and its Associated Historic Towns and 2) the Historic City of Ayutthaya, registered in 1991. 3) Ban Chiang Archaeological Site, registered in 1992, and 4) The Ancient Town of Si Thep and Associated Dvaravati Monuments, registered in 2023. Natural sites were 1) Thungyai-Huai Kha Khaeng Wildlife Sanctuaries registered in 1991. 2) Dong Phrayayen-Khao Yai Forest Complex, registered in 2005, and 3) Kaeng Krachan Forest Complex, registered in 2021. (UNESCO, 2023) Vietnam has eight world heritage sites, with 5 cultural sites, 2 natural sites, and 1 mix of cultural and natural sites. Cultural sites were as follows: 1) The Complex of Hue Monuments was registered in 1993. 2) Hoi An Ancient Town was registered in 1999. 3) My Son Sanctuary was registered in 1999. 4) Central Sector of the Imperial

Citadel of Thang Long - Hanoi registered in 2010, and 5) Citadel of the Ho Dynasty registered in 2011. Natural sites were 1) Ha Long Bay – Cat Ba Archipelago, registered in 1994, expanded area in 2000 and 2023, and 2) Phong Nha – Ke Bang National Park, registered in 2003, expanded area in 2015, and mixed site was Trang An Landscape Complex registered in 2014. (UNESCO, 2023) Vietnam registered places to become world heritage sites after Thailand, but today, Vietnam has more world heritage sites than Thailand; the central area and southern areas of Vietnam have the Champa civilization remaining, plenty of groups of Brahmin-Hinduism temples that are impressive the oldest and perfect places in Southeast Asia; moreover, these ancient Brahmin-Hinduism temples will become world heritage sites in the future, so the researcher is interesting to study on this topic.

RESEARCH OBJECTIVES

1. To study cultural heritage management in Thailand and Vietnam
2. To compare cultural heritage management in Thailand and Vietnam

LITERATURE REVIEW

Pohngjit (2018) study “Risk of Ayutthaya Historical Site and surrounded area: delist from World Heritage” result shows that the main factors that risk of Ayutthaya historical site were change and development of governance and economy, area invasion, not resemblance of each concept of each official to develop Ayutthaya province and conflict between Fine Arts Department with the other official, local municipal, private sector and merchants in historical area.

Thongchan et al. (2013) study “Problems concerning legal enforcement on Archaeological sites, artifact, and sacred places: case study on Ayutthaya Province Island” results show that the law governing archaeological sites and artifacts

of Thailand in 1961, including 2nd Amendment in 1992 is an instrument of Fine Arts Department to manage ancient sites and artifact and sacred places in Thailand and local governments have authority to manage archaeological site and artifact which located in each province. In Vietnam, the Constitution of the Socialist Republic of Vietnam 1992 Law on Cultural Heritage 2001 separated consideration between tangible cultural heritage and intangible cultural heritage, and the manager of each ancient site depends on the Ministry of Culture.

Salemink(2013). study “Appropriating Culture: The Politics of Intangible Cultural Heritage in Vietnam” results show that after Hue, Hoi An, and My Son became world heritage, Vietnam became well-known as one of the old civilizations, the culture was interesting, and tourism expanded, but the cultural heritage policy, Vietnam state did not blend together, each of local area had cultural heritage competition by interest.

CONCEPTUAL FRAMEWORK

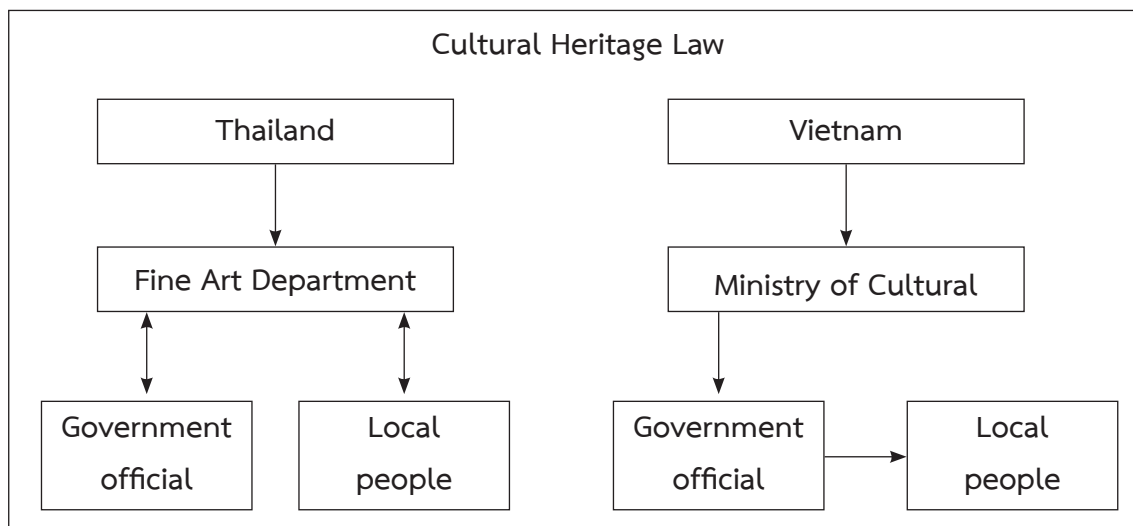

Figure 1 Conceptual Framework

METHODOLOGY

Methodology is qualitative research divided into 3 steps: 1. Collect information, 2. Check information, and 3. Analyze information.

1. Researcher collected information from documentary reviews. The primary sources include 1) the document concept of cultural heritage management, 2) the document of theories and concepts of area management, and 3) the document from the Department of Fine Arts, Ministry of Culture project to the government to sustain cultural heritage. Secondary sources such as 1) related documents and research of ancient sites area

administration, 2) articles, magazines, and newspapers correlated with cultural heritage and the cultural landscape of Thailand and Vietnam. Besides, the researcher used semi-structured interviews, 5 of the key informants were academicians who were specialists in Thailand and Vietnam's cultural heritage and observed the area surrounding the world heritage sites in Thailand and Vietnam. The researcher observed the cultural landscape of Vietnam in 2022, had a connection, and used online contact with key informants in 2023.

2. The researcher checked information using external and internal

criticism and verified information using triangulation.

3. The researcher analyzes information by interpreting for grouping information, analyzing the continuous situation and unceasing activities, analyzing the information composition, and comparing both similar and dissimilar information. Next, a time frame for historical analysis is presented by descriptive analysis.

RESEARCH RESULTS

Cultural heritage's management of Thailand and Vietnam

Thailand

Thailand received both of India and Khmer civilization over a thousand years. Siam has had its own style of art and culture since the Sukhothai Kingdom, including surrounding towns such as Si Satchanalai and Kamphaeng Phet. Ayutthaya Kingdom was the splendid former capital city of Thailand. Ayutthaya has been the world's center of commerce and connected civilization between the Eastern world and the Western world from 1350-1767 A.D. Ayutthaya developed true national Thai arts and culture. (UNESCO, 2009) Ayutthaya cultural forward to Thonburi Kingdom and Rattanakosin Kingdom as Bangkok's capital city. In the reign of King Rama IV, the Thai government

was indeed important to cultural heritage for the purpose of showing European imperialists that Thailand had a great civilization in the past and must not be claimed as a colony. The restoration project occurred all over the important ancient sites, especially in the former capital areas of Thailand (Suteerattanapirom, 2005), as the first time the government led the Thai people to participate in taking care of cultural heritage. Thailand had never been a colony; however, when influenced by European countries, King Rama V hired European advisers and received Western technologies to develop countries. In 1957, at the age of 2,500 years, Buddhism and Bangkok bicentennial was established in 1982 (Niladech, 2003). At that time, restoration projects of ancient temples occurred in Thailand, especially in the central capital of Thailand, which received projects from the Fine Art Department. In the post-colonial era, Thailand had a close relationship with the USA, but at the same time, Thailand tried to set up "ASEAN" in 1967 to stimulate cooperation between Southeast Asian countries to deter powerful nations from intervening in the region.

Thailand joined the convention concerning protecting the world's cultural and natural heritage from UNESCO on September 17, 1987. (UNESCO, 2023)

In 1991, Sukhothai, Ayutthaya, and Thungyai-Huai Kha Khaeng were registered with the World Heritage. These three places excited Thai people about the expanding tourism industry, and the Thai government was motivated to send another site; in 1992, Banchiang became a world heritage. Actually, Ancient sites in Thailand have been protected by law since 1961, under the Act on Ancient Monuments, Antiques, Objects of Art and National Museums, 1961, as amended by Act (No.2), 1992, enforced by the Department of Fine Arts, Ministry of Culture. (Department of Fine Arts, n.d.) There are other laws from the Thai government, the Ratchaphatsadu Land Act, 1975; the City Planning Act, 1975; the Building Control Act 1979 as amended by Act (No.2), 1992; and the Enhancement and Conservation of National Environmental Quality Act, 1992. Moreover, the Kingdom of Thailand Constitution (1997) and the Decentralization Act (1999) empower the local community to have a duty in the conservation and management of cultural landscapes.

In Thailand, cultural heritage was important related to the king and monarchy; although, in 1932, absolute monarchy changed to constitutional monarchy, the political regime was focused in Bangkok, and former capitals reflected

the king and monarchy, such as Ayutthaya, Sukhothai, Si-Satchanalai and Kamphaeng Phet; especially, ancient palace, ancient royal temples, ancient royal route and royal ceremony. Moreover, kings and monarchies have built Buddhist temples since ancient times, so temples were one of the dominant cultural heritage. Temples reflected royal power; King Bhumibol Adulyadej (King Rama IX), the longest reign in Thailand who assured and protected five religions: Buddhism, Islam, Christianity, Brahmin-Hinduism, and Sikhism, interpreted that churches, mosques, and Brahmin Temples were also important cultural heritage.

Priority of Buddhist temples always comes first, especially temples in Ayutthaya, the world heritage area; even the temples outside the world heritage area attracted tourists very much such as the Nakhon Luang Castle building in 1631 A.D., purposed for the Ayutthaya king to rest in the way to respect the Lord Buddha's footprint at Saraburi area. Nakhon Luang castle merged with the Buddhist temple area; this temple has many important ancient artifacts such as four of Lord Buddha's footprints, a moonstone rock, which historians believe is a thammachak or wheel of the law, a Ganesha statue sitting on a human skull. (Nakhon Luang District Governor, 2021)

Figure 2 Ganesha statue sitting on the human skull at Nakhon Luang Castle, Ayutthaya, Thailand (Researcher, 2023)

It seems the other kinds of ancient sites did not have the opportunity as temples until the “Tom Yam Kung Crisis” or financial crisis occurred in 1997; falling of the monetary sector led to business close that happens all over Thailand; this crisis led Thai people to look back to “sufficiency economy,” theory of the King Bhumiphol Adulyadej, people realized of their hometown, some people come back to their countryside, cultural heritage & local wisdom starting to “commodification”. Commodification means changing culture to be products for sale; actually, the royal development project focused on cultural products for many decades to try to help local people, ethnics people, and periphery people to earn money. In the early 2000s, the Thai government continued projects to help small enterprises as “One Tambon

One Product” or “OTOP,” meaning one community, one product, to stimulate the grassroots economy.

Vietnam

Vietnam had a close relationship with China for over a thousand years. Cham ethnic people successfully resisted China and built the Champa Kingdom in 192 – 758 A.D. (Fine Art Department, 1999). Cham people received civilization from India with the Hindu religion. The holy lands of Champa Kingdom were My Son Sanctuary and Po Nagar castle after Champa Kingdom was influenced by Khmer since 1190 A.D., and it was evident that the Champa King supervised My Son Sanctuary until 1470 A.D. Unfortunately, almost all of My Son’s stone inscriptions were lost, and there was no information on My Son Sanctuary until 1885 A.D. (Fine Art Department, 1999). The French

army discovered groups of Champa Castle in the deep jungle of My Son Mountain, so the European academicians traveled to the My Son area. In 1980, the Vietnamese government collaborated with the Polish government to restore the ancient Cham site under technical control from Kazimierz Kwiatkowski, Polish architecture. (Fine Art Department, 1999) This project occurred at My Son Sanctuary between 1981 and 1996; the Champa Kingdom had many castles, such as Bang An, My Son Sanctuary, DOUNG Long, Bang It, Nhan, Po Nagar, Hoa Lai, Po Klong Garai, Po Rome, Po Dam, and Po Sainu (Phu Hai). Champa castles will be on a tentative list and will be a world heritage site in the future.

However, Hwang, S. had a different opinion, *“Cham is a minority in Vietnam; although government support of Cham ancient site by the provincial government, I never believe that another Cham place will be the world heritage as My Son Sanctuary because Vietnamese people didn’t know Cham places and Cham tradition as well as walking to respect Perfume Pagoda Festival or lantern festival...”* (Hwang, S. Interviewed, 2023, 18 Oct.)

In the colonial era, Vietnam had a close relationship with France, was influenced by Japan in World War II, and became independent in 1954. Post-colonial, Ho Chi Minh became a communist

Figure 3 Po Klong Garai castle, Vietnam – **Figure 4** Nhan castle, Vietnam

(Researcher, 2022)

leader, making the U.S. unpleasant that lead Vietnam to become the battlefield of the Cold War that made north-Vietnam had a close relationship with USSR and China; when USA intervention of south-Vietnam, an air-based attack of the U.S. was devastated and destroy plenty of ancient sites, (Chuenboon, P. Interviewed, 2023, 23 Oct.) The Vietnamese government sent a letter to the U.S. government asking to protect ancient civilizations; however, the Cold War was over by the U.S. loser and armistice in 1972; after Vietnam reunited, the Vietnamese government stimulated the country to recover through education, culture, and tradition. Communism governance was started with a close relationship with China, Russia, and ASEAN. After Hue, Hoi An, and My Son Sanctuary were registered as world heritage, Vietnamese people became interested in cultural heritage with the expanding tourism industry and stimulated pride in national increasingly; moreover, international level perception of Vietnam as one of the countries had one of the oldest civilizations.

Vietnam's nation-state was not united; each community tried to send their cultural heritage competition, which needed support from the government and professionals to administrate the area

of culture, especially in the Doi Moi era starting in 1986. (Salemink, 2013) Community people want the government to ensure or register that the cultural heritage is valuable more than a historical or cultural part because it means the social seniority and politics of some families in the community.

Early 1990s, Vietnam government support religion, traditional, belief, and cultural; although, from the point of view of To Ngoc Thanh (Salemink, 2013) see government controlled cultural activities of general people, such as cultural community, ritual and ceremony with purposed to present nations cultural; although, government with socialism-communism, but did not deny that total community starting with political authority with win-win situation by government claimed community cultural heritage by the name of nation and cultural heritage become advantage for some group living in the community.

The complex of Hue monuments, the first of Vietnam's world heritage sites, was registered as a world heritage site by UNESCO in 1993. Hue refined to the king and monarchy that built conflict to communism government fair enough. Many supporters tried to register Hue, such as Thai Cong Nguyen, the former

director of Hue Monuments Conservation Center (Salemink, 2013). The situation gained sympathy for Hue. Hue was destroyed in the Cold War; Richard Englehardt, the cultural adviser of UNESCO of Asia-Pacific, gave self-support to Hue (Salemink, 2013), and Hue also gained international-level support from France and Japan to impulse Hue successful. Hue became a motivation for the Vietnamese people's committee working from every province to give the name of their cultural community heritage to the government to support their heritage. After Hoi An and My Son Sanctuary, the Champa civilization became a world heritage building that was the pride of the Vietnamese people and had a greatly developed tourism industry.

Further, the Socialist Republic of Vietnam adopted the Law on Cultural Heritage on June 29, 2001. The next one was adopted on November 11, 2002 (Nguyen, n.d.), "Decree on the Detailed Regulations to implement some Articles of the Law on Cultural Heritage." This law concerned the Vietnamese government's cultural heritage policy and practice following the UNESCO World Heritage Convention. UNESCO-registered cultural heritage means mankind's heritage that ceases conflict between internal groups in Vietnam.

Vietnam's government is interested in protecting and supporting the intangible cultural heritage of ethnic groups, but most Vietnamese think the ethnic culture is old and has fallen behind. Not surprisingly, the Vietnamese government practices because UNESCO connected cultural heritage as something that had a boundary that connected with ethnic groups clearly.

Combined with intangible cultural heritage, continues to be practical and depend on cultural carriers; however, Salemink (2013) calls the effect of cultural policy "folklorization," which means some the cultural activities were decontextualized from the cultural community, with special meaning of social, economic, and ritual, and religion were re-contextualized of another society where people provide the meaning of aesthetics was an important criterion. Stimulated by the tourism industry and tourist gaze, the strange, immemorial, and attractive cultures or ethnic groups lead to "dollarization" and "exoticization,"; especially in Vietnam's central mountain area. Salemink (2013) calls appropriation to become "property" that does not belong to cultural carriers anymore; it belongs to national and cultural expertise that is controlled by the market. (Salemink, 2013)

Compare cultural heritage management in Thailand and Vietnam.

Table 1 Compare the administration of cultural heritage in Thailand and Vietnam

Topics	Thailand	Vietnam
Civilization	India and Khmer	China, India and Khmer
Ancient Places	Buddhist Temples	Champa Castles
Decision Making Authority	Department of Fine Arts	Ministry of Culture
Policy	Cultural heritage was important relate to the king and monarchy	Government to ensure or registered community cultural heritage
Cultural Policy	“Commodification”	“Folklorization” and “Exoticization”
Responsible Institute	Department of Fine Arts, Ministry of Culture	Vietnam Government through Provincial Government
Law	“the Act on Ancient Monuments, Antiques, Objects of Art and National Museums, 1961 as amended by Act (No.2),”1992	“Decree on the Detailed Regulations to Implement some Articles of the Law on Cultural Heritage,” 2002
Sponsored for Restoration Project	Thai Government, UNESCO	Vietnam Government, European countries, UNESCO
Problem	Advantage of Buddhist Temples	Cham is minority.

Thailand received civilization from India and Khmer. Cultural heritage was important and related to the king and monarchy. Buddhist temples were one of the dominant cultural heritage. Cultural Policy was “Commodification”. Thai Government had decision-making authority through the Ministry of Culture, Department of Fine Arts, with “the Act on Ancient Monuments, Antiques, Objects of Art and National Museums, 1961 as amended by Act (No.2),” 1992. Gain Sponsored for the Restoration Project from the Thai Government and UNESCO. Thailand had the problem of having more advantages than other ancient places in terms of Buddhist Temples.

Vietnam received civilization from China, India, and Khmer. Champa Castles were important ancient places. Vietnam Government had decision-making authority to ensure or register community cultural heritage through the Provincial Government with a “Decree on the Detailed Regulations to Implement some Articles of the Law on Cultural Heritage,” 2002. Cultural policies were “Folklorization” and “Exoticization”. Gain Sponsorship for the Restoration Project from the Vietnamese government, European countries, and UNESCO. Vietnam had the problem

with Cham being a minority in Vietnamese people’s opinion.

RESULTS CONCLUSION

Thailand and Vietnam are reasonably dissimilar. Management of cultural heritage in Thailand focuses on elite groups. Developed a national Thai arts and culture from the past forward to today. Buddhist temples important relate to the king and monarchy’s advantage for the tourism industry because most Thai people accepted and had a good opportunity for “Commodification” or change culture to be products for sale. However, Vietnam was divergent, beginning with the government registering community cultural heritage to become national heritage, leading to “dollarization” and “exoticization,” meaning culture became “property”. It did not belong to cultural carriers anymore. Vietnam’s cultural heritage management had a good opportunity from European countries that wanted to develop technology in archaeology and received a budget from UNESCO. It is win-win situation because Vietnam government cannot spend a large amount of money to preserve ancient places lonely.

In the part of law and regulations, in Thailand, Department of Fine Arts use “the Act on Ancient Monuments, Antiques, Objects of Art and National Museums, 1961 as amended by Act (No.2),” 1992 as an instrument to manage cultural heritage resonant with study from Thongchan et al. (2013) law lead problem occurred between other government official that had responsible to cultural heritage in the area and another interest groups had problem with Department of Fine Arts. Vietnam adopted the Law on Cultural Heritage in 2001 and 2002; cultural heritage management was a top-down policy, and only the government had a decision following Salemink, O. (2013), which resulted that each local area had cultural heritage competition by interest.

In Thailand, Buddhist temples related to the kings and monarchy gained an advantage as the domination of cultural heritage; if the Thai government can balance the benefits to the other ancient places, there will be a successful and sustainable administration of cultural heritage in Thailand. In Vietnam, Champa castles are interesting because they are one of the oldest civilizations in Southeast Asia; however, today, Cham ethnics is a minority in Vietnam, and Vietnamese people don't know about Champa places as well; if the Vietnam government supports Champa castles, which are scattered in the many areas become world heritage, These Champa castles will attract tourists and sustainable earning money for the community.

REFERENCES

- Chuenboon, P. (2023, 23 Oct.). **Vietnam World Heritage**. Thai Academician. Ayutthaya Studies Institute. Phranakhon Si Ayutthaya Rajabhat University. (In Thai)
- Fine Art Department. (1999). **Nanthaporn Banluesin (Interpreter)**. Bangkok: Seven Printing Group. (In Thai)
- Hwang, S. (2023, 18 Oct.). **Vietnam World Heritage Situation**. Vietnamese Local People. Ministry of Culture. Department of Fine Arts, (n.d.). **The Act on Ancient Monuments, Antiques, Objects of Art and National Museums, 1961 as amended by Act (No.2), 1992**. Retrieved from <http://www.finearts.go.th/law/> [2023, 12 Aug.] (In Thai)
- Nakhon Luang District Governor. (2021). **Nakhon Luang District**. Retrieved from https://ww2.ayutthaya.go.th/personal_board/?page=1&cid=33 [2023, 26 Aug.] (In Thai)

- Nguyen, Kim-Dung. (n.d.). **Intangible Cultural Heritage Safeguarding System in Vietnam**. Retrieved from <https://ich.unesco.org/doc/src/00174-EN.pdf> [2023, 12 Aug.]
- Niladech, S. (2003). **Wat Pra Si San Petch**. Bangkok: Ayutthaya Historical Site. 3rd Division of Fine Arts Department, Ministry of Culture.
- Pohngjit, P. (2018). Historic City of Ayutthaya: Dismissal of the World Heritage. **Journal of Social Sciences**. Srinakharinwirot University. 21, 148-158. Retrieved from <http://ejournals.swu.ac.th/index.php/JOS/article/view/10817/8981> [2023, 26 Aug.] (In Thai)
- Salemink, O. (2013). “**Appropriating Culture: The Politics of Intangible Cultural Heritage in Vietnam**” In **State, Society and the Market in Contemporary Vietnam: Property, Power, and Values**, edited by Hue-Tam Ho Tai and Mark Sidel, pp.158-180, 2015, Routledge. Tiamsoon Sirisrisak (Interpreter).
- Suteerattanapirom, K. (2005). **The Development of Concept and Practice of Ancient Monuments Conservation in Thailand**. (Master of Arts Thesis). Silpakorn University, Bangkok. (In Thai)
- Thongchan, S., Hoharin, S., Chomchom, N., & Kertchuen, P. (2013). **Problems Concerning legal enforcement on Archaeological sites, artifacts and sacred places: a case study on Ayutthaya province island**. The Secretariat of The Senate. (In Thai)
- UNESCO. (2023). **Thailand**. Retrieved from <https://whc.unesco.org/en/statesparties/th/> [2023, 18 Aug.]
- UNESCO. (2023). **Viet Nam**. Retrieved from <https://whc.unesco.org/en/statesparties/vn/> [2023, 18 Aug.]
- UNESCO. (2009). **The World’s Heritage**. UNESCO Publishing.
-

ปัญหากฎหมายเกี่ยวกับพระราชบัญญัติมาตรการป้องกันการกระทำความผิดซ้ำ
ในคดีความผิดเกี่ยวกับเพศหรือที่ใช้ความรุนแรง พ.ศ. 2565

LEGAL PROBLEMS CONCERNING THE PREVENTIVE
MEASURES AGAINST RECIDIVISM
IN SEXUAL OR VIOLENT OFFENCES ACT B.E. 2565 (2022)

อาทิตย์ บุญเลิศ* และ พรเพชร ชลศักดิ์ตระกูล
สาขาวิชานิติศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร กรุงเทพมหานคร ประเทศไทย

Artid Boonlert* and Pornphet Cholsaktrakul
Master of Laws, Program in Laws, Humanities and Social Science Faculty,
Phranakhon Rajabhat University, Bangkok, Thailand

*E-mail: bbboat20@gmail.com

Received: 09-04-2024

Revised: 07-05-2024

Accepted: 18-06-2024

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์หลัก เพื่อศึกษาและวิเคราะห์ปัญหาของพระราชบัญญัติมาตรการป้องกันการกระทำความผิดซ้ำในคดีความผิดเกี่ยวกับเพศหรือที่ใช้ความรุนแรง พ.ศ. 2565 ได้แก่ ปัญหาเกี่ยวกับมาตรการคุมขังนักโทษเด็ดขาดภายหลังพ้นโทษ และมาตรการคุมขังฉุกเฉิน ปัญหาเกี่ยวกับการกำหนดฐานความผิด และปัญหาเกี่ยวกับมาตรการเฝ้าระวังนักโทษเด็ดขาด โดยใช้การวิจัยเชิงคุณภาพ ศึกษาวิจัยเอกสาร ศึกษาเปรียบเทียบกับสาธารณรัฐสิงคโปร์ และรัฐวิกตอเรีย เครือรัฐออสเตรเลีย ผลการวิจัยพบว่า มาตรการคุมขังนักโทษเด็ดขาดภายหลังพ้นโทษ และมาตรการคุมขังฉุกเฉิน ไม่เป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชน ส่วนฐานความผิดที่กำหนดไว้มาตรา 3 แห่งพระราชบัญญัติมาตรการป้องกันการกระทำความผิดซ้ำในคดีความผิดเกี่ยวกับเพศหรือที่ใช้ความรุนแรง พ.ศ. 2565 ยังไม่ครอบคลุม และมาตรการเฝ้าระวังนักโทษเด็ดขาด ตามมาตรา 22 มีการกำหนดมาตรการไว้เพียง 13 มาตรการ ไม่ได้มีการกำหนดสามารถใช้ดุลพินิจเป็นอย่างอื่นได้ งานวิจัยนี้จึงมีข้อเสนอแนะให้ใช้มาตรการคุมขังนักโทษเด็ดขาดภายหลังพ้นโทษ และมาตรการคุมขังฉุกเฉิน ในกรณีจำเป็นเท่านั้น โดยต้องระมัดระวังเพื่อให้ละเมิดสิทธิเสรีภาพของผู้พ้นโทษน้อยที่สุด นอกจากนี้ควรกำหนดให้พระราชบัญญัตินี้บังคับกับฐานความผิดอื่นนอกจากที่บัญญัติ

ไว้ในมาตรา 3 และมาตรการเฝ้าระวังนักโทษเด็ดขาด ตามมาตรา 22 ควรจะกำหนดให้สามารถใช้ดุลพินิจเป็นอย่างอื่นได้ด้วย

คำสำคัญ: การกระทำความผิดซ้ำ ความผิดที่ใช้ความรุนแรง ความผิดเกี่ยวกับเพศ

ABSTRACT

The main purposes of this research are to study and analyze the legal issues concerning the Preventive Measures Against Recidivism in Sexual or Violent Offences Act B.E. 2565 (2022). Specifically, the research focuses on custodial measures for absolute prisoners after the discharge of their sentence, emergency detention measures, the provisions of offences, and monitoring measures for absolute prisoners. A qualitative research method was employed, utilizing documentary research and comparative studies with the Republic of Singapore and the State of Victoria, Commonwealth of Australia. The research findings indicated that custodial measures for absolute prisoners after the discharge of their sentence and emergency detention measures did not violate human rights. However, the offences stipulated under Section 3 of the Preventive Measures Against Recidivism in Sexual or Violent Offences Act B.E. 2565 (2022) were not comprehensive. Furthermore, under Section 22 of the Act, there were only 13 monitoring measures for absolute prisoners, and no discretion could be exercised beyond these. It was recommended that the Act be expanded to apply to other offences beyond those stated in Section 3. Additionally, monitoring measures for absolute prisoners under Section 22 should allow for the exercise of discretion in other cases.

Keywords: Recidivism, Violent Offences, Sexual Offences

บทนำ

ปัญหาการกระทำความผิดซ้ำจากผู้ต้องขังที่พ้นโทษแล้วกลับมากระทำความผิดอีก เป็นปัญหาที่เกิดขึ้นในสังคมไทยมาเป็นเวลานาน โดยเฉพาะคดีความผิดเกี่ยวกับเพศ และคดีความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย สังเกตได้จากข่าวที่มีให้เห็นตลอดเวลา ตัวอย่างคดีสะเทือนขวัญที่โด่งดังในสังคมที่เกิดจากการกระทำความผิดซ้ำ เช่น “สมคิด เดอะริปเปอร์” ฆาตกรต่อเนื่อง ชื่อจริง คือ สมคิด พุ่มพวง ผู้ที่

ก่อเหตุคดีฆาตกรรมเหยื่อสาว 5 ราย กลายเป็นโศกนาฏกรรมเขย่าขวัญสั่นประสาทที่น่ากลัวที่สุด พุทธศักราชก่อนถูกจับกุมคือหลังจำคุก 14 ปี ตั้งแต่ พ.ศ. 2548 และถูกปล่อยตัวออกมาก็ยังมาก่อคดีฆาตกรรมซ้ำอีกเป็นเหยื่อรายที่ 6 ต่อเนื่องกันระหว่างปีพ.ศ. 2548 ถึง พ.ศ. 2562 “จิตรลดามือมืด” สาวป่วยทางจิตที่เคยบุกแทงนักเรียนเซนต์โยเซฟพยาบาลเจ็บ 4 คน เมื่อ 10 กว่าปีก่อน เริ่มก่อคดีตั้งแต่

ปี 2548 ถูกจับกุมและนำตัวไปกักกันจนออกจากสถาบันกัลยาณ์ราชนครินทร์ กลับมาอยู่บ้านที่อำเภอนครชัยศรี จ.นครปฐม จนมาก่อเหตุใช้มีดแทง ด.ญ.วัย 5 ขวบเสียชีวิต อีกราย เป็นต้น (O-pasananta, 2023)

จากสถิติกรมราชทัณฑ์ 5 อันดับการกระทำ ความผิดซ้ำของผู้ต้องขังที่ได้รับการปล่อยตัวในปีงบประมาณ 2566 ณ วันที่ 2 สิงหาคม พ.ศ. 2566 คือ ความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด 66.00 เปอร์เซ็นต์ ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ 13.39 เปอร์เซ็นต์ ความผิดอื่น ๆ 9.41 เปอร์เซ็นต์ ความผิดเกี่ยวกับชีวิต และร่างกาย 6.37 เปอร์เซ็นต์ และความผิดเกี่ยวกับเพศ 2.28 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ (Department of Corrections, 2023) ซึ่งจะเห็นได้ว่าปัญหาการกระทำความผิดซ้ำในประเทศไทยในคดีความผิดเกี่ยวกับเพศ และความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกายยังเป็นปัญหาที่เรื้อรังมานานที่รัฐบาลไทยพยายามหาแนวทางแก้ไข เพราะหากการกระทำความผิดซ้ำน้อยลง นอกจากจะทำให้คนในสังคมปลอดภัย ยังส่งผลให้นักโทษในเรือนจำน้อยลง ซึ่งจะช่วยแก้ปัญหานักโทษล้นเรือนจำที่เป็นปัญหาของประเทศไทยมานานได้อีกด้วย รัฐบาลไทยจึงพยายามหาแนวทางเพื่อมาแก้ไขการกระทำความผิดซ้ำที่เกิดจากบุคคลที่พ้นโทษมาแล้วมากระทำความผิดซ้ำอีก จึงเป็นที่มาของพระราชบัญญัติมาตรการป้องกันการกระทำความผิดซ้ำในคดีความผิดเกี่ยวกับเพศหรือที่ใช้ความรุนแรง พ.ศ. 2565 เหตุผลในการตราพระราชบัญญัตินี้ เนื่องจากผู้กระทำความผิดออกจากรังบางประเภทที่เกี่ยวข้องกับการใช้ความรุนแรง เช่น การฆาตกรรม การข่มขืน กระทำชำเรา การกระทำความผิดทางเพศกับเด็ก การทำร้ายจนเป็นเหตุให้ผู้อื่นถึงแก่ความตาย

การทำร้ายร่างกายสาหัส รวมทั้งการนำตัวบุคคลไปเรียกค่าไถ่ เมื่อได้รับการจำคุกจนพ้นโทษแล้ว จะได้รับการปล่อยตัวสู่สังคมโดยอิสระ แม้จะมีการติดตามจากเจ้าพนักงานตำรวจ หรือฝ่ายปกครองบ้างแต่ก็ไม่มีสภาพบังคับเป็นกฎหมาย และไม่มีประสิทธิผลในการป้องกันการกระทำความผิดซ้ำ ผู้กระทำความผิดเหล่านี้ส่วนหนึ่งยังมีความเสี่ยงที่จะไปกระทำความผิดออกจากรังที่ใช้ความรุนแรงซ้ำในรูปแบบเดียวกันหรือรูปแบบใกล้เคียงกัน ประเทศไทยยังขาดกฎหมายเพื่อป้องกันการกระทำความผิดซ้ำของผู้กระทำความผิดออกจากรังที่ใช้ความรุนแรง โดยเฉพาะอย่างยิ่งการกำหนดให้มีการเฝ้าระวังภายหลังพ้นโทษ หรือการคุมขังภายหลังพ้นโทษ จึงสมควรที่จะมีกฎหมายเฉพาะที่กำหนดมาตรการป้องกันการกระทำความผิดซ้ำของผู้กระทำความผิดออกจากรังที่ใช้ความรุนแรง เพื่อป้องกันสังคมและผู้เสียหายจากการกระทำความผิดออกจากรังที่อาจเกิดขึ้นอีก ซึ่งพระราชบัญญัตินี้ได้มีผลใช้บังคับแล้ว แต่ยังมีประเด็นปัญหาที่ควรจะต้องมีการวิเคราะห์ดังนี้

1. ปัญหาเกี่ยวกับมาตรการคุมขังนักโทษเด็ดขาดภายหลังพ้นโทษ และมาตรการคุมขังฉุกเฉิน

พระราชบัญญัติมาตรการป้องกันการกระทำความผิดซ้ำ ในคดีความผิดเกี่ยวกับเพศ หรือที่ใช้ความรุนแรง พ.ศ. 2565 ในหมวด 5 ได้กำหนดให้มีมาตรการคุมขังนักโทษเด็ดขาดภายหลังพ้นโทษ และในหมวด 6 มีมาตรการคุมขังฉุกเฉิน ซึ่งเป็นมาตรการที่กฎหมายให้สิทธิคุมขังนักโทษที่ได้รับโทษตามที่กฎหมายกำหนดครบถ้วนแล้วที่มีความเสี่ยงจะกระทำความผิดซ้ำ ซึ่งในความจริงแล้วควรจะต้องถือว่าเป็นผู้บริสุทธิ์

แต่พระราชบัญญัติฯ นี้กลับเปิดช่องทางกฎหมายให้สามารถจับกุมตัวนักโทษเด็ดขาดที่ได้รับโทษครบแล้ว แต่มีเหตุอันควรเชื่อว่านักโทษอาจจะกลับมากระทำความผิดซ้ำ ซึ่งจะถือเป็นการล่วงละเมิดสิทธิของนักโทษเด็ดขาดที่พ้นโทษหรือไม่ที่จะไม่ถูกจับกุมหรือคุมขังตามอำเภอใจ ในประเด็นนี้จึงต้องมีการวิเคราะห์ปัญหาเกี่ยวกับมาตรการคุมขังนักโทษเด็ดขาดภายหลังพ้นโทษ และมาตรการคุมขังฉุกเฉิน ละเมิดสิทธิมนุษยชนหรือไม่

2. ปัญหาเกี่ยวกับการกำหนดฐานความผิด

พระราชบัญญัติมาตรการป้องกัน การกระทำความผิดซ้ำ ในคดีความผิดเกี่ยวกับเพศ หรือที่ใช้ความรุนแรง พ.ศ. 2565 มาตรา 3 ได้บัญญัติให้ใช้บังคับกับความผิดตามมาตรา 276 มาตรา 277 มาตรา 278 มาตรา 279 มาตรา 283 ทวิ มาตรา 284 มาตรา 288 มาตรา 289 มาตรา 290 มาตรา 297 มาตรา 298 และมาตรา 313 แห่งประมวลกฎหมายอาญาเท่านั้น ซึ่งหากเปรียบเทียบกับในรัฐวิกตอเรีย เครือรัฐออสเตรเลีย กฎหมาย Serious Offenders Act 2018 ซึ่งเป็นกฎหมายที่เป็นต้นแบบของพระราชบัญญัติ มาตรการป้องกันการกระทำความผิดซ้ำ ในคดีความผิดเกี่ยวกับเพศหรือที่ใช้ความรุนแรง พ.ศ. 2565 (Daengpai, 2023) ได้กำหนดฐานความผิดไว้หลายฐานความผิดมากกว่าที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติมาตรการป้องกันการกระทำความผิดซ้ำ ในคดีความผิดเกี่ยวกับเพศหรือที่ใช้ความรุนแรง พ.ศ. 2565 ในประเด็นนี้ผู้วิจัยจึงจะวิเคราะห์ความเหมาะสมของฐานความผิดที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติมาตรการป้องกันการกระทำความผิดซ้ำในคดีความผิดเกี่ยวกับเพศหรือที่ใช้

ความรุนแรง พ.ศ. 2565 มาตรา 3 มีความเหมาะสมหรือไม่ อย่างไร

3. ปัญหาเกี่ยวกับมาตรการเฝ้าระวังนักโทษเด็ดขาด

พระราชบัญญัติมาตรการป้องกัน การกระทำความผิดซ้ำ ในคดีความผิดเกี่ยวกับเพศ หรือที่ใช้ความรุนแรง พ.ศ. 2565 หมวด 4 มาตรา 22 ได้กำหนดให้มีมาตรการเฝ้าระวังนักโทษเด็ดขาด ภายหลังพ้นโทษ ซึ่งมีมาตรการกำหนดไว้เพียง 13 มาตรการ โดยกฎหมายไม่ได้เปิดช่องให้ศาลสามารถใช้ดุลพินิจเป็นอย่างอื่นได้ เมื่อเปรียบเทียบกับในรัฐวิกตอเรีย เครือรัฐออสเตรเลีย กฎหมาย Serious Offenders Act 2018 section 35 นอกจากกำหนดมาตรการหลักไว้ ยังกำหนดให้ศาลสามารถใช้ดุลพินิจเป็นอย่างอื่นได้ในประเด็นนี้ผู้วิจัย จึงจะวิเคราะห์ถึงความเหมาะสมของมาตรการเฝ้าระวังนักโทษเด็ดขาดตามมาตรา 22 ของพระราชบัญญัติมาตรการป้องกันการกระทำความผิดซ้ำ ในคดีความผิดเกี่ยวกับเพศหรือที่ใช้ความรุนแรง พ.ศ. 2565 ว่ามีความเหมาะสมหรือไม่ อย่างไร

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาหลักการ แนวคิด ทฤษฎี ที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดซ้ำในคดีความผิดเกี่ยวกับเพศหรือที่ใช้ความรุนแรง

2. เพื่อศึกษาและวิเคราะห์กฎหมายระหว่างประเทศ กฎหมายต่างประเทศ กฎหมายไทยเกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดซ้ำในคดีความผิดเกี่ยวกับเพศหรือที่ใช้ความรุนแรง

3. เพื่อศึกษาและวิเคราะห์ปัญหาของพระราชบัญญัติมาตรการป้องกันการกระทำ ความผิดซ้ำในคดีความผิดเกี่ยวกับเพศหรือที่ใช้ ความรุนแรง พ.ศ. 2565

4. เพื่อหาแนวทางแก้ไขปัญหาของพระราชบัญญัติมาตรการป้องกันการกระทำ ความผิดซ้ำในคดีความผิดเกี่ยวกับเพศหรือที่ใช้ ความรุนแรง พ.ศ. 2565

บททวนแนวคิด

หลักการคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของประชาชน

วรพจน์ วิศรุตพิชญ์ ได้อธิบายไว้ว่า “สิทธิ คือ อำนาจที่กฎหมายรับรองให้แก่ บุคคล ในอันที่จะกระทำการเกี่ยวข้องกับทรัพย์สินหรือบุคคลอื่น (เช่น สิทธิทางหนี้ กรรมสิทธิ์ ฯลฯ) เป็นต้นว่าอำนาจ ที่กฎหมายรับรองให้แก่บุคคลคนหนึ่ง ในอัน ที่จะเรียกร้องให้ผู้อื่นอีกคนหนึ่งหรือหลายคน กระทำการบางอย่างบางประการ ให้เกิดประโยชน์ แก่ตน หรือให้ละเว้นกระทำการอย่างใดอย่างหนึ่ง” (Wisaruttapitch, 1995)

ธนชัย สุนทรอนันตชัย ให้ความหมายว่า “สิทธิก็คืออำนาจที่กฎหมายรับรองให้แก่บุคคล ให้สามารถเรียกร้องให้บุคคลอื่น หรือหน่วยงาน ของรัฐกระทำการหรือไม่กระทำการอย่างใดอย่างหนึ่ง แก่ตนเอง เมื่อบุคคลใดหรือหน่วยงานใดถูกเรียกร้อง ให้ต้องปฏิบัติตามแล้วก็มีหน้าที่ต้องปฏิบัติ หรือไม่ปฏิบัติตามที่ถูกเรียกร้อง ดังนั้น สิทธิของ บุคคลหนึ่งย่อมก่อให้เกิดหน้าที่แก่บุคคลอีกคนหนึ่ง สิทธิและหน้าที่จึงเป็นเรื่องที่มีความสัมพันธ์กัน อย่างแยกไม่ออก โดยเฉพาะหากเป็นสิทธิตาม รัฐธรรมนูญแล้วย่อมเป็นสิ่งที่รัฐจะต้องให้ความเคารพ

(Respect) คุ้มครอง (Protect) และเติมเต็ม (fulfill) สิทธิของประชาชนที่รัฐธรรมนูญได้บัญญัติไว้ด้วย” (Soontorn-anantachai, 2017) เสรีภาพ เป็นคำที่ ถูกใช้เคียงคู่กับคำว่า “สิทธิ” เสมอว่า “สิทธิเสรีภาพ” จนเข้าใจว่ามีความหมายอย่างเดียวกัน แท้จริงแล้ว คำว่า “เสรีภาพ” หมายถึงอำนาจตัดสินใจด้วยตนเอง ของมนุษย์ที่จะเลือกดำเนินพฤติกรรมของตนเอง โดยไม่มีบุคคลอื่นใดอ้างหรือใช้อำนาจแทรกแซง เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจนั้น และเป็นการตัดสินใจ ด้วยตนเองที่จะกระทำหรือไม่กระทำการสิ่งหนึ่งสิ่งใด อันไม่เป็นการฝ่าฝืนต่อกฎหมาย แต่การที่มนุษย์ ดำรงชีวิตอยู่ในสังคมแล้วแต่ละคนจะตัดสินใจ กระทำการหรือไม่กระทำการสิ่งใดนอกเหนือ นอกจากต้องปฏิบัติตามกฎหมายแล้ว ย่อมต้อง คำนึงถึงกฎเกณฑ์ต่าง ๆ ของสังคม ขนบธรรมเนียม และวัฒนธรรม ดังเช่น ศีลจารีกรหลักที่ 1 สมัยพ่อขุนรามคำแหงมหาราช บ่งบอกถึงเรื่อง เสรีภาพในการประกอบอาชีพไว้อย่างน่าสนใจว่า “เจ้าเมืองบ่เอาจกอบในไพร่ลู่ทาง เพื่อนจูงวัวไปค้า ขี่ม้าไปขาย ใครจักใคร่ค้าช้าง ใครจักใคร่ค้าม้า ใครจักใคร่ค้าเงินค้าทอง ค้า ...” เมื่อบุคคลใดมีเสรีภาพแล้ว ย่อมหมายความว่า บุคคลนั้นสามารถที่จะกระทำการใด หรือไม่กระทำการใด อันปราศจากการบังคับหรืออยู่ภายใต้อาณัติ ของบุคคลหรือแม้กระทั่งภายใต้อำนาจรัฐก็ตาม (Eiamkong, 2023) รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 ได้บัญญัติเกี่ยวกับสิทธิ เสรีภาพ ไว้ในมาตรา 25 ดังนี้ “สิทธิและเสรีภาพของปวงชน ชาวไทย นอกจากที่บัญญัติคุ้มครองไว้เป็นการเฉพาะ ในรัฐธรรมนูญแล้ว การใดที่มีได้ห้ามหรือจำกัดไว้ ในรัฐธรรมนูญหรือในกฎหมายอื่น บุคคลย่อมมีสิทธิ และเสรีภาพที่จะทำการนั้นได้และได้รับความคุ้มครอง

ตามรัฐธรรมนูญ トラบเท่าที่การใช้สิทธิหรือเสรีภาพ เช่นว่านั้นไม่กระทบกระเทือนหรือเป็นอันตรายต่อ ความมั่นคงของรัฐ ความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรม อันดีของประชาชน และไม่ละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพ ของบุคคลอื่น

สิทธิหรือเสรีภาพใดที่รัฐธรรมนูญให้เป็นไป ตามที่กฎหมายบัญญัติ หรือให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่กฎหมายบัญญัติ แม้ยังไม่มีมาตรา กฎหมายนั้นขึ้นใช้บังคับ บุคคลหรือชุมชนย่อม สามารถใช้สิทธิหรือเสรีภาพนั้นได้ตามเจตนารมณ์ ของรัฐธรรมนูญ

บุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพ ที่ได้รับความคุ้มครองตามรัฐธรรมนูญ สามารถ ยกบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญเพื่อใช้สิทธิทางศาล หรือยกขึ้นเป็นข้อต่อสู้คดีในศาลได้

บุคคลซึ่งได้รับความเสียหายจากการถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพหรือจากการกระทำความผิด อาญาของบุคคลอื่น ย่อมมีสิทธิที่จะได้รับการเยียวยา หรือช่วยเหลือจากรัฐตามที่กฎหมายบัญญัติ”

สำหรับการพิจารณาความหมายของสิทธิ ตามรัฐธรรมนูญ ซึ่งถือว่าเป็น สิทธิตามกฎหมาย มหาชน ศาสตราจารย์ ดร.บรรเจิด สิงคะเนติ ได้ให้ความหมาย ของคำว่า “สิทธิตามรัฐธรรมนูญ” ที่แตกต่างจาก “สิทธิ” ตามความหมายทั่วไป โดยสิทธิตามรัฐธรรมนูญนั้น หมายถึง “อำนาจ ตามรัฐธรรมนูญหรือกฎหมายสูงสุด ได้บัญญัติให้ การรับรองคุ้มครองแก่ปัจเจกบุคคลในอันที่จะ กระทำการใดหรือไม่กระทำการใด การให้อำนาจ แก่ปัจเจกบุคคลดังกล่าวได้ก่อให้เกิดสิทธิเรียกร้อง ที่จะไม่ให้บุคคลใดแทรกแซงในสิทธิตามรัฐธรรมนูญ ของตนโดยเฉพาะอย่างยิ่งเรียกร้องต่อองค์กรของรัฐ มิให้แทรกแซงในขอบเขตสิทธิของตน ในบางกรณี

การรับรองดังกล่าว ได้ก่อให้เกิดสิทธิเรียกร้องให้รัฐ ดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่ง สิทธิตามรัฐธรรมนูญ ยังหมายถึง การให้ประกันทางหลักการ ซึ่งหมายถึง การมุ่งคุ้มครองต่อสถาบัน ในทางกฎหมายเรื่องใด เรื่องหนึ่งเช่นมุ่งคุ้มครอง “กรรมสิทธิ์” หรือ “เสรีภาพ ทางวิชาการ” เป็นต้น ดังนั้นสิทธิตามรัฐธรรมนูญ จึงเป็นความสัมพันธ์ระหว่างปัจเจกบุคคลกับรัฐ และสิทธิตามรัฐธรรมนูญเป็นสิทธิที่ผูกพันองค์กร ผู้ใช้อำนาจรัฐทั้งหลายที่จะต้องให้ความเคารพ ปกป้อง และคุ้มครองสิทธิตามรัฐธรรมนูญดังกล่าว เพื่อให้สิทธิตามรัฐธรรมนูญมีผลในทางปฏิบัติ (Singkaneti, 2009)

หลักการตรากฎหมายเพื่อจำกัดสิทธิ เสรีภาพของประชาชน

ในการปกครองประเทศนั้นรัฐต้องคำนึงถึง ประโยชน์สาธารณะและสิทธิเสรีภาพของประชาชน ควบคู่กันไป ทั้งนี้เพื่อเป็นการสร้างดุลยภาพระหว่าง สิทธิเสรีภาพของปัจเจกชนที่กฎหมายรับรอง และคุ้มครองประโยชน์ที่ได้รับจากรัฐประโยชน์ สาธารณะ รัฐจึงมีความจำเป็นต้องนำหลักเกณฑ์ ในการประสานประโยชน์สาธารณะมาใช้ในการตรา กฎหมายเพื่อสร้างดุลยภาพของสิ่งของสิ่งที่ขัดแย้ง และสวนทางกัน (Rojanatanti, 2003) ในการตรา กฎหมายเพื่อจำกัดสิทธิและเสรีภาพของประชาชนนั้น รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 ได้กำหนดหลักเกณฑ์ไว้ ดังนี้

“มาตรา 26 การตรากฎหมายที่มีผล เป็นการจำกัดสิทธิหรือเสรีภาพของบุคคลต้องเป็นไป ตามเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ ในกรณีที่ รัฐธรรมนูญมิได้บัญญัติเงื่อนไขไว้ กฎหมายดังกล่าว ต้องไม่ขัดต่อหลักนิติธรรม ไม่เพิ่มภาระหรือจำกัด สิทธิหรือเสรีภาพของบุคคลเกินสมควรแก่เหตุ

และจะกระทบต่อศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ของบุคคลมิได้ รวมทั้งต้องระบุนเหตุผลความจำเป็นในการจำกัดสิทธิและเสรีภาพไว้ด้วย

กฎหมายตามวรรคหนึ่ง ต้องมีผลใช้บังคับเป็นการทั่วไป ไม่มุ่งหมายให้ใช้บังคับแก่กรณีใดกรณีหนึ่งหรือแก่บุคคลใดบุคคลหนึ่งเป็นการเจาะจง”

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 มาตรา 25 ได้บัญญัติหลักการคุ้มครองสิทธิ เสรีภาพ ของประชาชนไว้อย่างไรก็ดีการที่รัฐยอมรับรองให้ความคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของประชาชนไว้ในธรรมนูญนั้น ไม่ได้หมายความว่ารัฐก็ยอมรับรองให้ประชาชนใช้สิทธิเสรีภาพของตนกระทำการต่าง ๆ ได้โดยปราศจากการแทรกแซงใดใดจากรัฐ กล่าวคือในบางกรณีหากเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับผลประโยชน์ส่วนรวมหรือประโยชน์สาธารณะที่รัฐจะต้องรักษาไว้ และสามารถจำกัดสิทธิเสรีภาพของประชาชนในการกระทำหรือละเว้นไม่กระทำการบางอย่างได้ แต่การจำกัดสิทธิเสรีภาพของรัฐจะกระทำได้ต่อเมื่อมีกฎหมายบัญญัติไว้อย่างชัดเจน ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 มาตรา 26 กำหนดหลักเกณฑ์ในการตรากฎหมายขึ้นใหม่ที่กระทบต่อสิทธิเสรีภาพไว้ ดังนี้

(1) การตรากฎหมายที่มีผลเป็นการจำกัดสิทธิหรือเสรีภาพของบุคคลต้องเป็นไปตามเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ

(2) กฎหมายดังกล่าวต้องไม่ขัดต่อหลักนิติธรรม

(3) ไม่เพิ่มภาระหรือจำกัดสิทธิหรือเสรีภาพของบุคคลเกินสมควรแก่เหตุ

(4) กฎหมายดังกล่าวจะกระทบต่อศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ของบุคคลมิได้

(5) รวมทั้งต้องระบุนเหตุผลความจำเป็นในการจำกัดสิทธิและเสรีภาพไว้ด้วย

ดังนั้นอาจกล่าวได้ว่าการออกกฎหมายที่มีผลให้ประชาชนต้องละสิทธิเสรีภาพที่มีอยู่หรือทำให้การใช้สิทธิเสรีภาพที่มีอยู่จำกัดขึ้น จะต้องเป็นกฎหมายที่มีการจำกัดสิทธิเสรีภาพน้อยที่สุดเท่าที่จะทำได้และอยู่ภายในขอบเขตแห่งความจำเป็นแก่การดำเนินการให้

เป็นไปตามความมุ่งมั่นเท่านั้น ในการตรากฎหมายและกำหนดขอบเขตว่ากฎหมายเรื่องใดเป็นไปเพื่อประโยชน์สาธารณะโดยเนื้อหาของกฎหมาย จะต้องสามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนส่วนใหญ่ มีความเหมาะสมด้านระยะเวลาในการบังคับใช้กฎหมาย และสอดคล้องกับสถานที่และผู้ดำเนินการเพื่อประโยชน์สาธารณะ โดยองค์กรณีบัญญัติต้องคำนึงถึงหลักเกณฑ์ในการประสานประโยชน์สาธารณะกับการรับรองสิทธิเสรีภาพของประชาชนในการใช้อำนาจของตน ตรากฎหมายเพื่อสร้างความสมดุลให้เกิดขึ้นระหว่างประโยชน์สาธารณะกับสิทธิเฉพาะของประชาชน หลักเกณฑ์ในการประสานประโยชน์สาธารณะกับสิทธิเสรีภาพของประชาชนก็คือแนวทางวิธีการที่ทำให้ความเสียหายจากการถูกกระทบสิทธิเสรีภาพของประชาชนของรัฐเกิดขึ้นน้อยที่สุดในขณะที่รัฐสามารถดำเนินการเพื่อประโยชน์สาธารณะได้สูงสุด (Rojanatanti, 2003)

สมมติฐาน

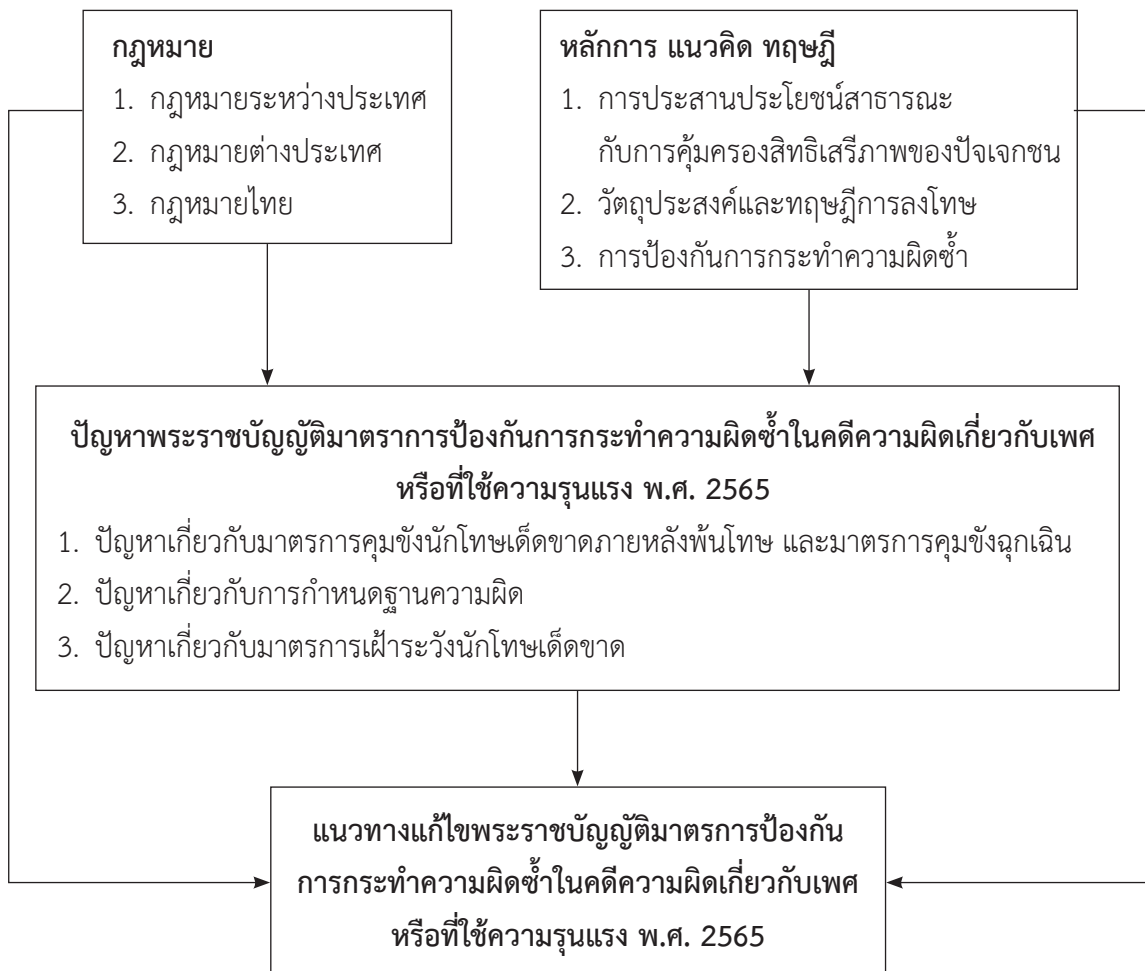
จากการศึกษาพระราชบัญญัติมาตรการป้องกันกรกระทำผิดซ้ำในคดีความผิดเกี่ยวกับเพศหรือที่ใช้ความรุนแรง พ.ศ. 2565 ทำให้ทราบปัญหาที่เกิดขึ้น คือ ปัญหาเกี่ยวกับมาตรการ

คุมขังนักโทษเด็ดขาดภายหลังพ้นโทษ และมาตรการคุมขังฉุกเฉิน ปัญหาเกี่ยวกับการกำหนดฐานความผิด และปัญหาเกี่ยวกับมาตรการเฝ้าระวังนักโทษเด็ดขาด ซึ่งจำเป็นต้องมีการแก้ไขกฎหมาย เพื่อให้พระราชบัญญัติมาตรการป้องกันการกระทำความผิดซ้ำในคดีความผิดเกี่ยวกับเพศหรือที่ใช้ความรุนแรง พ.ศ. 2565 มีประสิทธิภาพมากขึ้น

ระเบียบวิธีวิจัย

งานวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยศึกษาวิจัยเอกสาร ค้นคว้า รวบรวมข้อมูลจากหนังสือ บทความทางวิชาการ วิทยานิพนธ์ รายงานการวิจัย แหล่งข้อมูลออนไลน์ เอกสารอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง กฎหมายระหว่างประเทศ กฎหมายต่างประเทศ กฎหมายไทยที่เกี่ยวข้องกับการกระทำ

กรอบแนวคิดของการวิจัย

ภาพที่ 1 ภาพกรอบแนวคิดการวิจัย

ความผิดซ้ำในคดีความผิดเกี่ยวกับเพศหรือที่ใช้
ความรุนแรง

ผลการวิจัย

1. ปัญหาเกี่ยวกับมาตรการคุมขัง นักโทษเด็ดขาดภายหลังพ้นโทษ และมาตรการ คุมขังฉุกเฉิน

พระราชบัญญัติมาตรการป้องกันการกระทำความผิดซ้ำ ในคดีความผิดเกี่ยวกับเพศหรือที่ใช้ความรุนแรง พ.ศ. 2565 ได้มีการกำหนดมาตรการคุมขังนักโทษเด็ดขาดภายหลังพ้นโทษ (มาตรา 28 ถึง มาตรา 36) และมาตรการคุมขังฉุกเฉิน (มาตรา 37 ถึง มาตรา 41) ซึ่งเป็นมาตรการที่กฎหมายให้สิทธิคุมขังนักโทษที่ได้รับโทษตามที่กฎหมายกำหนดครบถ้วนแล้วที่มีความเสี่ยงจะกระทำความผิดซ้ำ ซึ่งในความจริงแล้วควรจะต้องเป็นผู้บริสุทธิ์ แต่พระราชบัญญัติมาตรการป้องกันการกระทำความผิดซ้ำในคดีความผิดเกี่ยวกับเพศหรือที่ใช้ความรุนแรง พ.ศ. 2565 นี้ กลับเปิดช่องทางกฎหมายให้สามารถคุมขังตัวนักโทษเด็ดขาดภายหลังพ้นโทษได้ทั้ง ๆ ที่ ยังไม่ได้มีการพิจารณาดี ซึ่งจะต้องเป็นการล่อลวงละเมิดสิทธิของนักโทษเด็ดขาดที่พ้นโทษหรือไม่ ที่จะไม่ถูกจับกุมหรือคุมขังตามอำเภอใจ เพราะแท้จริงนักโทษเด็ดขาดที่พ้นโทษยังไม่ได้กระทำความผิดเลย เพียงแต่ศาลเชื่อว่าจะไปกระทำความผิดในอนาคตเท่านั้นซึ่งต้องแยกจากการกระทำความผิดในอดีตที่พิสูจน์แล้วว่าได้กระทำความผิดจริงและถูกลงโทษไปแล้ว ฉะนั้นจึงควรต้องถือว่าเมื่อผู้กระทำความผิดได้รับโทษแล้ว เมื่อออกมาจากเรือนจำต้องถือว่าเป็นผู้บริสุทธิ์ ไม่ควรจะต้องถูกกล่าวหาจากการกระทำความผิดในอดีตของตนอีก ซึ่งหลักการนี้มีบัญญัติ

ไว้ในปณิญาสากล่าวด้วยสิทธิมนุษยชน กติกา
ระหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิพลเมืองและสิทธิทาง
การเมือง และรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

จากการศึกษาในต่างประเทศพบว่า
ในสาธารณรัฐสิงคโปร์ และรัฐวิกตอเรีย เครือรัฐ
ออสเตรเลีย มีมาตรการทางกฎหมายในการป้องกัน
การกระทำความผิดซ้ำหลายมาตรการ มีทั้งมาตรการ
ฝึกอบรม มาตรการคุมขัง มาตรการคุมประพฤติ
มาตรการเฝ้าระวัง ซึ่งจะมีเงื่อนไขในแต่ละกรณี
แตกต่างกันออกไป ขึ้นกับอายุผู้กระทำความผิด
และพฤติการณ์ของผู้กระทำความผิด ซึ่งการที่
ในต่างประเทศมีมาตรการต่าง ๆ เหล่านี้ วัตถุประสงค์
เพื่อปกป้องคนในสังคมจากการกระทำความผิดซ้ำ
ซึ่งโดยส่วนใหญ่จะเป็นความผิดที่มีความรุนแรงหรือ
เป็นความผิดทางเพศ ถึงแม้ว่ามาตรการดังกล่าว
จะมีข้อโต้แย้งเรื่องการละเมิดสิทธิมนุษยชน
โดยเฉพาะในเรื่องสิทธิ เสรีภาพในร่างกายที่ไม่ควร
ถูกจับกุมโดยไม่ได้กระทำความผิด หรือสิทธิที่จะ
ได้รับการสันนิษฐานว่าเป็นผู้บริสุทธิ์ แต่ผู้วิจัยเห็นว่า
พระราชบัญญัติมาตรการป้องกันการกระทำ
ความผิดซ้ำในคดีความผิดเกี่ยวกับเพศหรือที่ใช้
ความรุนแรง พ.ศ. 2565 ที่มีมาตรการคุมขังนักโทษ
เด็ดขาดภายหลังพ้นโทษ และมาตรการคุมขัง
ฉุกเฉินนั้นไม่เป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชน ถึงแม้
มาตรการดังกล่าวจะมีการให้สิทธิเจ้าหน้าที่ของรัฐ
ในการคุมขังบุคคลได้ แม้ว่าบุคคลนั้นจะยังไม่ได้
กระทำความผิดก็ตาม แต่ก็จำเป็นเพื่อป้องกัน
การกระทำความผิดซ้ำ ปกป้องคนในสังคม ไม่เป็น
การเพิ่มภาระหรือจำกัดสิทธิหรือเสรีภาพของบุคคล
เกินสมควรแก่เหตุ โดยเฉพาะประเทศไทยจะพบ
การกระทำความผิดซ้ำให้เห็นอยู่เป็นประจำ แสดงว่า
มาตรการป้องกันการกระทำความผิดซ้ำในประเทศไทย

ยังมีไม่เพียงพอ แต่ประเทศไทยกลับไม่มีมาตรการในการป้องกันดังกล่าว แตกต่างจากในต่างประเทศ การบัญญัติพระราชบัญญัติมาตรการป้องกันการกระทำความผิดซ้ำในคดีความผิดเกี่ยวกับเพศ หรือที่ใช้ความรุนแรง พ.ศ. 2565 จึงเป็นการป้องกันการกระทำความผิดซ้ำแนวทางหนึ่ง ซึ่งแม้ว่าจะมีการละเมิดสิทธิ เสรีภาพของผู้พ้นโทษไปบ้าง แต่เป็นไปเพื่อปกป้องประโยชน์ของคนในสังคม หากพิจารณาผลเสียของการที่ไม่มีมาตรการดังกล่าว จะเห็นได้ว่าหากปล่อยให้ผู้พ้นโทษออกมาจากเรือนจำเป็นอิสระ โดยไม่มีการควบคุมใด ๆ หากผู้นั้นกลับไปกระทำความผิดซ้ำอีก ผลที่ตามมาอาจจะกระทบชีวิต ร่างกาย เสรีภาพของเหยื่อ ซึ่งถือเป็นผู้บริสุทธิ์โดยแท้จริง ผู้วิจัยจึงเห็นว่ามาตรการคุมขังนักโทษเด็ดขาดภายหลังพ้นโทษ และมาตรการคุมขังฉุกเฉิน ถึงแม้จะมีการจำกัดสิทธิ เสรีภาพของประชาชน แต่เป็นไปเพื่อประโยชน์สาธารณะ มาตรการดังกล่าวจึงไม่ถือเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชน

2. ปัญหาเกี่ยวกับการกำหนดฐานความผิด

พระราชบัญญัติมาตรการป้องกันการกระทำความผิดซ้ำในคดีความผิดเกี่ยวกับเพศ หรือที่ใช้ความรุนแรง พ.ศ. 2565 มาตรา 3 ได้บัญญัติให้ใช้บังคับกับความผิดดังนี้

1. ความผิดเกี่ยวกับการข่มขืนกระทำชำเราผู้ใหญ่และเด็ก ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 276 และ 277

2. ความผิดเกี่ยวกับการกระทำอนาจาร ตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา 278 และมาตรา 279

3. ความผิดฐานพาบุคคลอื่นไปเพื่อการอนาจาร ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 283 ทวิ และมาตรา 284

4. ความผิดเกี่ยวกับการฆ่าและทำร้ายร่างกายผู้อื่น ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 288 มาตรา 289 มาตรา 290 มาตรา 297 และมาตรา 298

5. ความผิดฐานเรียกค่าไถ่ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 313

ซึ่งจะเห็นได้ว่าพระราชบัญญัติมาตรการป้องกันการกระทำความผิดซ้ำในคดีความผิดเกี่ยวกับเพศหรือที่ใช้ความรุนแรง พ.ศ. 2565 นั้นมีการบัญญัติให้ใช้กับความผิดตามประมวลกฎหมายอาญานั้น และเป็นความผิดเพียงไม่กี่ฐานความผิด ส่วนในสาขารัฐธรรมนูญ และในรัฐวิเทศอเรีย เครือรัฐออสเตรเลีย มีฐานความผิดที่บัญญัติไว้มากกว่าของไทย โดยเฉพาะฐานความผิดที่มีความรุนแรง เช่น ความผิดฐานวางเพลิงความผิดฐานค้ามนุษย์ ฯลฯ ซึ่งในประเทศไทยไม่มีการบัญญัติความผิดฐานดังกล่าวไว้

ผู้วิจัยเห็นว่าฐานความผิดที่บัญญัติไว้พระราชบัญญัติมาตรการป้องกันการกระทำความผิดซ้ำในคดีความผิดเกี่ยวกับเพศหรือที่ใช้ความรุนแรง พ.ศ. 2565 นั้นยังไม่ครอบคลุมความผิดที่มีความรุนแรงหลายประการ โดยเฉพาะความผิดที่ไม่ได้อยู่ในประมวลกฎหมายอาญา เช่น ความผิดพระราชบัญญัติมาตรการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. 2551 ความผิดตามประมวลกฎหมายยาเสพติด ฯลฯ ส่วนในประมวลกฎหมายอาญา ความผิดที่มีความรุนแรงก็ไม่ได้มีการบัญญัติไว้ เช่น ความผิดฐานวางเพลิงเผาทรัพย์ ความผิด

ฐานปล้นทรัพย์ ความผิดที่เกี่ยวกับสื่อลามกอนาจาร เป็นต้น ผู้วิจัยจึงเห็นว่าบทบัญญัติในมาตรา 3 ซึ่งบัญญัติไว้เพียงไม่กี่ฐานความผิดยังไม่เพียงพอกับสถานการณ์ในปัจจุบัน ซึ่งการที่กฎหมายบัญญัติไว้เพียงไม่กี่มาตรานั้น น่าจะเกิดจากการที่ต้องการให้เฉพาะฐานความผิดที่สำคัญจริง ๆ เท่านั้น เนื่องจากประเทศไทยยังคำนึงในเรื่องการกระทบต่อสิทธิเสรีภาพของประชาชน โดยเฉพาะมาตรการคุมขังภายหลังพ้นโทษ และมาตรการคุมขังฉุกเฉินที่สามารถควบคุมตัวบุคคลได้ แต่ในพระราชบัญญัติมาตรการป้องกันการกระทำความผิดซ้ำในคดีความผิดเกี่ยวกับเพศหรือที่ใช้ความรุนแรง พ.ศ. 2565 ยังมีมาตรการอื่นอีกที่ป้องกันการกระทำความผิดซ้ำ คือ มาตรการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำความผิด รวมถึงมาตรการทางการแพทย์ ซึ่งมีลักษณะเป็นแก้ไขบำบัดฟื้นฟูผู้กระทำความผิดที่มีปัญหา โดยเฉพาะผู้กระทำความผิดทางเพศที่อาจมีความผิดปกติทางฮอร์โมนเพศจนทำให้ก่ออาชญากรรมขึ้น ส่วนอีกมาตรการหนึ่ง คือ มาตรการเฝ้าระวังนักโทษเด็ดขาดภายหลังพ้นโทษ ซึ่งมาตรการนี้เป็นมาตรการที่คอยสอดส่องดูแลผู้พ้นโทษ เพื่อไม่ให้กลับไปกระทำความผิดซ้ำอีก ซึ่งในประเทศไทยยังไม่มีมาตรการติดตามผู้พ้นโทษ มีเพียงการคุมประพฤติ ผู้ที่ได้รับโทษยังรับโทษไม่ครบแต่ได้รับการปล่อยตัวก่อนกำหนดที่ต้องถูกคุมประพฤติ แต่มาตรการที่ติดตามผู้พ้นโทษเพื่อป้องกันการกระทำความผิดซ้ำนั้น ในประเทศไทยยังไม่มีมาตรการนี้ ซึ่งผู้วิจัยเห็นว่าควรจะต้องมีการติดตามผู้พ้นโทษให้มากขึ้น เพื่อปกป้องสังคมให้มากขึ้น จึงควรต้องเพิ่มฐานความผิดให้ครอบคลุมมากขึ้น ผู้วิจัยจึงเห็นว่าฐานความผิดตามพระราชบัญญัติมาตรการป้องกันการกระทำความผิดซ้ำ

ในคดีความผิดเกี่ยวกับเพศหรือที่ใช้ความรุนแรง พ.ศ. 2565 มาตรา 3 ยังไม่มีความเหมาะสม

3. ปัญหาเกี่ยวกับมาตรการเฝ้าระวังนักโทษเด็ดขาด

มาตรการเฝ้าระวังนักโทษเด็ดขาดภายหลังพ้นโทษ เป็นมาตรการที่ให้อำนาจศาลกำหนดเงื่อนไขในการเฝ้าระวังนักโทษเด็ดขาดที่มีพฤติการณ์จะกระทำความผิดซ้ำได้ เมื่อมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่านักโทษเด็ดขาดซึ่งศาลมีคำพิพากษาว่าเป็นผู้กระทำความผิดในความผิดตามที่ระบุไว้ในมาตรา 3 จะกระทำความผิดซ้ำภายหลังพ้นโทษ ศาลอาจมีคำสั่งกำหนดมาตรการเฝ้าระวังนักโทษเด็ดขาดภายหลังพ้นโทษตามที่พนักงานอัยการร้องขอ โดยกำหนดมาตรการเดียวหรือหลายมาตรการตามควรแก่กรณีก็ได้ ซึ่งมีมาตรการกำหนดไว้ 13 มาตรการ คือ (1) ห้ามเข้าใกล้ผู้เสียหายจากการกระทำความผิด (2) ห้ามทำกิจกรรมที่เสี่ยงต่อการกระทำความผิด (3) ห้ามเข้าเขตกำหนด (4) ห้ามออกนอกประเทศเว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากศาล (5) ห้ามก่อให้เกิดอันตรายต่อละแวกชุมชนที่ตนพักอาศัย (6) ให้พักอาศัยในสถานที่ที่กำหนด (7) ให้พักอาศัยในสถานบำบัดที่กำหนดหรือให้ไปอยู่ภายใต้การดูแลในสถานบำบัดภายใต้การดำเนินการของหน่วยงานต่าง ๆ ซึ่งได้รับการรับรองโดยกระทรวงสาธารณสุขตามที่ศาลเห็นสมควร (8) ให้ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานหรือผู้ดูแลสถานที่พักอาศัยหรือสถานบำบัด (9) ให้มารายงานตัวต่อพนักงานคุมประพฤติหรือได้รับการเยี่ยมจากพนักงานคุมประพฤติหรือ อาสาสมัครคุมประพฤติหรือเจ้าหน้าที่อื่นตามระยะเวลาที่กำหนด (10) ให้ใช้มาตรการทางการแพทย์ หรือมาพบหรือรับ

การตรวจรักษาจากแพทย์หรือบุคคลอื่นใด ตามที่ศาล หรือพนักงานคุมประพฤติกำหนด (11) ให้เข้ารับ การบำบัดฟื้นฟูแก้ไขหรือเข้าร่วมกิจกรรมตามที่ศาล หรือพนักงานคุมประพฤติกำหนด (12) ให้แจ้ง พนักงานคุมประพฤติทราบถึงการเปลี่ยนสถานที่ ทำงานหรือการเปลี่ยนงาน (13) ให้ใช้อุปกรณ์ อิเล็กทรอนิกส์ติดตามตัวในการเฝ้าระวัง

ในประเทศสิงคโปร์มีมาตรการเฝ้าระวัง โดยอยู่ในความดูแลของตำรวจ หากบุคคลที่เคย ถูกตัดสินว่ามีความผิดในสิงคโปร์หรือที่อื่น ๆ ในความผิดที่มีโทษจำคุกตั้งแต่ 2 ปีขึ้นไป นอกเหนือ จากการพิพากษาลงโทษบุคคลนั้นแล้ว ศาลอาจสั่ง ให้บุคคลนั้นอยู่ภายใต้การดูแลของตำรวจเป็นระยะ เวลาหนึ่ง ส่วนรัฐวิคตอเรีย เครือรัฐออสเตรเลีย มีมาตรการควบคุมผู้กระทำความผิดภายหลังพ้นโทษ (Supervision Order) ศาลจะออกคำสั่งควบคุมได้ ก็ต่อเมื่อศาลพอใจว่าผู้กระทำความผิดมีพฤติกรรม หรือหลังจากได้รับการปล่อยตัวจากการควบคุมตัวแล้ว จะก่อให้เกิดความเสี่ยงที่จะกระทำความผิดทางเพศ อย่างร้ายแรงหรือความผิดเกี่ยวกับอาชญากรรมรุนแรง ซึ่งนอกจากมาตรการที่กำหนดไว้ ศาลอาจมีดุลพินิจ กำหนดเงื่อนไขอื่น ๆ ได้ด้วย

จากที่กล่าวมาจะเห็นได้ว่ามาตรการควบคุม ผู้กระทำความผิดภายหลังพ้นโทษ (Supervision Order) ในรัฐวิคตอเรีย เครือรัฐออสเตรเลีย มีความคล้ายกับมาตรการเฝ้าระวังนักโทษเด็ดขาด ภายหลังพ้นโทษของประเทศไทย แต่จะมีข้อแตกต่าง ตรงที่การกำหนดเงื่อนไขนั้นในรัฐวิคตอเรีย เครือรัฐ ออสเตรเลีย มีการกำหนดให้ศาลใช้ดุลพินิจกำหนด เงื่อนไขเป็นอย่างอื่นได้ แต่ในขณะที่ประเทศไทย กำหนดมาตรการเฝ้าระวังนักโทษเด็ดขาดภายหลัง พ้นโทษไว้ โดยไม่ได้มีบทบัญญัติให้ศาลสามารถ

ใช้ดุลพินิจเป็นอย่างอื่นได้เหมือนเช่นในรัฐวิคตอเรีย เครือรัฐออสเตรเลีย

เมื่อพิจารณาถึงจุดประสงค์ของ พระราชบัญญัติมาตรการป้องกันการกระทำความผิดซ้ำในคดีความผิดเกี่ยวกับเพศหรือที่ใช้ ความรุนแรง พ.ศ. 2565 ที่บัญญัติเพื่อป้องกันการกระทำความผิดซ้ำ โดยมาตรการเฝ้าระวัง เด็ดขาดนักโทษเด็ดขาด เป็นมาตรการที่บัญญัติขึ้น เพื่อติดตามผู้พ้นโทษ ซึ่งการที่จะให้มาตรการเฝ้าระวัง นักโทษเด็ดขาดได้ผลมากที่สุด ต้องพิจารณาเงื่อนไข ให้เหมาะสมเป็นรายบุคคลด้วย การกำหนดเงื่อนไข ไว้โดยไม่ให้ศาลใช้ดุลพินิจเป็นอย่างอื่นได้ อาจจะทำให้มาตรการเฝ้าระวังนักโทษเด็ดขาดไม่ได้ผล เท่าที่ควร เช่น หากผู้กระทำความผิดกระทำความผิด ฐานข่มขืนกระทำชำเราเด็ก โดยมีการหลอกลวงผ่าน อินเทอร์เน็ต เมื่อผู้นั้นพ้นโทษมาแล้ว ควรจะกำหนด เงื่อนไข ห้ามเข้าถึงอินเทอร์เน็ตอีก แต่พระราชบัญญัติ มาตรการป้องกันการกระทำความผิดซ้ำในคดี ความผิดเกี่ยวกับเพศหรือที่ใช้ ความรุนแรง พ.ศ. 2565 มาตรา 22 ไม่สามารถกำหนดให้ศาล ใช้ดุลพินิจเป็นอย่างอื่นได้ นอกจากที่กำหนดไว้ใน มาตรา 22 เท่านั้น ผู้วิจัยจึงเห็นว่าการที่มาตรา 22 จำกัดมาตรการไว้เพียง 13 มาตรการ เป็นการจำกัด ดุลพินิจของศาลมากเกินไป ควรกำหนดให้ศาล สามารถใช้ดุลพินิจเป็นอย่างอื่นได้

สรุปผลการวิจัยและอภิปราย

ผลการวิจัยสรุปได้ว่ามาตรการคุมขัง นักโทษเด็ดขาดภายหลังพ้นโทษ และมาตรการ คุมขังฉุกเฉิน ถึงแม้จะมีการจำกัดสิทธิ เสรีภาพ ของประชาชน แต่เป็นไปเพื่อประโยชน์สาธารณะ มาตรการดังกล่าวจึงไม่ถือเป็นการละเมิดสิทธิ

มนุษย์ชน ส่วนในเรื่องของฐานความผิดตามมาตรา 3 แห่งพระราชบัญญัติมาตรการป้องกัน การกระทำความผิดซ้ำในคดีความผิดเกี่ยวกับ เพศหรือที่ใช้ความรุนแรง พ.ศ. 2565 มาตรา 3 ยังไม่มีความเหมาะสม ควรมีการเพิ่มฐานความผิด ให้มากขึ้น ผลการวิจัยสอดคล้องกับกฎหมาย Serious Offenders Act 2018, Schedule 1 และ Schedule 2 ของรัฐวิกตอเรีย เครือรัฐออสเตรเลีย และในมาตรา 22 แห่งพระราชบัญญัติมาตรการ ป้องกันการกระทำความผิดซ้ำในคดีความผิด เกี่ยวกับเพศหรือที่ใช้ความรุนแรง พ.ศ. 2565 ที่มีการ จำกัมาตรการเฝ้าระวังนักโทษเด็ดขาดไว้เพียง 13 มาตรการ เป็นการจำกัดดุลพินิจของศาล มากเกินไป ควรกำหนดให้ศาลสามารถใช้ดุลพินิจ เป็นอย่างอื่นได้ ผลการวิจัยสอดคล้องกับ Serious Offenders Act 2018, Section 34-35 รัฐวิกตอเรีย เครือรัฐออสเตรเลีย และกฎหมาย Criminal Procedure Code 2010, Requirements from person subject to supervision, Article 310 ของสาธารณรัฐสิงคโปร์ ที่มีการกำหนดมาตรการ เฝ้าระวังนักโทษเด็ดขาดไว้หลายมาตรการ จากผล การวิจัยที่ได้ แสดงว่าผลการวิจัยแสดงว่าสมมุติฐาน ที่วางไว้ถูกต้อง

จากการศึกษาปัญหากฎหมายเกี่ยวกับ พระราชบัญญัติมาตรการป้องกันการกระทำ ความผิดซ้ำในคดีความผิดเกี่ยวกับเพศหรือที่ใช้ ความรุนแรง พ.ศ. 2565 ทำให้ทราบปัญหาของ พระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว ทั้งหมด 3 ประเด็น คือ ปัญหาเกี่ยวกับมาตรการคุมขังนักโทษเด็ดขาด ภายหลังพ้นโทษ และมาตรการคุมขังฉุกเฉิน ปัญหา เกี่ยวกับการกำหนดฐานความผิด และปัญหา เกี่ยวกับมาตรการเฝ้าระวังนักโทษเด็ดขาด เพื่อให้

พระราชบัญญัติดังกล่าวมีประสิทธิภาพมากขึ้น สามารถช่วยลดการกระทำความผิดซ้ำได้มากขึ้น ผู้วิจัยจึงมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ปัญหาเกี่ยวกับมาตรการคุมขังนักโทษ เด็ดขาดภายหลังพ้นโทษ และมาตรการคุมขังฉุกเฉิน ผู้วิจัยเห็นว่ามาตรการดังกล่าวไม่เป็นการละเมิด สิทธิมนุษยชน แต่เพื่อให้เกิดความเป็นธรรมแก่ ผู้พ้นโทษแล้ว ผู้ที่เกี่ยวข้องต้องใช้มาตรการดังกล่าว กรณีจำเป็น และระมัดระวังเพื่อให้ของผู้พ้นโทษ น้อยที่สุด

2. ปัญหาเกี่ยวกับการกำหนดฐานความผิด ในพระราชบัญญัติมาตรการป้องกันการกระทำ ความผิดซ้ำในคดีความผิดเกี่ยวกับเพศหรือที่ใช้ ความรุนแรง พ.ศ. 2565 มาตรา 3 บัญญัติไว้ว่า

“พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับแก่ การกระทำความผิด ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 276 มาตรา 277 มาตรา 278 มาตรา 279 มาตรา 283 ทวิ มาตรา 284 มาตรา 288 มาตรา 289 มาตรา 290 มาตรา 297 มาตรา 298 และมาตรา 313 แห่งประมวลกฎหมายอาญา

ในกรณีศาลมีคำพิพากษาว่า จำเลย มีความผิดตามมาตราหนึ่งมาตราใดตามที่ระบุ ไว้ในวรรคหนึ่ง แม้ศาลจะพิพากษาให้ลงโทษ ในความผิดอื่นที่ไม่ได้ระบุไว้ในวรรคหนึ่งก็ตาม ก็ให้นำพระราชบัญญัตินี้ไปใช้บังคับด้วย”

ผู้วิจัยเห็นควรแก้ไขดังนี้โดยเพิ่มมาตรา 3/1 ดังนี้

“ในกรณีที่กรมราชทัณฑ์เห็นว่านักโทษ ความผิดฐานอื่น นอกจากที่บัญญัติไว้ในมาตรา 3 วรรคหนึ่ง มีความเสี่ยงที่จะกระทำความผิดซ้ำ ให้กรมราชทัณฑ์จัดทำรายงานนักโทษเด็ดขาด รายนั้น เสนอต่อคณะกรรมการพิจารณา กำหนด

มาตรการป้องกันการกระทำความผิดซ้ำ รวมทั้ง กำหนดวิธีการและระยะเวลาที่เหมาะสมในการใช้ มาตรการดังกล่าวเพื่อป้องกันการกระทำความผิดซ้ำ เมื่อคณะกรรมการพิจารณากำหนดมาตรการป้องกันการ กระทำความผิดซ้ำพิจารณาว่าสมควรให้ใช้ มาตรการกับนักโทษเด็ดขาดผู้ใดแล้ว ให้เสนอ รายงานและความเห็นต่อพนักงานอัยการภายใน เวลาอันสมควรก่อนปล่อยตัวนักโทษเด็ดขาด เพื่อพิจารณายื่นคำร้องต่อศาล เพื่อให้ศาลมีคำสั่ง โดยก่อนที่ศาลจะอนุญาต ศาลต้องได้สวนจนกว่า จะพอใจว่านักโทษเด็ดขาดรายนั้นมีโอกาสจะกระทำ ความผิดซ้ำสูง และอาจจะก่อให้เกิดอันตรายต่อสังคม หากไม่มีมาตรการป้องกันการกระทำความผิดซ้ำ”

3. ปัญหาเกี่ยวกับมาตรการเฝ้าระวังนักโทษ ในพระราชบัญญัติมาตรการป้องกันการกระทำความผิดซ้ำในคดีความผิดเกี่ยวกับเพศหรือที่ใช้ ความรุนแรง พ.ศ. 2565 มาตรา 22 วรรคสอง บัญญัติไว้ดังนี้

“มาตรการเฝ้าระวังนักโทษเด็ดขาด ภายหลังพ้นโทษ ได้แก่

- (1) ห้ามเข้าใกล้ผู้เสียหายจากการกระทำ ความผิด
- (2) ห้ามทำกิจกรรมที่เสี่ยงต่อการกระทำ ความผิด
- (3) ห้ามเข้าเขตกำหนด
- (4) ห้ามออกนอกประเทศเว้นแต่จะ ได้รับอนุญาตจากศาล
- (5) ห้ามก่อให้เกิดอันตรายต่อละแวก ชุมชนที่ตนพักอาศัย
- (6) ให้พักอาศัยในสถานที่ที่กำหนด
- (7) ให้พักอาศัยในสถานบำบัดที่กำหนด หรือให้ไปอยู่ภายใต้การดูแลในสถานบำบัด ภายใต้

การดำเนินการของหน่วยงานต่าง ๆ ซึ่งได้รับการรับรอง โดยกระทรวงสาธารณสุขตามที่ศาลเห็นสมควร

(8) ให้ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงาน หรือผู้ดูแลสถานที่พักอาศัยหรือสถานบำบัด

(9) ให้มารายงานตัวต่อพนักงาน คุมประพฤติดังหรือได้รับการเยี่ยมจากพนักงาน คุมประพฤติดังหรืออาสาสมัครคุมประพฤติหรือ เจ้าหน้าที่อื่นตามระยะเวลาที่กำหนด

(10) ให้ใช้มาตรการทางการแพทย์ หรือมาพบหรือรับการตรวจรักษาจากแพทย์ หรือบุคคลอื่นใด ตามที่ศาลหรือพนักงานคุมประพฤติ กำหนด

(11) ให้เข้ารับการบำบัดฟื้นฟูแก้ไข หรือเข้าร่วมกิจกรรมตามที่ศาลหรือพนักงาน คุมประพฤติกำหนด

(12) ให้แจ้งพนักงานคุมประพฤติทราบ ถึงการเปลี่ยนสถานที่ทำงานหรือการเปลี่ยนงาน

(13) ให้ใช้อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ติดตาม ตัวในการเฝ้าระวัง”

ผู้วิจัยเห็นว่า ควรมีการแก้ไข มาตรา 22 วรรคสอง เป็นดังนี้

“มาตรการเฝ้าระวังนักโทษเด็ดขาด ภายหลังพ้นโทษ ได้แก่

- (1) ห้ามเข้าใกล้ผู้เสียหายจากการกระทำ ความผิด
- (2) ห้ามทำกิจกรรมที่เสี่ยงต่อการกระทำ ความผิด
- (3) ห้ามเข้าเขตกำหนด
- (4) ห้ามออกนอกประเทศเว้นแต่จะ ได้รับอนุญาตจากศาล
- (5) ห้ามก่อให้เกิดอันตรายต่อละแวก ชุมชนที่ตนพักอาศัย

- (6) ให้พักอาศัยในสถานที่ที่กำหนด
- (7) ให้พักอาศัยในสถานบำบัดที่กำหนด หรือให้ไปอยู่ภายใต้การดูแลในสถานบำบัด ภายใต้การดำเนินการของหน่วยงานต่าง ๆ ซึ่งได้รับการรับรอง โดยกระทรวงสาธารณสุขตามที่ศาลเห็นสมควร
- (8) ให้ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงาน หรือผู้ดูแลสถานที่พักอาศัยหรือสถานบำบัด
- (9) ให้มารายงานตัวต่อพนักงานคุมประพฤติหรือได้รับการเยี่ยมจากพนักงานคุมประพฤติ หรืออาสาสมัครคุมประพฤติหรือเจ้าหน้าที่อื่นตามระยะเวลาที่กำหนด
- (10) ให้ใช้มาตรการทางการแพทย์ หรือ มาพบหรือรับการตรวจรักษาจากแพทย์หรือบุคคล
- อื่นใด ตามที่ศาลหรือพนักงานคุมประพฤติกำหนด
- (11) ให้เข้ารับการบำบัดฟื้นฟูแก้ไขหรือ เข้าร่วมกิจกรรมตามที่ศาลหรือพนักงานคุมประพฤติ กำหนด
- (12) ให้แจ้งพนักงานคุมประพฤติทราบ ถึงการเปลี่ยนสถานที่ทำงานหรือการเปลี่ยนงาน
- (13) ให้ใช้อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ ติดตามตัวในการเฝ้าระวัง
- (14) มาตรการอื่นใดตามที่คณะกรรมการ พิจารณากำหนด มาตรการป้องกันการกระทำ ความผิดซ้ำ พนักงานคุมประพฤติ พนักงานอัยการ หรือศาลเห็นสมควร

เอกสารอ้างอิง

- Daengpai, N. (2023). **Preventive Measures Against Recidivism in Sexual and Violent Offences**. Retrieved from <http://web.krisdika.go.th/pdfPage.jsp?type=act&actCode=13852>. [2023, 7 Jul.] (In Thai)
- Department of Corrections. (2023). **5 Rankings of Repeated Offences where Prisoners Are Released in the Budget Year of 2023 as of 2 August B.E. 2566 (2023)** Retrieved from <http://www.correct.go.th/recstats/index.php>. [2023, 3 Aug.] (In Thai)
- Eiamkong, S. (2023). **Rights and Liberties of the Thai People**. Retrieved from ? [2023, 18 Aug.] (In Thai)
- O-pasananta, W. (2023). **Enactment of Legal Measures to Prevent Recidivism of Felony Offenders of Violent Crimes**. Retrieved from. [2023, 3 Aug.] (In Thai)
- Rojanatanti, P. (2003). Public Interest and the Restriction of Rights and Liberties. **Journal of Thai Ombudsman**, 2(2), 56-65. (In Thai)
- Singkaneti, B. (2009). **Fundamental Principles Relating to Rights, Liberties, and Human Dignity**. Bangkok: Winyuchon. (In Thai)
- Soontorn-anantachai, T. (2017). **Important Issues to be Anticipated and Solved Under the Constitution of the Kingdom of Thailand B.E. 2560: Civil Rights and Duties**. Bangkok: King Prajadhipok's Institute. (In Thai)

Wisaruttapitch, W. (1995). **Rights and Liberties Under the Constitution: Studies on the Appropriate Forms of Restriction of Rights and Liberties provided in the Constitution** (Research Paper). Bangkok: The Thailand Research Fund. (In Thai)

.....

การคุ้มครองแรงงานหญิง: ศึกษากรณีการลางานระหว่างมีประจำเดือน

THE PROTECTION OF FEMALE LABOR FORCE:
CASE STUDIES ON MENSTRUAL LEAVE

กนกวรรณ ยิ่งทวี* และ พรเพ็ชร ชลศักดิ์ตระกูล
สาขาวิชานิติศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร
กรุงเทพมหานคร ประเทศไทย

Kanokwan Yingtawee* and Pornphet Cholsaktrakul
Program in Laws, Humanities and Social Science Faculty, Phranakhon Rajabhat University,
Bangkok, Thailand

*E-mail: c2iewkanokwan@gmail.com

Received: 06-04-2024

Revised: 07-05-2024

Accepted: 02-07-2024

บทคัดย่อ

งานวิจัยเรื่องนี้มีวัตถุประสงค์หลักเพื่อวิเคราะห์หารูปแบบที่เหมาะสมกับประเทศไทยในการให้หญิงลางานระหว่างมีประจำเดือน โดยใช้การวิจัยเชิงคุณภาพ ศึกษาวิจัยเอกสาร ศึกษาเปรียบเทียบกับราชอาณาจักรสเปน สาธารณรัฐไต้หวัน สาธารณรัฐเกาหลี และสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม ผลการวิจัยพบว่าประเทศไทยไม่มีการลางานระหว่างมีประจำเดือนของแรงงานหญิงบัญญัติไว้เป็นลายลักษณ์อักษรเหมือนเช่นในต่างประเทศ แต่ในทางปฏิบัติจะพบว่าแรงงานหญิงมักจะใช้สิทธิลาป่วยในช่วงมีประจำเดือนแทนสิทธิในการลาของหญิงระหว่างมีประจำเดือนเป็นสิทธิตามมาตรฐานแรงงานระหว่างประเทศ การให้แรงงานหญิงลางานระหว่างมีประจำเดือนจึงไม่ถือเป็นการเลือกปฏิบัติ รัฐสามารถมีมาตรการพิเศษเพื่อคุ้มครองแรงงานหญิงได้ ประเทศไทยมีความเหมาะสมที่จะให้แรงงานหญิงลางานระหว่างมีประจำเดือนเพื่อเป็นไปตามหลักสากล โดยรูปแบบที่เหมาะสมสำหรับประเทศไทย คือ การให้แรงงานหญิงลางานระหว่างมีประจำเดือนได้ 3 วัน หากแรงงานหญิงต้องการลามากกว่านั้นจะต้องใช้สิทธิลาป่วย โดยระหว่างการลาประจำเดือน นายจ้างไม่ต้องจ่ายค่าจ้าง และลูกจ้างไม่จำเป็นต้องยื่นใบรับรองแพทย์ งานวิจัยมีข้อเสนอแนะให้เพิ่มมาตรา 43/1 และ มาตรา 43/2 ในหมวด 3 การใช้แรงงานหญิงแห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541

คำสำคัญ: ประจำเดือน แรงงานหญิง การลางาน สิทธิของแรงงาน

ABSTRACT

The main purposes of this research are to analyze and identify appropriate forms of leave in Thailand to allow the female labor force to take leave from work during their menstrual period. The qualitative research was conducted through a literature review and comparative studies with the Kingdom of Spain, the Republic of China (Taiwan), the Republic of Korea, and the Socialist Republic of Vietnam. The research findings indicate that there are no written legal provisions for menstrual leave for the female labor force in Thailand, unlike in other countries. However, it is found that in practice, female workers often take sick leave during their menstrual period instead. Given that the right to menstrual leave is aligned with international labor standards, allowing female workers to take leave during their menstrual period should not be considered discriminatory. States can enact special measures to protect the female labor force in this regard. Therefore, it is appropriate for Thailand to establish rights for female workers to take menstrual leave in accordance with universal principles. The research suggests that the appropriate form of leave for Thailand would allow female workers to take three days of menstrual leave. If additional days are needed, they would be required to use sick leave. During menstrual leave, employers would not be obligated to pay wages, and employees would not need to provide a medical certificate. Based on the research, it is recommended that sections 43/1 and 43/2 be added to Chapter 3, concerning the employment of female labor, in the Labour Protection Act B.E. 2541 (1998).

Keywords: Menstruation, Female Labor Force, Leave of Work, Labor Rights

บทนำ

แรงงานถือเป็นปัจจัยสำคัญอันหนึ่งที่ก่อให้เกิดผลผลิต แรงงานมีความสำคัญในการขับเคลื่อนระบบอุตสาหกรรมในประเทศไทย เพราะเกี่ยวข้องกับการผลิต จำหน่าย การให้บริการแก่ประชาชน ดังนั้นความมั่นคงก้าวหน้าหรือความอ่อนแอทางเศรษฐกิจ แรงงานย่อมมีส่วนสำคัญเป็นอย่างมาก ความสัมพันธ์ของนายจ้างและลูกจ้างเป็นส่วนหนึ่งที่เป็นตัวกำหนดการเจริญเติบโตของอุตสาหกรรม หากความสัมพันธ์ของนายจ้างลูกจ้างเป็นไปด้วยดี

จะทำให้กำลังการผลิตมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ก่อให้เกิดกำไร ช่วยให้ลูกจ้างมีรายได้สามารถครองชีพได้ การจำหน่ายและบริการเป็นไปด้วยดี เป็นการอำนวยความสะดวกแก่ประชาชน ผู้ซื้อผลิตภัณฑ์ และใช้บริการต่างๆ ทางรัฐบาลเองก็จะได้รับประโยชน์จากการเก็บภาษีอากร โดยเฉพาะอย่างยิ่งกิจการสาธารณูปโภค และสิ่งที่เป็นสำหรับประชาชน ก็จะเป็นไปด้วยดี ในกรณีความสัมพันธ์ระหว่างนายจ้างไม่เป็นไปด้วยดี จะทำให้การผลิตไม่ราบรื่น

หยุดชะงัก ก่อให้เกิดผลเสียทั้งนายจ้าง ลูกจ้าง และกระทบต่อการอุปโภคและบริโภคของประชาชนด้วย (Korkongka, 1996) การที่จะให้ความสัมพันธ์ของนายจ้างและลูกจ้างเป็นไปด้วยดีนั้น หลักการพื้นฐานโดยทั่วไปคือนายจ้างจะต้องดูแลผลประโยชน์ของลูกจ้างให้ลูกจ้างได้ค่าตอบแทน รวมถึงสวัสดิการต่าง ๆ ที่ลูกจ้างควรจะได้รับ เพื่อให้ลูกจ้างมีกำลังใจที่จะทำงานให้นายจ้างต่อไปได้

ในปีพ.ศ. 2565 มีประชากรเพศชายจำนวน 31,755,032 คน เพศหญิง จำนวน 33,351,449 คน (Management and Registry Technology Development Division, 2023) แสดงให้เห็นว่าประชากรเพศหญิงมีมากกว่าเพศชาย ส่งผลให้แรงงานหญิงมากขึ้น (Ministry of Labour, 2023) ในอดีตลูกจ้างที่เป็นหญิงจะมีการกีดกันจากการทำงาน โดยเฉพาะในเรื่องของการให้ค่าแรงที่จะให้ค่าแรงน้อยกว่าลูกจ้างที่เป็นชายเพราะนายจ้างมองว่าเพศหญิง เป็นเพศที่อ่อนแอไม่สามารถทำงานได้เทียบเท่าผู้ชาย ซึ่งในปัจจุบันมีการรับรองสิทธิของลูกจ้างหญิงให้เทียบเท่ากับลูกจ้างชายไว้ในกฎหมายระหว่างประเทศหลายฉบับ อนุสัญญาว่าด้วยค่าตอบแทนที่เท่าเทียมกัน อนุสัญญาการเลือกปฏิบัติ (การจ้างงานและอาชีพ) อนุสัญญาว่าด้วยการขจัดการเลือกปฏิบัติต่อสตรีในทุกรูปแบบ เป็นต้น สำหรับประเทศไทยมีการบัญญัติเรื่องความเท่าเทียมกับของเพศชายและหญิงไว้เช่นเดียวกันในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 มาตรา 27

ถึงแม้ว่ากฎหมายจะบัญญัติให้ลูกจ้างชายและลูกจ้างหญิงมีสิทธิเท่าเทียมกันแต่ในขณะเดียวกัน ลูกจ้างหญิงก็ต้องได้รับการคุ้มครองเป็นพิเศษในบางเรื่อง เพราะเพศหญิงมีสรีระร่างกายที่แตกต่างจากเพศชาย ในบางเรื่องจึงต้องมีมาตรการ

พิเศษที่มารองรับเพื่อให้ลูกจ้างหญิงทำงานได้มีประสิทธิภาพ และเป็นการคุ้มครองสวัสดิภาพของแรงงานหญิงด้วยประเทศไทยมีมาตรการที่บัญญัติขึ้นมาเพื่อคุ้มครองแรงงานหญิงหลายมาตรา เช่น การลาคลอดบุตร การห้ามหญิงมีครรภ์ทำงานใช้แรงงานบางประเภท หรือการห้ามหญิงทำงานบางประเภท (Dharmniti, 2023) เป็นต้น ซึ่งมาตรการที่คุ้มครองแรงงานหญิงนี้เป็นมาตรการสากลที่หลาย ๆ ประเทศทั่วโลกมีการบัญญัติไว้ แต่มีมาตรการพิเศษที่เรียกว่า “การให้สิทธิลางานระหว่างมีประจำเดือน” ที่หลาย ๆ ประเทศมีการบัญญัติสิทธิดังกล่าวไว้อย่างชัดเจนโดยเฉพาะในเอเชีย เช่น ประเทศญี่ปุ่น สาธารณรัฐเกาหลี สาธารณรัฐอินเดีย สาธารณรัฐไต้หวัน สาธารณรัฐอินโดนีเซีย เป็นต้น (Yodhong, 2023) นอกจากนี้ในยุโรปราชอาณาจักรสเปนเป็นประเทศแรกในยุโรปที่ให้หญิงลาระหว่างมีประจำเดือนได้ (Chankisen, 2023) อาการปวดของหญิงระหว่างมีประจำเดือนนั้นมีงานวิจัยจากหลาย ที่ที่แสดงให้เห็นว่าการปวดประจำเดือนของหญิงนั้นมีผลกระทบต่องาน การเรียน หรือการใช้ชีวิตโดยปกติ ตามข้อมูลของ American College of Obstetricians and Gynecologists อาการปวดประจำเดือนหรือปวดประจำเดือนเป็นเรื่องปกติ ผู้หญิงที่มีประจำเดือนมากกว่าครึ่งหนึ่งมีอาการปวดเป็นเวลาหนึ่งหรือสองวันทุกเดือน สำหรับบางคน อาการปวดนั้นรุนแรงมากจนไม่สามารถทำกิจกรรมตามปกติได้เป็นเวลาหลาย (Masih, 2023) สำหรับประเทศไทยในกฎหมายแรงงานไทยไม่ได้มีการบัญญัติเรื่องการลางานระหว่างมีประจำเดือนไว้อย่างเป็นรูปธรรมในทางปฏิบัติผู้หญิงที่ป่วยจากการมีประจำเดือน จึงจะใช้สิทธิลาป่วยแทน ซึ่งแตกต่างจากในต่างประเทศ

ที่มีการให้แรงงานหญิงลงงานจากการมีประจำเดือนได้ โดยเป็นสิทธิตามกฎหมายแรงงานที่มีการบัญญัติไว้อย่างชัดเจน จากปัญหาที่กล่าวมาในงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยจะวิเคราะห์ประเด็นปัญหา ดังต่อไปนี้

1. สิทธิการลงงานของหญิงระหว่างมีประจำเดือน

ในประเด็นปัญหานี้ ผู้วิจัยจะวิเคราะห์สิทธิการลงงานของหญิงระหว่างมีประจำเดือนว่าผู้หญิงควรมีสิทธิที่จะลงงานระหว่างมีประจำเดือนหรือไม่ หากให้ผู้หญิงลงงานจะเป็นการเลือกปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรมหรือไม่

2. ความเหมาะสมของประเทศไทยในการให้หญิงลงงานระหว่างมีประจำเดือน

ในประเด็นปัญหานี้ ผู้วิจัยจะวิเคราะห์ว่าประเทศไทยมีความเหมาะสมหรือไม่ ที่จะให้หญิงลงงานระหว่างมีประจำเดือน โดยวิเคราะห์ข้อดีข้อเสียของการให้หญิงลงงานระหว่างมีประจำเดือน

3. รูปแบบที่เหมาะสมกับประเทศไทยในการให้หญิงลงงานระหว่างมีประจำเดือน

ในประเด็นปัญหานี้ ผู้วิจัยจะวิเคราะห์รูปแบบการลงงานระหว่างมีประจำเดือนที่เหมาะสมกับประเทศไทย ในเรื่องการจ่ายค่าจ้าง ระยะเวลาการลา และเงื่อนไขในการลงงาน

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาหลักการ แนวคิด ที่เกี่ยวข้องสิทธิของหญิงในการลงงานระหว่างมีประจำเดือน

2. เพื่อศึกษาและวิเคราะห์กฎหมายไทยเปรียบเทียบกับกฎหมายต่างประเทศ มาตรฐานแรงงานระหว่างประเทศ กฎหมายระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับสิทธิของหญิงในการลงงานระหว่างมีประจำเดือน

3. เพื่อวิเคราะห์ความเหมาะสมของประเทศไทยในการให้หญิงลงงานระหว่างมีประจำเดือน

4. เพื่อหารูปแบบที่เหมาะสมกับประเทศไทยในการให้หญิงลงงานระหว่างมีประจำเดือน

ทบทวนแนวคิด

1. การมีประจำเดือนของเพศหญิง

ประจำเดือน คือ เลือดและเนื้อเยื่อที่โพรงมดลูกที่หลุดออกมาในรอบเดือนของผู้หญิง ซึ่งจะแตกต่างกันไปในแต่ละคน ส่วนใหญ่จะเกิดขึ้นทุก 21-35 วัน แต่ละรอบจะอยู่ยาวนาน 3-7 วัน การที่เราต้องมีการสร้างเนื้อเยื่อโพรงมดลูกใหม่เสมอ ก็เพื่อให้พร้อมต่อการฝังตัวของตัวอ่อน จึงทำให้เกิดวงโคจรของประจำเดือนแบบนี้ขึ้นมา ซึ่งก็จะขึ้น ๆ ลง ๆ ตามระดับของฮอร์โมนเพศด้วย (Dhamkraisorn, 2016) ปกติผู้หญิงจะมีประจำเดือนเมื่ออายุเข้าสู่วัยรุ่น คืออายุประมาณ 12-13 ปี แต่ก็เคยพบว่าเด็กผู้หญิงอายุ 8 ปีก็มีประจำเดือนแล้ว และในปัจจุบันเด็กผู้หญิงมีแนวโน้มการมีประจำเดือนในอายุน้อยลง (Paolo Hospital, 2020) โดยอาการที่เกี่ยวข้องกับการมีประจำเดือนมีดังนี้ (Bumrungrad Hospital, 2019)

1.1 อาการปวดประจำเดือน

ผู้หญิงจำนวนมากมีอาการปวดท้องก่อนมีประจำเดือน 1-2 วัน และระหว่างมีประจำเดือนในช่วงวันแรก ๆ อาการปวดประจำเดือน (Dysmenorrhea) มีตั้งแต่อาการปวดหน่วงหรือปวดเกร็งเล็กน้อย ไปจนถึงอาการปวดขั้นรุนแรง บริเวณท้องน้อยและอาจมีอาการอื่นร่วมด้วย เช่น ปวดหลังด้านล่าง คลื่นไส้ อาเจียน เหงื่อออก ท้องเสีย

หรือท้องผูก ท้องอืด เวียนศีรษะและปวดศีรษะ เป็นต้น

1.2 สาเหตุของการปวดประจำเดือน

โดยเฉลี่ยทุก ๆ 28 วัน หากไข่ไม่มี อสุจิมาผสม เยื่อบุโพรงมดลูกจะหลุดลอกออกมาเป็นประจำเดือน อาการปวดประจำเดือนเกิดจากสารที่ออกฤทธิ์คล้ายฮอร์โมน ชื่อว่า โพรสตาแกลนดิน (Prostaglandin) ซึ่งก่อตัวขึ้นที่เยื่อบุโพรงมดลูก ระหว่างมีประจำเดือน โพรสตาแกลนดินทำให้กล้ามเนื้อบีบตัวและหดเกร็งคล้ายกับการเจ็บปวดขณะคลอดบุตร นอกจากนี้ยังทำให้เกิดอาการคลื่นไส้ ท้องเสีย หากร่างกายหลังสารนี้ในปริมาณมากจะยิ่งเพิ่มความรุนแรงของอาการ ปวด ทำให้รู้สึกปวดประจำเดือนยิ่งขึ้น

1.3 ประเภทของการปวดประจำเดือน

อาการปวดประจำเดือนแบ่งออกได้เป็น 2 ประเภทด้วยกัน

1) ปวดประจำเดือนประเภทปฐมภูมิ (Primary Dysmenorrhea) เป็นอาการปวดประจำเดือนที่พบบ่อยที่สุด สาเหตุมักเกิดจากการที่เยื่อบุโพรงมดลูกผลิตสารโพรสตาแกลนดินมากเกินไป

2) ปวดประจำเดือนประเภททุติยภูมิ (Secondary Dysmenorrhea) เกิดจากภาวะผิดปกติของมดลูกหรืออวัยวะสืบพันธุ์อื่น ๆ เช่น

เยื่อบุโพรงมดลูกเจริญผิดที่ (endometriosis) เกิดจากเยื่อบุโพรงมดลูกเจริญนอกมดลูก ซึ่งเมื่อเจริญผิดที่แต่ยังทำหน้าที่สร้างประจำเดือนเหมือนเดิม ทำให้อาเจมีเลือดประจำเดือนในอุ้งเชิงกรานบริเวณที่มีเยื่อบุโพรงมดลูกไปเกาะในแต่ละรอบเดือน ปวดท้องน้อยอย่างรุนแรงและอาจเป็นสาเหตุของการมีบุตรยาก

เยื่อบุมดลูกเจริญภายในกล้ามเนื้อมดลูก (Adenomyosis) ผู้ป่วยจะมีอาการปวดประจำเดือนอย่างมาก และ/หรือ เลือดประจำเดือนมากและยาวนานกว่าปกติ

เนื้องอกมดลูก (Uterine fibroids) มักไม่ใช่เนื้อร้าย ขนาดมีตั้งแต่เล็กมากไปจนถึงขนาดใหญ่ หากมีขนาดใหญ่ มักทำให้มีเลือดประจำเดือนออกมามากหรือประจำเดือนกระปริดกระปรอยนานเป็นสัปดาห์ พร้อมกับอาการปวดประจำเดือนหรือปวดหลังส่วนล่างแบบเรื้อรัง

ภาวะอุ้งเชิงกรานอักเสบ (Pelvic Inflammatory Disease) เป็นการติดเชื้อบริเวณระบบสืบพันธุ์ในเพศหญิง ส่วนใหญ่เกิดจากโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ หากไม่รักษาให้หายขาด ทำให้เกิดการอักเสบเรื้อรังและปวดท้องระหว่างมีประจำเดือน และอาจเป็นสาเหตุของการมีบุตรยาก

ภาวะปากมดลูกตีบ (Cervical stenosis) เกิดจากปากมดลูกแคบเกินไป ทำให้เลือดประจำเดือนไหลได้ช้าแต่หากอุดตันจะทำให้ของเหลวคั่งค้างภายในโพรงมดลูก ทำให้เกิดอาการปวดท้องมากและเรื้อรัง

2. สิทธิการหยุด การลา ของลูกจ้าง

ในประเทศไทยคำว่าลูกจ้างอาจแบ่งเป็น 2 ประเภท คือ ลูกจ้างรายวันและลูกจ้างรายเดือน ซึ่งคำว่าลูกจ้าง ตามมาตรา 5 ของพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541 หมายความว่า “ผู้ซึ่งตกลงทำงานให้นายจ้าง โดยรับค่าจ้างไม่ว่าจะเรียกชื่ออย่างไร” จากบทนิยามดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าไม่ว่าจะเป็นลูกจ้างรายวันหรือลูกจ้างรายเดือนย่อมได้สิทธิตามพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541 เช่นเดียวกัน โดยมีรายละเอียด ดังนี้

2.1 วันหยุดของลูกจ้าง

ตามมาตรา 5 ของพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541 วันหยุดแบ่งได้เป็น 3 ประเภท คือ

1. วันหยุดประจำสัปดาห์
2. วันหยุดตามประเพณี
3. วันหยุดพักผ่อนประจำปี

ทั้งลูกจ้างรายเดือนและลูกจ้างรายวันนั้นจะต้องมีสิทธิได้รับวันหยุดทั้ง 3 ประเภทตามกฎหมาย นายจ้างจะต้องจัดให้ลูกจ้างมีวันหยุดประจำสัปดาห์อย่างน้อย 1 วัน โดยวันหยุดประจำสัปดาห์ต้องห่างกันไม่เกิน 6 วัน (เว้นแต่บางประเภทที่ลูกจ้างจำต้องทำติดกันมิฉะนั้นจะเสียหายแก่นายจ้างได้ เช่น งานโรงแรม งานขนส่งงานเหล่านี้นายจ้างและลูกจ้างตกลงกันเลื่อนไปหยุดวันใดแทนก็ได้) ส่วนวันหยุดตามประเพณีนั้นนายจ้างต้องประกาศล่วงหน้าปีหนึ่งไม่น้อยกว่า 13 วัน (รวมวันแรงงาน) และนายจ้างจะต้องจัดให้ลูกจ้างมีวันหยุดพักผ่อนประจำปีไม่น้อยกว่าปีละ 6 วัน เมื่อลูกจ้างได้ทำงานติดต่อกันมาไม่น้อยกว่า 1 ปี นายจ้างจ่ายค่าจ้างให้แก่ลูกจ้างในวันหยุดทั้ง 3 ประเภทดังกล่าว (เว้นแต่วันหยุดประจำสัปดาห์ที่ลูกจ้างรายวันไม่มีสิทธิได้รับ) ดังนั้น นอกจากนายจ้างต้องจัดให้มีวันหยุดทั้ง 3 ประเภทข้างต้นให้แก่ลูกจ้างรายวันแล้ว นายจ้างยังต้องจ่ายค่าจ้างสำหรับวันหยุดตามประเพณีหรือวันหยุดพักผ่อนประจำปีให้แก่ลูกจ้าง แม้ลูกจ้างจะไม่ได้มาทำงานอีกด้วย (Mkclegal, 2566)

2.2 วันลาของลูกจ้าง

ตามมาตรา 5 ของพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541 วันลา หมายความว่าวันที่ลูกจ้างลาป่วย ลาเพื่อทำหมัน ลาเพื่อกิจธุระ

อันจำเป็น ลาเพื่อรับราชการทหาร ลาเพื่อการฝึกอบรมหรือพัฒนาความรู้ ความสามารถ หรือลาเพื่อคลอดบุตร ดังนี้ (Wilawan, 2023)

2.2.1 ลาป่วย

ลูกจ้างมีสิทธิลาป่วยได้เท่าที่ป่วยจริงหมายถึงลูกจ้างคนใดคนหนึ่ง เจ็บป่วยจนถึงขนาดไม่อาจมาทำงานตามปกติ จำเป็นต้องหยุดงานเพื่อพักผ่อนหรือเข้ารับการรักษาพยาบาลจนกว่าอาการเจ็บป่วยนั้นจะหายไป)

กรณีที่ลูกจ้างไม่สามารถทำงานได้และต้องหยุดงานเนื่องจากประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยที่เกิดขึ้นเนื่องจากการทำงานตามกฎหมายว่าด้วยเงินทดแทน และว่าลาเพื่อคลอดบุตร ไม่ถือเป็นการเจ็บป่วยที่จะลาป่วยได้

ในเรื่องใบรับรองแพทย์แผนปัจจุบันชั้นหนึ่ง หรือใบรับรองของสถานพยาบาลของทางราชการนั้น นายจ้างไม่มีสิทธิที่จะเรียกเอาจากลูกจ้าง เพื่อเป็นหลักฐานประกอบการลาป่วยของลูกจ้างได้เว้นแต่ในการลาป่วยคราวนั้นลูกจ้างได้ลาป่วยตั้งแต่ 3 วันทำงานติดต่อกันขึ้นไปเท่านั้น อย่างไรก็ตามในกรณีที่ลูกจ้างไม่อาจแสดงใบรับรองแพทย์แผนปัจจุบันชั้นหนึ่ง หรือของใบรับรองของสถานพยาบาลทางราชการได้ ให้ลูกจ้างชี้แจงให้นายจ้างทราบ ในกรณีที่นายจ้างจัดแพทย์ไว้ ลูกจ้างต้องให้แพทย์นั้นเป็นผู้ออกใบรับรอง เว้นแต่ลูกจ้างไม่สามารให้แพทย์นั้นตรวจได้

2.2.2 วันลาเพื่อทำหมัน

วันลาเพื่อทำหมัน ลูกจ้างทั้งชายและหญิงมีสิทธิลาเพื่อทำหมัน และมีสิทธิลาเนื่องจากการทำหมันได้ตามระยะเวลาหรือจำนวนวันที่แพทย์ปัจจุบันชั้นหนึ่ง กำหนดและออกใบรับรองแพทย์ให้

2.2.3 วันลาเพื่อกิจธุระอันจำเป็น

ลูกจ้างมีสิทธิลาเพื่อกิจธุระอันจำเป็นได้ปีละไม่น้อยกว่า 3 วันทำงาน คำว่ากิจธุระอันจำเป็นหมายถึง ภาระหรืองานที่จะต้องไปหรือทำด้วยตนเอง ซึ่งอาจมีปัญหาถ้านายจ้างยึดถือความหมายของถ้อยคำดังกล่าวอย่างเคร่งครัดและใช้ระบบอนุญาตหรืออนุมัติหรือตรวจสอบการลาโดยเข้มข้นก็จะทำให้เกิดปัญหาหรือข้อพิพาทระหว่างนายจ้างและผู้จ้างขึ้นได้ เมื่อกฎหมายกำหนดให้สิทธิลูกจ้างเพียง 3 วันทำงาน นายจ้างจึงพึงบริหารวันลานั้นโดยตระหนัก

2.2.4 วันลาเพื่อรับราชการทหาร

ลูกจ้าง(ที่เป็นทหารกองหนุนประเภท 1) ซึ่งได้รับคำสั่งเรียกให้เข้ารับราชการทหารในการเรียกพลเพื่อตรวจสอบ เพื่อฝึกวิชาทหารหรือเพื่อทดลองความพร้อมพร้อมตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหาร (พระราชบัญญัติรับราชการทหาร พ.ศ. 2497) มีสิทธิลาไปรับราชการทหารตามคำสั่งเรียกนั้นได้

2.2.5 วันลาเพื่อฝึกอบรมหรือ

พัฒนาความรู้ความสามารถ

ลูกจ้างที่ประสงค์จะเข้ารับการฝึกอบรมในหลักสูตรใด หรือต้องการพัฒนาตนเองด้วยการศึกษาหาความรู้ในแหล่งหรือสถาบันที่เปิดทำการในวันทำงานของลูกจ้าง มีสิทธิลาเพื่อฝึกการอบรมหรือพัฒนาความรู้ความสามารถได้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง ฉบับที่ 5 (พ.ศ. 2541)

2.2.6 วันลาเพื่อคลอดบุตร

ส่วนการลาเพื่อคลอดบุตร โดยปกติย่อมหมายถึงการลาเมื่อหญิงนั้นมีครรภ์แก่จนจะคลอดบุตร แล้วจึงลาหยุดงานเพื่อพักรอ

การคลอดการลาหยุดงานระหว่างวันที่มีการคลอดและหลังการคลอดและการลาหยุดงานเพื่ออยู่เลี้ยงดูและให้นมบุตรหลังจากนั้น การลาเพื่อคลอดบุตรยังให้หมายรวมถึงความรวมถึงวันลาเพื่อตรวจครรภ์ก่อนบุตรคลอดด้วย

อันที่จริงโดยเจตนาเดิมนั้น

ประสงค์จะให้วันลาเพื่อคลอดบุตร รวมถึงการลาที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการมีครรภ์ทั้งหมด เช่น การลาหยุดงานเนื่องจากการแพ้ท้อง การหยุดงานเนื่องจากมีอาการตกเลือดการหยุดงานเนื่องจากการแท้งบุตร รวมถึงการหยุดงานเพื่อรักษาครรภ์หรือทารกในครรภ์ หรือรักษาโรคแทรกซ้อนระหว่างมีครรภ์ต่าง ๆ เป็นต้นด้วย

3. สิทธิของลูกจ้างตามประกันสังคม

การประกันสังคม คือ การสร้างหลักประกันในการดำรงชีวิต ในกลุ่มของสมาชิกที่เข้าร่วมโครงการเพื่อรับผิดชอบในการเฉลี่ยความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นจากการเจ็บป่วย คลอดบุตร ทูพพลภาพ ตาย สงเคราะห์บุตร ขราภาพ และว่างงาน ซึ่งเป็นเรื่องสำคัญที่รัฐบาลของประเทศต่าง ๆ ในโลกส่วนใหญ่ นำระบบประกันสังคมไปใช้ในการให้หลักประกันชีวิตแก่ประชาชนของตน ตั้งแต่เกิดจนตาย หลักประกันสังคมมีคุณลักษณะดังนี้ (Social Security Office, 2019)

1) เป็นระบบการเฉลี่ยทุกข์-เฉลี่ยสุข ซึ่งกันและกันระหว่าง มวลสมาชิก ซึ่งโดยทั่วไปรัฐบาลของทุกประเทศจะให้ความสำคัญ แก่บุคคลที่ทำงานมีรายได้และอยู่ในระบบแรงงานก่อนและขยาย ความคุ้มครองไปสู่ผู้ทำงานที่มีรายได้ นอกกระบบการจ้างงานปกติ ซึ่งจัดอยู่ในกลุ่มที่เรียกว่า แรงงานนอกระบบ

2) เงินสมทบที่เก็บไปนั้นจะสะสมเป็นกองทุน ซึ่งจะให้สิทธิประโยชน์เฉพาะกับบุคคลที่ส่งเงินสมทบ ซึ่งประเทศไทยเรียกว่า ผู้ประกันตนเท่านั้น

3) การเก็บเงินสมทบ ซึ่งถือว่าเป็นภาษีพิเศษ ซึ่งจะเก็บจาก บุคคลที่กฎหมายกำหนดเท่านั้น ทั้งนี้ความสำเร็จประการหนึ่งของการประกันสังคมก็คือ เป้าหมายหลักที่ทำให้การประกันสังคมสามารถครอบคลุมทุกตัวบุคคลของประชาชนในชาติ (Universal Coverage) ได้ในอนาคต

สำหรับประเทศไทยได้จัดการดำเนินการระบบประกันสังคมเป็น 2 กองทุน คือ (Social Security Office, 2019)

1) กองทุนประกันสังคม

กองทุนประกันสังคม คือ กองทุนที่ให้หลักประกันแก่ผู้ประกันตนให้ได้รับประโยชน์ทดแทน เมื่อต้องประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย ทุพพลภาพ หรือตาย ซึ่งไม่เนื่องมาจากการทำงาน รวมทั้ง กรณีคลอดบุตร สงเคราะห์บุตร ชราภาพ และว่างงาน

2) กองทุนเงินทดแทน

กองทุนเงินทดแทน คือ กองทุนจ่ายเงินให้แก่ลูกจ้างแทนนายจ้าง เมื่อลูกจ้างประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย ทุพพลภาพ สูญเสียอวัยวะ หรือสูญเสียสมรรถภาพในการทำงานของร่างกาย ตายหรือสูญหาย อันเนื่องมาจากการทำงานให้แก่นายจ้าง โดยไม่คำนึงถึงวัน เวลา และสถานที่ แต่จะดูสาเหตุที่ทำให้ประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย

ในที่นี้จะขอกล่าวถึงกรณีการเจ็บป่วยตามกองทุนประกันสังคม

การเจ็บป่วยปกติ สิทธิประโยชน์ในสถานพยาบาลตามสิทธิ ผู้ประกันตนที่ส่งเงินสมทบครบ 3 เดือน ภายใน 15 เดือน ก่อนเดือนที่เจ็บป่วยหรือประสบอันตราย สามารถเข้ารับการรักษาพยาบาลในสถานพยาบาลตามสิทธิหรือเครือข่ายของสถานพยาบาลนั้นได้ฟรี โดยไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายใด ๆ ไม่ว่าจะเป็นผู้ป่วยนอก หรือผู้ป่วยใน รวมทั้งค่าตรวจสุขภาพและฟื้นฟูสมรรถภาพ เว้นแต่ ประสงค์สิ่งอำนวยความสะดวก เช่น ห้องพิเศษ แพทย์พิเศษ หรือ ค่าโทรศัพท์เหล่านี้ต้องจ่ายเพิ่มเอง รวมถึงการเจ็บป่วยหรือประสบอันตรายอันมิใช่เนื่องมาจากการทำงานด้วยเหตุหรือกลุ่มโรคและบริการที่ไม่มีสิทธิได้รับบริการทางการแพทย์

หากแพทย์ให้หยุดพักรักษาตัวสามารถขอรับเงินทดแทนการขาดรายได้ร้อยละ 50 ของค่าจ้างแต่ไม่เกิน 90 วันต่อครั้งและในหนึ่งปีปฏิทินไม่เกิน 180 วันต่อปียกเว้นป่วยด้วยโรคเรื้อรังจะได้รับเงินทดแทนการขาดรายได้ไม่เกิน 365 วัน

สมมติฐาน

แรงงานหญิงเป็นกำลังที่สำคัญมากในประเทศไทยที่ควรจะให้ความคุ้มครองในเรื่องต่าง ๆ โดยเฉพาะสิทธิการลาของหญิงระหว่างมีประจำเดือน ซึ่งเป็นการคุ้มครองสิทธิของหญิงที่เกิดจากเพศสภาพของหญิงเพื่อให้เป็นไปตามมาตรฐานแรงงานระหว่างประเทศ ในประเทศไทยจึงควรให้ความคุ้มครองแรงงานหญิงเหมือนเช่นในต่างประเทศ โดยมีรูปแบบที่เหมาะสมกับบริบทของสังคมไทย จึงต้องมีการแก้ไขพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541

กรอบแนวคิดของการวิจัย

การคุ้มครองแรงงานหญิงเป็นเรื่องที่สำคัญเพื่อให้แรงงานหญิงมีสิทธิเรื่องต่าง ๆ เทียบเท่ากับแรงงานชาย และในขณะเดียวกันก็ต้องมีมาตรการพิเศษเพื่อคุ้มครองสิทธิของหญิงในการทำงาน โดยเฉพาะในเรื่องที่เกี่ยวกับเพศสภาพของหญิง ซึ่งได้แก่ อาการเจ็บป่วยที่เกิดจากการมีประจำเดือน ตามพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541 ไม่ได้กำหนดให้หญิงกลางานระหว่างมีประจำเดือนไว้แบบเป็นรูปธรรม ในงานวิจัยนี้จึงจะวิเคราะห์สิทธิการกลางานของหญิงระหว่างมีประจำเดือน ความเหมาะสมของประเทศไทยในการหญิงกลางานระหว่างมีประจำเดือน รูปแบบที่เหมาะสมกับประเทศไทยในการให้หญิงกลางานระหว่างมีประจำเดือน

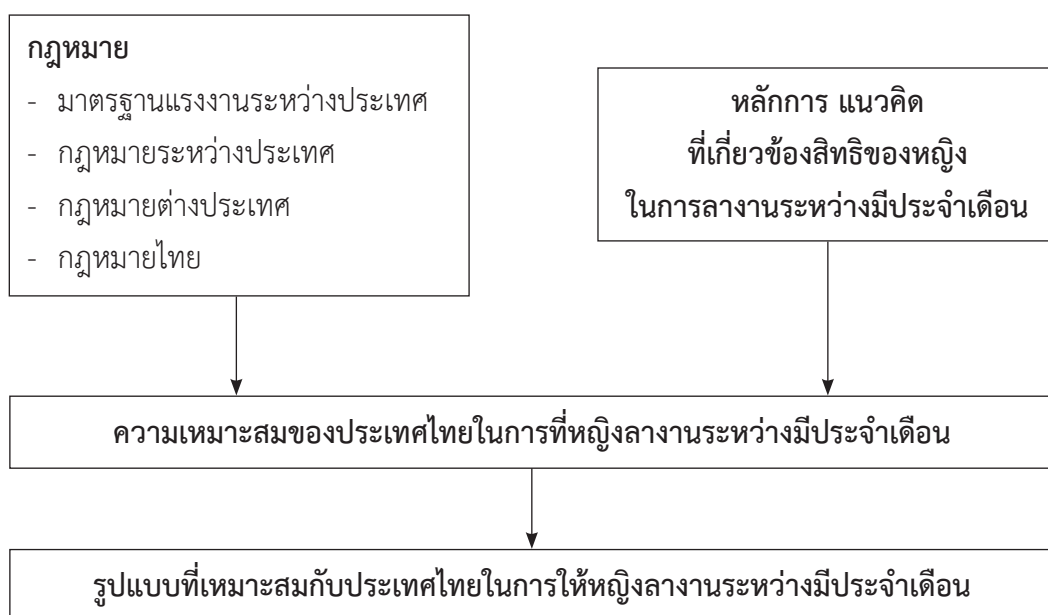
ระเบียบวิธีวิจัย

งานวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ ศึกษาวิจัยเอกสาร โดยศึกษาค้นคว้า รวบรวมข้อมูลจากหนังสือ บทความทางวิชาการ วิทยานิพนธ์ รายงานการวิจัย แหล่งข้อมูลออนไลน์ และกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับสิทธิของหญิงในการกลางานระหว่างมีประจำเดือนผลการวิจัย

ผลการวิจัย

1. สิทธิการกลางานของหญิงระหว่างมีประจำเดือน

ลูกจ้างที่เป็นชายและหญิงย่อมมีสิทธิเสมอภาคกัน ผู้หญิงจะไม่ถูกเลือกปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรมจากการจ้างงาน แต่ถึงแม้ว่าผู้หญิงจะได้รับการคุ้มครองให้เสมอภาคเทียบเท่ากับผู้ชาย แต่ใน

ภาพที่ 1 ภาพกรอบแนวคิดการวิจัย

บางเรื่องผู้หญิงย่อมจะได้รับการคุ้มครองมากกว่าผู้ชาย เนื่องจากเพศสภาพของผู้หญิงที่มีสรีระทางร่างกายที่แตกต่างจากผู้ชายในการทำงานบางประเภทจึงมีการยกเว้นไว้ไม่ให้ผู้หญิงทำ หรือในกรณีที่ผู้หญิงตั้งครรภ์จะยกเว้นการทำงานบางประเภทไว้ ซึ่งเป็นหลักการสากลที่หลาย ๆ ประเทศได้มีการบัญญัติไว้รวมถึงในประเทศไทยด้วยเช่นกัน การคุ้มครองแรงงานหญิงมาตรการหนึ่งที่ปรากฏในต่างประเทศคือการให้หญิงลาหยุดระหว่างมีประจำเดือน ซึ่งไม่ถือเป็นวันลาป่วย ในต่างประเทศมีการใช้มาตรการนี้ในหลายประเทศ ในงานวิจัยนี้ได้ศึกษาราชอาณาจักรสเปน สาธารณรัฐไต้หวัน สาธารณรัฐเกาหลี และสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม พบว่ามีการกำหนดวันลาระหว่างมีประจำเดือนไว้ โดยกำหนดให้ลาได้ประมาณ 1-3 วันโดยไม่ถือเป็นวันลาป่วย โดยมีทั้งการจ่ายค่าจ้างทั้งหมด การจ่ายค่าจ้างบางส่วนหรือไม่จ่ายค่าจ้างก็ได้ โดยอาจกำหนดเงื่อนไขในการลาให้มีใบรับรองแพทย์ หรือไม่ก็ได้

สำหรับประเทศไทยไม่มีการลางานระหว่างมีประจำเดือนบัญญัติไว้เป็นลายลักษณ์อักษรเหมือนเช่นในต่างประเทศ แต่ในทางปฏิบัติจะพบว่าผู้หญิงมักจะใช้สิทธิลาป่วยในช่วงมีประจำเดือนแทน เพราะประเทศไทยไม่มีการบัญญัติการลางานระหว่างมีประจำเดือนไว้โดยตรง ผลการวิจัยพบว่าสิทธิในการลางานของหญิงระหว่างมีประจำเดือนเป็นสิทธิตามมาตรฐานแรงงานระหว่างประเทศ อนุสัญญาระหว่างประเทศ และรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 ซึ่งให้การรับรองคุ้มครองสิทธิของแรงงานหญิง การให้แรงงานหญิงลางานระหว่างมีประจำเดือนจึงไม่ถือเป็นการเลือกปฏิบัติ รัฐสามารถมีมาตรการพิเศษเพื่อ

คุ้มครองแรงงานหญิงได้ การให้แรงงานหญิงลางานระหว่างมีประจำเดือนจึงเป็นสิทธิที่แรงงานหญิงควรได้รับ

2. ความเหมาะสมของประเทศไทยในการให้หญิงลางานระหว่างมีประจำเดือน

ในประเทศไทยไม่มีการให้สิทธิหญิงลางานระหว่างมีประจำเดือนไว้โดยเฉพาะ แต่ส่วนใหญ่ผู้หญิงที่ลาเพราะอาการปวดจากการมีประจำเดือนจะใช้สิทธิลาป่วยแทน หากลูกจ้างลาป่วยปีละเกิน 30 วัน นายจ้างจะไม่จ่ายค่าจ้าง แต่ลูกจ้างจะไปใช้สิทธิของประกันสังคมแทน ซึ่งหากพิจารณาการมีประจำเดือนของหญิงที่มาโดยปกตินั้น อาจกล่าวได้ว่าอย่างน้อยจะมีประจำเดือนทุก ๆ เดือน ฉะนั้นแรงงานหญิงที่ได้รับกระทบจากการมีประจำเดือนมาก ๆ เช่น มีอาการปวดท้องทุกครั้งที่มีประจำเดือนมาหรือปวดศีรษะ ฯลฯ อาจจะต้องใช้สิทธิลาป่วยถึง 2-3 วันต่อเดือน หรือ 24-36 วันต่อปี ซึ่งเกินระยะเวลาลาป่วยที่ลูกจ้างสามารถลาได้ตามพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541 ซึ่งให้ลาได้แค่ 30 วันต่อปี ซึ่งแทบจะเรียกได้ว่าลูกจ้างไม่มีสิทธิลาป่วยด้วยสาเหตุอย่างอื่นเลย

จากการศึกษามาตรฐานแรงงานระหว่างประเทศ และกฎหมายระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับการคุ้มครองสิทธิสตรี จะเห็นได้ว่าสุขภาพอนามัยของหญิงที่เป็นลูกจ้างจะต้องได้รับการดูแลตามเพศสภาพของหญิงด้วยเช่นกัน ซึ่งการให้หญิงลางานระหว่างมีประจำเดือน จากการศึกษาในต่างประเทศ ราชอาณาจักรสเปน สาธารณรัฐไต้หวัน สาธารณรัฐเกาหลี และสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม มีการให้สิทธิแรงงานหญิงลางานระหว่างมีประจำเดือนโดยไม่ถือเป็นวันลาป่วย

ถึงแม้การจะมีทั้งข้อสนับสนุนและข้อโต้แย้งเกี่ยวกับสิทธิของแรงงานหญิงในการลาระหว่างมีประจำเดือน แต่สำหรับผู้วิจัยยังเห็นว่าควรจะให้แรงงานหญิงสามารถลาได้ระหว่างมีประจำเดือนโดยไม่ให้ถือเป็นวันลาป่วย โดยถือเป็นสิ่งที่ประเทศไทยควรจะมีการบัญญัติรับรอง คຸ່ມครองสิทธิดังกล่าวไว้ เพราะการมีประจำเดือนเกิดจากเพศสภาพของหญิงตามธรรมชาติ การคຸ່ມครองแรงงานหญิงให้สามารถทำงานได้ โดยมีสุขภาพอนามัยที่ดี เป็นสิทธิที่แรงงานหญิงควรจะได้รับ ประเทศไทยควรจะให้สิทธิแรงงานหญิงลางานระหว่างมีประจำเดือนได้ โดยมีรูปแบบเฉพาะที่เหมาะสมกับประเทศไทย

3. รูปแบบที่เหมาะสมกับประเทศไทยในการให้หญิงลางานระหว่างมีประจำเดือน

ผลการวิจัยพบว่าประเทศไทยมีความเหมาะสมที่จะให้แรงงานหญิงลางานระหว่างมีประจำเดือน แต่ต้องมีรูปแบบที่เหมาะสมสำหรับประเทศไทย ดังนี้

3.1 การจ่ายค่าจ้าง

ตามปกติพระราชบัญญัติคຸ່ມครองแรงงาน พ.ศ. 2541 ลูกจ้างจะมีสิทธิได้ค่าจ้างถึงแม้ลูกจ้างจะไม่สามารถมาทำงานได้บางกรณี เช่น วันลาป่วย วันลากิจ วันลาทำหมัน วันลารับการทหาร ฯลฯ แต่การลาระหว่างมีประจำเดือนในประเทศไทยลูกจ้างจะใช้สิทธิลาป่วย จากการศึกษาในต่างประเทศที่มีการบัญญัติเรื่องการลาระหว่างมีประจำเดือนไว้เฉพาะ ผลการวิจัยพบว่าราชอาณาจักรสเปน จ่ายค่าจ้างในการลาระหว่างมีประจำเดือนให้ลูกจ้างหญิงร้อยละ 75 สาธารณรัฐไต้หวันจ่ายค่าจ้างร้อยละ 50 สาธารณรัฐเกาหลีไม่จ่ายค่าจ้าง และสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนามจ่ายค่าจ้างเต็มจำนวน (ในกรณีที่ลูกจ้างหญิงไม่ลาระหว่างมีประจำเดือนและนายจ้างอนุญาตให้ทำงาน ลูกจ้างมีสิทธิได้รับเงินเดือนพิเศษเพิ่มเติม) แสดงผลดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ตารางแสดงการจ่ายค่าจ้างกรณีแรงงานหญิงลาระหว่างมีประจำเดือนในแต่ละประเทศ

ประเทศ	ราชอาณาจักรสเปน	สาธารณรัฐไต้หวัน	สาธารณรัฐเกาหลี	สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม
การจ่ายค่าจ้าง	จ่ายค่าจ้าง 75 %	จ่ายค่าจ้าง 50 %	ไม่จ่ายค่าจ้าง	จ่ายค่าจ้างเต็มจำนวน (ในกรณีที่ลูกจ้างหญิงไม่ลาประจำเดือน และนายจ้างอนุญาตให้ทำงาน ลูกจ้างมีสิทธิได้รับ เงินเดือนพิเศษเพิ่มเติม)

สำหรับประเทศไทย ผู้วิจัยเห็นว่าในประเทศไทยควรจะให้แรงงานหญิงลางานระหว่างมีประจำเดือนได้ แต่ในเริ่มต้นผู้วิจัยเห็นว่าไม่ควรจะกำหนดให้นายจ้างจ่ายค่าจ้างให้กับลูกจ้าง เพราะผู้วิจัยเห็นว่าถึงแม้ว่าการให้แรงงานหญิงลางานระหว่างมีประจำเดือนเป็นสิทธิที่ผู้หญิงควรจะได้รับ การรับรอง คำนึงตามมาตรฐานแรงงานสากล ซึ่งคำนึงตามเพศสภาพหญิงก็จริง แต่ไม่ได้หมายความว่าแรงงานหญิงทุกคนจะมีอาการเจ็บป่วยจากการมีประจำเดือนจนไม่สามารถจะทำงานได้ทุกคน หากมีกฎหมายมารองรับให้ผู้หญิงมีสิทธิลางานได้ระหว่างมีประจำเดือน และได้รับค่าจ้าง จะทำให้มีการเกิดการลาโดยไม่ได้เจ็บป่วยจริง ซึ่งการจะพิสูจน์ว่าแรงงานหญิงคนใดมีอาการเจ็บป่วยจริงจากการมีประจำเดือนเป็นเรื่องที่พิสูจน์ได้ยาก อีกทั้งการให้ลูกจ้างหญิงลาระหว่างมีประจำเดือน แล้วต้องจ่ายค่าจ้าง ผู้วิจัยคิดว่า จะส่งผลกระทบต่อภาระงานของลูกจ้างหญิง ทำให้นายจ้างเลือกปฏิบัติไม่รับลูกจ้างหญิงทำงาน เพราะค่านิยมของนายจ้างคนไทยนั้น จะเห็นว่าลูกจ้างชายมีความแข็งแรง ทำงานได้มากกว่าลูกจ้างหญิงอยู่แล้ว ฉะนั้นการบังคับให้นายจ้างต้องจ่าย

ค่าจ้างในช่วงที่ลูกจ้างลาระหว่างมีประจำเดือน ผู้วิจัยเห็นว่าส่งผลกระทบต่อการรับลูกจ้างหญิงเข้าทำงาน

จากเหตุผลที่กล่าวมาผู้วิจัยจึงเห็นว่าประเทศไทยจึงควรให้ลูกจ้างลาหยุดระหว่างมีประจำเดือนได้โดยไม่ได้รับค่าจ้างเหมือนเช่นสาธารณรัฐเกาหลี

3.2 ระยะเวลาการลางาน

ถึงแม้ผลการวิจัยจะพบว่าลูกจ้างหญิงไม่ควรได้รับค่าจ้างหากมีการลาหยุดระหว่างมีประจำเดือนแต่ลูกจ้างควรได้สิทธิในการลาที่เพียงพอ ที่ทำให้สุขภาพทางกายพร้อมที่จะทำงาน เพื่อให้แรงงานหญิงมีสิทธิในมาตรฐานการครองชีพที่เพียงพอต่อสุขภาพเป็นไปตามปณิญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน สิทธิที่จะได้รับความคุ้มครองสุขภาพ ตามอนุสัญญาว่าด้วยการจัดการเลือกปฏิบัติต่อสตรีในทุกรูปแบบ ในต่างประเทศราชอาณาจักรสเปน และสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนามให้วันลาได้สูงสุด 3 วันต่อเดือน สาธารณรัฐเกาหลี ลาได้ 1 วันต่อเดือน สาธารณรัฐไต้หวัน ลาได้น้อยสุดคือเดือนละ 1 วัน แต่ไม่เกิน 3 วันต่อปี แสดงผลดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ตารางแสดงระยะเวลาการลาของหญิงระหว่างมีประจำเดือนในต่างประเทศ

ประเทศ	ราชอาณาจักรสเปน	สาธารณรัฐไต้หวัน	สาธารณรัฐเกาหลี	สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม
ระยะเวลาการลา ระหว่างมีประจำเดือน	ลาได้ 3 วันต่อเดือน	ลาได้เดือนละ 1 วัน แต่ไม่เกิน 3 วันต่อปี	ลาได้ 1 วันต่อเดือน	พักได้ 30 นาทีต่อวัน และวันลาอย่างน้อย 3 วันในแต่ละเดือน หากต้องการลามากกว่านี้ต้องตกลงกับนายจ้าง

จากการศึกษาผู้หญิงจะเป็นประจำเดือน 3 - 7 วัน ซึ่งโดยส่วนใหญ่อาการปวดประจำเดือนจะอยู่ในช่วงสามวันแรก ผู้วิจัยจึงเห็นว่าควรจะให้สิทธิแรงงานหญิงลาปวดประจำเดือนให้เพียงพอกับความเป็นจริง คือ ควรจะให้แรงงานหญิงลาได้ 3 วันต่อเดือนเหมือนเช่นในราชอาณาจักรสเปน และสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม โดยหากลูกจ้างหญิงมีอาการปวดมากกว่า 3 วันต่อเดือน ผู้วิจัยเห็นว่าควรให้ลูกจ้างหญิงใช้สิทธิลาป่วย ซึ่งลูกจ้างหญิงจะได้รับค่าจ้างเต็มจำนวนในวันลาป่วย

3.3 เงื่อนไขในการลา

ในการที่นายจ้างจะให้ลูกจ้างลาระหว่างมีประจำเดือนไม่ว่าลูกจ้างจะได้รับค่าจ้างหรือไม่ก็ตาม สิ่งที่นายจ้างจะนำมาพิจารณาโดยส่วนใหญ่ คือ ใบรับรองแพทย์ ซึ่งจากการศึกษาในต่างประเทศ ในราชอาณาจักรสเปนเป็นเพียงประเทศเดียวที่ต้องใช้ใบรับรองแพทย์เพื่อลางานในระหว่างมีประจำเดือน ในขณะที่ประเทศอื่น ๆ ไม่จำเป็นต้องมีใบรับรองแพทย์ แสดงผลดังตารางที่ 3

สำหรับประเทศไทย ผู้วิจัยเห็นว่าเนื่องจากลูกจ้างไม่ได้รับค่าจ้างในวันลาตามที่ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ไปนั้น ผู้วิจัยจึงเห็นว่าลูกจ้างไม่จำเป็นต้องใช้ใบรับรองแพทย์ในการลา เพราะการที่นายจ้างให้สิทธิลูกจ้างลาระหว่างมีประจำเดือนโดยไม่ได้รับค่าจ้าง เป็นการช่วยเหลือผู้ที่มีอาการเจ็บปวดระหว่างมีประจำเดือน ให้หยุดพักเพื่อให้สามารถกลับมาทำงานได้ ซึ่งหากต้องมีการเพิ่มขึ้นตอนให้ลูกจ้างในการไปพบแพทย์อีก ลูกจ้างอาจจะต้องเหนื่อยล้ามากขึ้นจากการไปพบแพทย์ อีกทั้งหากพิจารณาในเรื่องสิทธิการลาป่วยของลูกจ้างจะพบว่าลูกจ้างลาป่วยได้ 3 วันโดยไม่ต้องใช้ใบรับรองแพทย์หากเกิน 3 วันจึงต้องขอใบรับรองแพทย์ ผู้วิจัยจึงเห็นว่าการลางานระหว่างมีประจำเดือนควรจะนำหลักเรื่องนี้มาใช้เช่นเดียวกัน

สรุปและอภิปรายผลการวิจัย

การให้แรงงานหญิงลางานระหว่างมีประจำเดือนจึงเป็นสิทธิที่แรงงานหญิงควรได้รับ

ตารางที่ 3 ตารางแสดงเงื่อนไขในการลางานระหว่างมีประจำเดือนในต่างประเทศ

ประเทศ	ราชอาณาจักรสเปน	สาธารณรัฐ ไต้หวัน	สาธารณรัฐ เกาหลี	สาธารณรัฐ สังคมนิยมเวียดนาม
เงื่อนไขในการลา ระหว่าง มีประจำเดือน	ต้องมี ใบรับรองแพทย์	ไม่ต้องมี ใบรับรองแพทย์	ไม่ต้องมี ใบรับรองแพทย์	ไม่ต้องมี ใบรับรองแพทย์

ประเทศไทยควรจะให้สิทธิแรงงานหญิงทำงานระหว่างมีประจำเดือนได้ โดยมีรูปแบบเฉพาะที่เหมาะสมกับประเทศไทย จากผลการวิเคราะห์รูปแบบที่เหมาะสมสำหรับประเทศไทยในการลางานของลูกจ้างหญิงระหว่างมีประจำเดือนสามารถสรุปได้ว่า ควรให้ลูกจ้างหญิงทำงานระหว่างมีประจำเดือนได้ 3 วัน หากลูกจ้างหญิงต้องการลามากกว่านั้นจะต้องใช้สิทธิลาป่วย โดยระหว่างการลาประจำเดือนนายจ้างไม่ต้องจ่ายค่าจ้าง และลูกจ้างไม่จำเป็นต้องมีใบรับรองแพทย์ แสดงผลดังตารางที่ 4

จากผลการวิจัยที่ได้ว่าแรงงานหญิงควรมีสวัสดิการระหว่างมีประจำเดือน ประเทศไทยมีความเหมาะสมในการให้หญิงทำงานระหว่างมีประจำเดือน โดยมีรูปแบบที่เหมาะสมกับประเทศไทย ผู้วิจัยเห็นว่าควรจะมีการแก้ไขพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541 ดังนี้

1. สิทธิการลางานของหญิงระหว่างมีประจำเดือน

ตารางที่ 4 ตารางแสดงรูปแบบที่เหมาะสมสำหรับประเทศไทย ในการลางานของลูกจ้างหญิงระหว่างมีประจำเดือน

รูปแบบ	ระยะเวลาในการลา ระหว่างมีประจำเดือน	การจ่ายค่าจ้าง ระหว่างมีประจำเดือน	เงื่อนไขในการลา ระหว่างมีประจำเดือน
ประเทศไทย	ลาได้ 3 วันต่อเดือน หากลูกจ้างจะลา ให้ใช้สิทธิลาป่วย	ไม่จ่ายค่าจ้าง	ไม่ต้องมีใบรับรองแพทย์

ผู้วิจัยเห็นควรเพิ่มมาตรา 43/1 ในหมวด 3 การใช้แรงงานหญิงแห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541 ดังนี้

“มาตรา 43/1 ลูกจ้างซึ่งเป็นหญิงที่มีอาการเจ็บป่วยเนื่องมาจากการมีประจำเดือนสามารถลางานระหว่างมีประจำเดือนได้เท่าที่เจ็บป่วยจากการมีประจำเดือนจริง การลาระหว่างมีประจำเดือนตั้งแต่ 3 วันทำงานขึ้นไป นายจ้างอาจให้ลูกจ้างแสดงใบรับรองแพทย์แผนปัจจุบันชั้นหนึ่งหรือของสถานพยาบาลของทางราชการในกรณีที่ลูกจ้างไม่อาจแสดงใบรับรองของแพทย์

แผนปัจจุบันชั้นหนึ่งหรือของสถานพยาบาลของทางราชการได้ให้ลูกจ้างชี้แจงให้นายจ้างทราบ”

2. การจ่ายค่าจ้าง

ผู้วิจัยเห็นควรเพิ่มมาตรา 43/2 ในหมวด 3 การใช้แรงงานหญิงแห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541 ดังนี้

“มาตรา 43/2 หากลูกจ้างซึ่งเป็นหญิงลางานเนื่องจากการมีประจำเดือน ตามมาตรา 43/1 ถ้าไม่มีข้อบังคับเกี่ยวกับการทำงานตกลงไว้เป็นอย่างอื่น นายจ้างไม่จำเป็นต้องจ่ายค่าจ้าง โดยให้เป็นข้อตกลงระหว่างนายจ้างและลูกจ้าง”

เอกสารอ้างอิง

- Bumrungrad Hospital. (2019). **Menstrual Cramps May Be More Dangerous Than You Think**. Retrieved from <https://www.bumrungrad.com/th/health-blog/july-2019/dysmenorrhea> [2023, 30 Dec.] (In Thai)
- Chankisen, T. (2023). **‘Spain’ First Country in Europe Where Women Can Take 3-5 Day Leave of Work Per Month Due to ‘Illness of Menstruation’ Without Deduction of Payment**. Retrieved from <https://thestandard.co/leave-of-absence-spain/> [2023, 27 Dec.] (In Thai)
- Dhamkraisorn, S. (2016). **Menstrual Blood Is Not Waste Blood, and Colour of Menstrual Period Can Change**. Retrieved from <https://www.rama.mahidol.ac.th/ramachannee/> [2023, 30 Dec.] (In Thai)
- Dharmniti. (2023). **Women’s Rights under Thai Labour Law**. Retrieved from <https://www.dharmniti.co.th/female-law/> [2023, 27 Dec.] (In Thai)
- Korkongka, A. (1996). **Economics on Labour Protection and Labour relations**. Bangkok: Ramkamhaeng University. (In Thai)
- Management and Registry Technology Development Division. (2023). **Announcement on the Number of Population between the Year of 2023 – 1999**. Retrieved from <https://stat.bora.dopa.go.th/stat/statnew/statMenu/newStat/sumyear.php> [2023, 30 Dec.] (In Thai)

- Masih, N. (2023). **Need time off work for period pain? These countries offer ‘menstrual leave**. Retrieved from <https://www.washingtonpost.com/world/2023/02/17/spain-paid-menstrual-leave-countries/> [2023, 27 Dec.] (In Thai)
- Ministry of Labour. (2023). **Statistics of Labour in the Year of 2023**. Bangkok: Division of Economics of Labour. (In Thai)
- Mkclegal. (2566). **Daily Employee - No Work No Pay, Is It True? Episode 2**. Retrieved from <https://www.mkclegal.com> [2023, 30 Dec.] (In Thai)
- Paolo Hospital. (2020). **20 Things To Know about Menstruation**. Retrieved from <https://www.paolohospital.com/> [2023, 30 Dec.] (In Thai)
- Social Security Office. (2019). **Insurance Handbook**. Bangkok: Social Security Office. (In Thai)
- Wilawan, K. (2023). **Explanation on Labour Law** (31st Edition). Bangkok: Winyuchon. (In Thai)
- Yodhong, C. (2023). **Do You Know That in This World There Are Many Countries That Provide Rights to Leave of Work Due To Menstrual Cramps**. Retrieved from <https://thestandard.co/dysmenorrhoea-company-absent-capable-countries/> [2023, 27 Dec.] (In Thai)
-

ปัจจัยการจัดการด้านการเงินของผู้สูงอายุที่มีอิทธิพลต่อคุณภาพชีวิตภายใต้วิถีชีวิตใหม่

FINANCIAL MANAGEMENT FACTORS OF THE ELDERLY INFLUENCING QUALITY OF LIFE UNDER THE NEW NORMAL

รฐิยา ส่งสุข*, ธีรดา บุญพามี และ อังคณา สิริรัตนานุกุลศิริ
สาขาวิชาการบัญชี คณะบริหารธุรกิจและเทคโนโลยีสารสนเทศ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก กรุงเทพมหานคร ประเทศไทย

Rathiya Songsuk*, Teerada Boonpamee and Angkana Leerattananugulsiri
Department of Accountancy, Faculty of Business Administration and Information Technology,
Rajamangala University of Technology Tawan-ok, Bangkok, Thailand

*E-mail: rathiya_so@rmutto.ac.th

Received: 27-07-2024

Revised: 04-08-2024

Accepted: 09-09-2024

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาระดับความคิดเห็นการจัดการด้านการเงินของผู้สูงอายุภายใต้วิถีชีวิตใหม่ และคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุภายใต้วิถีชีวิตใหม่ และ (2) ศึกษาอิทธิพลของการจัดการด้านการเงินของผู้สูงอายุที่มีผลต่อคุณภาพชีวิตภายใต้วิถีชีวิตใหม่ โดยใช้การวิจัยเชิงปริมาณและแบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูล กลุ่มตัวอย่างคือผู้สูงอายุที่มีอายุตั้งแต่ 60 ปีขึ้นไปในเขตตลิ่งชัน จำนวน 380 คน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ คือ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้าง (SEM) ผลการวิจัยพบว่า (1) ปัจจัยการจัดการด้านการเงินประกอบด้วย ด้านการหารายได้ ด้านการใช้จ่ายเงิน ด้านการออมเงิน ด้านการลงทุน และปัจจัยด้านคุณภาพชีวิตภายใต้วิถีชีวิตใหม่ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง (2) การวิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้าง (SEM) พบว่า ปัจจัยการจัดการด้านการเงิน มีอิทธิพลทางบวกต่อคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุภายใต้วิถีชีวิตใหม่ โดยมีด้านการลงทุนมีอิทธิพลมากที่สุด มีอิทธิพลเปลี่ยนแปลงร้อยละ 71 ซึ่งชี้ให้เห็นถึงบทบาทของการจัดการด้านการเงินในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุภายใต้วิถีชีวิตใหม่ และยังสามารถเป็นข้อมูลสำคัญในการพัฒนานโยบายสาธารณะและแผนงานที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุในอนาคต และ (3) โมเดลสมการโครงสร้างที่ปรับใหม่มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์อยู่ในเกณฑ์ดี

คำสำคัญ: การจัดการด้านการเงิน ผู้สูงอายุ คุณภาพชีวิต วิถีชีวิตใหม่

ABSTRACT

This research aims to (1) examine the level of opinions on financial management among the elderly and their quality of life under the new normal, and (2) investigate the influence of financial management on the quality of life of the elderly under the new normal. Quantitative research and questionnaires were used for data collection. The sample consisted of 380 elderly individuals aged 60 and above in the Taling Chan district. Statistical analysis included frequency, percentage, mean, standard deviation, and Structural Equation Modeling (SEM). The findings revealed that (1) financial management factors, including income generation, spending, saving, and investing, as well as the quality of life under the new normal, were at a moderate level. (2) SEM analysis showed that financial management factors had a positive influence on the quality of life of the elderly under the new normal, with investing having the greatest impact, accounting for a 71% variation. This highlights the role of financial management in enhancing the quality of life for the elderly under the new normal and provides crucial information for developing public policies and programs aimed at enhancing the quality of life for the elderly in the future, and (3) the revised structural equation model demonstrated a good alignment with the empirical data.

Keywords: Financial management, Elderly, Quality of life, New normal

บทนำ

เศรษฐกิจผู้สูงอายุ (Silver Economy) เป็นกลุ่มที่กำลังซื้อสูงอันดับต้น ๆ ในตลาดโลก การเพิ่มขึ้นของประชากรผู้สูงอายุทั่วโลกทำให้เกิดระบบเศรษฐกิจใหม่ซึ่งเรียกกันว่าเศรษฐกิจผู้สูงอายุ หรือ Silver Economy ซึ่งถือเป็นระบบเศรษฐกิจที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมที่ตอบสนองความต้องการและความจำเป็นสำหรับผู้สูงอายุเป็นหลัก Silver Economy ถือเป็นตลาดใหม่ ผู้บริโภคในบางกลุ่มที่อยู่ในวัยเกษียณมีกำลังซื้อสูงและมักจะมองหา กิจกรรมหรืองานอดิเรกทำ เช่น การท่องเที่ยว สังสรรค์ และยินดีพร้อมที่จะจ่ายเพื่อให้ได้ผลิตภัณฑ์ที่มีคุณภาพหรือนวัตกรรมที่สามารถยกระดับคุณภาพ

ชีวิต ประชากรกลุ่มนี้อาจมีเงินออมมากกว่ากลุ่มอายุอื่น ๆ และมีแนวโน้มที่จะใช้จ่ายเพื่อการพักผ่อน ดูแลความงาม บริการการรักษาพยาบาล รวมถึงเลือกซื้อผลิตภัณฑ์และบริการระดับพรีเมียม อย่างไรก็ตามในสถานะของผู้สูงวัยนั้นส่วนใหญ่เผชิญกับปัญหาสุขภาพทั้งด้านร่างกายและจิตใจ ซึ่งต้องได้รับการรักษาและดูแลในระยะยาว จึงทำให้ค่าใช้จ่ายในการจัดหาผลิตภัณฑ์และบริการสำหรับผู้สูงวัยจึงมีความต้องการเพิ่มขึ้น อย่างเช่น ผลิตภัณฑ์ดูแลสุขภาพ อาหารที่ทานง่ายและมีโภชนาการสูงที่อยู่อาศัย และเทคโนโลยีที่ช่วยยกระดับคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ที่ดี (National Science

and Technology Development Agency, 2019)

การจัดการทางการเงินของผู้สูงอายุเป็นประเด็นสำคัญที่ได้รับอิทธิพลจากหลายปัจจัย เช่น อายุ ความรู้ทางการเงิน ความชอบความเสี่ยงและความคาดหวังในอนาคต (Chi et al., 2023) เมื่อประชากรผู้สูงอายุเพิ่มขึ้น ความสำคัญของการจัดการการเงินก็เพิ่มมากขึ้น ผู้สูงอายุบางคนต้องเผชิญกับความท้าทายในการตอบสนองความต้องการพื้นฐานในชีวิตประจำวัน รวมถึงการจัดการทางการเงิน (Chithra et al., 2021) การทำความเข้าใจการตัดสินใจของผู้บริโภคผู้สูงอายุเกี่ยวกับการจัดการสินทรัพย์ทางการเงินและมรดกจึงเป็นสิ่งสำคัญ โดยเน้นถึงความต้องการกลยุทธ์ที่ปรับแต่งตามค่านิยมและวิถีชีวิตที่หลากหลาย (Guido et al., 2020) การตัดสินใจทางการเงินที่ผิดพลาดอาจนำไปสู่ผลกระทบสำคัญ เช่น การถูกละเมิดทางการเงินและการสูญเสียความเป็นอิสระทางการเงิน จึงจำเป็นต้องมีเครื่องมือประเมินที่มีประสิทธิภาพและกลยุทธ์การป้องกัน (Greene, 2022) เครื่องมือต่าง ๆ ที่ใช้สำหรับการประเมินความสามารถในการจัดการทางการเงินของผู้สูงอายุได้แก่ตราสารทางการเงิน ซึ่งช่วยในการประเมินความสามารถในการจัดการงานทางการเงินอย่างอิสระ (Marroni et al., 2017)

ในสังคมที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว โดยเฉพาะ “วิถีชีวิตใหม่” หลังโควิด-19 ได้ครอบคลุมแง่มุมต่าง ๆ ของชีวิตประจำวัน รวมถึงกิจกรรมการกินและการนอน การเปลี่ยนแปลงบริการสาธารณะความพร้อมในการเพิ่มความรู้ของชุมชน การกระจายทางเศรษฐกิจและสังคม และความเป็นอยู่โดยรวม ซึ่งทั้งหมดนี้ไม่เหมือนเดิม โดยเฉพาะอย่างยิ่ง

กิจกรรมการนอนที่เปลี่ยนแปลงไป เช่นระยะเวลาการนอนที่ยาวนานขึ้น และหนี้การนอนหลับที่ลดลง (Lower sleep debt) หรือการอดนอนที่น้อยลง ซึ่งอาจส่งผลในเชิงบวกต่อค่าดัชนีมวลกายและผลลัพธ์ด้านสุขภาพ (Ramírez-Contreras et al., 2022) อย่างไรก็ตามความท้าทายของสังคมคือการทำความเข้าใจและการดำเนินชีวิตใหม่โดยเน้นถึงความสำคัญของความรู้และความพร้อมทางด้านพฤติกรรมในการเผชิญวิถีชีวิตใหม่นี้ (Noor, 2020) นอกจากนี้การหยุดชะงักทางเศรษฐกิจและสังคมที่เป็นผลมาจากการแพร่กระจายของเชื้อไวรัสโควิด-19 และการเปลี่ยนไปสู่วิถีชีวิตใหม่มีอิทธิพลต่อความเป็นอยู่ที่ดีของแต่ละบุคคล โดยสังเกตเห็นความแตกต่างกันในความเต็มใจที่จะปรับตัวให้เข้ากับแนวทางปฏิบัติใหม่ และระดับความสุขที่ตามมา (Hurui, 2022) นอกจากนี้วิถีชีวิตใหม่ยังสามารถมองได้ว่าเป็นการขยายแนวโน้มนโยบายใหม่ที่มีอยู่ ส่งผลกระทบต่อสถาบันต่าง ๆ เช่น สถาบันการศึกษาได้มีการจัดการเรียนการสอนเป็นรูปแบบออนไลน์ นอกจากนี้คนทำงาน โดยเฉพาะเพศหญิงมีความคาดหวังเป็นอย่างมาก เกี่ยวกับความสมดุลระหว่างชีวิตการทำงานและชีวิตส่วนตัวมากขึ้น (Work Life Balance) (Lin et al., 2021)

ปัญหาสำคัญในปัจจุบันที่เกิดขึ้นจากการเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุคือ การพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุ จากการสำรวจของสำนักงานสถิติแห่งชาติและแหล่งข้อมูลอื่น ๆ พบว่า ผู้สูงอายุมากกว่า 80% มีรายได้ไม่เพียงพอสำหรับการดำรงชีวิตหลังเกษียณ แหล่งรายได้หลักของผู้สูงอายุคือการสนับสนุนทางการเงินจากบุตรหลาน อย่างไรก็ตาม การสนับสนุนนี้มีแนวโน้มลดลง เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงทาง

เศรษฐกิจและสังคม จากครอบครัวขยายที่อาศัยอยู่ร่วมกัน เปลี่ยนเป็นครอบครัวขนาดเล็กที่แยกกันอยู่ ทำให้การพบปะพ่อแม่เป็นไปเพียงครั้งคราว ดังนั้น การพึ่งพาทางการเงินจากลูกหลานจึงลดน้อยลง เมื่อเผชิญกับปัญหาโรคระบาด การปิดกิจการ และการปลดพนักงาน รายได้ของครอบครัวลดลง ทำให้เกิดผลกระทบตามมาอีกมากมาย

จากที่กล่าวมาข้างต้น คณะผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษามุ่งเน้นเพื่อหาคำตอบของการจัดการด้านการเงินของผู้สูงอายุและคุณภาพชีวิตภายใต้วิถีชีวิตใหม่ว่าเป็นอย่างไร

วัตถุประสงค์การวิจัย

การวิจัยเรื่องปัจจัยการจัดการด้านการเงินของผู้สูงอายุที่มีอิทธิพลต่อคุณภาพชีวิตภายใต้วิถีชีวิตใหม่ มีวัตถุประสงค์ ในการดำเนินการที่ใจดังต่อไปนี้

1. เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นการจัดการด้านการเงินของผู้สูงอายุภายใต้วิถีชีวิตใหม่และคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุภายใต้วิถีชีวิตใหม่
2. เพื่อศึกษาอิทธิพลของการจัดการด้านการเงินของผู้สูงอายุต่อคุณภาพชีวิตภายใต้วิถีชีวิตใหม่

ทบทวนแนวคิด

การทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมากำหนดกรอบแนวคิดและวิธีการดำเนินการศึกษาในครั้งนี้ ประกอบด้วยแนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยจากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

การจัดการการเงิน

การบริหารการเงินส่วนบุคคล (Personal Financial Literacy) เป็นทักษะสำคัญที่ช่วยให้

บุคคลสามารถจัดการเงินของตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทักษะนี้เกี่ยวข้องกับการจัดหาเงินรายได้เพื่อใช้ในการดำรงชีวิต ในขณะเดียวกัน ยังต้องหาวิธีการหรือเทคนิคในการใช้จ่ายเงิน การออม และการลงทุนอย่างเหมาะสม เพื่อให้การบริหารการเงินส่วนบุคคลเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุด (Garman, 2017) ในการศึกษาด้านการบริหารการเงินส่วนบุคคลมีเนื้อหาครอบคลุมประเด็นสำคัญดังต่อไปนี้

1. การหารายได้ คือ กระบวนการที่บุคคลสามารถสร้างรายได้จากแหล่งต่าง ๆ เช่น การทำงานประจำ การทำธุรกิจส่วนตัว หรือการลงทุน การศึกษาวิธีการหารายได้จะช่วยให้บุคคลมีความรู้ในการเพิ่มรายได้และการจัดการกับแหล่งรายได้ที่หลากหลาย
2. การใช้จ่ายเงิน การใช้จ่ายเงินอย่างมีประสิทธิภาพเป็นเรื่องสำคัญที่ช่วยให้บุคคลสามารถควบคุมการใช้จ่ายและลดความเสี่ยงในการเกิดหนี้สิน การจัดทำงบประมาณ การวางแผนการใช้จ่าย และการตระหนักถึงความจำเป็นและความต้องการของตนเองจะช่วยให้การใช้จ่ายเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ
3. การออมเงิน การออมเงินเป็นพื้นฐานสำคัญในการสร้างความมั่นคงทางการเงิน การออมเงินช่วยให้บุคคลมีเงินสำรองในกรณีฉุกเฉิน และสามารถใช้จ่ายเงินเพื่อเป้าหมายในอนาคต การศึกษาเรื่องการออมจะช่วยให้บุคคลมีความรู้ในการเลือกวิธีการออมที่เหมาะสมและมีประสิทธิภาพ
4. การลงทุน การลงทุนเป็นวิธีหนึ่ง ที่ช่วยเพิ่มมูลค่าเงินของบุคคลในระยะยาว การลงทุนสามารถทำได้หลายรูปแบบ เช่น การลงทุนในหุ้น พันธบัตร กองทุนรวม หรืออสังหาริมทรัพย์ การศึกษาการลงทุนจะช่วยให้บุคคลมีความรู้

ในการวิเคราะห์และตัดสินใจลงทุนอย่างรอบคอบ เพื่อลดความเสี่ยงและเพิ่มผลตอบแทนจากการลงทุน

ผู้สูงอายุ

กรมกิจการผู้สูงอายุ หรือ DOP ได้กล่าวว่า ผู้สูงอายุที่มีอายุตั้งแต่ 60 ปีบริบูรณ์ขึ้นไป มีสิทธิได้รับการคุ้มครองและการสนับสนุนในด้านต่าง ๆ ได้แก่ (1) ทางด้านการแพทย์และสาธารณสุข (2) ด้านการศึกษา การศาสนา และข้อมูลข่าวสาร (3) ด้านการประกอบอาชีพ (4) ด้านการพัฒนาตนเอง และการมีส่วนร่วมทางสังคม (5) ด้านการอำนวยความสะดวก และความปลอดภัยในสถานที่ต่าง ๆ (6) ด้านการลดหย่อนค่าโดยสาร (7) ด้านการยกเว้น ค่าเข้าชมสถานที่ของรัฐ (8) ด้านการช่วยเหลือกรณี ถูกทารุณกรรมหรือทอดทิ้ง (9) การให้คำปรึกษาที่ดี และครอบครัว (10) ด้านการช่วยเหลือด้านที่พักอาศัย อาหาร และเครื่องนุ่งห่ม (11) เงินเบี้ยยังชีพ (12) การจัดการศพตามประเพณี (13) การบริการ สถานที่ท่องเที่ยว กีฬา นันทนาการ (14) การบริการ ด้านพิพิธภัณฑสถาน โบราณสถาน หอจดหมายเหตุแห่งชาติ ศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม (15) การลดหย่อน ภาษีเงินได้ (16) ด้านกองทุนผู้สูงอายุ (Department of Older Person, 2021)

คุณภาพชีวิต

คุณภาพชีวิต ประกอบด้วยปัจจัยพื้นฐานสู่การมีคุณภาพชีวิตที่ดี คือ (1) อาหารควรมีคุณภาพ และสอดคล้องกับหลักโภชนาการ (2) ที่อยู่อาศัย ควรมีสภาพแวดล้อมที่เหมาะสม อำนวยความสะดวก ปลอดภัย มีอากาศถ่ายเทสะดวก และสุขอนามัยที่ดี (3) ครอบครัวควรมีความอบอุ่นและสุขสบาย (4) สังคมควรมีสภาพแวดล้อมที่สงบ ปลอดภัย ต่อชีวิตและทรัพย์สิน โดยมีเพื่อนบ้านที่ดีและไม่มีความวุ่นวาย

ในการใช้ชีวิตให้มีคุณภาพในยุค นิวนอร์มอลนั้น ประชาชนในทุกประเทศได้ปรับตัว อย่างรวดเร็ว เพื่อรักษาคุณภาพชีวิตที่ดี จึงเกิด พฤติกรรมในยุคปกติใหม่ คือ (1) มีการเว้น ระยะห่างทางสังคม (2) มีการใส่ใจสุขภาพมากขึ้น (3) การจับจ่ายใช้สอยอย่างประหยัด (4) การใช้ อินเทอร์เน็ตในการติดต่อสื่อสารมากขึ้น

ทั้งนี้ที่กล่าวมาก็เพื่อให้เกิดคุณภาพชีวิต และมีความสุข และปลอดภัยในยุคโควิด - 19 และการใช้ชีวิต อย่างมีคุณภาพในของคนสมัยใหม่ คือการใช้ชีวิตอยู่บนการเปลี่ยนแปลงที่รวดเร็ว จนทำให้เกิดสิ่งใหม่ๆ เกิดขึ้นจนไม่สามารถจะเรียนรู้ ให้ทันต่อเหตุการณ์ได้ แต่สิ่งเป็นพฤติกรรม ความต้องการที่เกิดขึ้นของของสังคมสมัยนั้น คือ (1) ควรมีความสะดวกในการเดินทาง การทำงาน การศึกษา และการพักผ่อน (2) ควรมีความปลอดภัย จากภัยต่าง ๆ ที่อาจเกิดขึ้นต่อชีวิตและทรัพย์สิน ของตนเองและครอบครัว (3) ควรมีระบบสื่อสาร อินเทอร์เน็ตความเร็วสูงที่เหมาะสมต่อการสื่อสาร ทางไกล และมีเทคโนโลยีต่างๆ ที่ทันสมัย เพราะสิ่งที่ กล่าวมานั้นจะทำให้คนตระหนักถึงผลได้และผลเสีย ที่จะตามมา แม้เกิดความรวดเร็วมากทำให้สะดวกมาก แต่รวดเร็วมากก็เกิดความผิดพลาดมากตามเช่นกัน (Kaewkanha, 2022)

แนวคิดเกี่ยวกับคุณภาพชีวิต ตามหลักการ ของ Richard E. Walton (Walton, 1973) ได้แบ่งองค์ประกอบสำคัญเกี่ยวกับคุณภาพชีวิตไว้ 8 ประการ ดังนี้

1. ค่าตอบแทนที่เป็นธรรมและเพียงพอ (Adequate and Fair Compensation) การที่ ผู้ปฏิบัติงานได้รับค่าจ้าง เงินเดือน ค่าตอบแทน และผลประโยชน์อื่น ๆ อย่างเพียงพอกับการมีชีวิต

อยู่ได้ตามมาตรฐานที่ยอมรับกันโดยทั่วไปและต้องเป็นธรรม

2. สิ่งแวดล้อมที่ถูกลักษณะและปลอดภัย (Safe and Healthy Environment) ผู้ปฏิบัติงานไม่ควรจะอยู่ในสภาพแวดล้อมทางด้านร่างกายและสิ่งแวดล้อมของการทำงานที่ไม่เหมาะสม ซึ่งจะทำให้เกิดสุขภาพไม่ดี

3. เปิดโอกาสให้ผู้ปฏิบัติงานได้พัฒนาความรู้ความสามารถได้เป็นอย่างดี (Development of Human Capacities) งานที่ปฏิบัติอยู่นั้นจะต้องเปิดโอกาสให้ผู้ปฏิบัติงานได้ใช้และพัฒนาทักษะความรู้อย่างแท้จริง และรวมถึงการมีโอกาสได้ทำงานที่ตนยอมรับว่าสำคัญและมีความหมาย การพัฒนาขีดความสามารถของบุคคลในการทำงานนี้เป็นการให้ความสำคัญเกี่ยวกับ การศึกษา อบรม การพัฒนาการทำงานและอาชีพของบุคคล เป็นสิ่งที่บ่งบอกถึงคุณภาพชีวิต ซึ่งจะทำให้บุคคลสามารถทำหน้าที่ได้โดยใช้ศักยภาพที่มีอยู่อย่างเต็มที่ที่มีความเชื่อมั่นในตนเอง

4. ลักษณะงานที่ส่งเสริมความเจริญเติบโตและความมั่นคงให้แก่ผู้ปฏิบัติงาน (Growth and Security) นอกจากงานจะช่วยเพิ่มพูนความรู้ความสามารถของตนเองให้ได้รับความรู้และทักษะใหม่ๆ แล้ว ยังช่วยให้ผู้ปฏิบัติงานได้มีโอกาสก้าวหน้า และมีความมั่นคงในอาชีพ มีแนวทางหรือโอกาสในการเลื่อนตำแหน่งหน้าที่ที่สูงขึ้น ตลอดจนเป็นที่ยอมรับทั้งของเพื่อนร่วมงานและสมาชิกในครอบครัวของตน

5. ลักษณะงานมีส่วนส่งเสริมด้านบูรณาการทางสังคมของผู้ปฏิบัติงาน (Social Integration) การทำงานร่วมกันเป็นการที่ผู้ปฏิบัติงานเห็นว่าตนเองมีคุณค่า สามารถปฏิบัติงานให้สำเร็จลุล่วงได้

6. ลักษณะงานที่ตั้งอยู่บนฐานของกฎหมายหรือกระบวนการยุติธรรม (Constitutionalism) หมายถึง การบริหารจัดการที่ให้เจ้าหน้าที่/พนักงานได้รับสิทธิในการปฏิบัติตามขอบเขตที่ได้รับมอบหมายและแสดงออกในสิทธิซึ่งกันและกัน หรือเป็นการกำหนดแนวทางในการทำงานร่วมกัน

7. ความสมดุลระหว่างชีวิตกับการทำงาน โดยส่วนรวม (The Total Life Space) เป็นเรื่องของ การเปิดโอกาสให้ผู้ปฏิบัติงานได้ใช้ชีวิตในการทำงาน และชีวิตส่วนตัวนอกองค์กรอย่างสมดุล

8. ลักษณะงานมีส่วนเกี่ยวข้องกับและสัมพันธ์กับสังคมโดยตรง (Social Relevance) กิจกรรมการทำงานที่ดำเนินไปในลักษณะที่ได้รับผิดชอบต่อสังคม

วิถีชีวิตใหม่ (New Normal)

ยุคแห่งการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ทั้งพฤติกรรมส่วนบุคคล ครอบครัว สังคม และสภาพแวดล้อม เกิดขึ้นเนื่องจากโรคอุบัติใหม่ แนวคิด “New Normal” ถูกนำมาใช้ครั้งแรกโดยบิลล์ กรอส (Bill Gross) ผู้ก่อตั้งบริษัทบริหารสินทรัพย์ชาวอเมริกัน เพื่ออธิบายภาวะเศรษฐกิจโลกหลังวิกฤติเศรษฐกิจแฮมเบอร์เกอร์ (2007-2009) ที่ทำให้หลายคนเชื่อว่าเศรษฐกิจโลกจะไม่สามารถกลับมาเติบโตในระดับเดิมได้อีก เนื่องจากปัจจัยต่าง ๆ เช่น การกระตุ้นเศรษฐกิจที่มากเกินไปแม้หนี้สาธารณะสูง ในบริบทของประเทศไทย ก่อนโควิด-19 ประเทศไทยได้เผชิญวิกฤติมาหลายครั้ง แต่การระบาดใหญ่ของโควิด-19 ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างมหาศาลต่อวิถีชีวิตการทำงาน และพฤติกรรมประจำวันของผู้คน ซึ่งหลายพฤติกรรมจะกลายเป็น “New Normal” ที่คงอยู่ถาวร ความไม่แน่นอนของสถานการณ์และ

ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับผลกระทบของโควิด-19 ส่งผลให้คนไทยทุกวัยอาจรู้สึกเครียดและกลัว ขณะที่องค์กรต่าง ๆ กำลังศึกษาแนวทางการปรับตัวในยุค New Normal นี้ (Department of Mental Health, 2020)

การทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องสามารถนำมากำหนดสมมติฐาน และกรอบแนวคิดของการวิจัยได้ดังต่อไปนี้

สมมติฐาน

ปัจจัยการจัดการด้านการเงินของผู้สูงอายุ ประกอบด้วย ด้านการหารายได้ ด้านการจ่ายเงิน ด้านการออมเงิน และด้านการลงทุน มีอิทธิพลต่อคุณภาพชีวิตภายใต้วิถีชีวิตใหม่

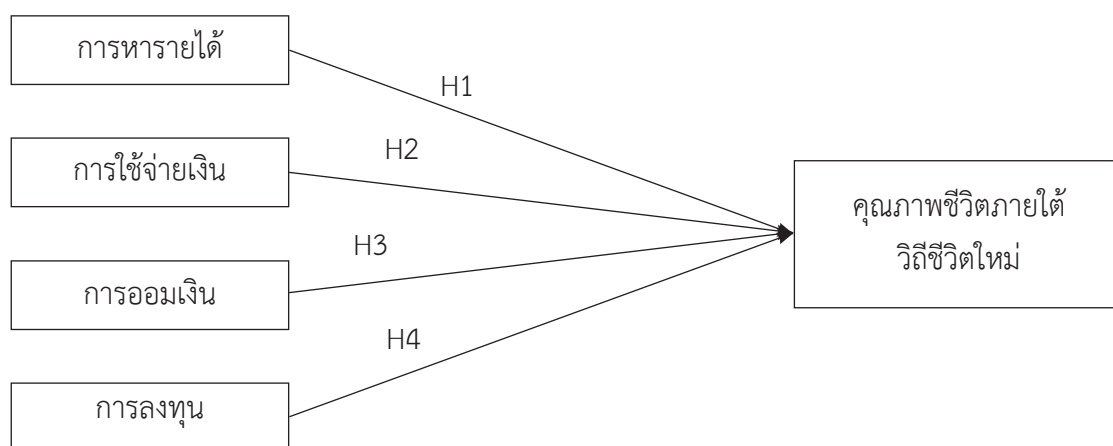
ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ คณะผู้วิจัยได้ดำเนินการยื่นขอพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ต่อคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก หมายเลข COA No.005 RMUTTO REC No.031/2566 รับรองวันที่ 16 มีนาคม 2566 โดยมีระเบียบวิธีวิจัยดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือประชากรผู้สูงอายุในเขตตลิ่งชัน จำนวน 25,191 คน (Taling Chan District Office, 2016) ผู้วิจัยกำหนดขนาดตัวอย่างการวิจัยเชิงปริมาณสำหรับการวิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้าง (SEM) โดยขนาดตัวอย่าง

กรอบแนวคิดของการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดของการวิจัย

ที่เหมาะสมควรเป็น 15 เท่า ของตัวแปรสังเกตได้ จากโมเดลสมการโครงสร้างตามสมมติฐานพบว่า มีตัวแปรสังเกตได้ทั้งสิ้น จำนวน 25 ตัวแปร ดังนั้น ขนาดตัวอย่างจึงควรมีน้อย 375 คน ($25 \times 15 = 375$) จากนั้นสุ่มตัวอย่าง คือ ผู้สูงอายุ ที่มีอายุตั้งแต่ 60 ปีขึ้นไปในเขตตลิ่งชัน ด้วยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบตามสะดวก และได้รับแบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์สำหรับการวิเคราะห์ ข้อมูลกลับมาจำนวนทั้งสิ้น 380 ชุด

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือ ในการเก็บรวบรวมข้อมูล มีทั้งหมด 4 ส่วน โดยส่วนที่ 1 เป็นข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง โดยมีลักษณะของข้อคำถามเป็นแบบเลือกตอบ คำตอบเดียว (Check list) ส่วนที่ 2 เป็นข้อคำถาม ที่เกี่ยวกับการจัดการด้านการเงิน กำหนดให้คะแนน คำถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 3 ระดับ ประยุกต์เกณฑ์การให้คะแนนตามแบบ Likert Scale โดยจำแนกแบบสอบถามออกเป็น 4 ด้าน คือ (1) การหารายได้ (2) การใช้จ่ายเงิน (3) การออมเงิน (4) การลงทุน ส่วนที่ 3 เป็นข้อคำถามที่เกี่ยวกับคุณภาพชีวิตภายใต้วิถีชีวิตใหม่ กำหนดให้คะแนนคำถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ เกณฑ์การให้คะแนน ตามแบบ Likert Scale และส่วนที่ 4 ข้อเสนอแนะ เป็นคำถามปลายเปิด

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ

1. ศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแนวคิด ทฤษฎี และเนื้อหาที่เกี่ยวข้อง
2. นำมาสร้างแบบแบบสอบถาม ทั้งแบบ คำถามปลายปิด (Close-Ended-Question) และ ปลายเปิด (Open-Ended-Question) ประกอบด้วย 4 ส่วนตามขอบเขตเนื้อหา
3. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นตรวจสอบ คุณภาพเครื่องมือ โดยทดสอบความเที่ยงตรง ตามเนื้อหา (Content Validity) ของแบบสอบถาม โดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ได้ค่าดัชนี ความสอดคล้องระหว่าง 0.65-0.98 จากนั้น ตรวจสอบความเชื่อมั่น (Reliability) จากกลุ่มคล้ายตัวอย่างจำนวน 30 คน ได้ค่า สัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค ระหว่าง 0.924-0.952 แสดงว่าแบบสอบถามมีความน่าเชื่อถือ ทั้งนี้ได้ตรวจสอบการวิเคราะห์องค์ประกอบ เชิงยืนยันโมเดลแบบจำลองปัจจัยการจัดการด้านการเงินของผู้สูงอายุที่มีอิทธิพลต่อคุณภาพชีวิต ภายใต้วิถีชีวิตใหม่ดังตารางที่ 1 พบว่ามีความสอดคล้อง และความเที่ยงตามเกณฑ์สามารถนำเข้าโมเดล แบบจำลองสมการเชิงโครงสร้างปัจจัยการจัดการด้านการเงินของผู้สูงอายุที่มีอิทธิพลต่อคุณภาพชีวิต ภายใต้วิถีชีวิตใหม่ได้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ .001

ตารางที่ 1 ผลวิเคราะห์ค่าองค์ประกอบเชิงยืนยัน และผลการวิเคราะห์ค่าความเที่ยง

ปัจจัยการจัดการด้านการเงิน	AVE	CR.	Cronbach's Alpha
ด้านการหารายได้	0.671	0.934	0.925
ด้านการใช้จ่ายเงิน	0.708	0.923	0.929
ด้านการออมเงิน	0.783	0.915	0.938
ด้านการลงทุน	0.908	0.952	0.952
ด้านคุณภาพชีวิตภายใต้วิถีชีวิตใหม่	0.624	0.929	0.924

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้คณะผู้วิจัยสุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการสุ่มแบบตามสะดวก คือ ผู้สูงอายุสามารถดูแลตัวเองได้ และสามารถทำกิจวัตรประจำวันได้ด้วยตนเอง จากประชากรผู้สูงอายุที่มีอายุตั้งแต่ 60 ปีขึ้นไปในเขตตลิ่งชัน ทั้งนี้ได้แจกแบบสอบถามออกไปเป็นจำนวน 380 ชุด

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่

1. การวิเคราะห์โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าความถี่และค่าร้อยละ เพื่อใช้ในการพรรณนาข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เพื่อใช้ในการพรรณนาข้อมูลของการจัดการด้านการเงินของผู้สูงอายุ และคุณภาพชีวิตภายใต้วิถีชีวิตใหม่

2. สถิติเชิงอนุมาน ได้แก่ การวิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้าง (SEM)

ผลการวิจัย

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพส่วนบุคคล พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 237 คน คิดเป็นร้อยละ 62.40 ส่วนใหญ่มีอายุ 60 - 65 ปี จำนวน 214 คน คิดเป็นร้อยละ 56.30 ระดับการศึกษาปริญญาตรี จำนวน 174 คน คิดเป็นร้อยละ 45.80 สถานภาพสมรส จำนวน 256 คน คิดเป็นร้อยละ 67.40 อยู่ในระบบประกันสังคม จำนวน 170 คน คิดเป็นร้อยละ 44.70

2. ผลวิเคราะห์การตรวจสอบค่าสถิติตัวแปรแบบจำลองผลปัจจัยการจัดการด้านการเงินของผู้สูงอายุที่มีอิทธิพลต่อคุณภาพชีวิตภายใต้วิถีชีวิตใหม่ ประกอบด้วย ด้านการจัดการด้านการเงิน (ด้านการหารายได้ ด้านการใช้จ่ายเงิน ด้านการออมเงิน ด้านการลงทุน) และด้านคุณภาพชีวิตภายใต้วิถีชีวิตใหม่ รวมทั้งหมด 25 ตัวแปรสังเกตได้ มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 1.81 – 3.09 อยู่ในเกณฑ์ระดับน้อยถึงปานกลาง มี S.D. อยู่ระหว่าง 0.63 – 1.12 มีความแปรปรวน อยู่ระหว่าง 0.04 – 1.26

มีค่าความเบ้ อยู่ระหว่าง (-0.45) ถึง 0.69 และมีค่าความโด่ง มีค่าระหว่าง (-0.98) ถึง 1.44 ซึ่งกล่าวได้ว่าการแจกแจงข้อมูลปกติ จากการวิเคราะห์มีค่าสัมประสิทธิ์ของความแปรปรวน (CV) ระหว่าง 25.29% - 49.33% แสดงให้เห็นว่ามีการกระจายของข้อมูลอยู่ในเกณฑ์ที่ใช้ได้ ซึ่งจากผลการวิเคราะห์ค่าสถิติการแจกแจงข้อมูลของตัวแปรทุกตัวเหมาะสมที่จะนำไปวิเคราะห์โมเดลแบบจำลองสมการเชิงโครงสร้างได้ ตามตารางที่ 2

3. ผลวิเคราะห์สมการโครงสร้างแบบจำลองปัจจัยการจัดการด้านการเงินของผู้สูงอายุที่มีอิทธิพลต่อคุณภาพชีวิตภายใต้วิถีชีวิตใหม่ ในส่วนนี้วิเคราะห์สมการโครงสร้าง (System Equation Model : SEM) โมเดลแบบจำลองปัจจัยการจัดการด้านการเงินของผู้สูงอายุที่มีอิทธิพลต่อคุณภาพชีวิตภายใต้วิถีชีวิตใหม่ ตัวแปรประกอบด้วยด้านการจัดการด้านการเงิน (ด้านการหารายได้ด้านการใช้จ่ายเงิน ด้านการออมเงิน ด้านการลงทุน)

ตารางที่ 2 วิเคราะห์การแจกแจงค่าสถิติตัวแปรปัจจัยการจัดการด้านการเงินของผู้สูงอายุที่มีอิทธิพลต่อคุณภาพชีวิตภายใต้วิถีชีวิตใหม่

ตัวแปร	พิสัย	ต่ำสุด	สูงสุด	\bar{X}	SD.	ค่าแปรปรวน	ความเบ้	ความโด่ง	CV.
ด้านการจัดการด้านการเงิน (ด้านการหารายได้)									
Rev1	3.00	1.00	4.00	1.81	0.63	0.40	0.49	0.78	34.90%
Rev2	3.00	1.00	4.00	1.83	0.68	0.47	0.67	0.92	37.21%
Rev3	4.00	1.00	5.00	1.83	0.83	0.69	0.69	-0.17	45.45%
Rev4	3.00	1.00	4.00	1.83	0.77	0.60	0.59	-0.30	42.33%
Rev5	3.00	1.00	4.00	1.94	0.83	0.68	0.32	-0.98	42.64%
Rev6	4.00	1.00	5.00	2.09	0.81	0.65	0.33	-0.28	38.62%
Rev7	4.00	1.00	5.00	1.86	0.92	0.84	0.62	-0.73	49.33%
ด้านการจัดการด้านการเงิน (ด้านการใช้จ่ายเงิน)									
Exp1	4.00	1.00	5.00	2.55	0.98	0.96	0.16	-0.28	38.39%
Exp2	4.00	1.00	5.00	2.64	0.96	0.93	0.19	-0.24	36.54%
Exp3	4.00	1.00	5.00	2.61	1.04	1.08	0.16	-0.79	39.81%
Exp4	4.00	1.00	5.00	2.44	0.93	0.87	0.24	-0.30	38.23%
Exp5	4.00	1.00	5.00	2.37	0.99	0.99	0.26	-0.50	41.90%
ด้านการจัดการด้านการเงิน (ด้านการออมเงิน)									
Sav1	4.00	1.00	5.00	2.22	1.00	1.00	0.25	-0.81	45.21%
Sav2	4.00	1.00	5.00	2.22	0.98	0.97	0.23	-0.90	44.37%
Sav3	4.00	1.00	5.00	2.29	1.06	1.11	0.25	-0.85	46.07%

ตารางที่ 2 (ต่อ)

ตัวแปร	พิสัย	ต่ำสุด	สูงสุด	\bar{X}	SD.	ค่าแปรปรวน	ความเบ้	ความโด่ง	CV.
ด้านการจัดการด้านการเงิน (ด้านการลงทุน)									
Inv1	4.00	1.00	5.00	2.87	0.91	0.83	-0.17	0.42	31.77%
Inv2	4.00	1.00	5.00	2.86	0.89	0.79	-0.04	0.30	31.04%
ด้านคุณภาพชีวิตภายใต้วิถีชีวิตใหม่									
Qua1	4.00	1.00	5.00	2.64	0.94	0.88	0.22	0.02	35.49%
Qua2	4.00	1.00	5.00	3.09	0.78	0.61	-0.06	1.44	25.29%
Qua3	4.00	1.00	5.00	2.47	1.12	1.26	0.15	-0.83	45.48%
Qua4	4.00	1.00	5.00	2.77	0.93	0.86	-0.20	0.16	33.54%
Qua5	4.00	1.00	5.00	2.70	0.86	0.74	-0.08	-0.01	31.88%
Qua6	4.00	1.00	5.00	2.96	0.90	0.82	-0.22	0.39	30.54%
Qua7	4.00	1.00	5.00	2.97	0.93	0.87	-0.16	0.22	31.34%
Qua8	4.00	1.00	5.00	3.07	1.01	1.03	-0.45	-0.38	33.06%

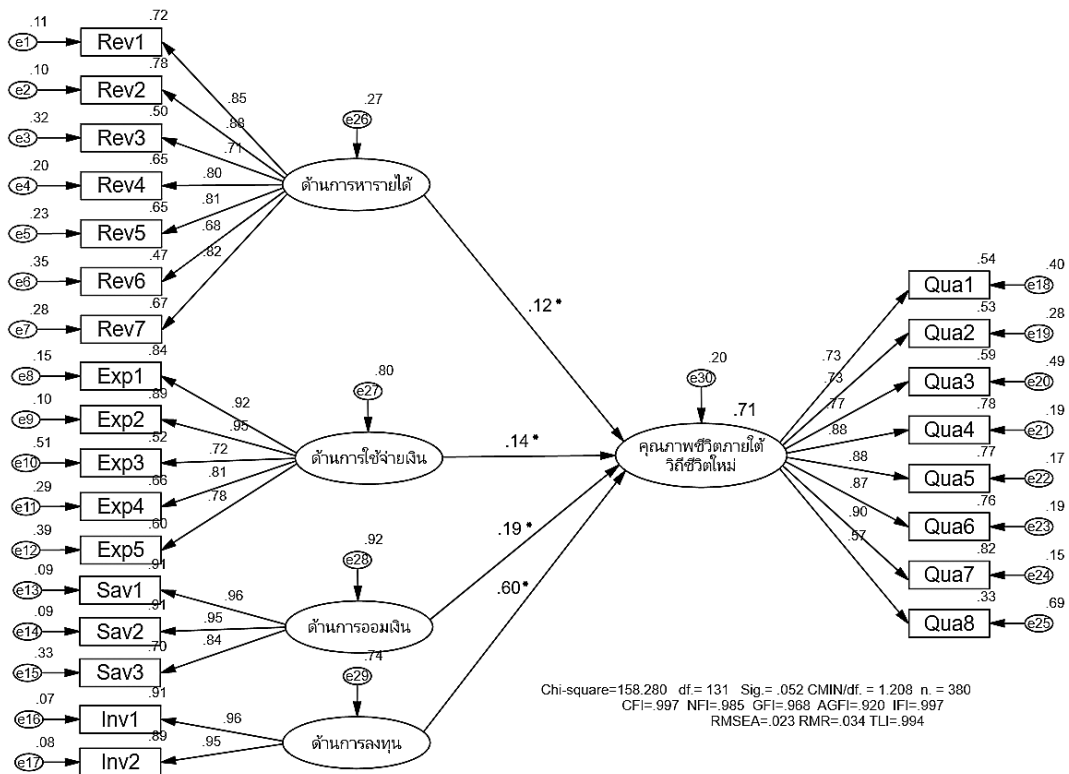
และด้านคุณภาพชีวิตภายใต้วิถีชีวิตใหม่ รวมทั้งหมด 25 ตัวแปรสังเกตได้วิเคราะห์ตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดลกับข้อมูลเชิงประจักษ์โดยการตรวจสอบความสอดคล้องของรูปแบบที่พัฒนาขึ้นกับข้อมูลเชิงประจักษ์ด้วยดัชนีประเมินความสอดคล้องของโมเดล เพื่อตรวจสอบยืนยันว่าโมเดลทฤษฎีการวัดที่สร้างขึ้นมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์และพัฒนาแบบจำลองให้มีความสอดคล้องเชิงประจักษ์โดยพิจารณาการปรับค่าดัชนีปรับสมการเชิงโครงสร้างโดยวิธี MI ซึ่งผลการทดสอบสมมติฐานจากการวิเคราะห์ข้อมูลโมเดลสมการโครงสร้างที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย แสดงดังภาพที่ 2

จากภาพโมเดลสมการเชิงโครงสร้างแบบจำลองปัจจัยการจัดการด้านการเงินของผู้สูงอายุที่มีอิทธิพลต่อคุณภาพชีวิตภายใต้วิถีชีวิตใหม่ หลังจากปรับค่าความคลาดเคลื่อนระหว่างสองตัวแปรโดยใช้ค่าสถิติดัชนีการปรับโมเดล ผลวิเคราะห์หลังปรับโมเดลแบบจำลองมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์อยู่ในเกณฑ์ดี ค่าดัชนีมีความสอดคล้องและค่าสถิติเหล่านี้ผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้ Chi-Square = 158.280, df = 131.0, Sig. = 0.052 > 0.05, CMIN/df = 1.208 < 3.0, GFI = 0.968, AGFI = 0.920, NFI = 0.985, IFI = 0.997, CFI = 0.997, RMR = 0.034, RMSEA = 0.023, และ TLI = 0.994 (Hair et al, 2019; Bollen, 1989; Sorbon, 1996)

ตารางที่ 3 ผลวิเคราะห์สมการเชิงโครงสร้างแบบจำลองผลปัจจัยการจัดการด้านการเงินของผู้สูงอายุ
ที่มีอิทธิพลต่อคุณภาพชีวิตภายใต้วิถีชีวิตใหม่* อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

ตัวแปร (เส้นทาง)		λ	SE.	t-value	Sig.
ด้านคุณภาพชีวิตภายใต้วิถีชีวิตใหม่ <-- ด้านการหารายได้		0.12	0.06	3.117	.002*
ด้านคุณภาพชีวิตภายใต้วิถีชีวิตใหม่ <-- ด้านการใช้จ่ายเงิน		0.14	0.04	3.281	.001*
ด้านคุณภาพชีวิตภายใต้วิถีชีวิตใหม่ <-- ด้านการออมเงิน		0.19	0.04	3.946	.000*
ด้านคุณภาพชีวิตภายใต้วิถีชีวิตใหม่ <-- ด้านการลงทุน		0.60	0.04	15.204	.000*

* อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

ภาพที่ 2 ผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัยด้วยการวิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้าง (SEM)

จากตารางที่ 3 พบว่า จากค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวแปรอิสระรูปคะแนนมาตรฐานสรุปผลทดสอบสมการเชิงโครงได้ดังนี้ (1) ด้านการหารายได้ มีอิทธิพลทางตรงเชิงบวกต่อด้านคุณภาพชีวิตภายใต้วิถีชีวิตใหม่มีค่าสัมประสิทธิ์เท่ากับ 0.12 สนับสนุนสมมติฐาน H1 (2) ด้านการใช้จ่ายเงิน มีอิทธิพลทางตรงเชิงบวกต่อด้านคุณภาพชีวิตภายใต้วิถีชีวิตใหม่มีค่าสัมประสิทธิ์เท่ากับ 0.14 สนับสนุนสมมติฐาน H2

(3) ด้านการออมเงิน มีอิทธิพลทางตรงเชิงบวกต่อด้านคุณภาพชีวิตภายใต้วิถีชีวิตใหม่มีค่าสัมประสิทธิ์เท่ากับ 0.19 สนับสนุนสมมติฐาน H3 (4) ด้านการลงทุน มีอิทธิพลทางตรงเชิงบวกต่อด้านคุณภาพชีวิตภายใต้วิถีชีวิตใหม่มีค่าสัมประสิทธิ์เท่ากับ 0.60 สนับสนุนสมมติฐาน H4 โดยทั้ง 4 ด้าน มีอิทธิพลเปลี่ยนแปลงที่ 71.0% อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ดังสรุปในตารางที่ 4

ตารางที่ 4 ผลการทดสอบสมมติฐานแบบจำลองสมการเชิงโครงสร้างปัจจัยการจัดการด้านการเงินของผู้สูงอายุที่มีอิทธิพลต่อคุณภาพชีวิตภายใต้วิถีชีวิตใหม่

	สมมติฐาน	ผลลัพธ์	อิทธิพล	เส้นทาง	λ
H1	การจัดการการเงินด้านการหารายได้มีอิทธิพลต่อด้านคุณภาพชีวิตภายใต้วิถีชีวิตใหม่	ยอมรับ	ทางตรง	เชิงบวก	0.12*
H2	การจัดการการเงินด้านการใช้จ่ายเงินมีอิทธิพลต่อด้านคุณภาพชีวิตภายใต้วิถีชีวิตใหม่	ยอมรับ	ทางตรง	เชิงบวก	0.14*
H3	การจัดการการเงินด้านการออมเงินมีอิทธิพลต่อด้านคุณภาพชีวิตภายใต้วิถีชีวิตใหม่	ยอมรับ	ทางตรง	เชิงบวก	0.19*
H4	การจัดการการเงินด้านการลงทุนมีอิทธิพลต่อด้านคุณภาพชีวิตภายใต้วิถีชีวิตใหม่	ยอมรับ	ทางตรง	เชิงบวก	0.60*

* อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

สรุปและอภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิเคราะห์สมการโครงสร้างสามารถสรุปว่าปัจจัยการจัดการด้านการเงินทั้งด้านการหารายได้ ด้านการใช้จ่ายเงิน ด้านการออมเงิน และด้านการลงทุนของผู้สูงอายุที่มีอิทธิพลต่อคุณภาพชีวิตภายใต้วิถีชีวิตใหม่ ได้ดังนี้

1. ด้านการหารายได้: ผลการวิจัยนี้พบว่าการหารายได้มีอิทธิพลอย่างมากต่อคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุภายใต้วิถีชีวิตใหม่ ซึ่งสอดคล้องกับ Despotović et al. (2019) ที่พบว่ารายได้มีผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุ โดยเฉพาะภายใต้วิถีชีวิตใหม่เนื่องจากปัจจัยทางสังคม เศรษฐกิจ และสุขภาพมีบทบาทสำคัญในการสร้างความเป็นอยู่ที่ดีของพวกเขา นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับการศึกษาโดย Prasetyaningsih et al. (2016) ที่พบว่ารายได้ยังคงมีความสำคัญต่อการรักษาและปรับปรุงคุณภาพชีวิต ดังนั้น การมีรายได้ที่มั่นคงและเพียงพอจึงเป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยให้ผู้สูงอายุมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น

2. ด้านการใช้จ่ายเงิน: ผลการวิจัยนี้ชี้ให้เห็นว่าการใช้จ่ายเงินมีอิทธิพลต่อคุณภาพชีวิตภายใต้วิถีชีวิตใหม่ สอดคล้องกับการศึกษาของ Katono (2021) ที่พบว่าค่าใช้จ่ายภายใต้วิถีชีวิตใหม่ส่งผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตเนื่องจากความขาดแคลนของตลาด การว่างงาน กำลังซื้อที่ลดลง และการเพิ่มขึ้นของราคาสินค้าและบริการ ผู้บริโภคจึงต้องหาข้อมูลอย่างละเอียดเพื่อใช้จ่ายอย่างชาญฉลาด เช่น ลดการซื้อสินค้าฟุ่มเฟือย งดเข้าร่วมกิจกรรมทางสังคม และการเดินทาง

เพื่อพักผ่อน เพื่อปรับปรุงคุณภาพชีวิตภายใต้วิถีชีวิตใหม่ให้ดีขึ้น นอกจากนี้ การศึกษาของ Kühn et al. (2020) ยังชี้ให้เห็นว่าค่าใช้จ่ายและพฤติกรรมการบริโภคมีบทบาทสำคัญในการกำหนดฐานะและความไม่เท่าเทียมกันทางสังคม การบริโภคที่มีความรับผิดชอบและยั่งยืนสามารถนำไปสู่การดำเนินชีวิตที่ดีต่อสุขภาพมากขึ้น แต่ยังคงเน้นว่าการบริโภคสามารถสร้างความไม่เท่าเทียมกันทางสังคมได้

3. ด้านการออม: ผลการวิจัยนี้พบว่าการออมมีอิทธิพลต่อคุณภาพชีวิตภายใต้วิถีชีวิตใหม่ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ Luburić & Fabris (2017) ที่พบว่าเงินมีอิทธิพลต่อคุณภาพชีวิต โดยเน้นผลกระทบที่สำคัญในหลายแง่มุม การจัดการเงิน การออมเงินที่มีประสิทธิภาพสามารถส่งผลทางตรงและทางอ้อมต่อคุณภาพชีวิต เช่น สภาพความเป็นอยู่ ความมั่นคงทางการเงิน การจ้างงาน สุขภาพ การศึกษา และความพึงพอใจในชีวิตโดยรวม โดยเฉพาะในบริบทของวิถีชีวิตใหม่ที่มีความไม่แน่นอนทางการเงินอาจเพิ่มขึ้น การออมเงินจึงส่งผลในเชิงบวกต่อคุณภาพชีวิต เช่น ความรู้สึกมั่นคงทางการเงิน และความพร้อมสำหรับสถานการณ์ที่ไม่คาดฝันในอนาคต อีกทั้งการศึกษาของ Nagalakshmi (2021) ยังพบว่าผู้หญิงที่มีนิสัยการออมเงินที่รอบคอบและออมเงินเป็นประจำจะมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น ไม่เพียงแต่ช่วยให้ครอบครัวของพวกเขามีความเป็นอยู่ที่ดีเท่านั้น แต่ยังส่งผลต่อความเป็นอยู่ที่ดีของสังคมด้วย

4. ด้านการลงทุน: ผลการวิจัยนี้แสดงให้เห็นว่าการลงทุนมีอิทธิพลต่อคุณภาพชีวิตภายใต้วิถีชีวิตใหม่ สอดคล้องกับการศึกษาของ Barykin et al. (2022) ที่พบว่าการลงทุนโดยเฉพาะในโครงการที่มีผลตอบแทนสูง เช่น กองทุนบำนาญ บำนาญและสถาบันประกันภัย ส่งผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตของกลุ่มประชากรต่าง ๆ การลงทุนที่ดีและมีประสิทธิภาพสามารถสร้างความมั่นคงทางการเงินในระยะยาว และช่วยให้ผู้สูงอายุมีชีวิตที่มีคุณภาพสูงขึ้นในภายหลัง จากผลการวิจัยสามารถสรุปได้ว่า (1) ปัจจัยการจัดการด้านการเงินทั้งด้านการหารายได้ การใช้จ่ายเงิน การออม รวมถึงการลงทุน ล้วนมีบทบาทสำคัญในการกำหนดคุณภาพชีวิตภายใต้วิถีชีวิตใหม่ การเข้าใจและบริหารจัดการด้านการเงินอย่างมีประสิทธิภาพจึงเป็นสิ่งสำคัญในการสร้างความเป็นอยู่ที่ดีและยั่งยืนในระยะยาว (2) ผลวิเคราะห์แบบจำลองปัจจัยการจัดการด้านการเงินของผู้สูงอายุที่มีอิทธิพลต่อคุณภาพชีวิตภายใต้วิถีชีวิตใหม่ มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์อยู่ในเกณฑ์ดี มีค่า Chi – Square เท่ากับ 158.280, $df = 131.0$, Sig. = $0.052 > 0.05$, CMIN/df. เท่ากับ $1.208 < 3.0$, GFI เท่ากับ 0.968, AGFI เท่ากับ 0.920, NFI เท่ากับ 0.985, IFI เท่ากับ 0.997, CFI เท่ากับ 0.997, RMR

เท่ากับ 0.034, RMSEA เท่ากับ 0.023, และ TLI เท่ากับ 0.994

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1. หน่วยงานภาครัฐควรมีการส่งเสริมการให้ความรู้เรื่องการลงทุนเพื่อให้มีความเข้าใจเกี่ยวกับวิธีการและประโยชน์ของการลงทุนสำหรับผู้สูงอายุ
2. ควรมีการส่งเสริมการออมเงิน และการทำบัญชีรายรับ รายจ่าย เพื่อให้ผู้สูงอายุมีเงินใช้ในยามฉุกเฉิน
3. ควรมีการประชาสัมพันธ์ให้ตระหนักถึงการควบคุมค่าใช้จ่าย เพื่อให้เพียงพอกับรายได้ และควรมีการสนับสนุนแนวทางการประกอบอาชีพเสริม เพื่อให้มีรายได้เสริมจากช่องทางอื่น เพื่อเป็นการเพิ่มรายได้

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษากลุ่มตัวอย่างที่มีขนาดเพิ่มขึ้น ไม่เจาะจงเฉพาะผู้สูงอายุ
2. ควรศึกษาการจัดการด้านการเงินอื่น ๆ เช่น วินัยทางการเงิน เป็นต้น หรือศึกษาเปรียบเทียบการจัดการด้านการเงิน โดยจำแนกตามกลุ่มต่าง ๆ
3. ควรมีการพัฒนาแนวทางการวิจัยเป็นเชิงคุณภาพ โดยการเก็บข้อมูลด้วยวิธีอื่น ๆ เช่นการสัมภาษณ์ เป็นต้น

เอกสารอ้างอิง

- Barykin, S. E., Sergeev, S. M., Kapustina, I. V., Poza, E. D. L., Borisoglebskaya, L. N., Varlamova, D., Ovakimyan, M. S., & Karmanova. A. E. (2022). Sustainability of Quality of Life Investments Based on the Digital Transformation. *F1000Research*, 11, 1-9.
- Bollen, K. A. (1989). *Structural Equations with Latent Variables*. New York: John Wiley and Sons.

- Chi, Q., Yin, X., Chen, S., Chen, J., & Zhang, X. (2023). An Empirical Study on the Driving Factors of Financial Management Behavior of the Middle-Aged and Elderly Based on Logistic Model. **Research in World Economy**, **14**(1), 1-11.
- Chithra, N. K., Harbishettar, V., Gowda, G. S., Srinivasa, P., & Gowda, M. (2021). Assessment of the Financial Capacity in Elderly: Approach and Challenges in Indian Scenario. **Indian Journal of Psychological Medicine**, **43**(5), 19-24.
- Department of Mental Health. (2020). **New Normal**. Retrieved from <https://dmh.go.th/news/-dmh.go.th->. [2023, 15 Sep.] (In Thai)
- Department of Older Person (DOP). (2021). **Thai Elderly's Rights and Welfare**. Retrieved from <http://www.dop.go.th/th/know/15/646>. [2023, 15 Sep.] (In Thai)
- Despotović, M., Trifković, N., Kekuš, D., Despotović, M., & Antić L. (2019). Social aspects of aging and quality of life of the elderly. **PONS Medical Journal**, **16**(2), 76-82.
- Garman, E. T. (2017). **Personal Finance**. Massachusetts: Cengage Learning.
- Greene, A. J. (2022). Elder Financial Abuse and Electronic Financial Instruments: Present and Future Considerations for Financial Capacity Assessments. **The American Journal of Geriatric Psychiatry**, **30**(1), 90-106.
- Guido, G., Amatulli, C., & Sestino, A. (2020). Elderly Consumers and Financial Choices: A Systematic Review. **Journal of Financial Services Marketing**, **25**(3-4), 76-85.
- Hair, J. F., Black, W. C., Babin, B. J., & Anderson, R. E. (2019). **Multivariate Data Analysis (8th ed.)**. Massachusetts: Cengage Learning.
- Hurai, R. (2022). A Perilaku Kesiapan Peningkatan Pengetahuan Masyarakat Hadapi COVID-19 Dan New Normal Life DI Desa Budaya Sungai Bawang. **Jurnal Kesehatan**, **1**(2), 22-30.
- Kaewkanha, C. (2022). Development the qualities of life in the new normal era. **Journal of MCU Social Development**, **6**(3), 116-128. (In Thai)
- Katono, Y. (2021). Human Possibilities in Bridging to the Prevalent Market Dynamics of the New Normal. **International Journal of Academic Research in Business and Social Sciences**, **11**(4), 1437-1449.
- Kühn, T., Alcoforado, D. G., & Farias, M. L., (2020). New Normalcy? Consumption and Identity between Reproduction of Social Inequalities and Social Transformation in Brazil. **Sociedade e Estado**, **35**(3), 787-813.

- Lin, X., Lin, Y., Hu, Z., Alias, H., & Wong, L. P. (2021). Practice of New Normal Lifestyles, Economic and Social Disruption, and Level of Happiness Among General Public in China in the Post-COVID-19 Era. **Risk Management and Healthcare Policy**, **14**, 3383–3393.
- Luburić, R., & Fabris, N. (2017). Money and the Quality of Life. **Journal of Central Banking Theory and Practice**, **6**(3), 17–34.
- Marroni, S. P., Radaelli, G., Filho, I. G. D. S., & Portuguese, M. W. (2017). Instruments for Evaluating Financial Management Capacity among the Elderly: An Integrative Literature Review. **Revista Brasileira de Geriatria e Gerontologia**, **20**(4), 582–93.
- Nagalakshmi, S. (2021). The Art of Saving Money: Women as a Catalyst Builder. **Shanlax International Journal of Arts, Science and Humanities**, **8**(S1), 27–29.
- National Science and Technology Development Agency. (2019). **Silver Economy**. Retrieved from <https://www.mhesi.go.th/images/STBookSeries/BS006SilverEconomy.pdf> [2023, 15 Sep.] (In Thai)
- Noor, M. (2020). Transformasi dan Tantangan dalam Urusan Publik di Era New Normal. **Jurnal Mimbar Administrasi Fisip UNTAG Semarang**, **17**(2), 40-60.
- Prasetyaningsih, R. H., Indarto, D., & Akhyar. M. (2016). Association of Determinant Factors on Bio-Psychosocial with Quality of Life in Elderly. **Journal of Epidemiology and Public Health**, **1**(2), 108-117
- Ramírez-Contreras, C., Zerón-Rugério, M. F., & Izquierdo-Pulido, M. (2022). Life before and after COVID-19: The ‘New Normal’ Benefits the Regularity of Daily Sleep and Eating Routines among College Students. **Nutrients**, **14**(2), 1-11.
- Sorbom, D. (1996). **Lisrel 8: Structural Equation Modeling with the SIMPLIS Command Language**. North Carolina: Scientific Software International.
- Taling Chan District Office. (2016). **Daily news**. Retrieved from <https://webportal.bangkok.go.th/talingchan/page/sub/758/ข้อมูลทั่วไป>. [2023,15 Sep.] (In Thai)
- Walton, R. E. (1973). Quality of working life: What is it?. **Sloan Management Review**, **15**(1), 11-21.
-

แนวทางการแก้ไขความขัดแย้งในเขตปกครองตนเองซินเจียงอุยกูร์ในสาธารณรัฐประชาชนจีน

GUIDELINES FOR RESOLVING CONFLICTS IN XINJIANG UYGUR
AUTONOMOUS REGION IN THE PEOPLE'S REPUBLIC OF CHINA

วีระศักดิ์ พุ่มเพ็ชร*

สาขาวิชารัฐศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร
กรุงเทพมหานคร ประเทศไทย

Weerasak Pumpetch*

Department of Political Science, Faculty of Humanities and Social Sciences,
Phranakorn Rajaphat University, Bangkok, Thailand

*E-mail: wrspbu@gmail.com

Received: 20-01-2024

Revised: 29-02-2024

Accepted: 02-07-2024

บทคัดย่อ

บทความวิชาการนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อ 1) นำเสนอที่มาของความขัดแย้ง และ 2) เสนอแนวทางแก้ไขความขัดแย้งในเขตปกครองตนเองซินเจียง สาธารณรัฐประชาชนจีน ผลการวิเคราะห์พบว่า ปัญหาความขัดแย้งระหว่างรัฐบาลจีนกับชาวอุยกูร์ในเขตปกครองตนเองซินเจียงอุยกูร์ไม่ใช่แค่ปัญหาของเผ่าพันธุ์อย่างเดียว แต่ยึดโยงกับศาสนา ซึ่งเป็นเรื่องเปราะบาง ถ้าการบริหารจัดการสองเรื่องนี้ไม่ดีพอ เกิดช่องโหว่ปัญหาและผลกระทบจะตามมาไม่รู้จบ ที่มาของความขัดแย้งระหว่างรัฐบาลจีนกับชาวอุยกูร์ในเขตปกครองตนเองซินเจียง มีสาเหตุมาจาก 1. นโยบายแบ่งแยกแล้วปกครองของรัฐบาลจีน 2. นโยบายของจีนต่อเขตปกครองตนเองซินเจียงอุยกูร์ 3. กระแสแนวความคิดการรวมเตอร์ก และแนวความคิดการรวมอิสลาม และ 4. การล่มสลายของสหภาพโซเวียต

ส่วนแนวทางแก้ไขความขัดแย้งในเขตปกครองตนเองซินเจียง ได้แก่ 1. รัฐบาลจีนควรนิยามคำว่า “สุดโต่ง” “ลัทธิสุดโต่ง” “ลัทธิแบ่งแยกดินแดน” และ “ลัทธิก่อการร้าย” ให้ชัดเจน ก่อนดำเนินนโยบายปราบปรามหรือกำจัดแนวคิดดังกล่าว 2. ส่งเสริมการค้าขายของชาวอุยกูร์เพื่อจัดความมั่นคงความเป็นพลเมืองขึ้นสอง 3. รัฐบาลจีนควรสร้างงานสร้างอาชีพให้ชาวอุยกูร์ตามความถนัดและต้นทุนทางสังคมที่มีอยู่ 4. รัฐบาลจีนควรยอมรับและส่งเสริมอัตลักษณ์ของชาวมุสลิมอุยกูร์อย่างจริงจัง พร้อมนำเสนอผ่านช่องทางสื่อสังคมออนไลน์ 5. ผู้นำจีนควรเข้ามารับรู้ปัญหาของชาวอุยกูร์ด้วยตัวเองเพื่อแสดงความจริงใจและเกิด

ความไว้วางใจต่อกัน 6. รัฐบาลจีนควรสร้างความกระจ่างเรื่องค่ายกักกันชาวอุยกูร์อันเป็นประเด็นที่ชาวโลกสงสัย 7. รัฐบาลจีนควรเปิดเวทีรับฟังความคิดเห็น และสะท้อนมุมมองที่ต่างกัน เพื่อนำเสนอต่อผู้นำจีน และ 8. ชาวอุยกูร์ควรพลิกวิกฤตด้วยการส่งเสริมการท่องเที่ยวให้ชาวโลกได้รับรู้ถึงอัตลักษณ์และความเป็นมาของพวกเขา

คำสำคัญ: ความขัดแย้ง ชาวอุยกูร์ เขตปกครองตนเองซินเจียงอุยกูร์

ABSTRACT

The objectives of this academic article were to: 1) present the origins of the conflict and 2) propose guidelines to resolve the conflict in the Xinjiang Autonomous Region of the People's Republic of China. The analysis found that the conflict between the Chinese government and the Uyghurs in the Xinjiang Uyghur Autonomous Region is not solely a matter of race but is also intricately linked to religion, making the situation particularly delicate. Poor management of these two aspects could lead to ongoing problems with endless consequences. The origins of the conflict between the Chinese government and the Uyghurs in the Xinjiang Autonomous Region can be attributed to 1) the Chinese government's divide and rule policy, 2) Chinese policies toward the Xinjiang Uyghur Autonomous Region, 3) the rise of Pan-Turkism and Pan-Islamism, and 4) the collapse of the Soviet Union.

Guidelines for resolving conflicts in the Xinjiang Autonomous Region include the following: 1) the Chinese government should clearly define the terms "extreme," "extremism," "separatism," and "terrorism" before implementing policies to suppress or eliminate such ideas, 2) promote trade among the Uyghurs to eliminate the perception of second-class citizenship, 3) the Chinese government should create jobs for Uyghurs that align with their skills and social costs, 4) the Chinese government should sincerely accept and promote the identity of Uyghur Muslims through social media channels, 5) Chinese leaders should personally engage with the Uyghur community to demonstrate sincerity and build mutual trust, 6) the Chinese government should clarify the issue of Uyghur detention camps, which is a topic of global concern, 7) The Chinese government should open a forum to listen to opinions and reflect different viewpoints, which can then be presented to Chinese leaders, and 8) Uyghurs should turn the crisis into an opportunity by promoting tourism to share their identity and history with the world.

Keywords: Conflict, Uyghurs, Xinjiang Uyghur Autonomous Region

บทนำ

ชาวอุยกูร์คือกลุ่มชาติพันธุ์กลุ่มน้อยที่ใหญ่ที่สุดในภูมิภาคซินเจียง มีภาษาพูดของตัวเอง ซึ่งคล้ายกับภาษาตุรกี และมองว่าตัวเองมีความใกล้ชิดทางวัฒนธรรมและชาติพันธุ์กับประเทศต่าง ๆ ในเอเชียกลาง รัฐบาลจีนถูกกล่าวหาว่า ก่ออาชญากรรมต่อมวลมนุษยชาติ และอาจจะเป็นการฆ่าล้างเผ่าพันธุ์ชาวอุยกูร์ และชนกลุ่มน้อยที่ส่วนใหญ่นับถือศาสนาอิสลามกลุ่มอื่น ๆ ในภูมิภาคซินเจียง

รัฐบาลจีนยังถูกกล่าวหาว่า พุ่งเป้าโจมตีบุคคลสำคัญทางศาสนาอิสลามและห้ามการปฏิบัติตามคำสอนทางศาสนาหลายอย่างในภูมิภาคนี้ด้วย รวมถึงการทำลายมัสยิดและสุสานหลายแห่ง นักเคลื่อนไหวชาวอุยกูร์ กล่าวว่า “พวกเขาเกรงว่า วัฒนธรรมของพวกเขาเผชิญความเสี่ยงที่จะถูกลบทิ้งออกไป”

แต่รัฐบาลจีนปฏิเสธทุกข้อกล่าวหาและระบุว่าสันติภาพและความเจริญรุ่งเรืองในซินเจียงเป็นผลมาจากมาตรการต่อต้านการก่อการร้ายของรัฐบาลจีน (BBC Online, 2022)

ประเทศจีน

จีนเป็นอาณาจักรที่ยิ่งใหญ่ เป็นต้นกำเนิดของอารยธรรมลุ่มแม่น้ำฮวงโหที่เจริญรุ่งเรืองมาตั้งแต่ก่อนคริสต์ศักราช หลังปกครองด้วยระบอบกษัตริย์มาหลายพันปี เกิดการปฏิวัติครั้งแรกในปี พ.ศ. 2454 ภายใต้การนำของ ดร.ซุน ยัตเซน หัวหน้าพรรคก๊กมินตั๋ง พร้อมสถาปนาประเทศจีนเป็นสาธารณรัฐ จุดประสงค์ในการปฏิวัติ 3 ประการ ได้แก่ 1. **ประชาธิปไตย** เพื่อเปลี่ยนแปลงการปกครองจากระบอบกษัตริย์มาเป็นประชาธิปไตย โดยมีรัฐธรรมนูญเป็นกฎหมายสูงสุดในการปกครอง

ประเทศ 2. **ชาตินิยม** เพื่อขับไล่ชาวต่างชาติ ทั้งชาวตะวันตกและญี่ปุ่นออกจากจีน 3. **สังคมนิยม** เพื่อปฏิรูปที่ดินโดยการจัดสรรที่ดินทำกินให้กับเกษตรกรทั่วประเทศ (Chaityang, 2010)

หลังสงครามโลกครั้งที่ 2 เกิดความขัดแย้งทางการเมืองระหว่างพรรคก๊กมินตั๋งฝ่ายรัฐบาล และพรรคคอมมิวนิสต์จีน ซึ่งยุติลงด้วยชัยชนะของพรรคคอมมิวนิสต์จีน และในวันที่ 1 ตุลาคม พ.ศ. 2492 เหมาเจ๋อตุง ประธานพรรคคอมมิวนิสต์จีนสถาปนาจีนเป็นสาธารณรัฐประชาชนจีนที่จัดตั้งขึ้นโดยพรรคคอมมิวนิสต์จีน

ภาพที่ 1 แผนที่ประเทศจีนในปัจจุบัน

แหล่งที่มา : <https://th.wikipedia.org/wiki/ประเทศจีน>

สาธารณรัฐประชาชนจีนภายใต้อุดมการณ์คอมมิวนิสต์ของจีนไม่นับถือศาสนาใด เพราะเดินตามแนวทางวัตถุนิยมวิภาษวิธีของคาร์ล มาร์กซ์ ที่เชื่อว่ามนุษย์สร้างพระเจ้าและศาสนาเพื่อกดขี่มนุษย์ด้วยกัน จิตหรือวิญญาณไม่มี ทุกอย่างเป็น

ปรากฏการณ์ของวัตถุ ความเชื่อในเรื่องวิญญาณ หรือตายแล้วเกิดใหม่ถือเป็นความมกมาย มากซ์เชื่อว่า ความเจริญของวัตถุที่มาจากปัญญาของมนุษย์ เป็นสิ่งที่ทำให้สังคมมนุษย์ก้าวหน้าต่างหาก

อิสลามในประเทศจีน

รัฐบาลจีนจำแนกมุสลิมจีนออกเป็น 10 กลุ่ม ที่จัดได้เป็น 2 กลุ่มหลัก ได้แก่ กลุ่มแขกชาว สิบเชื้อสายมาจากเอเชียกลาง เรียกว่า “พวกเติร์ก” หรือ “พวกซินเจียง” กับกลุ่มคนผิวเหลืองที่พูด ภาษาจีนกลางซึ่งเรียกว่า “จีนมุสลิม”

ศาสนาอิสลามแพร่เข้ามาในจีนครั้งแรก ในสมัยราชวงศ์ถัง (ค.ศ. 618–960) โดยราชสำนักถัง มีบันทึกว่า ในปีที่ 2 แห่งรัชกาลจักรพรรดิถังเกาจง (ค.ศ. 651) มีคณะทูตจากแดนอาระเบียนำบรรณาการ มาถวาย พร้อมโน้มน้าวพระองค์ให้เข้ารับอิสลาม แม้พระองค์ทรงปฏิเสธ แต่ยินยอมให้ชาวมุสลิม เผยแผ่ศาสนาได้อย่างเสรี นับเป็นจุดกำเนิดของ การเผยแผ่ศาสนาอิสลามในแผ่นดินมังกร

การแพร่กระจายของอิสลามในจีน เกี่ยวข้องกับการค้ากับต่างชาติอย่างแนบแน่น พ่อค้าชาวอาหรับและเปอร์เซียที่ร่อนเร่มาค้าขาย จำนวนไม่น้อยได้ตั้งรกรากถาวรในเมืองจีน บ้างสมรส กับชาวจีนอื่น นำไปสู่การผสมผสานกลืนกลาย ทางชาติพันธุ์ นอกจากนี้บทบาทและฐานะทางสังคม ของชาวมุสลิมในสังคมจีนโบราณยังจัดอยู่ในระดับ ที่ต่ำ จำนวนมุสลิมจีนเติบโตขึ้นโดยลำดับ ก่อกำเนิด ขนกลุ่มใหม่ที่เรียกว่า “ชาวหุย”

ปัจจุบันคำว่า “หุย” ในสายตาชาวจีน ทั่วไปมีความหมายว่า “ชาวฮั่น (จีน) ที่นับถือศาสนา อิสลาม” ประชากรชาวหุยในจีนมีราว 9–11 ล้านคน ใกล้เคียงกับชาวยูยกูร์ ถือเป็นมุสลิมกลุ่มใหญ่ที่สุด กลุ่มหนึ่งในจีน มีวัฒนธรรมส่วนใหญ่เหมือนกับ

ชาวฮั่น เว้นแต่บางอย่างที่ต่างกันด้วยข้อบังคับทาง ศาสนา เช่น ไม่บริโภคอาหารที่มีหมูเป็นส่วนประกอบ เป็นต้น (Kitchainukul, 2020)

ศาสนาอิสลามแพร่เข้าสู่ดินแดนชาวเติร์ก ในเอเชียกลางผ่านพ่อค้าอาหรับตั้งแต่ศตวรรษที่ 9 ครั้นศตวรรษที่ 10 ชาวยูยกูร์ก็กลายเป็นมุสลิม เสียเป็นส่วนใหญ่ ประชากรในซินเจียงกว่าร้อยละ 45 เป็นชาวยูยกูร์ที่มีประวัติศาสตร์ ชาติพันธุ์-ศาสนา ภาษาและวัฒนธรรมใกล้ชิดเชื่อมโยงกับกลุ่มคน ในเอเชียกลางและตะวันออกกลางมากกว่าจีน

ภาพที่ 2 ชาวมุสลิมยูยกูร์ในมณฑลซินเจียง

แหล่งที่มา : <https://www.komthai.com/20258.html>

ซินเจียงเป็นเขตปกครองตนเองที่ใหญ่ที่สุดในจีน มีขนาด 1/6 ของพื้นที่ทั้งประเทศ มีชายแดนติด 8 ประเทศ คือ มองโกเลีย รัสเซีย คาซัคสถาน คีร์กีซสถาน ทาจิกิสถาน อัฟกานิสถาน ปากีสถาน และอินเดีย มีวัฒนธรรมของชาวมุสลิมยูยกูร์ อันเป็นเอกลักษณ์ แต่กำลังถูกกลืนกินรากเหง้า ด้วยการส่งชาวจีนเข้าไปอยู่และการปรับทัศนคติ โดยรัฐบาลจีน ชาวยูยกูร์เป็นมุสลิมเชื้อสายเติร์ก เคยจัดตั้งรัฐเตอร์กิสถานตะวันออก (Eastern Turkistan Republic) ขึ้นปกครองตนเองในช่วง เวลาสั้น ๆ ก่อนถูกจีนเข้ายึดครองปี ค.ศ. 1949

ต่อมา มีชาวจีนเชื้อสายฮั่นจำนวนมากพากันอพยพเข้าไปตั้งถิ่นฐาน ทำให้ชาวอุยกูร์หวั่นเกรงว่าวิถีชีวิตและวัฒนธรรมดั้งเดิมของตนกำลังถูกทำให้เลือนหายไป

รัฐบาลจีนพยายามเปลี่ยนซินเจียงให้เป็นดินแดนหลากหลายวัฒนธรรม ที่มีความสำนึกรักชาติจีน พหุภาษาจีนกลางได้ และกลายเป็นสถานที่ท่องเที่ยวให้คนในประเทศมาชมวัฒนธรรมที่แตกต่าง ท่ามกลางการตรวจตราของตำรวจปราบจลาจล

**ภาพที่ 3 ตำรวจจีนควบคุมเข้มงวด
บริเวณหน้ามัสยิดในซินเจียง**

แหล่งที่มา : <https://www.js100.com/en/site/news/view/62907>

จีนพยายามปราบปรามด้านความมั่นคงในซินเจียง มีชาวอุยกูร์มากกว่าหนึ่งล้านคนถูกควบคุมตัวในศูนย์ปรับทัศนคติใหม่ตั้งแต่ปี ค.ศ. 2016 ตามคำกล่าวของผู้เชี่ยวชาญและนักวิจัยของสหประชาชาติ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของสิ่งที่รัฐบาลจีนระบุว่าเพื่อขจัด “ลัทธิสุดโต่ง” (Matichon Online, 2021)

มีการควบคุมที่เข้มงวดในความเป็นอยู่ของชาวอุยกูร์ ทั้งเรื่องศาสนา และการใช้ชีวิต มีชาวอุยกูร์เล่าว่าเขาถูกติดตามความเป็นอยู่ เมื่อติดต่อกับเพื่อน ๆ ภายนอกประเทศ ชาวการจำกัดสิทธิอย่างเคร่งครัดในการเดินทาง เช่น การตรวจพาสปอร์ต ชาวการแอบติดตั้งแอปพลิเคชันในโทรศัพท์ของประชาชน เพื่อตรวจสอบการใช้งาน และการติดต่อต่าง ๆ ด้วย

ประเด็นที่พูดถึงมากที่สุดในช่วงหลายปีที่ผ่านมาคือ “ค่ายกักกัน” มีเอกสาร และการเปิดเผยภาพดาวเทียมค่ายที่ถูกสร้างในหลายเขตของเขตปกครอง โดยสหประชาชาติยืนยันว่ามีรายงานที่น่าเชื่อถือว่ามีประชาชนชาวอุยกูร์อย่างน้อย 1 ล้านคนถูกกักตัวเพื่อปรับทัศนคติ (The MATTER, 2018)

ด้านจีนไม่ยอมรับการมีอยู่ของค่ายกักกัน อ้างว่าเป็นค่ายฝึกอบรมและให้การศึกษาตามความสมัครใจ และโฆษณาชวนเชื่อ ว่าค่ายเหล่านี้เป็นโรงเรียนที่ให้การศึกษา และเปลี่ยนความคิดประชาชนใหม่ให้ดีขึ้น

รัฐบาลจีนพยายามสร้างซินเจียงแบบใหม่ขึ้นมาโดยสร้างสถานที่ท่องเที่ยวแห่งใหม่ในทางตอนใต้ของซินเจียง บ้ายโฆษณาชวนเชื่อของพรรคคอมมิวนิสต์พบเห็นได้ทั่วไปเพื่อกระตุ้นความจงรักภักดีและความเป็นอันหนึ่งอันเดียวของชาติพันธุ์ และมีภาพวาดพรรณนาถึงครอบครัวผสมระหว่างชาวอุยกูร์และชาวจีนที่มีความสุข เป็นการส่งเสริมการท่องเที่ยวท้องถิ่น แต่มันดูเหมือนการกลืนกินความเป็นอุยกูร์ที่แท้จริง เหลือไว้เพียง

เปลือกนอก เพื่อหารายได้จากวัฒนธรรมที่แตกต่าง
ของพวกเขาเท่านั้น (Matichon Online, 2021)

กรอบในการวิเคราะห์

ทศนะที่สำคัญเกี่ยวกับความขัดแย้ง

สังคมปัจจุบันคนเราต่างก็แสดง
ความแตกต่างกันในบางลักษณะออกมา
ความต่างนั้นอาจเป็นฐานะทางการเงิน
อำนาจ การเปลี่ยนแปลง ความสัมพันธ์ที่ซ่อนเร้น
หรือเปิดเผย ความเชื่อ ค่านิยม การมองโลก
ความสนใจและความปรารถนา ประเด็นเหล่านี้
อาจนำไปสู่ความขัดแย้งได้ทั้งสิ้น

แนวคิดเกี่ยวกับความขัดแย้งได้พัฒนา
จากอดีตถึงปัจจุบัน แนวคิดเกี่ยวกับความขัดแย้ง
ที่ยอมรับว่าเป็นแบบฉบับมีดังนี้

คาร์ล มากซ์ (Karl Marx) เชื่อว่าจุดเริ่มต้น
ของความขัดแย้งมาจากเศรษฐกิจ ความขัดแย้ง
ทางเศรษฐกิจจะนำไปสู่ความขัดแย้งทางสังคม
และการเมือง มากซ์เชื่อว่าความขัดแย้ง
เป็นสภาพปกติของสังคม เป็นแกนกลางของเหตุการณ์
ในประวัติศาสตร์ (Ngamlamom, 2015)

แมกซ์ เวเบอร์ (Max Weber) เชื่อว่า
ความขัดแย้งมีจุดเริ่มต้นจากการขัดกัน
ผลประโยชน์เนื่องมาจากการมีทรัพยากรจำกัด
ความขัดแย้งไม่จำเป็นต้องนำไปสู่การต่อสู้กัน
(Wisalaporn, 1991)

จอร์จ ซิมเมล (Georg Simmel) เห็นว่า
ความขัดแย้งเป็นปฏิสัมพันธ์รูปแบบหนึ่ง
ความขัดแย้งแสดงถึงลักษณะความสัมพันธ์ของ
คู่ขัดแย้ง ความขัดแย้งเป็นผลจากการมีความรู้สึก
เข้าข้างตนเองมากกว่าเข้าข้างฝ่ายอื่น ความขัดแย้ง

ทำให้เกิดความกลมเกลียว และความกลมเกลียว
ก็ทำให้เกิดความขัดแย้งได้เช่นกัน ความขัดแย้ง
นำไปสู่การบริหารงานแบบรวมอำนาจ (Phukaphan,
1999)

เกตาโน มอสคา (Gaetano Mosca)
เห็นว่าความขัดแย้งเป็นของปกติที่เกิดโดยธรรมชาติ
และไม่สามารถหลีกเลี่ยงได้ ความขัดแย้งจำเป็นต่อ
การสร้างความก้าวหน้า และความเป็นระเบียบ
ของสังคม ความขัดแย้งที่สำคัญที่สุดในสังคมคือ
ความขัดแย้งเกี่ยวกับอำนาจ (Wisalaporn, 1991)

เลวิซ เอ โคเซอร์ (Lewis A. Coser)
ได้ขยายแนวคิดของซิมเมลให้กว้างขวางออกไป
โดยชี้ให้เห็นว่าความขัดแย้งเป็นสิ่งที่จำเป็นประโยชน์
และไม่เป็นประโยชน์ ความขัดแย้งอาจนำไปสู่
ความกลมเกลียวหรือความแตกแยก (Ngamlamom,
2015)

ธีโอดอร์ แคปโลว์ (Theodore Caplow)
เชื่อว่าความขัดแย้งเป็นกระบวนการเบื้องต้น
ทางสังคม เมื่อมีความขัดแย้งเกิดขึ้นฝ่ายอ่อนแอกว่า
จะรวมตัวกันเพื่อต่อสู้กับฝ่ายที่เข้มแข็งกว่า แคปโลว์
ได้เสนอแนะรูปแบบการรวมตัวกันของไตรภาคี
(Wisalaporn, 1991)

ความขัดแย้งตามแนวคิดทางสังคมวิทยา
ตั้งอยู่บนพื้นฐานของโครงสร้างทางสังคมและ
ความสนใจของกลุ่มต่าง ๆ ในสังคม ความแตกต่าง
ของความสนใจนำไปสู่ความขัดแย้งทางสังคม
(Wisalaporn, 1991)

ดังนั้น แนวคิดที่กล่าวมาข้างต้นจึงนำมา
ปรับใช้ในการศึกษา เรื่อง แนวทางการแก้ไข
ความขัดแย้งในเขตปกครองตนเองซินเจียงอุยกูร์
ในสาธารณรัฐประชาชนจีน ซึ่งเป็นปรากฏการณ์

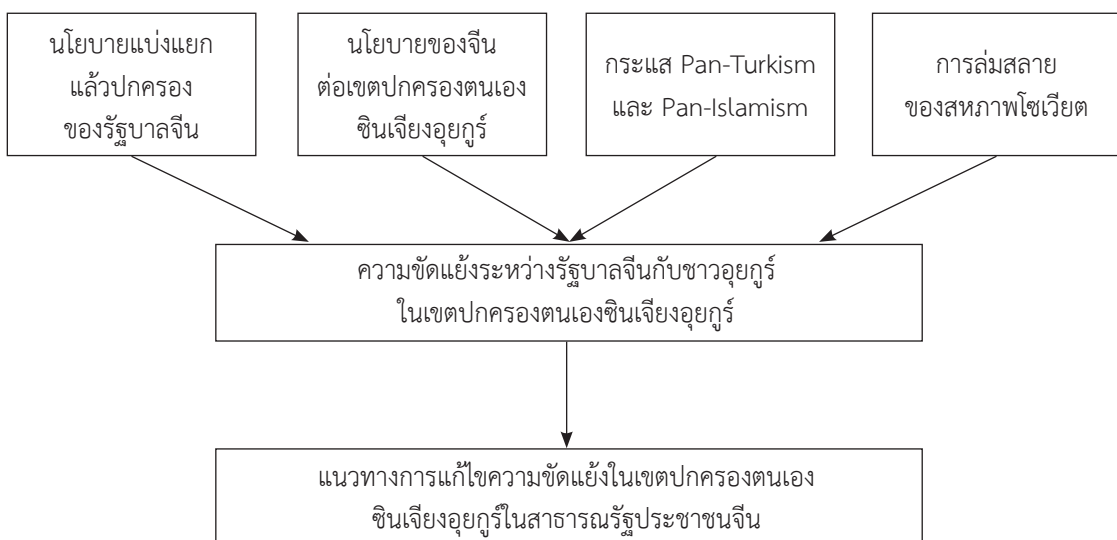
ความขัดแย้งที่เกิดขึ้นตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน โดยความขัดแย้งดังกล่าวสามารถอธิบายได้ด้วยแนวคิดต่อไปนี้

1. นโยบายแบ่งแยกแล้วปกครองของรัฐบาลจีน เพราะระบอบคอมมิวนิสต์ไม่เชื่อเรื่องศาสนาและพระเจ้า ทำให้ศาสนาอิสลามถือเป็นศัตรูกับลัทธิคอมมิวนิสต์ โดยเฉพาะช่วงการปฏิวัติวัฒนธรรม (1966-1976) ของเหมา เจ๋อตง แต่นับตั้งแต่ทศวรรษที่ 1980 รัฐบาลจีนให้ชาวมุสลิมปฏิบัติศาสนกิจอย่างเสรีมากขึ้นภายใต้การควบคุมอย่างเข้มงวด

2. นโยบายของรัฐบาลจีนต่อเขตปกครองตนเองซินเจียง เพราะจีนกำลังผงาดขึ้นเป็นมหาอำนาจ นโยบายต่อต้านการก่อการร้ายของจีนทำให้ชาวมุสลิมในซินเจียงกลายเป็นเหยื่อความรุนแรง การปฏิบัติศาสนกิจของชาวมุสลิมในพื้นที่อ่อนไหวถูกมองด้วยความหวาดระแวง การจำกัดสิทธิทางศาสนาหลายประการ รวมถึงค่ายกักขัง

3. กระแสแนวคิด การรวมเติร์ก (Pan-Turkism) และแนวคิดการรวมอิสลาม (Pan-Islamism) เพราะแนวคิดทั้ง 2 ในหมู่ชาวอุยกูร์นับตั้งแต่ต้นศตวรรษที่ 20 ทำให้จีนหวาดระแวงถึงขั้นกระทำการรุนแรงต่อชาวอุยกูร์ รวมถึงการจัดตั้งสาธารณรัฐเตอร์กิสถานตะวันออกช่วงทศวรรษที่ 1930-1940 ทำให้รัฐบาลจีนหวาดระแวงกระแสแบ่งแยกดินแดนในซินเจียงเรื่อยมา

4. การล่มสลายของสหภาพโซเวียต เพราะการแยกตัวเป็นรัฐเอกราชของกลุ่มชนเชื้อชาติเติร์กในเอเชียกลาง 5-6 ประเทศ ในช่วงทศวรรษที่ 1990 ก็ยิ่งทำให้พรรคคอมมิวนิสต์จีนหวาดเกรงกระแสการเคลื่อนไหวเพื่อแบ่งแยกดินแดนของชาวอุยกูร์ออกจากจีน กระทั่งนำไปสู่ความขัดแย้งระหว่างรัฐบาลจีนกับชาวอุยกูร์ในซินเจียง ซึ่งปรากฏในกรอบในการวิเคราะห์ดังภาพที่ 4

ภาพที่ 4 กรอบในการวิเคราะห์

เนื้อหา

ความขัดแย้งบนแผ่นดินจีนเจียง

ประชากรในจีนเจียงมีหลากหลายชาติพันธุ์ ชาวมุสลิมอุยกูร์เป็นชนกลุ่มใหญ่ที่สุดในพื้นที่ (45%) ชาวจีนฮั่น (39%) รองมาคือ ชาว “มุสลิมฮุย” และชนชาติอื่น ๆ ทว่าความสัมพันธ์ทางประวัติศาสตร์ระหว่างชาวอุยกูร์ ชาวฮุย และชาวจีนฮั่นในจีนเจียง น่าสนใจ เพราะมันสะท้อนให้เห็นปัญหาที่เกิดขึ้นในปัจจุบันได้เป็นอย่างดี

มุสลิมฮุยกับชาวอุยกูร์ดูเหมือนจะมีความสัมพันธ์ใกล้ชิดทางประวัติศาสตร์ ชาติพันธุ์ และศาสนา ก่อนหน้าทศวรรษที่ 1960 รัฐบาลจีนใช้คำว่า “ฮุย” กับทั้งชาวอุยกูร์และชาวฮุยแบบไม่มีการแยกแยะ บรรพบุรุษของชาวฮุยเองสืบไปสืบมาก็มาจากเชื้อสายเติร์ก จากดินแดนเอเชียกลางคล้าย ๆ กับชาวอุยกูร์ และด้วยความที่นับถือศาสนาเดียวกัน ชาวมุสลิมฮุยจึงมีความเห็นอกเห็นใจชะตากรรมของมุสลิมอุยกูร์ในจีนเจียงอยู่ไม่น้อย

ขณะที่ความสัมพันธ์ระหว่างชาวมุสลิมจีนกับชาวฮั่น (ประมาณร้อยละ 90 ของประชากรจีน) ไม่ค่อยดีมากนัก ความขัดแย้งเกิดขึ้นเป็นระยะ ๆ ต่อเนื่องเป็นเวลาไม่ต่ำกว่า 300 ปี ชาวมุสลิมอุยกูร์ถูกฮือต่อต้านการขยายดินแดน การปราบปราม และการเข่นฆ่าของพวกแมนจู-ฮั่นที่เกิดขึ้นหลายครั้ง นับตั้งแต่ศตวรรษที่ 17-20 (Aree, 2019)

สาเหตุความขัดแย้ง

เหตุผลสำคัญที่จีนมีความระมัดระวังเป็นพิเศษในเขตปกครองตนเองซินเจียงจนนำไปสู่ความขัดแย้งระหว่างรัฐบาลจีนกับชาวอุยกูร์ มีสาเหตุดังนี้

1. นโยบายแบ่งแยกแล้วปกครองของรัฐบาลจีน

ช่วงศตวรรษที่ 16 หลังจากทีราชวงศ์ชิง (ค.ศ. 1644-1911) พิชิตกรุงคาซการ์ (ซึ่งอยู่ทางตอนใต้ของจีนเจียงปัจจุบัน) ชุนนางจีนชาวฮั่นจำนวนหนึ่งก็เริ่มปราบปรามทำลายสิ่งทีพวกเขา มองว่าเป็น ‘ศาสนาแปลกปลอม’ ของชาวมุสลิม

ต่อมา เมื่อ ดร.ซุนยัตเซนปฏิวัติโค่นล้มราชวงศ์ชิงในปี ค.ศ.1911 ปกครองด้วยระบอบสาธารณรัฐ (ค.ศ. 1911-1949) หรือที่เรียกว่า ‘Five-Peoples Republican’ ชาวมุสลิมมีสถานะทางการเมืองดีขึ้น ยุคสมัยนี้จีนประกอบไปด้วยประชากร 5 กลุ่มใหญ่ ที่สำคัญคือ พวกมองโกล แมนจูมุสลิม ฮั่น และทิเบต องค์กรมุสลิมจำนวนมากได้รับโอกาสเข้าไปมีส่วนร่วมทางการเมือง รวมทั้งการทูตระหว่างประเทศ ถึงขั้นที่ชาวมุสลิมได้ร้องขอการสนับสนุนจากกลุ่มประเทศในโลกมุสลิมให้ช่วยเหลือจีน ในการต่อต้านสงครามที่ญี่ปุ่นเข้ามารุกรานเลยทีเดียว

สาธารณรัฐประชาชนจีนได้รับการสถาปนาขึ้นเมื่อ 1 ตุลาคม พ.ศ. 2492 โดยเหมา เจ๋อตุง ภายหลังจากที่พรรคคอมมิวนิสต์จีนมีชัยชนะในสงครามกลางเมืองเหนือพรรคก๊กมินตั๋ง อุดมการณ์คอมมิวนิสต์ของจีนไม่นับถือศาสนาใด เพราะว่าเดินตามแนวทางวัตถุนิยมวิทยาศาสตร์ของคาร์ล มากซ์ที่เชื่อว่ามนุษย์สร้างพระเจ้าและศาสนา เพื่อกดขี่มนุษย์ด้วยกัน จิตหรือวิญญาณไม่มี ทุกอย่างเป็นปรากฏการณ์ของวัตถุ ความเชื่อในเรื่องวิญญาณหรือตายแล้วเกิดใหม่ถือเป็นความงมงาย มากซ์เชื่อว่าความเจริญของวัตถุที่มาจากปัญญาของมนุษย์ เป็นสิ่งที่ทำให้สังคมมนุษย์ก้าวหน้าต่างหาก

ยุคสมัยคอมมิวนิสต์ ความสัมพันธ์ระหว่างชาวมุสลิมกับจีนก็มีความสลับซับซ้อนยิ่งขึ้น จีนมีนโยบายแบ่งแยกแล้วปกครอง โดยแบ่งมุสลิมเป็น 10 ชนชาติ แต่อีกด้านหนึ่ง ศาสนาอิสลามและชาวมุสลิมก็ตกเป็นเป้าของการทำลายล้าง เพราะอิสลามถือเป็นศัตรูกับระบอบสังคมนิยมและลัทธิคอมมิวนิสต์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งช่วงการปฏิวัติวัฒนธรรม (ค.ศ. 1966-1976) แต่นับตั้งแต่ทศวรรษที่ 1980 จีนก็ปล่อยให้มุสลิมปฏิบัติศาสนกิจได้อย่างเสรีมากขึ้นภายใต้การควบคุมอย่างเข้มงวดของหน่วยงานภาครัฐ

2. นโยบายของรัฐบาลจีนต่อเขตปกครองตนเองซินเจียงอุยกูร์

ปัจจุบันชาวมุสลิมจีนต้องเผชิญกับสถานการณ์ที่แตกต่างภายใต้บริบทที่ประเทศจีนกำลังผงาดขึ้นเป็นมหาอำนาจ และกระแสชาตินิยมของชาวจีนเริ่มก่อตัวขึ้นอย่างเข้มข้นอีกครั้ง ขณะเดียวกัน นโยบายการต่อต้านการก่อการร้ายของรัฐบาลจีนภายใต้กรอบความร่วมมือเซี่ยงไฮ้ (Shanghai Cooperation Organization หรือ Shanghai 5) ก็ทำให้ชาวมุสลิมในซินเจียงกลายเป็นเหยื่อความรุนแรง การปฏิบัติศาสนกิจของชาวมุสลิมในพื้นที่อ่อนไหวถูกมองด้วยความหวาดระแวง นำไปสู่การจำกัดสิทธิทางศาสนาหลายประการ

แม้ชาวมุสลิมหุยที่กระจายตัวไปตามพื้นที่ต่าง ๆ ของประเทศจีนจะไม่ได้ประสบผลกระทบ แต่บางครั้งสิทธิขั้นพื้นฐานบางประการในบางพื้นที่ก็ถูกละเมิด เช่น ชาวมุสลิมหุยที่อาศัยในพื้นที่ตะวันตกเฉียงเหนือของประเทศมักถูกจำกัดสิทธิในการได้หนังสือเดินทาง จนเป็นอุปสรรคใหญ่ในการไปประกอบพิธีฮัจญ์ที่ซาอุดีอาระเบีย

ขณะเดียวกัน ชาวจีนบางกลุ่มเริ่มออกมารณรงค์ต่อต้านอิสลามในหลาย ๆ มิติ ในดินแดนซินเจียง สถานการณ์ความทุกข์ยากของชาวอุยกูร์เริ่มเป็นที่รับรู้ของประชาคมโลกมากขึ้น โดยเฉพาะกรณีที่ทางการจีนได้ใช้อำนาจเผด็จการกักขังชาวอุยกูร์ในค่ายกักกัน ซึ่งสหประชาชาติเรียกว่า “ค่ายกักกันในช่วงสงครามโลก”

3. กระแสแนวคิด Pan-Turkism และ Pan-Islamism

นโยบายของจีนต่อเขตปกครองตนเองซินเจียงอุยกูร์ เป็นผลมาจากสงครามโลกทั้ง 2 ครั้ง ตลอดจนสงครามเย็นและสงครามต่อต้านการก่อการร้ายในยุคปัจจุบัน ขณะเดียวกัน การเติบโตของกระแสแนวคิดการรวมเตอร์ก (Pan-Turkism) และแนวคิดการรวมอิสลาม (Pan-Islamism) ในหมู่ชาวอุยกูร์นับตั้งแต่ต้นศตวรรษที่ 20 ก็เป็นอีกปัจจัยที่ทำให้จีนหวาดระแวงถึงขั้นกระทำการรุนแรงต่อชาวอุยกูร์ ความสำเร็จของชาวอุยกูร์ในการจัดตั้งสาธารณรัฐเตอร์กิสถานตะวันออกได้ในช่วงทศวรรษที่ 1930-1940 แม้จะดำรงอยู่แค่ชั่วคราว แต่ก็ยังเป็นช่วงเวลาที่ทำให้จีนหวาดระแวงกระแสแบ่งแยกดินแดนในซินเจียงเรื่อยมา

แนวคิดทางการเมืองที่อดีตนายกาธิบดีสหรัฐอเมริกา วูดโรว์ วิลสัน (Woodrow Wilson) พยายามใช้ในการสร้างสันติภาพหลังสงครามโลกครั้งที่ 1 คือแนวคิด “สิทธิในการกำหนดชะตากรรมตนเอง” (Right to Self-Determination) โดยกล่าวว่า สหรัฐอเมริกาเชื่อมั่นใน “สิทธิของปวงชนทุกคนในอันที่จะเลือกที่จะจงรักภักดีผู้ใด และในอันที่จะเลือกว่าตนควรจะเป็นอิสระไม่อยู่ในบัญชาของผู้ใด”

ในแง่กฎหมาย สหประชาชาติได้ให้การรับรองเป็นสิทธิขั้นพื้นฐานในกฎบัตรสหประชาชาติ และอยู่ในมาตรา 1 ของกติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมือง (International Covenant on Civil and Political Rights) และมาตรา 1 ของกติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม (International Covenant on Economic, Social and Culture Rights) ทำให้สิทธินี้มีผลบังคับใช้ต่อรัฐต่าง ๆ ที่เป็นสมาชิกขององค์การสหประชาชาติไปด้วย ซึ่งรองรับให้ “กลุ่มชน (A people) ทั้งปวงมีสิทธิในการกำหนดชะตากรรมตนเอง โดยสิทธิดังกล่าวพวกเขา มีเสรีภาพในการตัดสินใจในสถานะทางการเมือง และดำเนินการพัฒนาทางเศรษฐกิจ สังคม และ วัฒนธรรมของตนเองได้อย่างเสรี” แต่ก็ไม่ใช่เรื่องที่เกิดขึ้นง่าย ๆ เพราะแม้กฎบัตรของสหประชาชาติ จะมีผลต่อรัฐ ต่อประเทศที่เป็นสมาชิก แต่ผู้ที่จะตัดสินใจว่าจะให้กลุ่มชนสามารถมีสิทธิในการกำหนดชะตากรรมตนเองได้หรือไม่ นั่นคือรัฐนั่นเอง (Ropers, 2014)

4. การล่มสลายของสหภาพโซเวียต

การล่มสลายของสหภาพโซเวียตและการแยกตัวเป็นรัฐเอกราชของกลุ่มชนเชื้อชาติเติร์กในเอเชียกลาง 5-6 ประเทศในช่วงทศวรรษที่ 1990 ทำให้พรรคคอมมิวนิสต์จีนหวาดเกรงกระแสนการเคลื่อนไหว เพื่อแบ่งแยกดินแดนของชาวอุยกูร์ออกจากจีนเหมือนที่เกิดขึ้นกับสหภาพโซเวียต ด้วยเหตุนี้จึงอยู่เฉยไม่ได้ สุดท้ายต้องออกแคมเปญ “ต่อต้านสามพลังความชั่วร้าย” คือ ลัทธิสุดโต่ง ลัทธิแบ่งแยกดินแดน และลัทธิก่อการร้าย เป้าหมายคือ ป้องกันไม่ให้ชาวอุยกูร์แยกตัวเป็นรัฐอิสระได้

หลังเหตุการณ์ 9/11 จีนถูกมองว่าพยายามเดินตามรอยสหรัฐอเมริกา โดยใช้นโยบายสงครามต่อต้านการก่อการร้าย เพื่อสร้างความชอบธรรมให้นโยบายและปฏิบัติการของตนเอง ในดินแดนซินเจียง จนทำให้โลกมองไม่เห็นประเด็นเรื่องมนุษยธรรมและสิทธิมนุษยชนที่ถูกละเมิดอย่างหนัก มีรายงานว่า ชาวอุยกูร์ทั้งที่เป็นแกนนำและชาวบ้านธรรมดาจำนวนมากถูกเจ้าหน้าที่ทางการจับตา ถูกออกหมายจับ ถูกศาลตัดสินจำคุก หรือแม้กระทั่งถูกประหารชีวิตด้วยข้อหาที่มีแนวคิดแบ่งแยกดินแดน หรือไม่อย่างนั้นก็เป็นข้อหาก่อการร้าย ไม่มีใครรู้จำนวนนักโทษทางการเมืองชาวอุยกูร์แน่ชัดที่ยังถูกคุมขังอยู่ในซินเจียงขณะนี้ นอกจากนี้ยังมีการบังคับให้ชาวอุยกูร์จำนวนมากเข้ามาอยู่ในค่ายกักกันเพื่อปรับทัศนคติ

แม้แต่ชาวอุยกูร์ที่ได้รับสัญชาติอื่นไปแล้ว หากถูกจับในดินแดนเอเชียกลาง ก็จะถูกส่งตัวกลับไปให้ประเทศจีน เพราะจีนและกลุ่มประเทศเอเชียกลางมีความร่วมมือด้านการต่อต้านการก่อการร้ายอย่างใกล้ชิด ด้วยเหตุนี้จึงไม่แปลกที่ตลอดช่วงทศวรรษที่ 1990 ถึงปัจจุบัน จะเห็นการลุกฮือขึ้นของชาวอุยกูร์ เดินขบวนประท้วง นโยบายการปราบปรามของทางการจีนเป็นระยะ ๆ ซึ่งก็จะตามมาด้วยการใช้กำลังปราบปรามประชาชนอย่างนองเลือดในหลาย ๆ ครั้ง

สภาพการณ์ของมุสลิมอุยกูร์ผิดแผกแตกต่างไปจากมุสลิมหุย เพราะนอกจากมุสลิมหุยจะไม่ค่อยได้รับผลกระทบอะไรมากนักจากนโยบายของจีนในซินเจียงแล้ว พวกเขายังประสบความสำเร็จในการทำธุรกิจการค้าในเมืองอูรุมชี เมืองเอกของซินเจียง โดยเฉพาะในเขตปกครองตนเองของชาวหุย (Changji Hui Autonomous Region) นักธุรกิจ

และชาวไร่ชาวนาที่เป็นมุสลิมหุยเป็นที่ยอมรับอย่างกว้างขวางในแวดวงตลาดเศรษฐกิจ ทั้งในระดับท้องถิ่นและระดับชาติ ทั้งนี้ ก็เนื่องมาจากชาวหุยในซินเจียงมีเครือข่ายการค้าและสังคมกับชาวหุยด้วยกันนอกพื้นที่ซินเจียงอย่างกว้างขวางที่สำคัญคือ ชาวหุยเหล่านี้พูดภาษาจีนและมีวิถีทางวัฒนธรรมแบบจีน ซึ่งแตกต่างจากชาวอุยกูร์ที่ทั้งภาษาและวัฒนธรรมเป็นแบบชาวเติร์ก

สำหรับชาวมุสลิมหุย การเรียนรู้และใช้ภาษาจีนถือเป็นเครื่องมือหนึ่งที่น่าสนใจไปกับการอยู่ร่วมกันกับชาวจีนฮั่นและเป็นเครื่องมือในการสร้างโอกาสให้ตนเอง แต่สำหรับชาวอุยกูร์แล้ว การเรียนรู้ภาษาจีนวัฒนธรรมจีน กลายเป็นเรื่องของการยอมอ่อนข้อให้กับรัฐที่มีนโยบายกลืนกินวัฒนธรรมของชาวอุยกูร์มาตลอด ขณะที่สำหรับชาวมุสลิมหุยแล้ว อัตลักษณ์ที่พวกเขารู้สึกแตกต่างกับชาวจีนฮั่นประการเดียวคือ ศาสนาอิสลาม แต่สำหรับมุสลิมอุยกูร์แล้ว นอกจากศาสนาที่มีความแตกต่างแล้วพวกเขายังพยายามขบขันเรื่องความแตกต่างทางอัตลักษณ์ว่าด้วยเรื่องชาติพันธุ์ ภาษา และวัฒนธรรมอีกด้วย

ช่วงกว่า 10 ปีที่ผ่านมา มีคลื่นผู้อพยพชาวอุยกูร์หลังไหลออกจากประเทศจีนจำนวนมากสาเหตุสำคัญคือ การถูกกลืนรอนสิทธิขั้นพื้นฐานในการดำรงชีวิต ที่ทำให้พวกเขาไม่สามารถอยู่ในพื้นที่บ้านเกิดได้อีกต่อไป

แนวทางการแก้ไขความขัดแย้งในเขตปกครองตนเองซินเจียงอุยกูร์ในสาธารณรัฐประชาชนจีน

จากการศึกษาที่มาของความขัดแย้งและแนวทางแก้ไขความขัดแย้งในเขตปกครองตนเองซินเจียงในสาธารณรัฐประชาชนจีน ทำให้พบว่า

1. รัฐบาลจีนควรนิยามความหมายของคำว่า “สุดโต่ง” หรือ “ลัทธิสุดโต่ง” “ลัทธิแบ่งแยกดินแดน” และ “ลัทธิก่อการร้าย” ให้ชัดเจน ก่อนดำเนินการนโยบายปราบปรามหรือกำจัดแนวคิดดังกล่าวออกไปจากพื้นที่เป้าหมายหรือทุกที่ในประเทศ

สอดคล้องกับแนวคิดของแมกซ์ เวเบอร์ (Max Weber) ที่เชื่อว่า “ความขัดแย้งทั้งหลายไม่จำเป็นต้องนำไปสู่การต่อสู้กัน” หากรัฐบาลจีนหันมาให้ความสนใจนิยามคำว่า “สุดโต่ง” หรือ “ลัทธิสุดโต่ง” “ลัทธิแบ่งแยกดินแดน” และ “ลัทธิก่อการร้าย” ด้วยใจเป็นกลางว่า แต่ละคนมีทัศนคติมุมมอง ประสบการณ์ ประเพณีวัฒนธรรม ความเชื่อ ศาสนา วิถีชีวิต ฯลฯ ที่แตกต่างกัน ดังนั้นการที่ชาวมุสลิมอุยกูร์ในซินเจียงมีพฤติกรรมและชุดความคิดที่แตกต่างจากรัฐบาลจีน ก็ไม่ใช่เรื่องแปลกอะไรและไม่จำเป็นต้องกำจัดหรือปราบปรามพฤติกรรมและชุดความคิดเหล่านั้นโดยทันที แต่ควรหันมาพูดคุยแลกเปลี่ยน ปรับทัศนคติและหาทางออกร่วมกัน เพื่อรับรู้และเข้าใจสิ่งที่แต่ละฝ่ายต้องการ หากรัฐบาลจีนเลือกแก้ไขปัญหาดังกล่าวด้วยความขัดแย้งทั้งหลายก็ไม่จำเป็นต้องนำไปสู่การต่อสู้กัน

2. ส่งเสริมการค้าขายของชาวอุยกูร์ไม่ให้พวกเขามีความคิดว่าพวกเขาเป็นพลเมืองชั้นสอง อาทิ การเข้าถึงแหล่งเงินทุน การสร้างแหล่งค้าขายเพื่อนำสินค้าท้องถิ่นของพวกเขาจัดแสดง สร้างโอกาสทางการค้า และเพิ่มมูลค่าสินค้า

สอดคล้องกับแนวคิดของคาร์ล มากซ์ (Karl Marx) ที่เชื่อว่า “จุดเริ่มต้นของความขัดแย้งมาจากเศรษฐกิจ และความขัดแย้งทางเศรษฐกิจ

จะนำไปสู่ความขัดแย้งทางสังคมและการเมือง” ดังนั้นหากชาวยูเกอร์มีความคล่องตัวในการดำเนินธุรกิจและมีการค้าขายที่มั่นคง รัฐบาลส่งเสริมการค้าขายทั้งภายในและภายนอกประเทศ หาดตลาดเพื่อระบายสินค้าท้องถิ่น จนนำไปสู่การอยู่ดีกินดีของประชาชน ปัญหาความขัดแย้งทางสังคมและการเมืองในเขตปกครองตนเองซินเจียงก็จะค่อย ๆ ลดลงไปโดยปริยาย

3. รัฐบาลจีนควรสร้างงานสร้างอาชีพให้เกิดขึ้นกับชาวยูเกอร์อย่างเป็นรูปธรรมในด้านความถนัดของพวกเขา และต้นทุนทางสังคมที่พวกเขามี หรือแม้แต่การสร้างงานสร้างอาชีพให้เท่าทันยุคสมัยปัจจุบัน เนื่องจากปัจจุบันรัฐบาลจีนมีนโยบายเน้นการท่องเที่ยวภายในประเทศเป็นหลัก

สอดคล้องกับแนวคิดของแมกซ์ เวเบอร์ (Max Weber) ที่เชื่อว่า “ความขัดแย้งมีจุดเริ่มต้นจากการขัดกันผลประโยชน์เนื่องมาจากการมีทรัพยากรจำกัด ความขัดแย้งทั้งหลายไม่จำเป็นต้องนำไปสู่การต่อสู้กัน” ปัจจุบันเขตปกครองตนเองซินเจียงเป็นดินแดนที่มีวัฒนธรรมของชาวมุสลิมยูเกอร์อันเป็นเอกลักษณ์ แต่กำลังถูกกลืนกินรกร้างให้เหมือนกันก็มีชาวจีนเชื้อสายฮั่นจำนวนมากพากันอพยพเข้าไปตั้งถิ่นฐาน จนทำให้ชาวยูเกอร์หวั่นเกรงว่าวิถีชีวิตและวัฒนธรรมดั้งเดิมของตนกำลังถูกทำให้เลือนหายไป รัฐบาลจีนต้องสร้างงานสร้างอาชีพให้ชาวยูเกอร์จากต้นทุนทรัพยากรที่มีอยู่ในพื้นที่ซินเจียง อาทิ ภูเขา แม่น้ำ ทะเลสาบแอ่ง ทะเลทราย รวมถึงทรัพยากรน้ำมันปิโตรเลียม แก๊สธรรมชาติ เพื่อพวกเขาจะได้ไม่อพยพออกจากบ้านเกิด ไม่ทะเลาะกับชาวจีนฮั่นที่อพยพเข้ามาใหม่ ร่วมมือกับรัฐบาลพัฒนาท้องถิ่น ลดความขัดแย้ง

ที่เกิดขึ้นในอดีต มองไปสู่อนาคตที่มีแต่ความร่วมมือ และทั้งอดีตอันไม่น่าจดจำ

ภาพที่ 5 และ 6 ประธานาธิบดีสี จิ้นผิง
พูดคุยกับผู้นำท้องถิ่นในเขตปกครองตนเอง
ยูเกอร์ซินเจียงและพูดถึงความสำคัญ
ในการปกป้องพรมแดนและการส่งเสริม
เศรษฐกิจกับผู้นำท้องถิ่น
แหล่งที่มา : [https://mgronline.com/china/
detail/9570000048087](https://mgronline.com/china/detail/9570000048087)

4. การยอมรับและส่งเสริมอัตลักษณ์ของชาวมุสลิมยูเกอร์โดยรัฐบาลจีนเข้ามามีส่วนในการส่งเสริมอย่างจริงจังและจริงใจ และนำเสนอสู่สายตาชาวโลกผ่านช่องทางต่าง ๆ รวมทั้งสื่อสังคมออนไลน์ เพื่อแสวงหาการยอมรับอัตลักษณ์เหล่านั้น

สอดคล้องกับแนวคิดของเกตาโน มอสคา (Gaetano Mosca) ที่เห็นว่า “ความขัดแย้งเป็นเรื่อง

ปกติที่เกิดโดยธรรมชาติและไม่สามารถหลีกเลี่ยงได้ ความขัดแย้งจำเป็นต่อการสร้างความก้าวหน้า และความเป็นระเบียบของสังคม” ดังนั้นรัฐบาลจีน ต้องตระหนักถึงความแตกต่างทางอัตลักษณ์ ของชาวอุยกูร์ที่มีความแตกต่างกับประชากรจีน เชื่อสายอื่น มองโกล แมนจู ทิเบต ฯลฯ ดังนั้น การยอมรับและส่งเสริมอัตลักษณ์ของชาวมุสลิม อุยกูร์ด้วยความจริงใจ และหากมีการนำเสนอ สู่สายตาชาวโลกทางสื่อสังคมออนไลน์ก็ยิ่งทำให้ ชาวอุยกูร์มีความภูมิใจในอัตลักษณ์และความมี ตัวตนของพวกเขา

5. ผู้นำจีนควรเข้ามารับรู้ปัญหาของ ชาวอุยกูร์ด้วยตัวเอง อาทิ การเข้ามาเยี่ยมเยียน สร้างสัมพันธ์ไมตรี การมาร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ของ ชาวอุยกูร์ในวาระสำคัญ ๆ จนทำให้เกิดความไว้วางใจ เชื่อใจซึ่งกันและกัน

สอดคล้องกับแนวคิดของจอร์จ ซิมเมล (Georg Simmel) ที่เห็นว่า “ความขัดแย้งเป็น ปฏิสัมพันธ์รูปแบบหนึ่ง ความขัดแย้งแสดงให้เห็น ถึงลักษณะความสัมพันธ์ของคู่ขัดแย้ง ความขัดแย้ง ทำให้เกิดความกลมเกลียว และความกลมเกลียว ก็ทำให้เกิดความขัดแย้งได้เช่นกัน ความขัดแย้ง นำไปสู่การบริหารงานแบบรวมอำนาจ” ดังนั้น ปัญหาความขัดแย้งและความไม่เข้าใจกันระหว่าง รัฐบาลจีนกับชาวมุสลิมอุยกูร์สามารถแก้ไขได้ ด้วยการที่รัฐบาลจีนเข้ามามีปฏิสัมพันธ์กับชาวอุยกูร์ ในกิจกรรมสำคัญ ๆ ทางประเพณีและศาสนา เพื่อลดช่องว่างและสร้างความกลมเกลียวระหว่าง ทั้ง 2 ฝ่าย เพื่อสะดวกต่อการบริหารงานของรัฐบาลจีน ต่อซินเจียงที่ใช้ระบบแบบรวมศูนย์อำนาจอยู่แล้ว

6. รัฐบาลจีนควรสร้างความกระจ่างแก่ ชาวโลกเรื่องค่ายกักกัน ที่ถือเป็นเป้าโจมตีมาตลอด

ด้วยวิธีการนำเสนอมวลชนเข้าชม และแถลงข่าวร่วม ในประเด็นที่ชาวโลกสงสัย (เท่าที่รัฐบาลจีนทำได้)

สอดคล้องกับแนวคิดของธีโอดอร์ แคพลว์ (Theodore Caplow) ที่เชื่อว่า “ความขัดแย้งเป็นกระบวนการเบื้องต้นทางสังคม เมื่อมีความขัดแย้งเกิดขึ้นฝ่ายอ่อนแอกว่า จะรวมตัวกันเพื่อต่อสู้กับฝ่ายที่เข้มแข็งกว่า” ซึ่งหากใครได้ติดตามข่าวชาวมุสลิมอุยกูร์ที่มีความพยายามให้สื่อตะวันตกตีแผ่เรื่องค่ายกักกัน หรือ “ค่ายปรับทัศนคติ” เพราะพวกเขาไม่สามารถ ต่อต้านนโยบายดังกล่าวของรัฐบาลจีนได้ จึงต้องหา แนวร่วมเพื่อต่อกรกับรัฐบาลจีนผ่านทางสื่อตะวันตก ที่ออกข่าวและจัดทำสารคดีในประเด็นดังกล่าว จนเป็นกระแสให้ประชาคมโลกหันมาให้ความสนใจ ปัญหาดังกล่าว ซึ่งรัฐบาลจีนได้อ้างว่าเป็น “ค่ายอบรม ให้การศึกษาใหม่” (Re-education camps) ที่สร้างขึ้นทั่วเขตปกครองตนเองซินเจียง ตั้งแต่ ปีพ.ศ. 2560 ไม่ได้เป็นอะไรไปมากกว่า “โรงเรียน” แต่ก็ยังคงนำไปสู่ความเคลือบแคลงสงสัยอย่างยิ่ง ต่อสิ่งที่รัฐบาลจีนเปิดเผยต่อสาธารณะ ในการนี้ รัฐบาลจีนจึงควรฉวยโอกาสสร้างความกระจ่างแก่ ประชาคมโลกด้วยวิธีการต่าง ๆ อาทิ การแถลงข่าว การเชิญนักวิชาการ ผู้สื่อข่าว และบุคคลทั่วไป ที่สนใจติดตามข่าวเข้าไปสังเกตการณ์ รับฟัง เสวนา พูดคุยแลกเปลี่ยน ชักถาม รวมถึงพาเข้าชมสถานที่ ที่ถูกกล่าวหาว่าเป็นค่ายกักกัน เพื่อความเข้าใจอันดี และลดแรงกดดันจากประชาคมโลก

7. รัฐบาลจีนควรเปิดเวทีแสดงความคิดเห็น รับฟังความเห็นต่าง โดยมีเจ้าหน้าที่ระดับสูงของ รัฐบาลจีนเข้ามารับฟัง และสะท้อนมุมมองที่ต่างกัน ถอดบทเรียนเหตุการณ์ต่าง ๆ ในอดีตที่เกิดขึ้น และที่มีแนวโน้มจะเกิดขึ้น เพื่อนำผลของบทเรียน

เหล่านั้นไปให้ผู้ผู้นำสูงสุดจีนได้รับรู้ถึงความคิดเห็นที่แท้จริงของชาวอุยกูร์

สอดคล้องกับแนวคิดทางสังคมวิทยาที่เชื่อว่า “ความขัดแย้งตั้งอยู่บนพื้นฐานของโครงสร้างทางสังคมและความสนใจของกลุ่มต่าง ๆ ในสังคม ความแตกต่างของความสนใจนำไปสู่ความขัดแย้งทางสังคม” หากมีการจัดเวทีแสดงความคิดเห็น เพื่อรับฟังความเห็นต่างและมุมมองที่ต่างกันบนพื้นฐานของโครงสร้างทางสังคมของชาวมุสลิมอุยกูร์ และความสนใจในประเด็นที่ต่างกัน ก็จะสามารถลดระดับความรุนแรงต่อเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในอดีตอันไม่สามารถย้อนกลับไปแก้ไขได้ และหากผู้นำจีนให้ความสนใจปัญหาเหล่านี้ด้วยแล้ว ก็ยังมีผลไปในทางบวกมากยิ่งขึ้น

8. ชาวอุยกูร์ควรพลิกวิกฤตให้เป็นโอกาส ในนโยบายของรัฐบาลจีนในด้านการส่งเสริมการท่องเที่ยวให้ชาวโลกได้รู้ถึงอัตลักษณ์และความเป็นมาของพวกเขา

สอดคล้องกับแนวคิดของเลwis เอ โคเซอร์ (Lewis A. Coser) ที่ชี้ให้เห็นว่า “ความขัดแย้งเป็นสิ่งที่ประโยชน์และไม่เป็นประโยชน์” หากชาวอุยกูร์ที่มีอัตลักษณ์และความเป็นมาของตัวเองได้พลิกวิกฤตความขัดแย้งครั้งนี้มาพัฒนาการท่องเที่ยวที่พวกเขามีต้นทุนทางทรัพยากร อาทิ แหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ วัฒนธรรมการกิน วัฒนธรรมการแต่งกาย ฯลฯ ที่สามารถสืบค้นได้ในสื่อสังคมออนไลน์ ซึ่งสามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวจาก 3 กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่

1) นักท่องเที่ยวจากโลกมุสลิมที่มีความเห็นอกเห็นใจพี่น้องมุสลิมด้วยกัน

2) นักท่องเที่ยวจากประเทศเพื่อนบ้านแถบเอเชียกลางที่มีประเพณีวัฒนธรรม เช่น การกิน

การแต่งกาย ภาษา ศาสนา ฯลฯ ที่ใกล้เคียงกับชาวอุยกูร์

3) นักท่องเที่ยวชาวตะวันตกที่ต้องการสืบหาความจริงในความเป็นไปของชาวอุยกูร์ที่พวกเขาได้รับรู้จากสื่อกระแสหลักของตะวันตกและรวมถึงสื่อสังคมออนไลน์ในแพลตฟอร์มต่าง ๆ ว่าเป็นอย่างไร พวกเขารับรู้หรือไม่อย่างไร

แนวทางการแก้ไขความขัดแย้งในเขตปกครองตนเองซินเจียงอุยกูร์ในสาธารณรัฐประชาชนจีนทั้ง 8 แนวทางนี้ รัฐบาลจีนต้องเป็นฝ่ายเริ่มดำเนินการอย่างรอบคอบและจริงจัง ไม่ว่าจะเป็นนโยบายกำจัดลัทธิสุดโต่ง ลัทธิแบ่งแยกดินแดน และลัทธิการก่อการร้าย การส่งเสริมการค้า การเข้าถึงแหล่งเงินทุน และการสร้างงานสร้างอาชีพให้ชาวอุยกูร์เพื่อลดกระแสความคิดการเป็นพลเมืองชั้นสองและการถูกเลือกปฏิบัติจากรัฐบาลจีน การยอมรับและส่งเสริมอัตลักษณ์ของชาวมุสลิมอุยกูร์สู่สายตาชาวโลกผ่านช่องทางสื่อออนไลน์ อันทันสมัย ซึ่งรัฐบาลจีนมีความพร้อมด้านเทคโนโลยีที่ทันสมัยและพัฒนาดีกว่าหลายประเทศ การทำเรื่องค่ายกักกันชาวอุยกูร์อันเป็นประเด็นอ่อนไหวในเวทีการเมืองโลกให้เป็นที่กระจ่างแก่ประชาคมโลกด้วยวิธีการต่าง ๆ การสร้างความไว้วางใจเชื่อใจด้วยการรับฟังปัญหาและการเปิดเวทีรับฟังความเห็นต่างเพื่อนำเสนอปัญหาและแนวทางแก้ไขต่อผู้นำจีน การส่งเสริมการท่องเที่ยวให้ชาวโลกได้รู้ถึงอัตลักษณ์และความเป็นมาของชาวอุยกูร์

รัฐบาลจีนควรลดกระแสความกดดันภายในด้วยการหาคนกลางที่เป็นประเทศโลกมุสลิมที่นับถือศาสนาอิสลามเหมือนชาวอุยกูร์ และประเทศตุรกี (ตุรกี) ที่มีเชื้อสายเติร์กเหมือนชาวอุยกูร์ ซึ่งประเทศเหล่านี้มีความพร้อมต่อการให้คำแนะนำ

และยังคงเฝ้าติดตามปัญหาความขัดแย้งที่เกิดขึ้นตลอดหลายสิบปีที่ผ่านมา ได้เข้ามาเป็นสะพานเชื่อมความเข้าใจระหว่างรัฐบาลจีนกับชาวอุยกูร์ ในประเด็นข้อพิพาทเรื่องศาสนา ความเป็นชาตินิยม เติร์ก ฯลฯ เพื่อทำให้เกิดบรรยากาศแห่งความเข้าใจ สงบสุข ลดการสูญเสีย และยังถือโอกาสต่อยอดความสัมพันธ์อันดีในด้านอื่น ๆ อีกมาก ซึ่งถือเป็นผลดีกับทุกฝ่ายที่เข้ามามีส่วนเกี่ยวข้องในประเด็นความขัดแย้งนี้

สรุป

ปัญหาเรื่องชนกลุ่มน้อยและความเหลื่อมล้ำของเผ่าพันธุ์ที่แตกต่างกัน ก่อปัญหาให้หลายประเทศอยู่เสมอ ในขณะที่ความขัดแย้งระหว่างรัฐบาลจีนกับชาวมุสลิมอุยกูร์ในเขตปกครองตนเองซินเจียง ไม่ใช่แค่ปัญหาของเผ่าพันธุ์อย่างเดียว แต่ยัดเยียดกับศาสนา ซึ่งเป็นเรื่องเปราะบาง หากบริหารจัดการสองเรื่องนี้ไม่ดีพอ เกิดช่องโหว่ ปัญหาและผลกระทบจะตามมาไม่รู้จบ

มุมมองที่แตกต่างกันของชาวมุสลิมหุยกับชาวมุสลิมอุยกูร์ในการยอมรับศึกษาวัฒนธรรมจีน ภาษาจีน มีสาเหตุมาจากการมีประวัติศาสตร์ความเป็นมาที่แตกต่างกัน จนนำมาสู่ผลลัพธ์ในปัจจุบัน ซึ่งรัฐบาลจีนพยายามกลืนชาวอุยกูร์ด้วยนโยบายชาตินิยมจีน การปรับทัศนคติ ดำเนินนโยบายส่งชาวฮั่นมากมายเข้าไปในซินเจียง และการส่งเสริมการท่องเที่ยวในซินเจียง จนทำให้ชาวอุยกูร์มีความกังวลว่าวิถีชีวิตและวัฒนธรรมดั้งเดิมของตนกำลังเลือนหายไป และความอิสระในการปฏิบัติศาสนกิจในแนวทางของศาสนาอิสลาม

กระแสการแบ่งแยกดินแดนและการประกาศอิสรภาพของรัฐบาลต่าง ๆ ช่วงศตวรรษที่ 20

หลังสงครามโลกครั้งที่ 2 และการล่มสลายของสหภาพโซเวียต กลายเป็นประเด็นที่ทำให้รัฐบาลจีนต้องหันมาสนใจกับชาวอุยกูร์ ด้วยนโยบายการปราบปรามที่รุนแรงต่อผู้ประท้วงหรือผู้เห็นต่าง จนทำให้สถานการณ์ในซินเจียงเลวร้ายลง รวมถึงกรณีการกล่าวหาเรื่อง “ค่ายกักกัน” ในซินเจียง กลายเป็นประเด็นที่ชาวอุยกูร์และรัฐบาลของประเทศตะวันตกหลายประเทศนำมาใช้โจมตีรัฐบาลจีน เพื่อเรียกร้องความเป็นธรรมและต้องการความกระจ่างในประเด็นดังกล่าว

ดังนั้นด้วยหลายปัจจัยที่เกิดขึ้นทำให้เกิดคลื่นผู้อพยพชาวอุยกูร์ลี้ภัยออกจากประเทศจีนจำนวนมาก สาเหตุสำคัญคือ การถูกกลืนรอนสิทธิขั้นพื้นฐานในการดำรงชีวิต ที่ทำให้พวกเขาไม่สามารถอยู่ในพื้นที่บ้านเกิดได้อีกต่อไป

ข้อเสนอแนะ

1. ศึกษาชาวจีนยูนนาน ที่มีความเชื่อต่างจากชาวจีนมุสลิม เพื่อเข้าใจว่าสิ่งที่เกิดขึ้นกับชาวจีนมุสลิมอาจไม่ได้หมายความว่าจะไม่เกิดขึ้นกับชาวจีนที่มีความเชื่ออื่น

2. ศึกษาบทบาทการพยายามรักษาอัตลักษณ์และการต่อสู้เพื่อแสวงหาอิสรภาพของชาวทิเบตกับรัฐบาลจีน และบทบาทขององค์ทาไลลามะที่ 14 ในการแสวงหาสันติภาพกับรัฐบาลจีน

3. ศึกษาเครือข่ายของชาวมุสลิมจีน เพื่อเห็นถึงกลุ่มพลังและเครือข่ายที่เชื่อมโยงกัน อันก่อให้เกิดเป็นสังคมมุสลิมจีนที่เข้มแข็ง

4. ศึกษาบทบาทนักวิชาการอิสลามชาวจีน ที่จบการศึกษาจากตะวันออกกลางในการพัฒนาชุมชนมุสลิมจีนและการมีส่วนร่วมทางการเมืองจีน

5. ศึกษาความพยายามรักษาอัตลักษณ์
ของชาวอุยกูร์ท่ามกลางกระแสการเปลี่ยนแปลง
ของโลกยุคศตวรรษที่ 21 และนโยบายการกลืน
ดินแดนของรัฐบาลจีน
6. ศึกษาบทบาทชาวมุสลิมจีนในการมี
ส่วนร่วมทางการเมืองจีนในยุคสาธารณรัฐปี ค.ศ.
1911-1949

เอกสารอ้างอิง

- Aree, S. (2019). **Revealing the story behind the Uyghur problem: looking through the lens of Chinese studies scholars**. Retrieved from <https://thestandard.co/uyghurs-problem/> [2023, 7 Sep.] (In Thai)
- BBC Thai. (2018). **Uighurs: Muslims in Xinjiang reveal their children were taken away by China to adjust their attitudes**. Retrieved from <https://www.bbc.com/thai/international-48938021> [2023, 5 Sep.] (In Thai)
- BBC Thai. (2022). **Uyghurs: Get to know the Muslim minority in the United States. Accusing China of genocide**. Retrieved from <https://www.bbc.com/thai/international-61591067> [2024, 13 Jan.] (In Thai)
- Chaiyang, P. (2010). **China**. Retrieved from <https://www.baanjomyut.com/library/china/> [2023, 25 Dec.] (In Thai)
- Gerin, R. (2023). **Uyghur Exile Pursues Life in Turkey After Taunts and Torture Back in China**. Retrieved from <https://www.rfa.org/english/news/uyghur/exile-pursues-life-in-turkey-after-taunts-and-torture-back-in-china-07312015153931.html> [2024, 10 Feb.] (In Thai)
- Khumho, S. (2009). **Asia**. Bangkok: PBC. (In Thai)
- Kitchainukul, P. (2020). **Songjiang Mosque**. Retrieved from <https://readthecloud.co/songjiang-mosque-shanghai/> [2023, 17 Nov.] (In Thai)
- Matichon Online. (2021). **Xinjiang, the swallowed land (roots)**. Retrieved from https://www.matichon.co.th/foreign/news_2787887 [2023, 10 Sep.] (In Thai)
- MGR Online. (2014). **Chinese leader surprises, visit the Xinjiang region**. Retrieved from <https://mgronline.com/china/detail/9570000048087> [2024, 10 Feb.] (In Thai)
- MGR Online. (2015). **China tightens control over Ramadan Fasting is prohibited in Xinjiang**. Retrieved from <https://mgronline.com/china/detail/9580000069414> [2024, 10 Feb.] (In Thai)

- Ngamlamom, W. (2015). **Conflict Theory**. Retrieved from <http://learningofpublic.blogspot.com/2015/09/conflict-theory.html>. [2024, 17 Feb.] (In Thai)
- Phukaphan, P. (1999). **Conflict management**. Bangkok: Petchkul.
- Post Today. (2021). **When the West exposes China's bad behavior with people in Xinjiang**. Retrieved from <https://www.posttoday.com/world/648878>. [2023, 8 Sep.] (In Thai)
- Ropers, N. (2014). **Right to Self-Determination**. Retrieved from <https://peaceresourcecollaborative.org/wp-content/uploads/2020/04/IPP-13.pdf> [2024, 25 Feb.] (In Thai)
- The MATTER. (2018). **Who are Uighurs? How to live in China? Looking at human rights problems in Xinjiang Uighurs**. Retrieved from <https://thematter.co/quick-bite/xinjiang-uyghur-human-rights/123618>. [2024, 15 Jan.] (In Thai)
- Wikipedia. (2016). **Administrative division map of China Areas that China claims over other territories are shown in colored bands**. Retrieved from [https://th.wikipedia.org/wiki/file:China_\(%2Bclaims_hatched\),_administrative_divisions_-_th_-_colored.svg](https://th.wikipedia.org/wiki/file:China_(%2Bclaims_hatched),_administrative_divisions_-_th_-_colored.svg) [2024, 10 Feb.] (In Thai)
- Wikipedia. (2022). **Xinjiang Uygur Autonomous Region**. Retrieved from <https://en.wikipedia.org/wiki/Xinjiang> [2024, 10 Feb.] (in Thai)
- Wikipedia. (2023). **China**. Retrieved from <https://th.wikipedia.org/wiki/China>. [2023, 6 Sep.] (In Thai)
- Wisalaporn, S. (1991). **Conflict: management for creativity**. Bangkok: Love & Live Press. (In Thai)
-

รายละเอียดการเตรียมบทความเสนอการตีพิมพ์

วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

(สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์)

Academic Journal Phranakhon Rajabhat University

(Humanities and Social Sciences)

.....

วารสารวิจัยราชภัฏพระนคร สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ เป็นวารสารราย 6 เดือน
เผยแพร่ปีละ 2 ฉบับ ฉบับที่ 1 มกราคม-มิถุนายน และ ฉบับที่ 2 กรกฎาคม-ธันวาคม จัดทำขึ้น
เพื่อเผยแพร่ผลงานในลักษณะบทความวิชาการ (Academic Article) บทความวิจัย (Research Article)
บทความปริทัศน์ (Review Article) และบทวิจารณ์หนังสือ (Book Review) ในสาขามนุษยศาสตร์
และสังคมศาสตร์ แก่นักวิจัย นักวิชาการ และบุคคลทั่วไปที่สนใจ

ขอบเขตของผลงานที่ตีพิมพ์

วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ตีพิมพ์
บทความทั้งภาษาไทยและภาษาต่างประเทศ ได้แก่ รัฐศาสตร์ รัฐประศาสนศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ จิตวิทยา
นิเทศศาสตร์ พฤติกรรมศาสตร์ ประชากรศาสตร์ สังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มานุษยวิทยา สังคมวิทยา
ภูมิศาสตร์ วิทยาการประกันภัย สถิติศาสตร์ บรรณารักษศาสตร์ บริหารการศึกษา ศีลศาสตร์ กฎหมาย
การบัญชี และบริหารธุรกิจ

การพิจารณาบทความ

บทความที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารนี้จะได้รับการประเมินจากผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาที่เกี่ยวข้อง
(Peer Review) อย่างน้อย 3 ท่าน โดยผู้แต่งและผู้ทรงคุณวุฒิประเมินบทความจะไม่ทราบชื่อซึ่งกันและกัน
(Double-blind Peer Review)

ประเภทของบทความที่รับตีพิมพ์

1. บทความวิชาการ (Academic Article)

งานเขียน ซึ่งเป็นเรื่องที่น่าสนใจ เป็นความรู้ใหม่ กล่าวถึงความเป็นมาของปัญหา วัตถุประสงค์
แนวทางการแก้ไขปัญหา มีการใช้แนวคิดทฤษฎี ผลงานวิจัยจากแหล่งข้อมูล เช่น หนังสือ วารสารวิชาการ
อินเทอร์เน็ต ประกอบการวิเคราะห์วิจารณ์ เสนอแนวทางแก้ไข

2. บทความวิจัย (Research Article)

เป็นการนำเสนอผลงานวิจัยอย่างเป็นระบบ กล่าวถึงความเป็นมา และความสำคัญของปัญหา
วัตถุประสงค์ การดำเนินการวิจัย

3. บทความปริทัศน์ (Review Article)

งานวิชาการที่ประเมินสถานะล่าสุดทางวิชาการ (State of the art) เฉพาะทางที่มีการศึกษาค้นคว้า มีการวิเคราะห์และสังเคราะห์องค์ความรู้ทั้งทางกว้าง และทางลึกอย่างทันสมัย โดยให้ข้อพิพากษ์ที่ชี้ให้เห็นแนวโน้มที่ควรศึกษาและพัฒนาต่อไป

4. บทวิจารณ์หนังสือ (Book Review)

บทความที่วิพากษ์วิจารณ์เนื้อหาสาระ คุณค่า และคุณภาพของหนังสือ บทความหรือผลงานศิลปะ อาทิ นิทรรศการ ทัศนศิลป์ และการแสดงละครหรือดนตรี โดยใช้หลักวิชาและดุลยพินิจอันเหมาะสม

หลักเกณฑ์ในการส่งบทความ

1. บทความที่ผู้แต่งส่งมาเพื่อตีพิมพ์จะต้องเป็นบทความที่ยังไม่เคยตีพิมพ์เผยแพร่หรืออยู่ระหว่างการเสนอขอตีพิมพ์จากวารสารอื่น ๆ
2. เนื้อหาในบทความต้องไม่คัดลอก ลอกเลียน หรือไม่ตัดทอนจากบทความอื่นโดยเด็ดขาด (การละเมิดลิขสิทธิ์ถือเป็นความรับผิดชอบของผู้แต่งเท่านั้น)
3. ผู้แต่งต้องเขียนบทความตามรูปแบบที่กำหนดไว้ในระเบียบการส่งบทความของวารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
4. การพิจารณาบทความเพื่อตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ จะพิจารณาเฉพาะบทความที่ได้รับการประเมินให้ตีพิมพ์เผยแพร่จากผู้ทรงคุณวุฒิเท่านั้น
5. กรณีข้อเสนอแนะจากผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้แต่งต้องปรับแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ และชี้แจงการแก้ไขต้นฉบับดังกล่าวมายังกองบรรณาธิการ

คำแนะนำการเตรียมต้นฉบับ

รับการตีพิมพ์บทความทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ จัดพิมพ์ด้วยโปรแกรม Microsoft Word 2003 ขึ้นไป โดยใช้ตัวหนังสือแบบ TH SarabunPSK ขนาด 16 pt. ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ กำหนดตั้งค่าหน้ากระดาษ บน 1.5 นิ้ว ล่าง 1.0 นิ้ว ขวา 1.0 นิ้ว โดยความยาวของบทความควรเป็นดังนี้

1. บทความทางวิชาการ (Academic article)	ประมาณ 15 หน้า ต่อบทความ
2. บทความวิจัย (Research article)	ประมาณ 15 หน้า ต่อบทความ
3. บทความปริทัศน์ (Review article)	ประมาณ 8 หน้า ต่อบทความ
4. บทวิจารณ์หนังสือ (Book review)	ประมาณ 5 หน้า ต่อบทวิจารณ์

โดยมีส่วนประกอบดังนี้

บทความวิชาการ	บทความวิจัย	บทความปริทรรศน์	บทวิจารณ์หนังสือ
1. บทนำ	1. บทนำ	1. บทนำ	บทความที่วิพากษ์วิจารณ์
2. กรอบในการวิเคราะห์	2. วัตถุประสงค์การวิจัย	2. บทสรุป	เนื้อหาสาระคุณค่า และ
3. เนื้อหา	3. ทบทวนแนวคิด	3. เอกสารอ้างอิง	คุณภาพของหนังสือ
4. สรุป	4. สมมติฐาน (ถ้ามี)		บทความหรือผลงาน ศิลปะ
5. เอกสารอ้างอิง	5. กรอบแนวคิดของการวิจัย		อาทิ นิทรรศการ ทัศนศิลป์
	6. ระเบียบวิธีวิจัย		และการแสดงละครหรือดนตรี
	7. ผลการวิจัย		โดยใช้หลักวิชาและดุลยพินิจ
	8. สรุปผลการวิจัยและอภิปราย		อันเหมาะสม
	9. เอกสารอ้างอิง		

Academic Article	Research Article	Review Article	Book Review
1. Introduction	1. Introduction	1. Introduction	The critique article should critically evaluate the subject, whether a book, film, work of art, dance, musicperformance or even another article. This has to be done looking at the content, the main points, and the benefit proceeding from it and how it expresses its discipline.
2. Framework Analysis	2. Research Objectives	2. Conclusion	
3. Content	3. Literature Review	3. References	
4. Conclusion	4. Hypothesis(If any)		
5. References	5. Conceptual Framework		
	6. Methodology		
	7. Research Results		
	8. Results Conclusion and Discussion		
	8.1 Results Conclusion		
	8.2 Discussion		
	9. References		

ชื่อเรื่อง	ควรมีความกระชับและชัดเจน ไม่ยาวจนเกินไป บทความภาษาไทยต้องมีชื่อเรื่องทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ โดยใช้ตัวพิมพ์ใหญ่ทั้งหมด
ชื่อผู้แต่ง	ระบุชื่อเต็มและนามสกุลเต็มของผู้แต่งทุกคนทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษโดยไม่ใส่ยศหรือตำแหน่ง สำหรับผู้แต่งหลักต้องใส่ E-mail address ที่ติดต่อได้และลงเครื่องหมายดอกจันกำกับ
บทคัดย่อ	ทุกบทความต้องมีบทคัดย่อเป็นภาษาไทยและภาษาอังกฤษยกเว้นบทวิจารณ์หนังสือ โดยควรมีความยาวระหว่าง 200 ถึง 250 คำ
คำสำคัญ	ให้มีคำสำคัญ 3-5 คำ ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ
รูปภาพ	แยกบันทึกเป็นไฟล์ภาพที่มีนามสกุล TIFF, หรือ JPEG ถ้าเป็นภาพถ่ายกรุณาส่งภาพต้นฉบับเพื่อคุณภาพในการพิมพ์ หมายเลขรูปภาพและกราฟ ให้เป็นเลขอารบิก คำบรรยายและรายละเอียดต่าง ๆ อยู่ด้านล่างของรูปภาพ ปรับรูปแบบให้เหมาะสมกับการตีพิมพ์แบบขาว-ดำ หรือ Greyscale
เนื้อหา	ใช้ตัวหนังสือแบบ TH SarabunPSK ขนาด 16 พอยท์ จัดเนื้อหาตามรูปแบบบทความวิชาการ (Academic Article) บทความวิจัย (Research Article) บทความปริทัศน์ (Review Article) บทความปริทัศน์ (Review Article) หรือ บทวิจารณ์หนังสือ (Book Review) หน่วยที่ใช้ให้เป็นไปตามรูปแบบสากล ศัพท์ภาษาอังกฤษในวงเล็บให้ใช้ตัวพิมพ์เล็กทั้งหมดยกเว้นชื่อเฉพาะ หากมีสมการให้ใช้ Equation Editor โดยจัดให้อยู่ในตำแหน่งกลางหน้ากระดาษ และระบุหมายเลขสมการ
ตาราง	หมายเลขตารางให้เป็นเลขอารบิก คำบรรยายและรายละเอียดต่าง ๆ อยู่ด้านบนของตาราง
เอกสารอ้างอิง	เป็นรายชื่อเอกสารที่ใช้อ้างอิงในบทความ โดยให้แปลเป็นภาษาอังกฤษทุกรายการ และจัดรูปแบบอ้างอิงตามระบบ APA 6 th edition

รูปแบบการอ้างอิง

1. การอ้างอิงในเนื้อหา (In-text citation)

กรณีอ้างอิงชื่อผู้แต่งก่อนข้อความ	ชื่อผู้แต่ง (ปีที่พิมพ์)..... ตัวอย่าง Kelly (2004) แสดงให้เห็นว่า..... Saikaew & Kaewsarn (2009) ได้ศึกษาเกี่ยวกับ..... Lui et al. (2000) พบว่า..... Saikaew & Kaewsarn (2009) และ Lui et al. (2000) พบว่า.....
กรณีอ้างอิงชื่อผู้แต่งท้ายข้อความ (ชื่อผู้แต่ง, ปีที่พิมพ์)
ตัวอย่าง (Kelly, 2004)

..... (Saikaew & Kaewsarn, 2009)

..... (Lui et al., 2000)

..... (Saikaew & Kaewsarn, 2009; Lui et al., 2000)

2. การอ้างอิงในส่วนท้ายบทความ (References)

2.1 อ้างอิงจากหนังสือ (Books)

รูปแบบ ชื่อผู้แต่ง. (ปีพิมพ์). **ชื่อหนังสือ**. (ครั้งที่พิมพ์). สถานที่พิมพ์: สำนักพิมพ์.

ตัวอย่าง Crawley, R. B., Dockery, L. M., Branson, T. S., Carmichael, L. E., Carson, J. C., Findlay, A. F., & Smith, D. M. (2015). **Manor houses of the early 1900s**. London, England: Taylor & Francis.

2.2 อ้างอิงจากบทความวารสาร (Journal articles)

รูปแบบ ชื่อผู้แต่ง. (ปีพิมพ์). ชื่อบทความ. **ชื่อวารสาร**, ปีที่(ฉบับที่), หน้าแรก-หน้าสุดท้าย.

ตัวอย่าง Yingsanga, P., & Mathurasa, L. (2009). Yellowing development of Chinese Kale (*Brassica oleracea* var. *alboglabra*). **Phranakhon Rajabhat Research Journal: Science and Technology**, 14(1), 76-90. (In Thai)

Morrison, G.A., Foster, T.J., & Harding, S.E. (2000). The effect of the degree of esterification on the hydrodynamic properties of citrus pectin. **Food Hydrocolloids**, 14(3), 227-235.

2.3 อ้างอิงจากวิทยานิพนธ์ (Theses and Dissertations)

รูปแบบ ชื่อผู้แต่ง. (ปีพิมพ์). **ชื่อวิทยานิพนธ์**. (ระดับวิทยานิพนธ์). มหาวิทยาลัย, เมืองที่ตั้งมหาวิทยาลัย.

ตัวอย่าง Caprette, C.L. (2005). **Conquering the cold shudder: The origin and evolution of snake eyes**. (Doctoral dissertation). Ohio State University, Columbus, OH.

2.4 อ้างอิงจากรายงานการวิจัย/รายงานทางวิชาการ (Technical/Research reports)

รูปแบบ ชื่อผู้แต่ง. (ปีพิมพ์). **ชื่อเรื่อง** (ประเภทของเอกสาร). สถานที่พิมพ์: สำนักพิมพ์.

ตัวอย่าง Tayama, T. (2006). **Velocity influence on detection and prediction of changes in color and motion direction** (Report No. 38). Sapporo, Japan: Psychology Department, Hokkaido University.

2.5 บทความ/บทในหนังสือการประชุม (Proceedings of meeting and symposium)

รูปแบบ ชื่อผู้แต่งในบท. (ปีพิมพ์). **ชื่อเรื่อง**. ใน ชื่อบรรณาธิการ, (บรรณาธิการ), ชื่อการประชุม (หน้าแรก-หน้าสุดท้าย). สถานที่พิมพ์: สำนักพิมพ์.

ตัวอย่าง Deci, E.L., & Ryan, R.M. (1991). **A motivational approach to self: Integration in personality**. In R. Dienstbier (Ed.), Nebraska Symposium on motivation: Vol. 38 Perspectives on motivation (237-288). Lincoln, NM: University of Nebraska Press.

2.6 อ้างอิงจากสื่ออิเล็กทรอนิกส์ต่าง ๆ

รูปแบบ ชื่อผู้แต่ง. (ปีพิมพ์). **ชื่อเรื่อง**. Retrieved from <http://.....>[ใส่วันที่สืบค้น].

ตัวอย่าง Centers for Disease Control and Prevention. (2003). **Take charge of your diabetes**. Retrieved from <http://www.cdc.gov/diabetes/pubs/paf/ted.pdf> [2015, 25 Oct.]

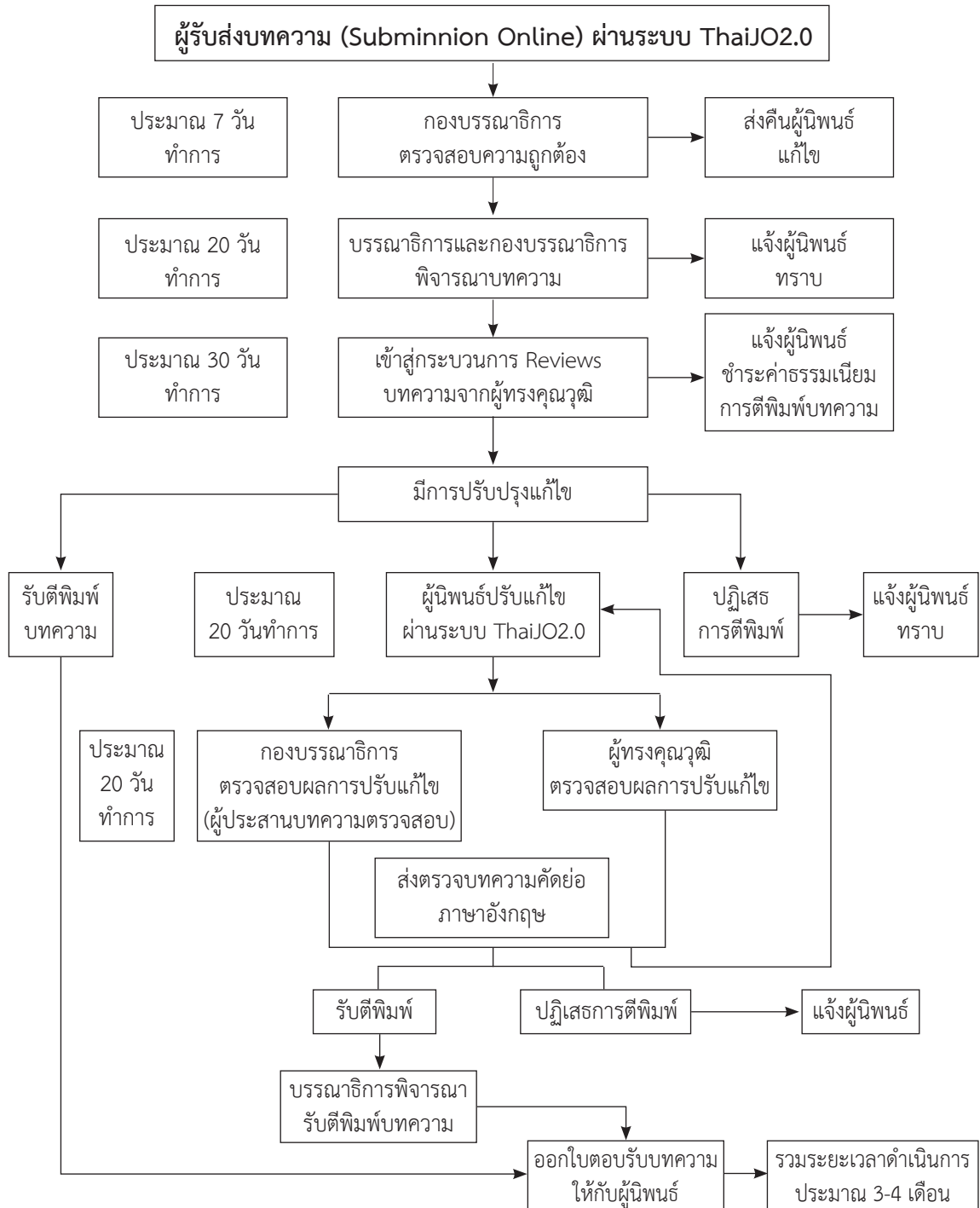
2.7 อ้างอิงอื่น ๆ

รูปแบบ ชื่อผู้ให้สัมภาษณ์. (ปีที่ให้สัมภาษณ์, วัน เดือน). **สัมภาษณ์**. ตำแหน่งผู้ให้สัมภาษณ์. หน่วยงาน.

ตัวอย่าง Phae-ngam, W. (2016, 10 Jan.). **How to write a good research article**. Assistant Professor. Faculty of Science and Technology. Phranakhon Rajabhat University.

ขั้นตอนการพิจารณาบทความ

วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

หมายเหตุ: ทางวารสารขอสงวนสิทธิ์ที่จะเรียบเรียงและอาจปรับปรุงการนำเสนอบทความตามความเหมาะสม

รูปแบบบทความเพื่อส่งตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร สาขาสาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ (ภาษาไทย)

ชื่อเรื่องภาษาไทย (TH SarabunPSK ขนาด 16pt. ตัวหนา)

ENGLISH TITLE (TH SarabunPSK 16pt. bold)

ชื่อ-สกุล ผู้แต่งบทความ^{1*} ชื่อ-สกุล ผู้แต่งบทความ² (TH SarabunPSK ขนาด 14pt. ตัวปกติ)

¹ชื่อหน่วยงานที่สังกัด (TH SarabunPSK ขนาด 12pt. ตัวปกติ)

²ชื่อหน่วยงานที่สังกัด (TH SarabunPSK ขนาด 12pt. ตัวปกติ)

Author^{1*}, Author² (TH SarabunPSK 14pt. normal)

¹Affiliation (TH SarabunPSK 12pt. normal)

² Affiliation (TH SarabunPSK 12pt. normal)

*E-mail: address@mailservice.com (TH SarabunPSK 12pt. normal)

Received: xx-xx-xx

Revised: xx-xx-xx

Accepted: xx-xx-xx

บทคัดย่อ (TH SarabunPSK ขนาด 16pt. ตัวหนา)

เนื้อหาบทคัดย่อในกรณีเป็นบทความภาษาไทยต้องมีบทคัดย่อเป็นภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ยกเว้นบทความหนังสือ บทคัดย่อควรมีย่อหน้าเดียว ไม่ควรเกิน 250 คำ บทคัดย่อควรกล่าวถึงวัตถุประสงค์ หลักของบทความ ผลลัพธ์หรือ สรุปผลที่ได้จากการทำวิจัย คำสำคัญที่เป็นภาษาไทยไม่ต้องมีเครื่องหมายจุลภาค (,) ระหว่างคำ

(TH SarabunPSK ขนาด 16pt. ตัวปกติ).....

คำสำคัญ: คำสำคัญ1 คำสำคัญ2 คำสำคัญ3 คำสำคัญ4 คำสำคัญ5 (TH SarabunPSK ขนาด 16pt. ตัวปกติ)

ABSTRACT (TH SarabunPSK 16pt. bold)

For a Thai article, an abstract in English must accompany the Thai version. The abstract should contain a single paragraph and its length should not exceed 250 words. It should be prepared in concise statement of objectives and summary of important results.

Keywords: keyword1, keyword2, keyword3, keyword4, keyword5 (TH SarabunPSK 16pt. normal)

บทนำ (TH SarabunPSK ขนาด 16pt. ตัวหนา)
เนื้อหา (TH SarabunPSK ขนาด 16pt. ตัวปกติ).....

.....
.....
.....
.....
.....
.....

วัตถุประสงค์ (TH SarabunPSK ขนาด 16pt. ตัวหนา)
เนื้อหา (TH SarabunPSK ขนาด 16pt. ตัวปกติ).....

.....
.....
.....
.....
.....
.....

ทบทวนแนวคิด (TH SarabunPSK ขนาด 16pt. ตัวหนา)
เนื้อหา (TH SarabunPSK ขนาด 16pt. ตัวปกติ).....

.....
.....
.....
.....
.....
.....

สมมติฐาน (ถ้ามี) (TH SarabunPSK ขนาด 16pt. ตัวหนา)
เนื้อหา (TH SarabunPSK ขนาด 16pt. ตัวปกติ).....

.....
.....
.....

กรอบแนวคิดของการวิจัย (TH SarabunPSK ขนาด 16pt. ตัวหนา)
เนื้อหา (TH SarabunPSK ขนาด 16pt. ตัวปกติ).....

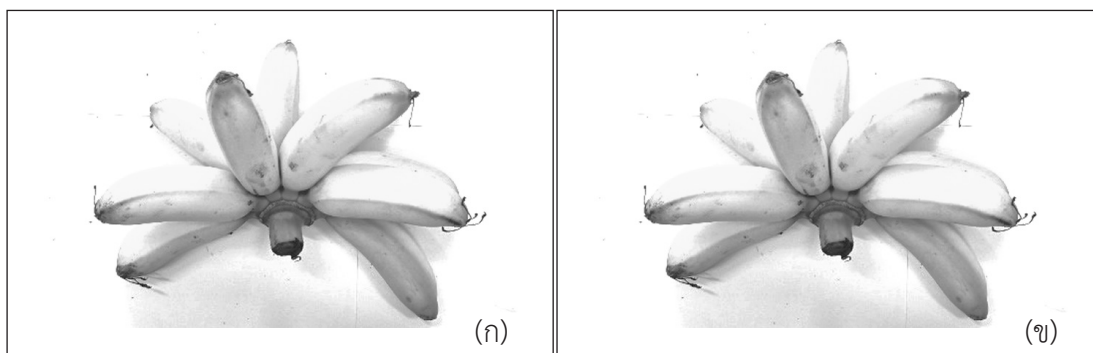
.....
.....
.....

ระเบียบวิธีวิจัย (TH SarabunPSK ขนาด 16pt. ตัวหนา)
เนื้อหา (TH SarabunPSK ขนาด 16pt. ตัวปกติ).....

.....
.....

ผลการวิจัย (TH SarabunPSK ขนาด 16pt. ตัวหนา)
เนื้อหา (TH SarabunPSK ขนาด 16pt. ตัวปกติ).....

.....

ภาพที่ 1 ชื่อภาพ....(ก).....(ข)....

ตารางที่ 1 ชื่อตาราง

ปัจจัยต่าง ๆ	Factor Loading	Commulative Communalities Variance (%)
ปัจจัยที่ 1 : สถาปัตยกรรม และความสำคัญของวัด		25.530
เป็นวัดที่มีความสวยงาม	0.830	0.689
มีสถาปัตยกรรมเป็นเอกลักษณ์	0.799	0.642
มีความสำคัญทางประวัติศาสตร์	0.675	0.491
มีความโดดเด่นแตกต่างจากวัดอื่น ๆ	0.451	0.346

หมายเหตุ : (TH SarabunPSK ขนาด 12pt. ตัวปกติ)

สมการที่ 1

สรุปผลการวิจัยและอภิปรายผลการวิจัย(TH SarabunPSK ขนาด 16pt. ตัวหนา)

เนื้อหา (TH SarabunPSK ขนาด 16pt. ตัวปกติ).....

.....

REFERENCES (TH SarabunPSK ขนาด 16pt. ตัวหนา)

เนื้อหา (TH SarabunPSK ขนาด 16pt.).....

.....

จริยธรรมในการตีพิมพ์ Publication Ethics

วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มีมาตรฐานทางจริยธรรมในการตีพิมพ์บทความ ดังนี้

➤ จริยธรรมของบรรณาธิการ

1. บรรณาธิการมีหน้าที่ พิจารณาความสอดคล้องของเนื้อหาบทความกับวัตถุประสงค์และขอบเขตของวารสาร
2. บรรณาธิการมีหน้าที่ตรวจสอบคุณภาพและพิจารณาความถูกต้องของบทความร่วมกับกองบรรณาธิการและผู้ทรงคุณวุฒิก่อนการตีพิมพ์
3. บรรณาธิการต้องไม่มีส่วนได้ส่วนเสียกับผู้แต่ง ผู้ประเมินบทความ และบุคคลอื่น ๆ ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง
4. บรรณาธิการต้องปฏิบัติตามกระบวนการและขั้นตอนต่าง ๆ ของวารสารอย่างเคร่งครัด
5. บรรณาธิการต้องรักษาความลับของผู้แต่ง
6. บรรณาธิการมีหน้าที่รักษามาตรฐานของวารสาร รวมถึงพัฒนาวารสารให้มีความก้าวหน้าอยู่เสมอ

➤ จริยธรรมของผู้ทรงคุณวุฒิประเมินบทความ

1. ผู้ทรงคุณวุฒิต้องตระหนักถึงความเชี่ยวชาญตามศาสตร์ของตนเองในการรับประเมินบทความ
2. ผู้ทรงคุณวุฒิต้องไม่มีส่วนได้ส่วนเสียกับผู้แต่ง
3. ผู้ทรงคุณวุฒิต้องตรวจสอบความซ้ำซ้อนของบทความกับงานตีพิมพ์อื่น ๆ
4. ผู้ทรงคุณวุฒิต้องประเมินและให้ข้อเสนอแนะตามหลักเกณฑ์ทางวิชาการโดยปราศจากอคติ
5. ผู้ทรงคุณวุฒิควรตรงต่อเวลาในการส่งผลการประเมินบทความ
6. ผู้ทรงคุณวุฒิควรรักษาความลับของผู้แต่งบทความ

➤ จริยธรรมของผู้แต่งบทความ

1. บทความที่ส่งจะต้องเป็นบทความที่ไม่เคยมีการตีพิมพ์หรือเผยแพร่ที่ไหนมาก่อน และต้องไม่คัดลอกผลงานผู้อื่นโดยขาดการอ้างอิง
2. หากบทความมีการทดลองเกี่ยวกับมนุษย์หรือสัตว์ ผู้แต่งต้องปฏิบัติตามหลักจริยธรรมในการวิจัยและข้อกำหนดที่เกี่ยวข้อง
3. ผู้แต่งควรระบุแหล่งทุนที่สนับสนุนการวิจัย
4. ผู้แต่งควรเคารพความคิดเห็นทางวิชาการของผู้อื่น และแก้ไขตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิ
5. ผู้แต่งต้องไม่นำส่วนใดส่วนหนึ่งของเนื้อหาในบทความไปตีพิมพ์เผยแพร่ยังแหล่งอื่น ๆ
6. ชื่อผู้แต่งที่ปรากฏในบทความต้องเป็นผู้ที่มีส่วนในผลงานวิชาการนี้จริง

บทความวิชาการในวารสารฉบับนี้ ถือเป็นความรับผิดชอบของผู้เขียนเท่านั้น

สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร
9 ถนนแจ้งวัฒนะ แขวงอนุสาวรีย์ เขตบางเขน กรุงเทพฯ 10220